

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 255 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

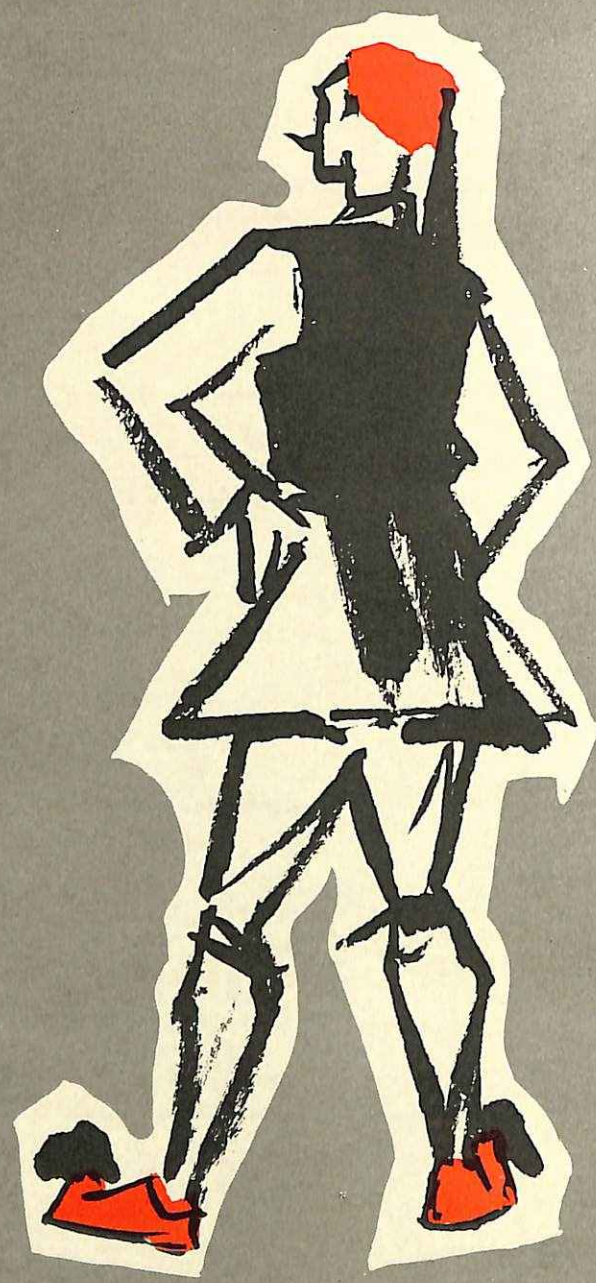
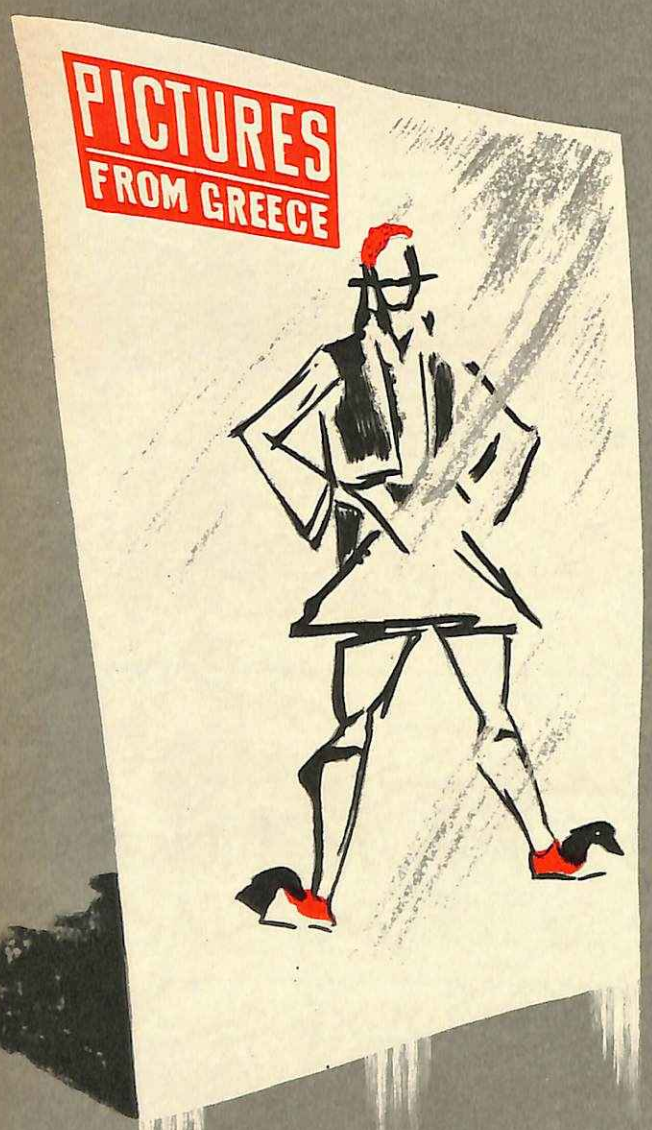
ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

“Ένα καινούργιο ταξίδι της «Χαράς»

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ Ο ΜΠΟΣΤ

Επικαιρή σάτιρα του Μπεσταντζόγλου

Το καλύτερο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό Pictures from Greece δίνει σε όλους τους ξένους φίλους του τόπου μας μια ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδος.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Έσωτερικού	Δρχ. 120
Έξωτερικού	£ 2/10 ή \$ 7

Αποτανθήτε στην:

Έλληνική Έκδοτική Εταιρία ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 255 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 9 ΣΕΠ/ΒΡΙΟΥ 1960

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλίοπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
'Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξόμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξόμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Άεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Άπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί υπερασπιστάι

Περί της ένόπιον του κακοηγοδικείου 'Αθηνών διεξαχθείσης δίκες Κακούσης εγρόφησαν εις τε τόν ήμερήσιον και περιοδικόν τύπον ποικίλα σχόλια και εξηγήθησαν διάφοροι γνῶμαι επί των εις ταύτην ανακινηθέντων κοινωνικών θεμάτων.

Είς την συζήτηση δέν άνήκει εις ήμιας να λάβωμεν θέσιν, διότι έκαστος είναι ελεύθερος, φυσικῶ τῷ λόγῳ, να έκφράση τάς γνώμας του επί οουδήποτε κοινωνικού θέματος, άλλως τε αι ιδικαι μας γνῶμαι υπεστηρίχθησαν υπευθύνως.

Άλλ' ύπάρχουν και περιπτώσεις κατά τάς όποιας δέν είναι δυνατόν δημοσίευμα να μείνη άναπάντητον, έφ' όσον τοῦτο και άνακριθείας περιέχει, αλλά και θίγει μίαν εκ των πνευματικῶς προπορευομένων εν τῇ κοινωνία τάξεων κατά τρόπον άπαράδεκτον, ός το δημοσίευμα του κ. Μ. Καραγάτση το καταχωρησθέν εις τό φύλλον των «Εικότων» τῆς 19ης Αυγούστου.

Ο κ. Καραγάτσης, εάν παρίστατο εις την δίκτην ή εάν ειχεν άκριβεστέρως πληροφορίας, δέν θα υπέπιπε, προφανῶς, εις την άνακριθείαν να ισχυρισθῇ ότι οι συνήγοροι τῆς υπερασπίσεως εν τῷ έργῳ τῆς άμύνης των κατηγορουμένων προήλθον εις την σπύλῳιν ύπολήψεων. Άπεναντίας, άσκήσαντες έργον δυσχερέστατον, πρὸς δλοκλήρωσιν του όποιου άπαιτεῖτο, κατ' άνάγκην, ή έρευνα τῆς πολιτείας όλων των πρωταγωνιστών τῆς τραγικῆς αὐτῆς ιστορίας, κατώρθωσαν να υπερπηδήσουν τό τέλμα και να χειρισθῶν τό θέμα μ' εύπρεπειαν και λεπτότητα άξίαν των περιστάσεων και εκ του αίσθηματος τῆς ήθικῆς εὐθύνης τό όποιον συνείχε τους προσωπικούς φορεῖς τῆς υπερασπίσεως. Άλλά πέραν αὐτῆς τῆς άνακριθείας, ό συγγραφεὺς προήλθε και εις σχόλια άνεπίτρεπτα και θαῤῥως άδικούντα τους υπερασπιστάς, των όποιων γενικότερον ή άνδιότελῆς έντός των κόλπων του έκλεκτου Σώματος

παράδοσις, άενάως καλλιεργουμένη και συνεχιζομένη, είναι παγκοίμως γνωστή.

Θά ὤφειλε να γνωρίζη ό κ. Καραγάτσης, ός πνευματικός άνθρωπος, ότι εις τόν τόπον αὐτόν ύπάρχει παράδοσις άποχρωματίζουσα τό δικανικόν Βῆμα από την επιδίωξιν ὕλικῶν ὠφελημάτων και ότι οι από αὐτοῦ ὀμιλοῦντες οίστηλατοῦνται από την εκπλήρωσιν του καθήκοντος, εμπνεόμενοι από την ιερότητα τῆς ὕψλης αὐτῆς σκοπιάς, άφ' ἧς άκούεται ή φωνή των ὕπερ των άτυχῶν και των ήττημένων.

Μετ' εξαίρετου τιμῆς:

Δημήτριος Μπαμπάκος, Δημήτριος Πατσάπουλου, Σπύρος Μπαμπάκος, Γεώργ. Τσαγκαρόπουλος, Τ. Κεφαλληνός.

Έκπροσωποῦντες και τόν άπουσιάζοντα συνάδελφον κ. Κ. Κάτσον.

♦ Τεχνικοί λόγοι δέν επέτρεψαν να δημοσιευθῇ, όπως και θα έπορευε, ή επιστολή αὐτῆς εὐθὺς μετά τῆς λήψης τῆς. Τόσο γιά τήν καθυστέρηση, όσο και γιά τούς λόγους πού προκάλεσαν — δικαιολογημένα — τήν διαμαρτυρία έκφράζομε τῇ λύπῃ μας πρὸς τούς άξιοτίμους έπιστέλλοντας. Τό έργο τους στήν συγκεκριμένη περίπτωση, όπως άλλωστε, γενικότερα, όλων των υπερασπιστών ένόπιον τῆς δικαιοσύνης, είναι έργο ὕψιστης λειτουργίας — άναμφισβήτητα ιερῶς, όσο και δυσχερέστατης — και άξίονε την άναγνώριση από τήν κοινή γνώμη, τήν όποία και οδισιαστικά έξυπηρετεῖ, σε βασική άνάλυση, ταυτόχρονα με τήν υπεράσπιση του όποιουδήποτε κατηγορουμένου ως ανθρώπου.

Περί

Άγ. Σπυριδωνος

Όραιότερες και παραστατικώτατες οι φωτογραφίες σου τῆς λιτανείας του Άγίου Σπυριδωνοῦ Σπυριδωνος στήν Κέρκυρα. Νομίζω, όμως, ότι γιά τούς φιλομαθείς αναγνώστες των «Εικότων» πρέπει να προστεθῶσι τά εξῆς: Ο Άγιος Σπυριδων, πρωτοστατήσας εις τήν κατά τό έτος 825 συγκληθείσαν εν Νικαία

Δώστε στο παιδί σας ΒΙΤΑΜΙΝΗ C

από την πλουσιότερη φυσική πηγή της!

- Σ' όλες τις ηλικίες χρειάζεται ή βιταμίνη C, αλλά τα μικρά παιδιά την έχουν ανάγκη περισσότερο από κάθε τι άλλο. Γι' αυτό, το παιδί σας πρέπει να πίνει καθημερινά Χρυσό Πορτοκάλι από πολύ μικρό. Για τόν ίδιο λόγο, θα σας συμβουλεύσουν να τό πίνετε και σεις από την ήμέρα πού θα γεννηθείτε.
- Τα παιδιά χρειάζονται άφθονη βιταμίνη C για γερά ούλα, κόκκαλα και δόντια. Επίσης ή βιταμίνη C βοηθεῖ τά παιδιά να άντιστέκωνται καλῶς στας μολύνσεις. Τά παιδιά ξετρελλανίζονται με τό γιά να πίνετε με τήν οικογένειά σας.
- Τό Χρυσό Πορτοκάλι είναι ιδανικό γιά τά παιδιά. Δέν περιέχει χημικές συντηρητικές ούσιες, είναι εύπεπτο και έξαιρετικά πλούσιο σε βιταμίνη C.
- Όλη ή οικογένεια χρειάζεται βιταμίνη C. Τό ανθρώπινο σώμα δέν άποθηκεύει τήν βιταμίνη C και γι' αυτό τοῦ χρειάζεται καθημερινῶς καινούργια δόσις Χρυσῶ Πορτοκαλιοῦ.
- Τό Χρυσό Πορτοκάλι είναι έξαιρετικό γιά τούς άναρρώνοντες και είναι άπολαυστικό και ξεδιψαστικό. Τό κάθε ποτήρι στοιχίζει 80 λεπτά. Άγοράστε σήμερα ένα μπουκάλι δια ξετρελλανίζονται με τό γιά να πίνετε με τήν οικογένειά σας.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΞ

Ή φιάλη των 20 ποτηρίων Δρχ. 16.50 — Ή φιάλη των 10 ποτηρίων Δρχ. 9.

Α' Οικουμενικήν Σύνοδον καὶ ἀποδείξας κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον διὰ θαύματος τὸ τρισυπόστατον καὶ ὁμοούσιον τῆς ἐν Τριάδι Θεότητος, ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον τὸ ἔτος 344. Τὸ ἱερὸν του λείψανον, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφερθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὸ τέλος τοῦ Ζ' αἰῶνος, παρέλαβε μετὰ τὴν ἄλωσιν, μετὰ τοῦ τῆς Ἀγίας Θεοδόρας, ὁ ἱερεὺς Γρηγόριος Πολύεικτος, ὅστις μετέφερεν αὐτὸ ἀρχικῶς εἰς Παραμυθίαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1460 εἰς Κέρκυραν. Τὸ ἱερὸν σκήνωμα τοῦ πολιούχου καὶ προστάτου τῆς Κερκύρας περιήλθεν ἀργότερον, ἐκ κληρονομί-

ας, εἰς τὸν ἱερέα Γ. Καλοχαγέ-την καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Στ. Βουλγαρη, τῆς ὁποίας οἱ ἀπόγονοι κατεῖχον αὐτὸ μέχρι τοῦ ἔτους 1925 ὅτε κατ' ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως περιήλθεν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν. Τὸ λείψανον τῆς Ἀγ. Θεοδόρας ἔχει ἐναποτεθῇ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Κερκύρας.

Ἡ λιτανεία τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, τῆς 11ης Αὐγούστου, γίνεται κατ' ἔτος εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ διασώσεως τῆς Κερκύρας ἀπὸ τοῦς Τούρκους κατὰ τὴν δευτέραν καὶ μεγαλυτέραν πολι-

ορκίαν τῆς νήσου μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀπὸ 25 Αὐγούστου — 11 Σεπτεμβρίου 1537 πρώτης τοιαύτης, διαρκέσασαν ἀπὸ 24 ἡμερῶν ἕως 11 Αὐγούστου 1716. Ἦν ἐκ 5.000 ἀνδρῶν ἐκ Βενετίας καὶ 3.000 Κερκυραίων φρουρὰ τῆς πόλεως, ὑπὸ τὸν ἐγκαίρως ἀποσταλέντα ἐκ Ἑνετίας στρατάρχην Schulenburg γενναίως ἀμυνόμενῃ ἀπὸ τοῦ νέου φρουρίου, εἶχε νὰ ἀντιπαλίσῃ πρὸς 33.000 Τούρκους, οἱ ὁποῖοι διαθέτοντες, πλὴν τοῦ ἄλλου ὀπλισμοῦ των, 78 μικρὰ καὶ μεγάλα τηλεβόλα ἐγκατεστημένα εἰς ἑννέα πυροβολεῖα καὶ πολλοὺς ὄλμους, εἶχον ἅμα

τῇ ἀποβάσει των ταχέως κυριεύσει τὰ Γουδιά, τὸν Ἅγιον, τὸ Μανδρακὶ καὶ τὴν Γαρίτσαν καὶ ἐστρεφον πλεον τὰς συνεχεῖς ἐπιθέσεις των κατὰ τοῦ νέου φρουρίου, τοῦ ὁποῖου τὴν 7ην Αὐγούστου εἶχον καταλάβει ἓνα τῶν προμαχῶνων. Ἡ φοβερωτέρα ἐφθορά κατὰ τοῦ φρουρίου ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 8ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὑπὸ τὴν γενναίαν ὑπερασπιστὴν του μὲ μεγάλας ἀπωλείας διὰ τοὺς πολιορκητάς. Τὴν ἐπομένην ἐξεροάγη πρωτοφανὴς λαίλαψ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι, ἰδόντες τὴν αὐτὴν νύκτα τὸν Ἅγιον κραδαίνοντα μεγάλον πυρσὸν καὶ ἀπειλοῦντα νὰ κατακαύσῃ αὐτοὺς, κατελήφθησαν ὑπὸ φοβεροῦ φόβου καὶ πανικόβλητοι, λύσαντες τὴν πολιορκίαν τὴν 11ην Αὐγούστου 1716, ἀφροῦ ἀπώλεσαν ὑπὲρ τοῦς 15.000 ἀνδρας, ἐγκατέλειψαν τὴν νήσον, ἀπεύσαντες νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὁργῆς τοῦ μεγάλου προστάτου τῆς. Ἡ Ἑνετικὴ Σύγκλητος ἀφιέρωσεν ὡς νικητήρια εἰς τὸν Ἅγιον μεγάλην ἀγγυρὰν κανδήλαν, ὃ δὲ ναύαρχος Πιζάνης ἐξέδωκε διάταγμα καθιερώσαν τὴν κατ' ἔτος εἰς τὰς 11 Αὐγούστου λιτανείαν τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος τοῦ Ἀγίου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ, ὡς προσέχθη, σωτηρίας τῆς νήσου.

Ι. Θ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος — Ἀθῆναι

♦ Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς πληροφορίες.

Τὸ δράμα Κακολύρη

Εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τοῦ χαρακτήρος τῶν προσώπων τοῦ δράματος Κακολύρη πού ἔκανε ὁ κ. Καραγάτσης, («Εἰ-χόνες» τεύχος 252), παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραποῦν αἱ ἀκόλουθοι παρατηρήσεις:

«Ὁ δολοφόνος — ἀδελφός».

Ὁ κ. Καραγάτσης φρονεῖ ὅτι γενεσιουργὸς αἰτία τῆς ἀδελφοκτονίας αὐτῆς δὲν ἦτο μόνον ὁ φόβος τοῦ ἀδελφοῦ νὰ κατακριθῇ ἀπ' τὴν κοινὴ γνώμη, ἀν δὲν ἐξαγνίσῃ τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς μὲ τὸ αἷμα τῆς ἀδελφῆς, ἀλλὰ καὶ ἐρωτικὴ ἔλξη πρὸς τὴν ἀδελφήν του, πού δὲν τὴν εἶχε συνειδητοποιήσει, ἀλλὰ τοῦ ἐδημιούργησε εἰς τὸ ὑποσυνείδητο πανίσχυρο ἐρωτικὸ πλέγμα πού πῆρε τὴν προσωπίδα τῆς τιμῆς. Ὅμως ὁ Ξεγόπουλος εἰς τὴν «Στέλλα Βιολάντη», ἠθογραφῶν τοὺς συμπολίτας του — ὁποῖος καὶ ὁ Κακολύρης — χαρακτηρίζει συνειδητῇ τὴν ἐρωτικὴ ἔλξη τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν ἀδελφήν.

«Ὁ ἀταβισμὸς — γράφει — ἐξυπνοῦσε τὸ αἰσθημα πὸς ἄλλη φορὰ ἢ ἀδελφὴ ἦτο ἡ φυσικὴ ἐρωμένη του, ἡ πρώτη του γυναῖκα· αὐτὸς εἶχε δικαίωμα νὰ τὴν καρποθῇ ἀλλιῶτα, νὰ τὴν ἀπολαύσῃ καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ σκληρότης τοῦ ἀδελφοῦ στὸ ἔκρημα τῆς τιμῆς δὲν εἶναι κατὰ βάθος παρὰ ζηλοτυπία ἀγνώριστη, μετρημειωμένη». Μήπως αὐτὸ ὑπαινίσσεται ἡ ἀμοιρὴ κοπέλλα, ὅταν ἔγραφε στὸν ἀγαπημένο της: «Ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἀνήθικος καὶ τὸν σιχαίνομαι»;

«Ὁ τρίτος ἄνθρωπος».

Ὁ κ. Καραγάτσης φρονεῖ ὅτι κακῶς ἐπεκρίθη τὸ ἠθικὸν ποῖον τοῦ Θεοφανοπούλου πού κατέθεσε ὅτι εἶχε συνδεθῇ μὲ τὴν ἐρωμένην τοῦ φίλου του, διότι πιστεύει γενικῶς ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος ὁ ἐρχόμενος εἰς ἐρωτικὴ σχέση μὲ τὴν

᾽Οχι,
εὐχαριστῶ...

...προτιμῶ ἓνα πικ-ἄπ

ΦΙΛΙΠΣ

AG 1105 M

Αὐτόματον στερεοφωνικὸν Hi-Fi πικ-ἄπ ἀλλαγῆς 10 δίσκων μετὰ μικρομετρικῆς ἀκριβοῦς ρυθμίσεως τριῶν ταχυτήτων.

ΠΙΚ-ΑΠ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ

Οἱ ἰδανικότεροι ἐρμηνευταὶ τῆς μουσικῆς σας ἀπολαύσεως.

Ζητήσατε Καραμέλλες ;...

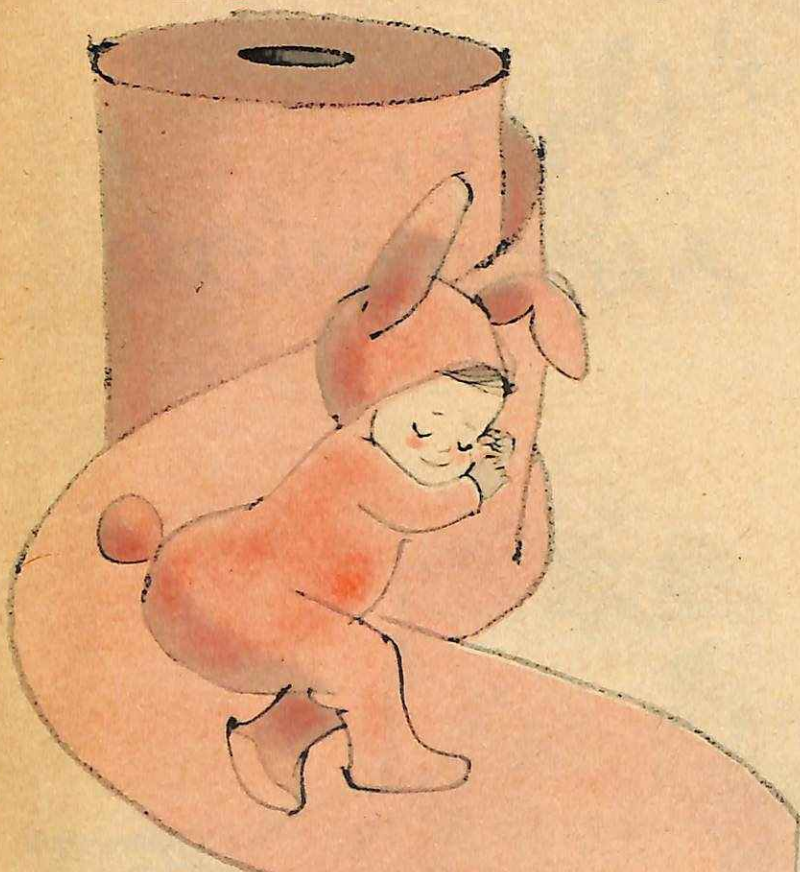
Εὐχαριστῶντες τὶς καραμέλλες ION
ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

ION

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

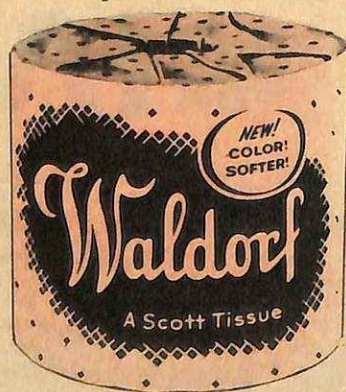
ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν 'Ελλάδι "Βάλντορφ")

Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρης εις την ειδικήν επεξεργασίαν του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά απαλό, λεπτό και συνδυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα και αντοχή.

Σε τέσσαρες απαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί.

Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ σε μιάν απρόοπτη φωτογραφική απεικόνιση, όπως «γράφτηκε» στο έγχρωμο φιλμ του κ. Αντ. Οικονομίδη. Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύεται μια πολύ ενδιαφέρουσα περιγραφή του νέου ταξιδιού της «Χαρᾶς» — του μικρού ηρωϊκού σκάφους που δάμασε τον 'Ατλαντικό —, που με νυκτονήρη και μόνον επιβάτη τον Σάββα Γεωργίου έκανε αυτή τη φορά μια στενότερη γνωριμία με το 'Ιόνιο και με το Αιγαίο. Για το πέραςμα της «Χαρᾶς» από τον 'Ισθμό και τη συνέχεια του ταξιδιού δά θρητε λεπτομερειακή περιγραφή στις σελίδες 26-29 του τεύχους.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σύζυγο ή την έρωμένη του φίλου του και ειδικά ότι δεν απέδειξε ότι ο βαθμός της φιλίας του με τον έραστή. Με την γενική γνώμη του κ. Καραγάτση πιστεύω να μη συμφωνή η κοινωνία που διατηρεί τις ήθικες παραδόσεις περί φιλίας. Και η φιλία Θεοφανόπουλου — έραστή ήτο πρώτου βαθμού, αφού εκείνον εξέλεξε να του προσφέρει την έρωμένη του με τον δόλο σκοπό να απαλλαγεί από τον κίνδυνο δια τας έρωτικές σχέσεις του και να την ανέλαμβανε ο άλλος.

«Ο έραστής».

Ο Λάκης απέδειξε ανάξιος του φλογερού έρωτος της Έλευθερίας. Δεν την αγαπούσε, αλλά την κρατούσε δια να την απολαύσει και όταν του ώμήσε δια γάμον μετεχειρίσθη δολίως τας επιστολάς και τον Θεοφανόπουλο. Αυτό το πραγματικά πρωτάκουστο, σχεδόν μοναδικό φαινόμενο — όπως το κρίνει και ο κ. Καραγάτσης — δε δικαιολογείται, όμως, από το φόβο της κομπούρας του Ναπολέοντα που ήμπορούσε να την αποφύγη με τον γάμο. 'Αλλά δεν ήθελε τον γάμο, διότι ήτο ματριστής.

«Η τραγική ήρωίδα».

Φρονεί ο κ. Καραγάτσης ότι «ή μεγίστη, ή δολοφονική προσφορά της — ψυχή τε και σώματι — ήτο πρόκληση άδάσταχτη για τις στερονές και ψυχροραγούσες πατριωτικές δυνάμεις». Η προσφορά της εις τον έραστή, ΝΑΙ. 'Αλλά ή παράδοσίς της εις τον φίλον του, που δεν έγινε από ελευθέρα θέλησί της, αλλά από πίεσιν του έραστου; Και δε δικαιολογείται αυτή από την αγάπη που — όπως λέγει ο κ. Καραγάτσης — «εγάτσης όπως οι παρθένες μπορούν ν' αγαπήσουν και μάλιστα οι Έλληνίδες, οι πιο εύγενεις, οι πιο ανδρόμυες, οι πιο ανιδιοτελείς, οι πιο ειρηνικές γυναίκες του κόσμου». Αλλίμονον εις τας Έλληνίδας παρθένους αν δίδονται εις τον φίλον του έραστου (και δια τι μόνον εις ένα;) με πίεσιν του, δια να διατηρήσουν την αγάπην του, ενώ θα έχαναν και το ελάχιστο κατάλοιπο αυτής από τον εξευτελισμόν των. Είναι δυνατόν να το άγνοούσε ή έξυπνη Έλευθερία;

«Ο εισαγγελεύς».

Δεν είναι όρθή ή γνώμη του κ. Καραγάτση ότι ο εισαγγελεύς δεν είχε δικαίωμα να χαρακτηρίσει, όπως έκανε, τον Θεοφανόπουλον. Το άρθρον 358 Κ.Π.Δ. δίδει το δικαίωμα εις εισαγγελέα «να άπαγγείλη κατά του μάρτυρος, ή της μαρτυρίας του, πάν ό,τι δύναται να όρίση άκριβέστερον την άξιοπιστίαν του». Και άνατιρωτής ή προσωπικότης του μάρτυρος είναι μεγάλο τεκμήριο της άξιοπιστίας του και έπι β α λ ε τ α ι να αποκλυφθή.

Α. Σ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Διηγήτορας — Λευκάς

Για ένα νέο Παρθενώνα

Θαυμάζοντας την προθυμία με την όποία δίδετε τις άπαντήσεις στις έρωτήσεις των άναγνωστών σας και έπωφελούμενος αυτής, σας θέτω μια έρώτηση με την έλπίδα ότι θα τύχω της ίδιας προθυμίας:

Εάν ένας έκανε την προσφορά στο κράτος να άναστήλωση τον Παρθενώνα με χρήματα τα όποια

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεσθε κατάπτωσι; Έχει το δέρμα σας αυτή την κουρασμένη όψη που προέρχεται από κόπωση και έλλειψη βιταμινών; Ζηλεύετε τις στάρ και τις κοπέλλες μανκεν με τα κομψά σώματα, τα ζωηρά μάτια και το καθαρό δέρμα; Μπορείτε και σεις να άποκτήσετε λείο και καθαρό δέρμα, αλλά μη ξεγελάτε τον εαυτό σας. Οι κρέμες μόνον δεν μπορούν να σας δώσουν αυτή την έσωτερική άκτινοβολία. Άρχιστε από αύριο την ήμερα σας με Μαγιά Μπύρας Φίξ και εξακολουθήστε την κούρα αυτή κάθε μέρα επί δύο έβδομάδες.

Δεν ύπάρχει καλύτερη και άγνότερη βοήθεια για την όμορφή σας. Η Μαγιά της Μπύρας είναι ή πιο πλούσια πηγή βιταμινών Β. Προσφέρει στον οργανισμό τις πολύτιμες βιταμίνες της μπύρας συμπυκνωμένες. Είναι εξαιρετικά πλούσια σε άπαραίτητες προτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία και λεκιθίνη (ύγεια του δέρματος, καλή λειτουργία του έντέρου, ίσσορροπία του νευρικού συστήματος, καλός μεταβολισμός των λιπών). Σε σκόνη ή σε χάπια άποτελεί το ιδέωδες συμπλήρωμα του καθημερινού φαγητού. Για την καλή λειτουργία του οργανισμού σας, προσθέστε σήμερα στα ψώνια σας ένα κουτί Μαγιά Μπύρας Φίξ.

Κόψτε και στείλτε μας το παρόν για να λάβετε ΔΩΡΕΑΝ, και χωρίς καμιάν ύποχρεώσι σας, το νέο μας 26σέλιδο εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος του LINGUAPHONE, με κάθε πληροφορία για το Σύστημα που σας μαθαίνει τις ξένες γλώσσες γρήγορα, εύκολα, τέλεια φέρνοντας στο σπίτι σας τους διασημότερους καθηγητές του Κόσμου.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
Πανεπιστημίου 10 - Αθήναι - Τηλ. 21-473
Θεσσαλονίκη: Κορνιγιών 19

Οδηγοί, προσέχετε!

—Οί δρόμοι αήκουν σε όλους μας. Γι' αυτό, ό καθένας πρέπει να κάνει προσεκτική χρήση, ώστε να εξασφαλίξη άνετη, πειθαρχημένη και άσφαλ ή κυκλοφορία για όλους.

Οργανισμός
Προλήψεως Άτυχημάτων

ΗΧΩ

στη ΡΟΔΟ
3 Νέα ρεκόρ
μέ τα άδάνατα **DKW**
ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΦΙΛΕΡΗΜΟΥ

1^{ον} στη γενική βαθμολογία όλων
των κατηγοριών και κλάσεων
1^{ον} στην κατηγορία του με
νέον ρεκόρ κλάσεως

1^{ον} στην κατηγορία του
Νέον ρεκόρ κλάσεως
Τό άπίθανον Junior
κατέπληξε τούς παλαιμάχους των RALLY

Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.Ε.

ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Θα θρήτε αναρίθμητα μέρη όπου
θα μπορείτε να διασκεδάσετε με
κάθε τρόπο.

Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένες τι-
μές πωλούνται εις Έθνικη Τράπεζαν
της Ελλάδος Σταδίου 38 — ΈΛΛ. Λέ-
σχην Περιηγήσεως και Αυτοκινήτου,
ΕΛΠΑ, 16 Λεωφ. Βενιζέλου — Τηλ.
30.187, 34.002 Αθήνας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT)
Σταδίου 3, τηλ. 29.344 Αθήνας και εις
όλα τα Γραφεία Ταξιδίων.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

ο ίδιος θα διέθετε, ποιά θα ή-
ταν η απάντησή του κράτους;
Α. Ν.
Αθήναι

♦ "Αν και δεν φανταζόμαστε ότι πά-
χει κανείς, όπουδήποτε στον κόσμο, που
θα τολμούσε ν' άγρίση μ' ανανεωτικές
διαθέσεις τον Παρθενώνα, διαδιδάσκουμε
την πρότασή σας στο άρμόδιο όργανο
Προεδρίας Κυβερνήσεως. Πάντως, η άνα-
ννογραφία θα σάς στερήσει την χαρά ν'
αναστηλώσετε τον Παρθενώνα, αφού, στην
περίπτωση που θα ένεκρινετο η πρόταση,
δεν θα έχουμε όνομα και διεύθυνση να
σας ειδοποιήσουμε.

Για τον τουρισμό

Είμαι τακτική αναγνώστρια
των «Εικόνων» και θαυμάζω
τα όμορφα σας εξώφυλλα. Έπειδή
συλλέγω ελληνικές ένδυμασίες και
άνθρω στην ιματιστική του «Λυ-
κειού Έλληνιδών», με πολλή χα-
ρά βλέπω να δημοσιεύετε ποτέ -
ποτέ φωτογραφίες ελληνικών έ-

θνικών ένδυμασιών. Πολλές απ'
αυτές μάλιστα ανήκουν στο «Λύ-
κειον Έλληνιδών». Γι' αυτό θε-
ωρώ υποχρέωσή μου να σάς κάνω
μια μικρή διόρθωση. Η έν λό-
γω ένδυμασία είναι Ζαγορίου και
όχι Τρίκερι (τεύχος 245).

Επί τη ευκαιρία θέλω να
με πληροφορήσετε ποιος δίδει την
άδεια να κυκλοφορούν κάτω - πο-
στάλ άνωπάρχτων ελληνικών έ-
θνικών ένδυμασιών. Σας έσω-
κλείω μια από τις πολλές της ί-
διας σειράς. Τιτλοφορείται: «Κα-
ραγκούνας» (Θεσσαλία). Η ει-
κονιζόμενη κοπέλλα φορεί καλ-
πάκι Ηλείου, κοσμήματα Ατ-

τικής, σιγγούνα Πελοποννήσου(;)
υποκάμισο σύνθετο, ποδιά Θεσσα-
λίας και ζώνη Ηλείου. Αυτό δε
τό κατασκευάσαν το όνόμασαν
«Καραγκούνας»!

Αλλά τι κάνει ο τουρισμός; Τ-
πάχουν και ειδικοί σ' αυτά τα
θέματα που μπορούν να ερωτη-
θούν. Τάσχει δε και το Μουσείο
Μπενάκη, με την συμπάρετάτη
υπόγεια αίθουσα, όπου εκτίθενται
άριστουργηματικές ελληνικές έ-
θνικές ένδυμασίες και το οποίο
μπορούν να επισκεφθούν όσοι άν-
δρες επιθυμούν ν' άπαθανάτισουν
το ελληνικό γούστο.

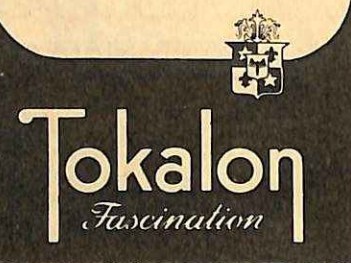
ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ
Αθήναι

♦ Θέτουμε υπ' όψη του τουρισμού ό-
σα μας καταγγέλλετε.
Στη διάθεσή του έχουμε
τη διεύθυνση του υπέ-
θυνου για την έκδοση
της κάτω - ποστάλ που
θέσατε υπ' όψη μας.

Να
ή πούδρα σας

Πολύ απαλή στρώνει
δαυμάσια στο δέρμα,
έξαιρετικά ομοιόμορφη,
άρωματισμένη με το
λεπτότερο άρωμα, η
νέα πούδρα TOKALON
σε κουτί «CRYSTALE»
θα σάς κάνει να φαίνεσθε
νεώτερη, ώμορφότερη,
πραγματικά γοητευτική!

ΚΑΘΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΝΔΡΑΣ...

Κάθε σύγχρονος άνδρας έφχει πώς
φορώντας ένα άψογο υποκάμισο έξασφα-
λίζει την κομψή του εμφάνιση.

Το υποκάμισο καθορίζει την ανδρική
καλαισθησία. Το χρώμα του είναι εκεί-
νο που φωτίζει την κάπως μονότονη άν-
δρική εμφάνιση και δίνει την δυνατότη-
τα επιτυχημένων συνδυασμών με το
χρώμα της γραβάτας, του μαντηλιού
της τσέπης κ.λ.π.

Ένα υποκάμισο καλής ποιότητας, με
δροσερό, μαλακό ύφασμα, που δεν μπαί-
νει στο πλύσιμο και συνεπώς δεν χάνει
την φόρμα του, είναι το ιδέωδες συμ-
πλήρωμα της ανδρικής γκαρνταρόμπας.

Φροντίζοντας για το άψογο υποκάμι-
σό σας, δεσφωθήτε πώς είναι από πο-
πλίνα Πειραικής - Πατραϊκής. Η πολύ-
λινα Πειραικής - Πατραϊκής, λευκή ή σε
ανεξίτηλους χρωματισμούς, εξασφαλίζει
το υποκάμισο ύψηλης ποιότητας. Τα θε-
τικά πλεονεκτήματά της — η σταθερή
ποιότης, τα ανολοίωτα, εύγενικά χρώμα-
τα, τα εξαιρετικής ποιότητας νήματα
και η επεξεργασία Σάφοναίζντ — την
καθιστούν το τελειότερο ύφασμα υπο-
καμίσων.

Λευκά, χρωματιστά, ριγέ, σε μεγάλη
ποικιλία χρωμάτων, τα υποκάμισα από
ποπλίνα Πειραικής - Πατραϊκής σε πολ-
λούς τύπους, προσφέρουν στον άνδρα
όλη την κλίμακα της κομψότητας.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ

ΕΝΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑ ΙΔΙΩΣ ΓΙΑ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ

Η FLORIDA ΣΤΗ ΓΛΥΦΑΔΑ

Είναι γνωστή η πληθωρική χαρά κάθε
νέου ζευγαριού στα πρώτα θέματα του
έγγαμου βίου. Κι' από τούτες τις γριμ-
μές σάς προσκαλούμε να μάς ακολουθή-
σετε στον χαρούμενο και, ως όμοιογέ-
σουμε, όχι απόλυτα διακριτικό περίπατο
από την... έκκλησία στην... Γλυφάδα. Έ-
ξηγούμεθα!

Στην έκκλησία, σε μια διάχυτη α-
τμόσφαιρα γιορτής, έπισημασθήκε με τις
εύχες των συγγενών και όλων των εύγε-
νικών φίλων το χαρμόσυνο γεγονός. Το

νέο ζευγάρι δέθηκε -το εύχόμαστε- αδιά-
σπαστα με τον ιερό δεσμό του γάμου.
Ένα πλήθος γελαστά πρόσωπα, άμέτρη-
τα λουλούδια και θερμές εύχές συνώδε-
ψαν ως την πόρτα του αυτοκινήτου τούς
δύο νεονύμφους! Τι σημασία μπορεί νάχη
το γεγονός ότι δεν πήγανε στην Ιταλία,
στο Παρίσι ή στο Τυρόλο. Μιά πραγματι-
κή εύτυχία δεν έχει ανάγκη από δαπανηρά
μέσα για να στήση το χρυσό παλάτι της. Και
το νέο ζευγάρι μας ώδήγησε με πεποίθη-
ση την εύτυχία του εκεί, στην Γλυφάδα,
στην όδο Μεταξά 31.

Ένας καταπράσινος κήπος, που λές
και ξεπήδησε απ' τον Παράδεισο, άγκαλιά-
ζει το λευκό κτίριο, αισθητικό, φρον-
τισμένο και άψογο. «Ξενοδοχείον FLORI-
DA», τούς πληροφορήσε μια φωτεινή έπι-
γραφή. Και ο θελκτικός μήνας του μέ-
λιτος αρχίζει!

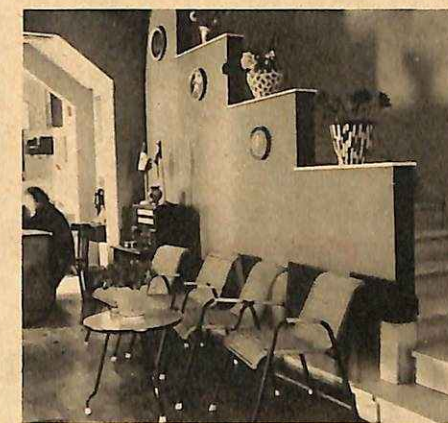
Ζεστή, σπιτική διαμονή, πολιτισμένο
και πρόσχαρο προσωπικό, ανέσεις, έστια-
τόριο, καλοριφέρ και τηλέφωνο σε όλα τα
δωμάτια, έξωσες που θγάζουν σε μια
φύση ιδανική δάλγυρα, συνοδεύουν κάθε
πρόσκαρη ή παρατεινόμενη διαμονή στην
FLORIDA.

Ένα ξενοδοχείο για όλους, μα ιδιαί-
τερα για νεονύμφους, χαρακτηρίστηκε η
FLORIDA. Κι' είναι τόσο σωστό!

ΕΙΔΙΚΕΣ μειωμένες τιμές για
νεονύμφους έγκαινιάσε η FLORIDA

ΔΙΚΑΙΑ Η FLORIDA ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

(Ανακοίνωσις)

ΚΑΙ μιά καινοτομία:

50% έκπτωση επί

των άνηρτημένων

τιμών παρέχει

το ξενοδοχείο από

1.10.60 μέχρι 15.3.61

ERNEST ANSERMET

(«Εικόνες», παρόν τεύχος, σελίς 39)

Ο διάσημος άρχιμουσικός και διευθυντής της όρχήστρας SUISSSE
ROMANDE, ο οποίος θα διευθύνη τας έμφανίσεις της 10ης, 11ης και
13ης Σεπτεμβρίου εις το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, διευθύνει επίσης
την αυτή όρχήστρα σε μια μεγάλη σειρά δίσκων της DECCA.

Το κατάστημα MUSIC BOX, το πλέον ένημερωμένο στην παγκόσμιο
κίνηση έλαφράς και κλασικής μουσικής και άποκλειστικός άντιπρό-
σωπος της Έταιρίας DECCA έν Ελλάδα, γνωστοποιεί εις την έκλε-
κτὴν πελατεία του ότι διαθέτει όλόκληρη τη σειρά δίσκων DECCA
με διεύθυνση του διασήμου Έλβετου άρχιμουσικού ERNEST ANSERMET

MUSIC BOX

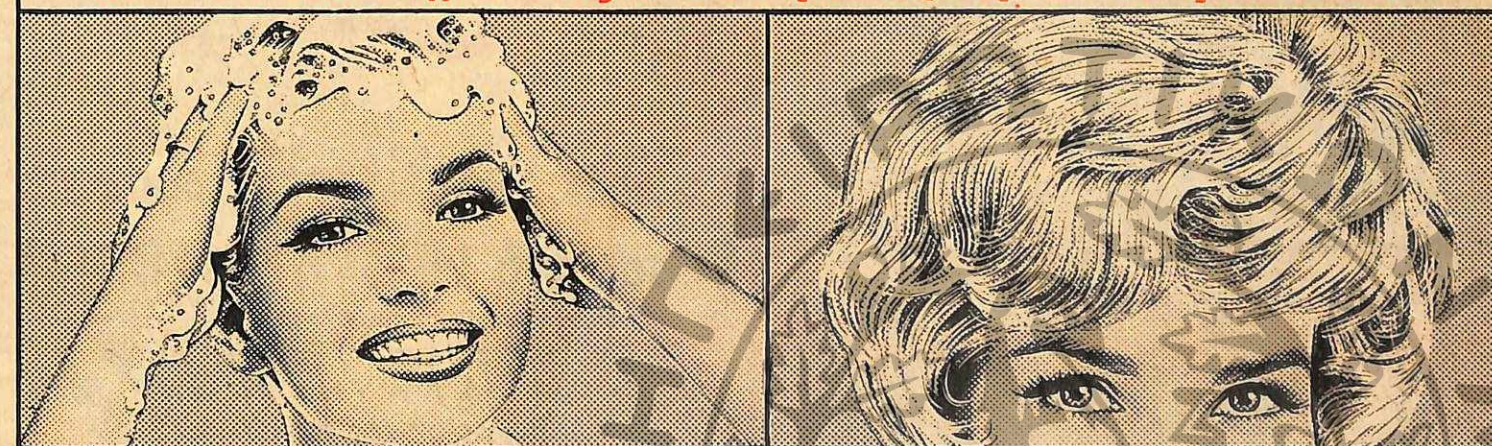
MARTEN Θ. ΓΚΕΣΑΡ

Γενική Άντιπροσωπεία Δίσκων

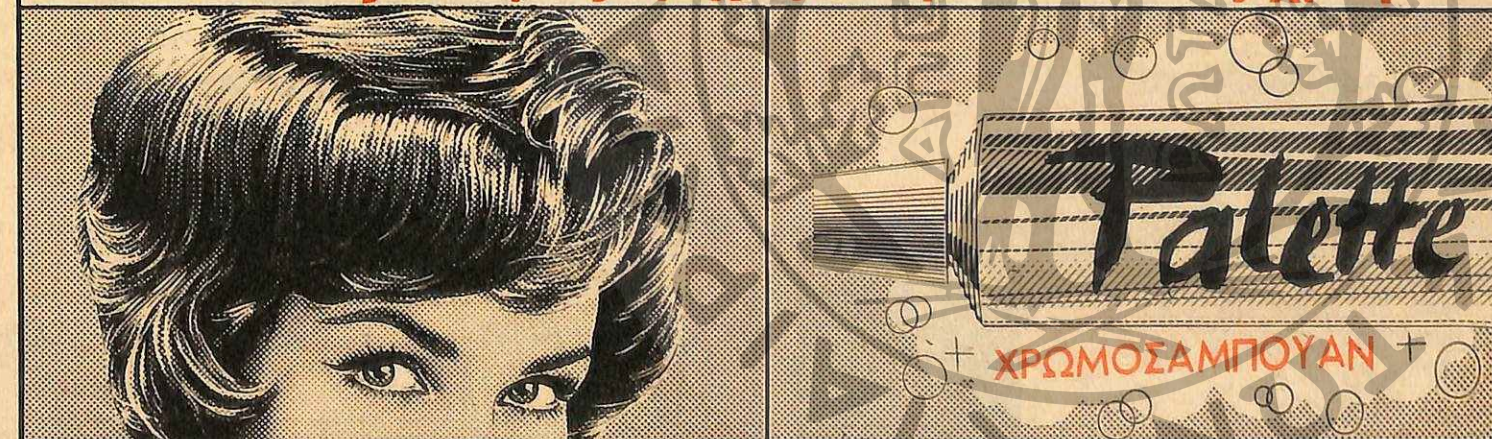
DECCA-DURIUM

Νίκης 2, Έναντι Ταχυδρομείου Συντάγματος. Τηλ. 21-574

Τò "Παλέτ,, λούζει και μακιγιάρει τὰ μαλλιά...

...δίδει στις άσπρες τρίχες τò φυσικό τους χρώμα.

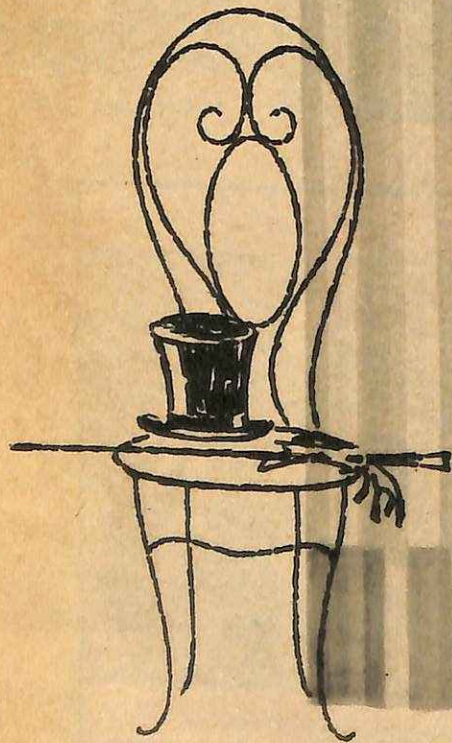

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ — ΝΙΚΗΣ 9 — ΤΗΛΕΦ. 25.739

Ο SCHWARZKOPF Όμορφαίνει τὰ μαλλιά!

Τὸ φῶς
μπαίνει διακριτικά
στὸ σπίτι σας
μέσα ἀπὸ βουαλάς
STOFFELS

37/2

Ἐλβετικά στόρ ἐξαιρετικῆς
ἀντοχῆς. Δὲν κιτρινίζουν καὶ
δὲν καίγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Ταιριάζουν σὲ κάθε σπίτι, σὲ
κάθε ἐπίπλωσι. STOFFELS,
τὸ ἀνώτερο ἐλβετικό βουα-
λάς.

Ζητήστε ἐπιμόνως νὰ σᾶς
δείξουν στὴν οὐχία τὸ σή-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

"Ὅ,τι χρειάζεται ἡ ὀμορφιά
σας γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ...!

- Ἡ μεγαλύτερη διεθνὴς συλλο-
γὴ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Ἀποκλειστικὲς Κολώνιες (5 τύ-
ποι).
- Ἀποκλειστικὲς Λοσιόν (22 δια-
φορετικοὶ τύποι).
- Ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

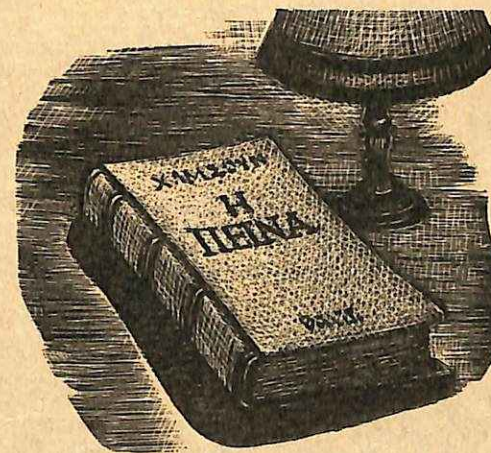

Ἐνα ἀκόμη
ἐκλεκτὸ προϊόν

Μὲ τὴν πρώτη δοκιμὴ
θὰ διαπιστώσετε ὅτι
δὲν ὑπάρχει καλύτερο

ΚΕΡΑΣΙ ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΕΡΥΚΟΚΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΛΕΜΟΝΙ ΜΠΑΝΑΜΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Ἔχετε
διαβάσει
τὴν «Πεῖνα»
τοῦ Κνουτ
Χάμσουν;

ΓΕΝ. ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΗΚΗ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βιβλίο ἐφιαλτικό, ποὺ περιγράφει τὸ φυσικὸ μαρτύριο
ἐνὸς πεινασμένου ἀνθρώπου...

Τὸ μεγάλο μειονέκτημα τῆς διαίτης γιὰ ἀδυνάτισμα εἶ-
ναι τὸ ἀφόρητο αἶσθημα τῆς πείνας.

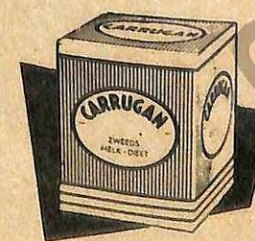
Μὲ τὴ διαιτητικὴ τροφή CARRUGAN μπορεῖτε νὰ χάσετε
πολλὰ περιττὰ κιλά, χωρὶς οὔτε μιὰ στιγμή νὰ νιώσετε
πεινασμένος!

Σπουδαῖο ἐπίτευγμα τῆς σουηδικῆς Διαιτητικῆς, τὸ
CARRUGAN προστίθεται σὲ γάλα καὶ δίνει στὸν ὀργανισμό
τὰ ἀπαραίτητα θρεπτικὰ στοιχεῖα, ἀντικαθιστώντας τὶς ἄλ-
λες παχυντικὲς τροφές, σὲ τρό-
πον ὥστε νὰ ἐξουδετερωθοῦν
τὰ περιττὰ λίπη.

Τὸ CARRUGAN δὲν εἶναι φάρμακο, ἀλλὰ
τροφή, ποὺ ἐπιτρέπει τὸ φυσιολογικὸ ἀδυ-
νάτισμα δίνοντας συγχρόνως τὸ αἶσθημα
τοῦ χορτασμοῦ.

Μὲ τὸ CARRUGAN ἀδυνατίζετε χωρὶς νὰ
δεινοπαθῆτε.

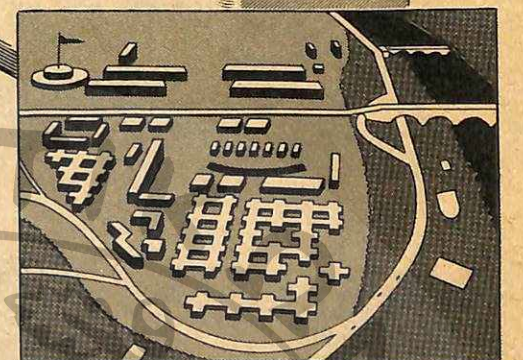
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ὍΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

7.000 ἀθληταὶ 84 Κρατῶν
εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς Ρώμης

Θὰ πλένονται μὲ
HOOVERMATIC

Πλένει

Ξεβγάζει

Στεγνώνει

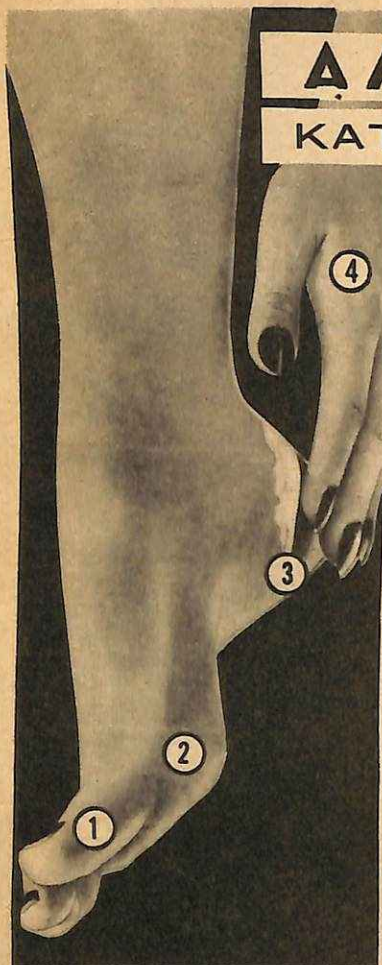
6 κιλά ρούχα σὲ 4 λεπτά

Σ' ὅΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἘΝΑ ΗΟΟVΕRΜΑΤΙC ΚΑΘΕ 30"

Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΧΡ. ΛΑΔΑ 43 - ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

ΔΛΗΘΙΝΟ ΘΑΥΜΑ!

ΚΑΤΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Pretty
(Pretty Feet)

Έξαφανίζει τὸ σκληρόν και νεκρόν δέρμα εντός δευτερολέπτων.

Έπαλοίφετε με ὀλίγον Pretty Feet τὸ σκληρόν και νεκρόν δέρμα και ἐντός δευτερολέπτων τὸ ἐπαναφέρει εἰς τὴν φυσιολογικήν του κατάστασιν.

Pretty
ΠΡΟΤΟΝ ΤΗΣ DUNBAR LABS.
NEW JERSEY U.S.A.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Χ. ΛΑΠΠΑΣ-Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ
ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 529.764

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ν. Σ. ΜΙΣΥΡΛΗ ΔΙΑΔΟΧΟΙ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ 50 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΤΗΛ. 70.137

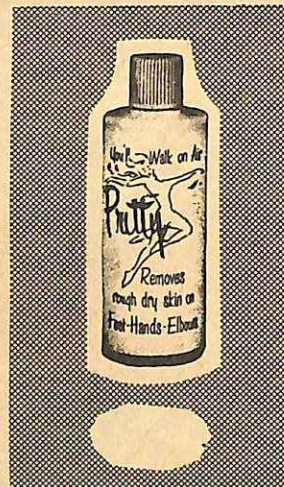
χέρια

ἀγκῶνας

πτέρνας και γόνατα.

Ζητάτε τὸ καφίτζερο

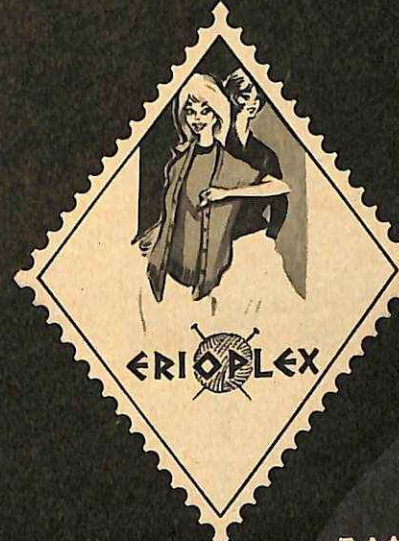
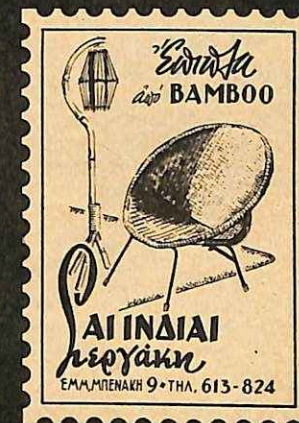
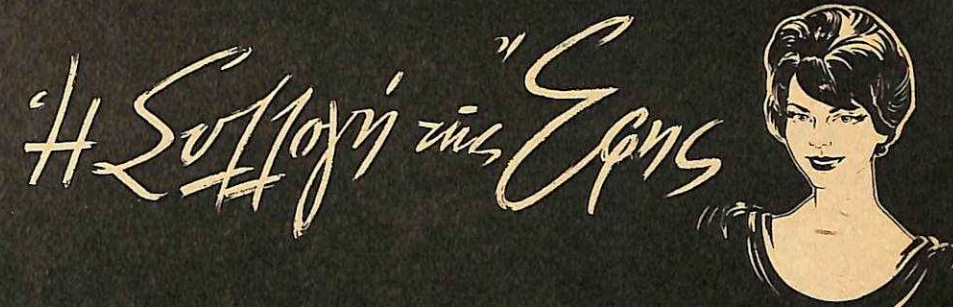
Αρωματικά Διαδομένα
ΑΤΟΙΣ
ΧΕΙΡΟΣ-ΜΗΝΙΟΥ-ΣΥΡΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ-ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΑΡΩΜΑ

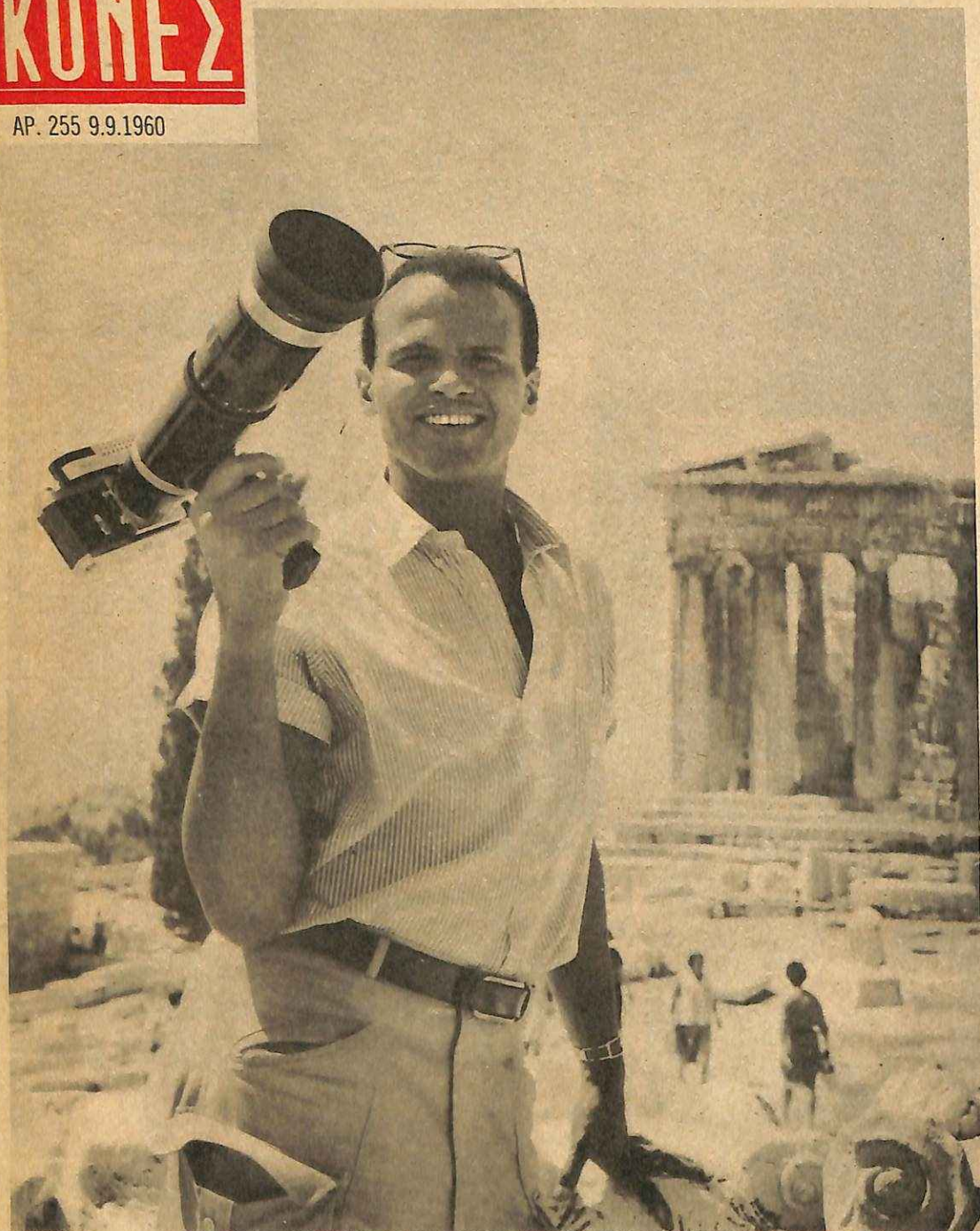

Κάθε ἄψογος Κύριος ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ χρησιμοποιεῖ σήμερα μετὰ τὸ ξύρισμα ΜΠΛΟΥΤΟΝΙΚ

- Μία ξεχωριστὴ εὐεξία στο πρόσωπό σας
- Ἐνα διακριτικὸ ἀνδρικό ἀρώμα

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΥΣΒΑΡΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 483.123

(Μεγαλοκονόμου)

(Ένωσις)

Ο Μπελαφόντε στην Αθήνα

Στις 13 Σεπτεμβρίου, ο κοσμογάπητος Χάρυ Μπελαφόντε θα τραγουδήσει στην Αθηναίαν για τους Αθηναίους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο -για να ρυθμίσει τις λεπτομέρειες της εμφάνισέως του- έφθασε πριν από λίγες ημέρες αεροπορικώς από την Αυστραλία στην Αθήνα (κάτω), μαζί με τη γυναίκα του, τον γιό του και τα 16 μέλη του συγκροτήματός του. Ο Μπελαφόντε, στις λίγες ώρες που έμεινε στην πρωτεύουσα, έδωσε συνέντευξη στους δημοσιογράφους και επισκέφθηκε την Ακρόπολη (άνω).

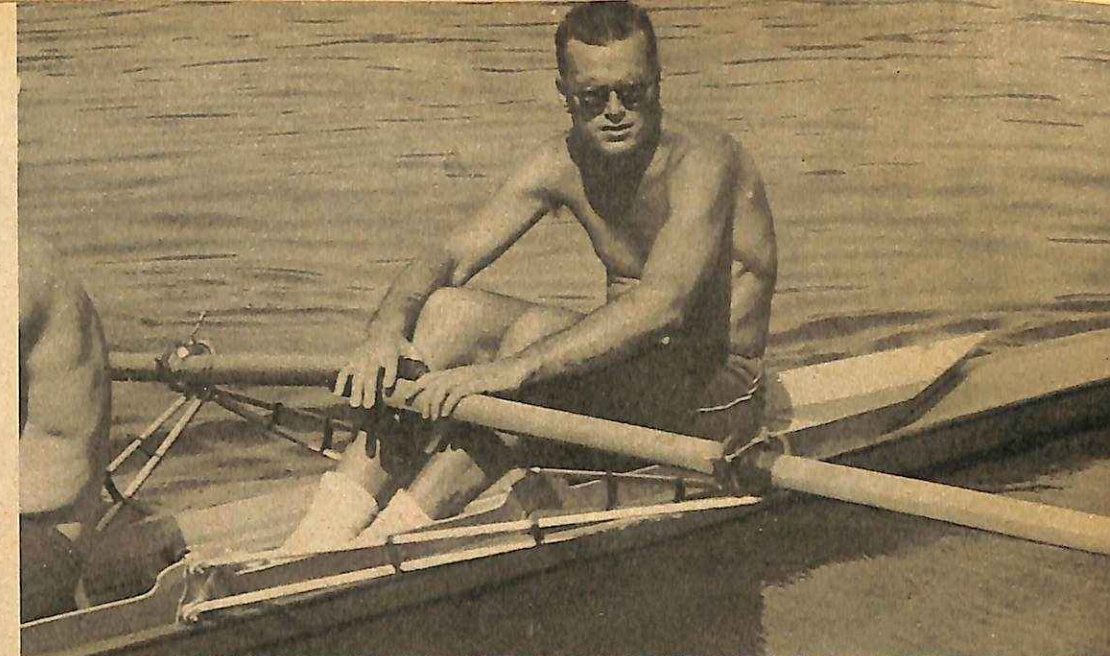
Τώρα ήλθε με τόν Έντυ

Έκτος από τόν Μπελαφόντε και την σύζυγό του, άλλο ένα καλλιτεχνικό ζευγάρι, η Έλίζαμπεθ Ταίλντορ και ο τραγουδιστής Έντυ Φίσερ, έφθασε την ίδια ημέρα στην Αθήνα (κάτω). Η τέως χήρα του κινηματογραφικού παραγωγού Μάικ Τόντ -που παντρεύτηκε τόν Έντυ Φίσερ λίγους μήνες μετά τόν θάνατο τού Τόντ σε αεροπορικό δυστύχημα- επεχείρησε ένα 4ήμερο ταξίδι στα νησιά του Αιγαίου με την θαλαμηγό γνωστού Έλληνα έφοπλιστού.

(Μεγαλοκονόμου)

(Μεγαλοκονόμου)

Ο Τζών Κέλλυ στην Ρώμη

Ο Τζών Κέλλυ, αδελφός της πριγκίπισσας Γκραίης τού Μονακό, έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης, ως μέλος της αμερικανικής κωπηλατικής ομάδας. Για να διατηρήσει τη φόρμα του, ο νεαρός Κέλλυ έπροπονήει έντατικά όλες τις ημέρες που προηγήθηκαν από τους αγώνες στην λίμνη Άλμπάνο.

(Ε.Ρ.Υ.)

Η Άνν και η μασκώτ

Οι κολυμβήτριες που πήραν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες πάλαιψαν σκληρά για τη νίκη, σημειώνοντας έτσι εξαιρετικά ρεκόρ. Γι' αυτό και η Αμερικανίδα Άνν Γουάρνερ, που παρουσιάζεται στη φωτογραφία με τη λαστιχένια μασκώτ της, επέτυχε ακόμη και στους προκριματικούς εξαιρετικό χρόνο. Τελικά το χρυσό μετάλλιο των 200 μ. προσθίας κολυμβήσεως το κέρδισε η Γερμανίδα Βίλτρουντ Ούρσελμαν.

Τραγικός θάνατος ακροβάτιδος

Κραυγές φρίκης και τρόμου σημείωσαν την τραγική πτώση της ακροβάτιδος Κάρμεν Ραζαίαρ, όταν η κούνια στην οποία αιωρείτο έσπασε, οδηγώντας την νεαρή και ριφοκίνδυνη Άγγλοισπανίδα στον θάνατο. Η θανατηφόρος πτώση συνέβη στη διάρκεια μιας επίδειξης για λογαριασμό της αγγλικής τηλεόρασης. Ο φωτογραφικός φακός απέτύπωσε το τραγικό αυτό στιγμιότυπο.

(U.P.I. Photo)

“Ένας πρόσθετος κινητήρας οδηγεί
τόν «Ατλαντα» στα 160 χιλιάμ.

80 χιλιάμ.: Οί πρωστῆρες ἀποσπῶνται

Ἡ καφούλα στὴν τροχιά της

Οἱ ἀντιδραστήρες κάμπουν τὴν καφούλα

Ἡ μισὴ στροφὴ τελείωσε

Ἐπιστροφὴ στὴν ἀτμόσφαιρα. Ταχύτης 1.200 χιλιάμ. τὴν ὥρα

ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Τὸ συνέδριο τῆς Στοκχόλμης συνέπεσε μὲ τὰ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα
Ἀμερικανῶν καὶ Ρώσων ποὺ καθιστοῦν ἀσφαλῆ τὴ διαπλανητικὴ ἐπικοινωνία

1.600 μέτρα: Ἀπόσπασ
τῆς κορυφῆς

Κορυφὴ ἀσφαλείας

Θάλαμος
τοῦ ἀστροναύτη

Ὁ κορμὸς
τοῦ πυραύλου
“Ατλας

Πρωστῆρες

Ὅλα θὰ ἦταν ἀσήμαντα καὶ μηδαμινὰ στὴν Στοκχόλμη, ἂν δὲν εἶχαν προηγηθῇ, λίγες μέρες νωρίτερα, οἱ ἀλλεπάλληλες ἀμερικανικὲς ἐπιτυχίες καὶ τὸ πῆγαινε - ἔλα τῶν δυὸ ρωσικῶν σκύλων στὸ διάστημα. Τὰ πρόσφατα κατορθώματα καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ἔδωσαν μιὰν ἠλεκτρισμένη, δραματικὴ ἀτμόσφαιρα.

Ὁ φὸν Μπράουν καὶ οἱ τεχνικοὶ του ἔφτασαν πάνωπλοι καὶ οἰκογενειακῶς. Γύρω του 284 ἐπιστήμονες, μὲ τοὺς χαρτοφύλακες γεμάτους μὲ φρέσκιες ἐπιτυχίες. Οἱ Ρώσοι ἦταν μόνο ἕξι καὶ τὶς πρῶτες μέρες ἔδιναν τὴν ἐντύπωση μουδιασμένων ἐπισκεπτῶν, ποὺ παρευρίσκονται ἀναγκαστικὰ στὸν θρίαμβο τῶν ἀντιπάλων τους. “Ἴσως νὰ καταλάβαιναν ὅτι μιὰ νεώτερη ἐπιτυχία ὁδηγεῖ κάθε προηγούμενη στὸ μουσεῖο τῆς ἱστορίας.

Ἡ Στοκχόλμη φιλοξενοῦσε ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἓνα διεθνὲς συνέδριο ὀδοντογιατρῶν καὶ ἓνα ἄλλο ἀρχαιοφυλάκων. Τὸ 4ο διεθνὲς Συνέδριο Ἀστροναυτικής, μιὰ ἑβδομάδα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξή του, φαινόταν σὰν μιὰ δοκιμασία πλήξεως γιὰ τοὺς συνέδρους καὶ τοὺς Σουηδοὺς ὀργανωτὰς του. Δυὸ μέρες, ὅμως, πρὶν ἀρχίσῃ, σημειώθηκε τὸ μεγάλο γεγονός τῆς περισυλλογῆς τῆς καφούλας τοῦ «Ντισκόβερ 13» καὶ ἡ δορυφοροποίησιν τῆς «Ἡχούς Ι». Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν αὐτά, μετὰ τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε τὸ ρεκόρ ὕψους τοῦ Χ - 15, τὸ πῆδημα μὲ ἀλεξίπτωτο ἀπὸ 33.000 μέτρα τοῦ Κίλιγκερ καὶ ὁ «Ντισκόβερ 14», γιὰ νὰ κορυφωθῇ αὐτὴ ἡ συρροὴ ἐπιτυχιῶν μὲ τὸ διαστημόπλοιο τῶν Ρώσων ποὺ ταξίδεψε μὲ τὶς δυὸ σκυλίτσες στὸ διάστημα. Ἐτσι τὸ Συνέδριο τῆς Στοκχόλμης συνεχίστηκε σὲ συνεχῶς αὐξανόμενη δραματικὴ ἔνταση, σὲ μιὰ περίοδο κοσμοϊστορί-

κῆς σημασίας γιὰ τὴν μελέτη καὶ τὴν κατὰ κτῆση τοῦ διαστήματος. Τὰ κατορθώματα τῆς ἑβδομάδος αὐτῆς σημείωσαν τὸ τέλος τῆς ἡρωικῆς προϊστορίας καὶ ἔθεσαν τὸν ἄνθρωπο στὴν ἀφετηρία τοῦ δρόμου πρὸς τὰ ἄστρα.

Ὅπως σὲ κάθε διεθνὲς ἐπιστημονικὸ συνέδριο, καὶ στὸ Συνέδριο τοῦ Διαστήματος ὑπῆρχε ἡ συνηθισμένη ἀναλογία: 10% σοφοί, 10% κατὰσκοποι καὶ 80% καπνιστὰ πού, ἂν δὲν ἔχουν τουριστικὰ ἐνδιαφέροντα, περιφέρουν ἐμβριθῶς τὴν σοφὴ πλήξη τους. Στὴν Στοκχόλμη, ὅμως, ὑπῆρξαν δυὸ μεγάλες ἀττραξιόν: Ὁ Βέρνερ φὸν Μπράουν καὶ ὁ Λεονίντ Σέντωφ, δηλαδὴ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσία. Ἡ συνάντησιν αὐτῶν δυὸ «πατέρων», ὁ πρῶτος τῶν πυραύλων καὶ ὁ δεύτερος τῶν σπούτικ, τὴ στιγμὴ τῆς μεγαλύτερης ἐπιτυχίας τους, δημιούργησε τὴν ἀτμόσφαιρα μιᾶς μονομαχίας γιγάντων πού, ἐνῶ οἱ ἴδιοι συνομιλοῦν μὲ τυπικὴ ἐγκαρδιότητα, τὰ μηχανήματά τους συναγωνίζονται θανάσιμα νὰ κατακτήσουν τὸν ἀχανῆ, σκοτεινὸ καὶ ἀπρόσιτο διαστηρικὸ χώρο.

Ὁ Σέντωφ, μὲ τὰ γυαλιὰ καὶ τὸ διακριτικὸ χαμόγελο, ἐγκαταστάθηκε στὸ «Κάρλτον», τὸ δεύτερο ἢ τρίτο ξενοδοχεῖο τῆς Στοκχόλμης, ἐνῶ ὁ καπιταλιστὴς φὸν Μπράουν καὶ ἡ γυναίκα του ἄφησαν τὶς βαλίτσες τους στὸ «Κάσλ», αἰσθητῶς πιὸ μέγριο. Ὅταν συναντήθηκαν ἔσφιξαν μὲ εὐγένεια τὰ χέρια καὶ εἶπαν μερικὰ τυπικὰ λόγια. Ἀσφαλῶς θὰ ἔνοιωσαν τὸ αἰσθημα ποὺ γεννιέται σὲ δυὸ ἀντιπάλους ὅταν συναντῶνται σὲ οὐδέτερο ἔδαφος καὶ τυχαίνει νὰ ἀποτελοῦν σπουδαῖο θέαμα γιὰ πολλοὺς περίεργους. Δὲν ἀντάλλαξαν ἱστορικὲς λέξεις, γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι ἐιδικότης αὐτῶν ποὺ γράφουν τὴν ἱστορία καὶ ὄχι ἐκείνων ποὺ τὴν δημιουργοῦν.

Ὁ Σέντωφ, πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, κήρυξε τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ἔδωσε ἀμέσως τὸ λόγο στὸν ὑπ' ἀριθμὸν 1 μεγάλο ἀντίπαλό του. Ἡ ἑβδομάδα ἐκεῖνη ἦταν ἀσφαλῶς οἱ λαμπρότερες ἡμέρες γιὰ τὸν φὸν Μπράουν. Πρὶν λίγες μέρες εἶχε συμπληρωθῇ τὸ φιλμ ποὺ διηγεῖται τὴ ζωὴ του, μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Κούρτ Γιούγκερς, μιὰ κινηματογραφικὴ βιογραφία λιγώτερο ἐκπληκτικὴ ἀπὸ τὴν ἀληθινή, ποὺ εἰσάγει, ὅμως, ὀλοζώντανο τὸν ἐπιστήμονα στὰ Πάνθεο. Ὁ Βέρνερ φὸν Μπράουν, μπροστὰ σὲ μιὰ δέσμη μικροφῶνων, ἐξήγησε στοὺς 800 ἀστροναυτικούς ἐγκέφαλους τοῦ κόσμου τὴν ἱστορία τῆς τελευταίας ἀμερικανικῆς νίκης, τῆς νίκης τοῦ «Ντισκόβερ 13».

Τὸ 13 δὲν εἶναι πάντοτε ἓνας μοιραῖος ἀριθμὸς. Καὶ γιὰ τὸν συνταγματάρχην Τσάρλ Μάθιερσον δὲν ἔλεγε ἐν τούτοις τίποτε τὸ καλὸ. Ἡ ἐργασία του μέχρι τότε ἦταν ἡ πιὸ ἀχάριστη τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας, μὲχρι σημείου ὥστε ὅλοι νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ ἀτυχία ἦταν ὁ ἀχώριστος σύντροφός του. Πρὶν ἀπὸ 16 μῆνες εἶχε ἀναλάβει τὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν περισυλλογὴ τῶν καφουλῶν «Ντισκόβερ». Σὲ 12 ἐκτοξεύσεις πυραύλου «Θῶρ», ποὺ εἶχαν ἀπὸ ἓναν «Ντισκόβερ» στὴν κορυφὴ τους, οἱ 8 πῆραν τὴν προβλεπόμενη τροχιά τους, ἀλλὰ οἱ προσπαθεῖες περισυλλογῆς τῆς καφούλας ἀπέτυχαν καὶ τὶς 8 φορές. Ὁ συνῶρχης ἦταν τόσο ἀπογοητευμένος, ὥστε ζήτησε νὰ τοῦ ἀναθέσουν μιὰ ὑπηρεσίαν λιγώτερο ἀπογοητευτικὴ. Ὁ «Ντισκόβερ 13» θὰ ἦταν ὁ τελευταῖος του κι ὁ Μάθιερσον εἶχε τὴν κρυφὴ ἐλπίδα μήπως πετύχῃ κάτι. Καὶ πραγματικά, αὐτὴ τὴ φορά οἱ τεχνικοὶ τῆς βάσεως Βάντεμπεργκ τῆς Καλιφορνίας εἶχαν ἐπιφέρει κάποια οὐσιαστικὴ θελτῶση. Διαπίστωσαν ὅτι οἱ προηγούμενες ἀποτυχίες ὡ-

φείλοντο στὴν κακὴ λειτουργία τῶν μικρῶν πυραύλων ποὺ σταθεροποιοῦσαν τὴν καφούλα στὴν τροχιά της. Ἡ ἐκτόξευσιν ἔγινε ὁμαλὰ, ὁ πύραυλος βρῆκε τὴν καθωρισμένη τροχιά του μὲ τὴ βοήθειαν τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων. Στὸ 17ο πέρασμά του γύρω ἀπὸ τὴ γῆ κ' ἐνῶ βρισκόταν στὰ 136.000 μέτρα, ἀκριβῶς κάθετα πάνω ἀπὸ τὸν Βόρειο Πόλο, ἡ βάση Κοντιάκ τῆς Ἀλάσκας ἔδωσε τὴ διαταγὴ ἀποσπάσεως τῆς καφούλας, ποὺ βρισκόταν πάντα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἀψίδας. Ἀμέσως οἱ πύραυλοι ἔστρεψαν τὴ μύτη τοῦ δορυφόρου πρὸς τὴ γῆ, μὲ κλίση 60 μοιρῶν. Μὲ αὐτόματο μηχανισμό, ἔσκασαν ἀπτόμα τὰ κορφὰ ποὺ ἐκλείναν τὴν ἀψίδα καὶ ἡ καφούλα ἐλευθερώθηκε, ἐνῶ ταυτοχρό-να οἱ νέοι ἀντιδραστήρες ἄρχισαν νὰ δουλεύουν γιὰ νὰ ἐπιβραδύνουν τὶς στροφές τοῦ «Ντισκόβερ» γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά του. Τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη ἡ ταχύτητά του ἦταν 25 πλάσια τοῦ ἥχου.

Γιὰ νὰ προκληθῇ ἡ ἀπόσπασιν τῆς καφούλας ἀπὸ τὴν ἀψίδα καὶ ἡ αὐτόματη ἐπιστροφή της στὴν ἀτμόσφαιρα, ἔπρεπε νὰ μειωθῇ μὲ ὅποιοδήποτε μέσο ἡ ταχύτητα κατὰ 100 μέτρα τὸ δευτερόλεπτο. Αὐτὸ ἐπετεύχθη καὶ σὲ 7 λεπτὰ ὁ «Ντισκόβερ 13» ἄρχισε νὰ κατεβαίνει περιστρεφόμενος ἐλικοειδῶς καὶ διεῖσδυσε στὴν ἀτμόσφαιρα μὲ 1300 χιλιάμετρα τὴν ὥρα. Ὁ Μάθιερσον ἦταν ἑτοιμὸς νὰ τὸν δεχθῇ. Πῆδησε σ' ἓνα C - 130 καὶ ἀπὸ τὴ βάση Σανιδάλ τῆς Καλιφορνίας ἔφτασε στὸ ἀεροδρόμιο Χικάμ στὴ Χαβάη. Διέταξε νὰ βρῖσκονται στὶς κατάλληλες θέσεις τὰ 3 ἀντιτορπιλικά καὶ τὰ 20 ἀεροπλάνα ποὺ ἦταν ἐφωδιασμένα μὲ ἀρπάγες γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν, ἐνῶ θὰ ἐπεφτε τὸ ἀλεξίπτωτο μὲ τὸν «Ντισκόβερ». Διέβετε ἐπίσης καὶ δυὸ V - 2, ποὺ τοῦ εἶχαν παραχωρηθῇ ἀπὸ καιρό.

22.000 μέτρα. Τὸ ἀλεξίπτωτο ἀνοίγει:
270 χιλιάμετρα τὴν ὥρα

“Ένα ἀεροπλάνο τὴν συλλαμβάνει

ΠΕΡΑΣΑΝ ΠΙΑ ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΙΚΗΣ

— ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ

Στις 17.000 μέτρα, οι αυτές αντιδράσεις προεκάλεσαν το αυτόματο άνοιγμα του κόκκινου, καφέ και ασπρου αλεξίπτωτου και σιγά - σιγά ο «Ντισκόβερ» κατέβηκε ως τα κύματα του Ειρηνικού. Τα C - 119, που είχαν αναλάβει την αναζήτησή του στον αέρα, έπεσημαναν με τα ραντάρ την πτώση του, αλλά ήταν πολύ μακριά. Ο Μάθιερσον ξεκίνησε άμεσα μ' ένα υδροπλάνο, για το σημείο του άκεανου που υπολόγιζε. Εκεί επέπλεε ο μικρός «Ντισκόβερ», που έξακολουθούσε να εκπέμπει τα ραδιοσήματά του.

Στις 10 και 25, ώρα της Νέας Υόρκης, ο Ρομπέρτ Καρόλ, (το όνομά του είναι αξιοσημείωτο, γιατί είναι ο πρώτος άνθρωπος ο οποίος αγύγισε ένα γήινο αντίκειμενο, που γύρισε από το διάστημα) έδωσε με σκονί τον πρώην δορυφόρο, που είχε γίνει τώρα μια κοινή σηματοδότη, και τον έσυρε ως το έλικόπτερο. Αφού διήνυσε 750 χιλιόμετρα σε 29 ώρες, ο «Ντισκόβερ 13», ο οποίος δρέθηκε 80 χιλιόμετρα μακρύτερα από το προκαθορισμένο σημείο πτώσεως, επέστρεψε στους άποστολές του. Όταν η μικρή αμερικανική σημαία γύρισε, τοποθετημένη στο έσωτερικό της καψούλας, από το διάστημα έχτισε αίσιοδοξία και αυτοπεποίθηση σ' δολόκληρη την Αμερική.

Ο Σέντφωφ και οι τεχνικοί του, χαμένοι σε μια βάση της Κασπίας, είχαν κιάλας προσπαθήσει να επανακτήσουν μια δορυφοροποιημένη καψούλα. Τής είχαν δώσει το όνομα: «Σπούντικ - Κοράμπλ», αλλά το σύστημα του φρεναρίσματος δεν έλειτούργησε καλά και το «Κοράμπλ» γυρίζει ακόμα.

Η επανάκτηση της καψούλας δεν ήταν ο μοναδικός τίτλος δόξας του φόν Μπράουν. Υπήρχε και κάτι άλλο στον ούρανο, που το όνομά του — «Ηχώ» — ξεγύρισε περίπου και τον χαρακτήρα του. Ένω οι 284 Αμερικανοί σύνεδροι έδεχθηκαν φανερά την ικανοποίησή τους, αυτός ο δορυφόρος-ραδιοσταθμός δούλιζε τον Λεονίντ Σέντφωφ σε μια ευγενική και επίφυλακτική σιωπή. Μερικοί διέκριναν στη στάση του μια θαυμάσια ανησυχία, εκ των υστέρων, όμως, έκριναν ότι το χαμόγελό του ίσως να ήταν η εκδήλωση ενός ανθρώπου, που παρακολουθεί ψυχράμα εκείνους τους οποίους θα εκπλήξει με μια θαυμαστική επιτυχία. Οι Αμερικανοί είχαν κάθε δικαίωμα να υπερφαναυώνται. «Εκτός από τον άλλο της περιουλολής του «Ντισκόβερ», η «Ηχώ 1», ο δορυφόρος - ραδιοσταθμός, έκτελούσε την ούράνια διαδρομή του με εξαιρετική κανονικότητα και άπροσδόκητα αποτελέσματα. Ο περίεργος αυτός δορυφόρος είναι ένα σώμα εκπληκτικό. Αποτελείται από 82 κομμάτια λεπτής πλαστικής ύλης, που έχει πάχος 13 χιλιοστών του χιλιοστομέτρου, η διάμετρός του είναι 30 μέτρα — το πιο όγκωδες αντικείμενο που εξετόξευσε ο άνθρωπος — και φαίνεται με γυμνό μάτι στον ούρανο σαν αστεράς πρώτου μεγέθους, 7 φορές λαμπρότερος από τον Πολικό.

Για την «Ηχώ», όπως για τον «Ντισκόβερ» και για το σοβιετικό διαστημόπλοιο με τους δυο σκύλους, η ακρίβεια των υπολογισμών υπήρξε άπληστη. Η «Ηχώ» έπρεπε να πάρει την τροχιά της, αφού καίονταν τα καύσιμα του τρίτου όρφου του πυραύλου «Θωρ Δέλτα». Τότε μια εκφόρτιση έριξε έξω από τον κώνο της ρουκέτας το σφαιρικό περιεχόμενο του έσωτερικού, που βρισκόταν διπλωμένο. Την ίδια στιγμή μια δεύτερη έκρηξη έσκισε τη σφαίρα στο κέντρο της και φάνηκε το κάλυμμα του δορυφόρου, το οποίο φούσκωσε σε δυο φάσεις.

Στις 7.30' ακριβώς, το ίδιο πρωί της έκτοξεύσεως, οι άνδρες του εργοστασίου Γκόλντστον είχαν στήσει τις κεραίες τους προς την κατεύθυνση του δορυφόρου, που περνούσε τότε από το κέντρο των Η.Π.Α., και έθεσαν σε κίνηση ένα μαγνητόφωνο. Μια φωνή άκουσθηκε. Ο πρόεδρος

Αϊζενχάουερ ανήγγειλλε στον κόσμο το κατόρθωμα του αμερικανικού δορυφόρου.

Στο Χόλμντελ, 4.500 χιλιόμετρα μακρύτερα από το Γκόλντστον, όπου γίνονταν η έκπομπή του μαγνητοφωνημένου μηνύματος, ο Ρόμπινσον Πήρς άφηνε το φλυτζάνι του για ν' άκουση καλύτερα την πραγματοποίηση του όνειρου του. Η ειδική κεραία είχε συλλάβει τη φωνή του προέδρου, που μετεδίδετο από την Καλιφόρνια, αφού είχε φτάσει στην «Ηχώ».

Για να γίνει αυτό, χρειάστηκαν πέντε χρόνια. Πριν πέντε χρόνια ακριβώς, δηλαδή δυο χρόνια πριν από τον πρώτο σπούντικ, ο Ρ. Πήρς, που διέθετε 55 διπλώματα ηλεκτρονικής, είχε την ιδέα να κατασκευαστεί ένα δορυφόρο τηλεπικοινωνιών. Τότε δεν του έδωσε κανείς σημασία και ο Πήρς άπασύρθηκε άπογοητευμένος. Το 1958, ο Πήρς έμαθε τυχαία ότι ο στρατός κατασκεύαζε τεχνητούς δορυφόρους που θα φούσκωναν στο διάστημα. Πήρε άμέσως το πράινο για την Ουάσινγκτον και εξήγησε σ' εκείνους που διηύθυναν τις αστροναυτικές έρευνες ότι οι δορυφόροι που φουσκώνουν θα είναι η καλύτερη απάντηση της πραγματιστικής Αμερικής στη μαρξιστική Ρωσία. Ο Πήρς τους έπεισε, πήρε την άδεια και εργάσθηκε επί δυο χρόνια.

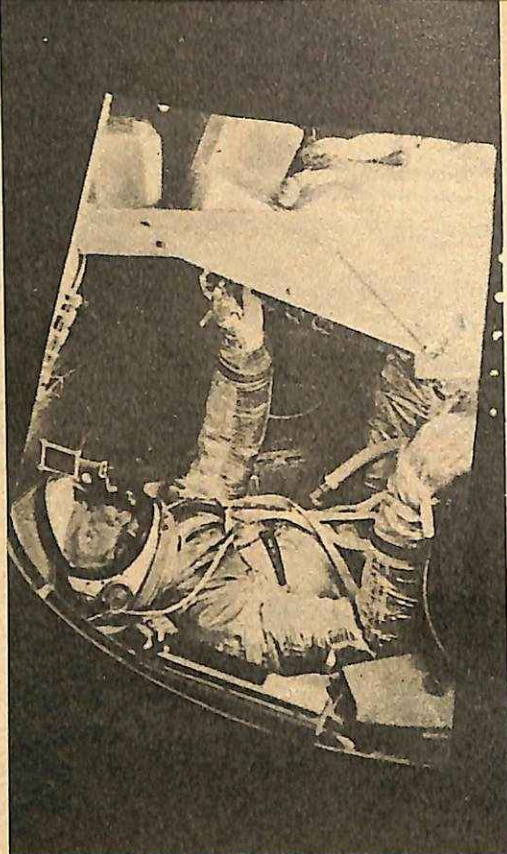
Η έγγραφη του μηνύματος που έγινε στο Χόλμντελ ήταν εξαιρετικά καθαρή. Αργότερα, όταν μετέφεραν την ταινία στον Λευκό Οίκο, ο πρόεδρος άκουσε σιωπηλός τη φωνή του που έρχόταν από το διάστημα και διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε καμιά διαφορά μεταξύ της πρωτογενούς έγγραφής και της δεύτερης που έγινε μέσω της «Ηχούς».

Το βράδυ της 13ης Αυγούστου, αφού άναμετάδωσε δια της «Ηχούς» στο Γκόλντστον το «American the beautiful» το οποίο έγινε άμέσως η πρώτη διαστηματική μουσική, ο δρ Πήρς έφυγε ναργίς για τα εργαστήρια Μπέλ. Ήταν πολύ ικανοποιημένος από τον εαυτό του. Είχε προσφέρει στον κόσμο ένα μέσον επικοινωνίας εξαιρετικής απόδοσης, που θα μπορού να μεταδίδει τη φωνή από την μια άκρη της γής στην άλλη.

Στην Στοκχόλμη οι σύνεδροι δεν ήξεραν που να στρέψουν την προσοχή τους. Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου υπήρξε το νέο καταληκτικό κατόρθωμα της περισυλλογής του «Ντισκόβερ 14». Αυτή τη φορά η καψούλα δεν έπεσε στη θάλασσα, αλλά στην δικτυωτή άρπαγή ενός C-119, τη στιγμή που το άνοικτο αλεξίπτωτο με την πολύτιμη συσκευή κατέβαινε προς τα κύματα του Ειρηνικού, βορειοδυτικών των νήσων Χαβάι. Για την περισυλλογή του θαλαμίσκου είχαν διατεθεί μεταγωγικά αεροπλάνα έφωδιασμένα με τεράστια δίκτυα, ενώ μικρά ταχύπλοα σκάφη έρπευαν στο πιθανό σημείο της πτώσεώς του, αν τα αεροπλάνα δεν κατόρθωναν να τον συλλάβουν. Τυχεροί όμως υπήρξαν ο σηναγός Χάραλντ Μίτσελ και τα έννα μέλη του πληρώματος C-119. «Αποτύχαμε δυο φορές, είπε ο Μίτσελ όταν έφτασε, όπως να συλλάβουμε την καψούλα που κατέβαινε κρεμασμένη από το αλεξίπτωτο. Την πρώτη φορά δρεθήκαμε μερικά εκατοστά πιο πάνω και τη δεύτερη σε απόσταση ενός μέτρου. Την τρίτη όμως άκουσα τον λοχία να φωνάζει: «Έπί τέλους, την κρατάμε!». «Έτρεμα από τη συγκίνησή μου».

Ευθύς άμέσως όμως το Συνέδριο συγκλονίσθηκε από μια νεώτερη είδηση. Αυτή τη φορά από την Μόσχα. «Ένα διαστημόπλοιο έστάλη στο Διάστημα με πλήρωμα δυο σκύλους».

Σαφικά, οι 284 Αμερικανοί σύνεδροι έγκαταλείφθηκαν και η δυάς Σέντφωφ - Μπλανκοράβωφ έγινε το επίκεντρο του Συνεδρίου. Και οι δυο τους όμως υπήρξαν ελάχιστα φλύαροι και εξαιρετικά προσεκτικοί σε εκδηλώσεις και αποκαλύψεις. Ήταν, όμως, αρκετά Ικανοί, ώστε μ' ένα άνασθήκωμα της κεφαλής, μια ένδεικτική συνθη-

ΕΠΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ γυμνάζονται επί ένα περίπου χρόνο για το πρώτο ταξίδι του Διαστήματος, το οποίο έχει λάβει το όνομα «Επιχείρηση Έρμης». Στην φωτογραφία, ο ένας από αυτούς επαναλαμβάνει τον χειρισμό εξέδου από τον θαλαμίσκο. Αν ο τελευταίος πέσει στη θάλασσα, ο αστροναύτης πρέπει να σωθεί με δικό του μέσο.

μία, ένα χαμόγελο ή μια εύλογη σιωπή να αφήσουν την εντύπωση ότι η μυστικότητα ήταν ένα μέσον άμυνας και ότι, αν έλεγαν όσα ήξεραν, θα ξάφνιαζαν τον κόσμο.

Στα 320 χιλιόμετρα από τη Γη γύριζαν τα 4.600 κιλά του «υπερσπούντικ» με τους σκύλους. Χρόνος περιστροφής 90 λεπτά και 6 δευτερόλεπτα. Από τη μυστική βάση τους, οι Ρώσοι σοφοί, όλοι εκείνοι που άπουσίζαν από το Συνέδριο της Στοκχόλμης και που τα όνόματά τους είναι άγνωστα στο εξωτερικό, μπορούσαν να βλέπουν στη μικρή οθόνη της τηλεόρασης τα δυο σκυλιά στο μεγάλο ταξίδι τους στο Διάστημα. Ήξεραν ότι μετά από αυτά θα έβλεπαν στην τηλεόραση το ταξίδι κάποιου ανθρώπου. Και άσφαλώς, ο Ρώσος έθελοντής, που ακόμη είναι άνώνημος, θα ήταν μαζί τους ξετάζοντας το δλέμμα των σκύλων με την προσπάθεια να μαντέψει πως θα είναι το δικό του ύστερα από μερικές έβδομάδες.

Στον ραδιοφωνικό σταθμό της Μόσχας, ο σπήκερ Λεβιτάν έχει μια ιδιότητα και τιμητική άποστολή. Στον τελευταίο πόλεμο η ειδικότητά του ήταν να μεταδίδει τα ανακοινωθέντα της νίκης και από τότε η φωνή του άκούγεται μόνον όταν αναγγέλλει επιτυχίες στην πορεία προς το Διάστημα. Ο ίδιος ανακοίνωσε και την έπιστροφή της Στρέλλας και της Μπέλλας στο προκαθορισμένο σημείο προσγειώσεως. Την ίδια στιγμή ο «Αρν Στένφιλντ, ο άνθρωπος που είχε υπολογίσει την τροχιά του διαστημόπλοιου, έβλεπε τα δυο σκυλιά να θναιίνουν σάα από τον θαλαμίσκο του πρώην δορυφόρου. Τα δυο αυτά σκυλιά είναι τα πρώτα ζωντανά όντα που έφυγαν και ξαναγύρισαν στον «κόσμο», αφού ταξίδεψαν 700.000 χιλιόμετρα σε εξοχίνες συνθήκες.

Στην Στοκχόλμη, ο Βέρνερ φόν Μπράουν και ο Λεονίντ Σέντφωφ ένοιωσαν ταυτόχρονα ότι είχε περάσει πια η εποχή των όνειρων και ότι άρχιζε η περίοδος των πραγματοποιήσεων. Τα ήρωικά χρόνια της αστροναυτικής τελείωσαν και η έπιστήμη - χίμαιρα έγινε πια η έπιστήμη που συγκινεί όλο τον κόσμο και χαρακτηρίζει την εποχή μας. Οι δυο πρωταγωνιστές έδεσαν ήσυχα τις βαλίτσες τους και έγκατέλειψαν τις δχθες της λίμνης Μάλαρ. Τους περιμένει ακόμη πολλή εργασία. ■■■

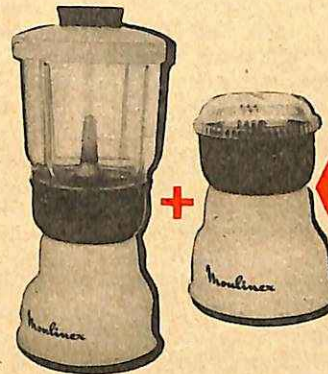
Moulinex

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

- 1) Πολιτισμού
- 2) Εύκολίας
- 3) Οικονομίας.

Το δεξί χέρι κάθε νοικοκυράς

ΑΥΓΟΔΑΡΤΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
Διά άμελέττες, δορυδία αργών μαρέγκας, μαγιονέζας, παγωτά, ζυμή διά κέκς, μπισκότα κλπ. 3 ζεύγη κτυπητήρια ειδικά διά κάθε χρήση.
Αυτόματος έκτίναξης των κτυπητήριων: τα χέρια σας παραμένουν καθαρά.

ΜΠΟΛ-ΜΙΞΕΡ Νο 1+ΜΥΛΟΣ
Έντός ενός λεπτού έτοιμάζετε την μαγιονέζα, σούπα, άμελέττα κλπ. Μετατρέπετε σε χυμόν κάθε φρούτο. Ανακατεύετε το μίγμα διά παγωτά, κακτέλ, αφέ φραπέ.
Αλέθετε κόκκους καφέ, ζηρούς καρπούς κλπ.

ΜΙΞΕΡ Νο 2
Μίξερ δι' όλες τις χρήσεις: Παγωτά, άμελέττες, κακτέλ, σούπες, φρούτα εϊς χυμούς κλπ.
Λειτουργεί εϊς ότίζήποτε σκεύος: πατήρι, μπάλ, χύτρα, σουπιέρα κλπ.

ΡΟΜΠΟΤ - ΣΑΡΛΟΤΑ
Τρία μηχανήματα σκευών τρυμένα σε ένα: 1) Κρεατομηχανή 2) Τρίφτης 3) Στυπτήριο φρούτων.
Μία πραγματική άσκασία από σπύτι.

.... Και μία σειρά ακόμη έπιθλητικών μηχανών της ΜΟΥΛΙΝΕΞ μεγάλων πλεονεκτημάτων.

- Στυπτήριο Φρούτων
- Μηχανή Καθαρισμού Λαχανικών
- Μύλος καφέ κλπ.
- Κρεατομηχανή και τρίφτης KM1
- Στεγνωτήρι μαλλιών (Séchoir)

ΤΑ ΜΟΥΛΙΝΕΞ ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΗΣ & ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΑΙ
ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΜΟΥΛΙΝΕΞ.

22 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ !!!

Έπισκεφθήτε το Περίπτερόν μας εϊς την 25ην ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (περίπτερον Νο 4) όπου θα παρακολουθήσετε επίδειξιν τρόπου χρησιμοποίησεως των μηχανών ΜΟΥΛΙΝΕΞ & των Παγκοσμίου φήμης σκευών PYREX SEDLEX (Γαλλίας).

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ Έρμου 74 - Αθήναι τηλ. 25.116

"Γνώμη"

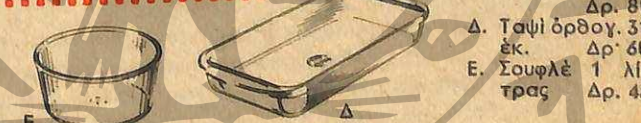
PYREX SEDLEX

Δοκιμάστε και σεις την χαρά της μαγειρικής στα σκεύη φωτιάς PYREX: είναι υγιεινά, οικονομικά, καθαρά. Η κρυστάλλινη διαφάνειά τους και η όμορφιά τους σας επιτρέπουν να σερβίρετε τα φαγητά σας με το ίδιο σκεύος εϊς το όποιο τα μαγειρέψατε. Λιγότερο καθάρισμα των σκευών σας διότι ένα σκεύος PYREX άντιστοιχεί με τρία σκεύη μαγειρέματος, σερβιρίσματος και διατηρήσεως των φαγητών σας. Τα PYREX - SEDLEX (ΓΑΛΛΙΑΣ) είναι άνθεκτικά στα κτυπήματα, στις άπώτομες αλλαγές θερμοκρασίας... ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ.

- Α. Σαχανάκι στρουγγυλό για ένα αυγό Δρ. 20
- Β. Χύτρα με κάλυμμα 1 λίτρας Δρ. 61

Τα σκεύη φωτιάς PYREX πωλούνται στά καλά καταστήματα οικιακών ειδών. Μην ξεχνάτε όμως ότι τα γνήσια σκεύη PYREX - τα μόνα έγγυημένα - φέρουν πάντοτε χαραγμένη σε κάθε σκεύος την σφραγίδα PYREX - SEDLEX

- Γ. Ταψί 680λ 30 εκατοστών Δρ. 80
- Δ. Ταψί 680λ 31 εκ. Δρ. 60
- Ε. Σουφλέ 1 λίτρας Δρ. 43

μανδαρίνοι του κρατικού μηχανισμού εύλογον συστηματικώς τὰ γένεια των. Σπανίως γυναίκες δημόσιοι υπάλληλοι ανέρχονται εις τους μεγάλους βαθμούς της ιεραρχίας, ενώ δεν στερούνται ούτε τυπικών, ούτε ούσιαστικών προσόντων. Μεταξύ δύο της αὐτῆς ποιότητος υποψηφίων διά προαγωγῆν—ένός άνδρός καί μιᾶς γυναίκας—προτιμάται κατά κανόνα ὁ άνδρας. "Οχι σπανίως ὅμως προκρίνεται καί ὅταν ἔχη κατώτερα προσόντα. Εἶναι προφανές ὅτι διά τὸν προγραμματισμένον αὐτὸν παραγκωνισμὸν τῶν γυναικῶν—τοῦ δὲν ἔχει καμμίαν ἠθικὴν καί πρακτικὴν δικαιολογίαν—εὐθύνεται βαρύντατα τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐκπροσωπεῖται ἐκαστοτε περισσότερον ἀπὸ τὴν μόνιμον γραφειοκρατίαν καί ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς παροδικὰς κυβερνήσεις.

Ἀμείβεται λιγώτερο

Ἀλλὰ καί εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα διαπράττεται παρομοία ἢ καί χειρότερα ἀδικία εἰς βάρος τῆς γυναίκας. Εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἡ γυναίκα λαμβάνει τὸν ἴδιον μισθὸν μὲ τὸν άνδρα, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁμοίόβαθμός του. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καί εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐδῶ ὅχι μόνον παρακωλύεται ἐπίσης ἡ σταδιοδρομία, ἀλλὰ καί ἡ ἀμοιβὴ τῆς γυναίκας διά τὴν αὐτὴν ἐργασίαν καί τὴν αὐτὴν ἀπόδοσιν εἶναι πάντοτε μικρότερα. "Ολαί αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις στηρίζονται εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνίσου ἀμοιβῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς διεθνὸς ἀναγνωρισθείσης ὑπ' ἀριθμὸν 100 συμβάσεως τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας. (Τὴν σύμβασιν αὐτὴν τὴν ἀπεδέχθη καί ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπεκύρωσε). Εἰς ὠρισμένους κλάδους τῆς βιομηχανίας, ὅπου ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑλληνίδος ἐργατρίας εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀρρενος, ἡ ἀνισότης αὐτῆς ἀμοιβῆς ἀποτελεῖ ἐξοργιστικὴν καί ἀπάνθρωπον ἐκμετάλλευσιν, τὴν ὁποίαν καθιερώνει ἐμμέσως τὸ ἴδιον τὸ κράτος.

Ἀντὶ τῆς διατυμπανιζομένης
πλήρους ἰσότητος τῶν φύλων
ἡ γυναίκα ὅχι μόνο ὑστερεῖ
ἀλλ' ὑφίσταται καὶ διωγμούς

ΓΥΝΗΛΑΣΙΑ;

Αἱ γυναῖκες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπέκτησαν ἀπολύτως ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα μὲ τοὺς άνδρας. Καί ἐναντι τοῦ νόμου κατέστησαν σταδιακῶς σχεδὸν ἴσαι πρὸς αὐτούς. Ἀπολαμβάνουν, δηλαδή, ἀπὸ τινων ἐτῶν καί ἰσοπολιτείας καί ἰσονομίας. Κατέκτησαν θέσεις καί λειτουργήματα καί ἐπαγγέλματα ποῦ ἦσαν πρὸ ὀλίγου κλειστὰ διά τὸ φύλον των. Ἐγίναν ὑπουργοί, βουλευταί, δικασταί, ἑνορκιοί. Ἀποτελοῦν, θεβαίως, ὅλα αὐτὰ σημαντικὴν πρόδοον. Ἐξακολουθεῖ, ἐν τούτοις, νὰ ὑπάρχῃ θέμα ἰσοτιμίας των πρὸς τοὺς άνδρας. Καί τὸ θέμα τίθεται ὅχι μόνον διότι εἰς τὴν καθημερινὴν πρακτικὴν φαλκιδεύεται καί ἡ ἰσοπολιτεία καί ἡ ἰσονομία. Ἀλλὰ καί διότι σημειοῦνται παλινδρομήσεις ἀπὸ τὰς νομοθετημένας ἀρχὰς ἰσότητος.

Ἡ φαλκίδευσις γίνεται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Καί πρῶτα-πρῶτα εἰς τὸν δημόσιον τομέα. Αἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ἀντιπροσωπεύονται ὅμως εἰς τὰ ψηφοδέλτια τῶν κομμάτων, ὅταν προκηρύσσονται ἐκλογαί, κατὰ ἐλάχιστον ποσοστὸν, ἐνῶ ὑπάρχουν γυναῖκες πολλὰι διαθέτουσαι ἀναμφισβητήτως μεγαλύτερα τυπικὰ καί οὐσιαστικὰ προσόντα ἀπὸ πλείστους ἀρρενας πολιτευτάς. Τὰ κόμματα δέχονται τὰς γυναικεῖας υποψηφιότητάς ὅχι διά ν' ἀξιοποιήσουν τὴν συμβολὴν τοῦ γυναικείου παράγοντος εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ἀλλὰ διά νὰ προσελκύσουν ὅπως τὰς γυναικεῖας ψήφους ἢ μᾶλλον διά νὰ μὴ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐμφοροῦνται ἀπὸ ἀντιφεμινιστικὰς ἀρχάς. Οὐδεὶς, θέβαια, ἡμπορεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς ὅπως αὐξήσουν εἰς λογικὰ ὅρια τὸν ἀριθμὸν τῶν γυναικείων υποψηφιοτήτων. Ἀλλὰ καί οὐδεὶς ἡμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ κρατοῦσα πολιτικὴ πρακτικὴ ἀποτελεῖ ἀνωμαλίαν.

Δὲν εἶναι τῆς ἰδίας ποιότητος ἡ φαλκίδευσις τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν, ποῦ γίνεται εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας. Ἐδῶ διαπράττεται θετικὴ καί ὀργανωμένη ἀδικία. Οἱ

Πέραν τῶν φαλκιδεύσεων ἢ τῶν καθηλώσεων τῆς γυναικὸς εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα ἀμοιβῆς δι' ἴσην ἐργασίαν, ἔχομεν καί παλινδρομήσεις ἀπὸ νομοθετημένας ἀρχὰς ἢ ἀπὸ καθιερωμένην ἀπὸ μακροῦ—καί πρὸ τῆς θεωρητικῆς ἐξισώσεως τῆς γυναικὸς—πρακτικὴν. Καί αἱ παλινδρομήσεις αὗται ἔγιναν ἀπὸ τὸ κράτος καί ἀπὸ διαφόρους ἐξερτημένους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τοῦ κράτους ὀργανισμούς. Οὗτω, τὸ 1954 ἀνεγνωρίσθη νομοθετικῶς εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα νὰ παρίστανται ὡς ἑνορκιοί εἰς τὰ δικαστήρια. Τὸ ἐπόμενον ὅμως ἔτος, διά τοῦ νόμου 3.323, τὸ δικαίωμα τοῦτο περιορίσθη. Ἐκτοτε γυναικῆς ἑνορκιοὶ παρίστανται μόνον εἰς τὰ κακούργιοδικεῖα, ἀποκλείονται δὲ ἀπὸ τὰ ἐιδικὰ μικτὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρμόδια διά τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου ἢ τοῦς δοσιλόγους. Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχῃ σημερινὴν χυλίας ἐπιφυλάξεις διά τὸν θεσμὸν τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων γενικῶς. Εἶναι δύσκολον ὅμως ν' ἀντιληφθῇ διατί ἡ γυναίκα κρίνεται ἱκανὴ ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ καταλογισμοῦ τῆς ἐνοχῆς ἐνὸς στυγεροῦ ἐγκληματος καί θεωρεῖται ἀκατάλληλος προκειμένου νὰ γνωματεύσῃ ἂν διεπράχθη ἕν ἀδικημα ἐξυβρίσεως ἢ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως διά τὸν τύπου, ἀναφερόμενον εἰς τὸν δημόσιον βίον τοῦ ἐνάγοντος.

Στερεῖται δέσεων

Πολὺ προτοῦ καθιερωθῇ ἡ ἰσοπολιτεία καί ἡ ἰσονομία τῆς γυναικὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦσαν ἀνοικταὶ δι' αὐτὴν αἱ πόλιν τῶν μεγάλων ὀργανισμῶν δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου. Τώρα κλείουν σιγά-σιγά ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης. Ὁρισμέναι τράπεζαι καί ὅλοι σχεδὸν οἱ μεγάλοι ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου ἀποκλείουν πλέον τὰς γυναῖκας ρητῶς ἀπὸ τοῦς διαγωνισμούς, τοὺς ὁποίους προκηρύσσουν διά τὴν πρόσληψιν νέου προσωπικοῦ. Καί τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχίζον νὰ μιμοῦνται καί ἄλλαι μικρότερας σημασίας ἐπιχειρήσεις. Δημιουργεῖται ἔτσι ἕνα γενικώτερον κλίμα «γυνηλασίας».

Ἀνάγκη νὰ ἐργασθῇ

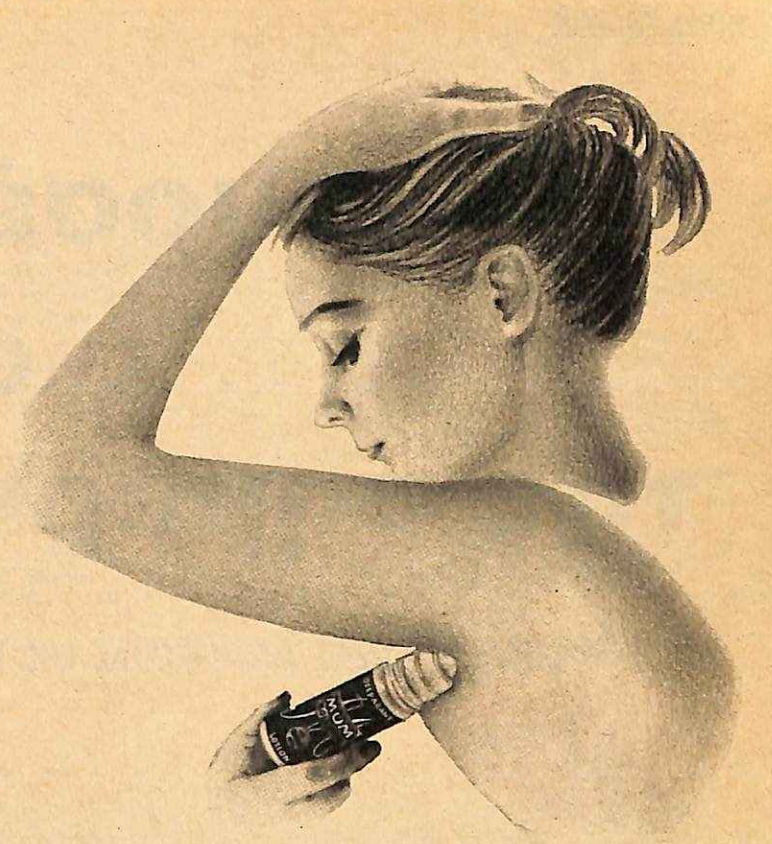
Εἰς τῷ μεταξύ ἡ Ἑλληνίς, ὅπου δὲν τῆς τίθενται τεχνητοὶ φραγμοὶ ἢ ὅπου καλεῖται νὰ ἐπιδείξῃ συνειδησιν τῶν εὐθυνῶν τῆς, σημειώνει σοβαρὰς ἐπιτυχίας καί ἐκπληροῖ ἀψόγως τὸ καθήκον τῆς. Πέρυσι, κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν Σχολὴν τοῦ Πολυτεχνείου ἐπέτυχαν κατὰ τὰ δύο τρίτα γυναῖκες, γεγονός ποῦ ἀποδεικνύει ὅτι ἦσαν περισσότερον τῶν ἀρρένων κατηρτισμέναι καί εἰς τὰ μαθηματικὰ καί εἰς τὴν φυσικὴν. Ἐπίσης, εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκ τῶν 310 ἐπιτυχόντων αἱ 170 ἦσαν γυναῖκες. Ἀλλὰ καί ὡς ἀπλὴ πολίτις ἡ Ἑλληνίς ἐδειξεν ὀριμότητα καί σεβασμὸν πρὸς τὸ καθήκον (καί τὸ δικαίωμα) τῆς ψήφου. Ὡς γνωστὸν, τὸ ποσοστὸν τῆς ἀποχῆς τῶν γυναικῶν, ποῦ ἔχουν δικαίωμα ψήφου, ὑπῆρξε μικρότερον ἀπὸ τὸ ποσοστὸν τῶν ἀνδρῶν.

Ὑπάρχουν θέβαια καί οἱ ἀντίπαλοι τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῆς γυναικὸς εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν καί τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα. Καί θὰ ὑπάρχουν πάντοτε—μὲ τὰ ἐπιχειρήματά των. Αὐτοὶ ἀνησυχοῦν ἰδιαίτερος ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν γυναικῶν εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομίας. Τὴν θεωροῦν μέχρις ὀρισμένου βαθμοῦ ὑπεύθυνον διά τὴν ἀνεργίαν τῶν ἀρρένων. Καί ὑποστηρίζουν ὅτι ἐνῶ ἀπὸ τοῦς 100 ἀνδρας οἱ 99% ἐργάζονται διά νὰ ζήσουν οἱ ἴδιοι ἢ νὰ διαθρέψουν καί τὰς οἰκογενεῖας των, ἀπὸ τὰς 100 γυναῖκας πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐργάζονται χωρὶς νὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ἀλλὰ διά νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ δευτερεύοντα ἔξοδα των ἢ νὰ ἐξασφαλίσουν σχετικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως αὗτος δὲν εἶναι ἀκριβής. Ἡμπορεῖ νὰ ἰσχύῃ δι' ἕνα πολὺ μικρὸν ποσοστὸν γυναικῶν, ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὴν εὐποροῦσαν τάξιν. Διά τὰς μικροαστικὰς ὅμως καί ἐργατικὰς οἰκογενεῖας ἡ ἐργασία τῆς κόρης ἢ καί τῆς ὑπάλδρου γυναικὸς εἶναι ζωτικὴ προϋπόθεσις. Διότι καί αἱ ἀνάγκαι καί αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ἔχουν αὐξηθῇ σημαντικῶς καί εἶναι ἀδύνατον ν' ἀγνοηθοῦν. Πῶς λησμονοῦν, ἄλλωστε, οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὅτι συνήθως εἶναι ἀνεπαρκὴς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἀνδρός διά τὴν συντήρησιν μιᾶς οἰκογενείας;

Συμφέρεῖ στο κράτος

Αἱ ἐπιχειρήσεις, ἀφ' ἑτέρου,—ὀργανισμοί, τράπεζαι, ἐταιρίαι—ἔχουν ἀποκτήσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ γυναίκα ὡς ὑπάλληλος, ἀνεξαρτήτως τῆς ἱκανότητός τῆς, εἶναι κατὰ κάποιον τρόπον «ἀντιοικονομικὴ». Διότι ἡ θλέπει τὴν ἐργασίαν ὡς μεταβατικὸν στάδιον μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως καί ἀποχωρεῖ ὅταν νυμφευθῇ (τὴν στιγμὴν ποῦ ἔχει ἀποκτήσει πείραν τῆς ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἡμπορῇ νὰ εἶναι ἀποδοτικότερα) ἢ παραμένει μὲν εἰς τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ δυσχεραίνει ἢ ἐπιβαρύνει τὴν ἐπιχείρησιν μὴ δεχομένη μετὰθεσιν καί ἀποუსιάζουσα ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν περίπτωσιν ἐγκυμοσύνης καί τοκετοῦ. Αἱ ἀπόψεις αὗται δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀδόκιμοι. Καί προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπάρξῃ καταναγκασμὸς ὡς πρὸς τὸ φύλον τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑπ' αὐτῶν προσωπικοῦ. Διά τὰ νομικὰ ὅμως πρόσφατα δημοσίου δικαίου καί τοὺς ἑξαρτωμένους ἀπὸ τὸ κράτος ὀργανισμούς τίθεται ζήτημα ὁμομορφίας. Δὲν εἶναι νοητὸν τὸ κράτος νὰ ἔχῃ ἄρει πρὸ πολλοῦ τοὺς φραγμούς τοῦ φύλου καί αὐτοὶ νὰ ἔχουν κηρύξει τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς γυναικὸς.

Ὑπάρχει, λοιπόν, θέμα ὁλοκληρώσεως τῆς ἰσοτιμίας τῆς Ἑλληνίδος, ὅχι μόνον διά λόγους συνεπειᾶς καί ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ καί διά λόγους πλήρους ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου. Καί τὸ καθήκον τῆς ὁλοκληρώσεως αὐτῆς βαρύνει τὴν πολιτεία ἀποκλειστικῶς.

Μὲ μιὰν ἀπλὴ περιστροφή τὸ

MUM ROLLETTE
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΒΕΝ

σᾶς ἐξασφαλίζει 24 ὥρες φρεσκάδας

Ἡ περιστρεφόμενη σφαῖρα ἐπαλείφει, μὲ μιὰν ἀπλὴ περιστροφή, ἀφήνει εἰς τὸ δερμα τὸ ἀπαλὸ πέπλο τοῦ ἀποσμηκτικοῦ MUM. Χρησιμοποιεῖτε κάθε μέρα τὸ ἀποσμητικὸν MUM ROLLETTE, τὸ πρῶτο σὲ παγκόσμιο κατανάλωσι. Ἐχετε πάντοτε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐξασφαλίσατε 24 ὥρες φρεσκάδας.

MUM ROLLETTE

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας!

- Προλαμβάνει τὴν κακοσμία τοῦ ἰδρώτος, δὴλκλῆρο τὸ 24ωρο.
- Ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσιν.
- Δὲν ἐρεδίζει τὸ δερμα.
- Ἀκινδυνὸ γιὰ τὰ ρούχα.
- Εὐγενικὰ ἀρωματισμένο.

Β/2

MUM ROLLETTE

Γιὰ γυναῖκες καί ἄνδρες

Εὐκόλοχρηστο Ἀποτελεσματικόν.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

Γκιουρσέλ και 'Ινονου οί δύο ήγέται τῆς σημερινῆς Τουρκίας

ΔΕΝ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΥΝ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΕΝΩ Η ΚΛΙΚΑ ΜΕΝΤΕΡΕΣ «ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΕΙ» ΣΤΗ «ΝΗΣΟ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ»

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ τῆς ἐπανάστασως πού ἀνέτρεψε τὸ καθεστῶς Μεντερές, στρατηγὸς Γκιουρσέλ, ἀπολαμβάνει (κέντρο) τὸ καλοκαίρι στὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρά, τριγυρισμένος ἀπὸ ὁπαδούς του. Οἱ ἐκλογές, πού ἀνεμένοντο γρήγορα, μετετέθησαν γιὰ τὸν Μάιο τοῦ 1961. Τὸ νέο καθεστῶς, παρὰ τὶς διακηρύξεις του, δὲν διάζεται νὰ σφυγμομετρήσῃ τὶς διαθέσεις τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ.

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ θάλασσα κάνει χειμῶνα-καλοκαίρι μπάνιο -παρὰ τὰ 76 ἔτη του- κι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως 'Ισμέτ 'Ινονου. 'Η γνώμη ὅτι θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὴν 'Επανάστασι χάνει τώρα ἐδαφός.

Ὅταν, τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ περασμένου Μαΐου, ὁ τουρκικὸς στρατός, μὲ ἀστραπιαία ἐξέγερση, ἀνέτρεψε τὸ τυραννικὸ καθεστῶς τοῦ Μεντερές, ἡ πρώτη ἐντύπωση πού ἐπικράτησε στὸν κόσμον ἦταν ὅτι γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ εἶχε ἔλθει ἡ ὥρα τοῦ 'Ισμέτ 'Ινονου. 'Η ἐντύπωση αὕτη δὲν ἦταν καθόλου ἀδικαιολόγητη, ἀν καὶ τὰ γεγονότα πού ἀκολούθησαν τὴν ἀπέδειξαν ἀβάσιμη.

Ὁ 'Ισμέτ 'Ινονου ἦταν ὁ στενότερος συνεργάτης καὶ ἐπιτελάρχης τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Νέας Τουρκίας Κεμάλ 'Ατατούρκ, τὸν ὁποῖο διεδέχθη τὸσο στὴν προεδρία τῆς Δημοκρατίας, ὅσο καὶ στὴν ἀρχηγία τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Στρατιωτικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ μὲ τὸν φωτιστέφανο τοῦ «ἐθνικοῦ ἥρωος», εἶχε πάντα τεράστιο γόητρο καὶ κύρος στὶς τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς αἰματηρὲς καὶ πολυήμερες φοιτητικὲς ἐξεγέρσεις, πού ἀνοίξαν τὸ δρόμο στὴν ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ, τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ εἶχαν παραιτηθῇ γιὰτὶ δὲν ἤθελαν νὰ ἐκτελέσουν τὶς διαταγές τοῦ Μεντερές πού εἶχε ἀπαγορεύσει τὶς περιοδεῖες τοῦ 'Ινονου στὶς τουρκικὲς ἐπαρχίες. Ὁ στρατός, ἀντὶ νὰ τὸν ἐμποδίξῃ, τοῦ παρουσίαζε ὄπλα. Καθῶς, λοιπόν, ὁ 'Ινονου ἦταν ὁ κυριώτερος, ὁ δραστηριώτερος καὶ ὁ ὀρμητικώτερος ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ πραγματικὸς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπόμενο ἦταν νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωση ὅτι κάποια συνεννόηση ὑπῆρχε μεταξὺ αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς

ΒΟΥΤΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΚΑ: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΧΑΡΑ ΤΟΥ 'ΙΣΜΕΤ 'ΙΝΟΝΟΥ

ΣΑΝ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ, Ο 'ΙΝΟΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΤΑΤΟΣ

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την όμορφή σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθή το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισί σας θα
είναι και μία επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR
Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξείνια
Ζητήστε το σήμερα.

Στό Φαρμακείο σας.

Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Φιάλη 4 λουτρών δρχ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικόν μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών δρχ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

ΓΚΙΟΥΡΣΕΛ — ΙΝΟΝΟΥ

Ίσως ο χρόνος να 'χρη ξεπεράσει τον διάδοχο του Κεμάλ

στρατιωτικής εξέγερσης Τζεμάλ Γκιουρσέλ αφ' ετέρου, που θα είχε σαν συνέπεια την εξουσία του Ίσμετ Ίνονου.

Και πραγματικά, κατά τις πρώτες μετά την στρατιωτική εξέγερση ημέρες, φαινόταν ότι υπήρχε κάποιο είδος τέτοιας συνεννόησης. Ο Ίσμετ Ίνονου συνεργαζόταν στενά με διάφορους ανώτερους παράγοντες του νέου καθεστώτος. Σιγά-σιγά, όμως, οι συνεργασίες αυτές άρχισαν να αραιώνουν, ώσπου ο κόσμος ανέληφθη ότι ο τουρκικός στρατός δεν είχε καθόλου σκοπό να παραδώσει την εξουσία στον Ίνονου. Κατάλαβε επίσης ότι ο στρατός δεν διαζόταν να οργανώσει νέες εκλογές. Σύμφωνα με τις τελευταίες επίσημες ανακοινώσεις, οι εκλογές θα γίνουν τον Μάιο του 1961, αλλά τίποτε δεν έγγυεται ότι η χρονολογία αυτή θα είναι και η οριστική.

Οι πολλές και συχνά αντιφατικές δηλώσεις εκπροσώπων της Έπαναστατικής Επιτροπής, η εκκαθάριση εκατοντάδων στρατηγών και ναυάρχων, η αποστράτευση χιλιάδων αξιωματικών και η τελευταία θεαματική απόλυση δέκα υπουργών, δείχνουν με σαφήνεια ότι μέσα στα σπλάγχνα του τουρκικού στρατού υπάρχουν πολλές και αλληλοσυγκρουόμενες τάσεις που ήταν σύμφωνες σε δυο μόνον βασικά σημεία: Στην ανατροπή του καθεστώτος του Μεντερές και στην αναμόρφωση του τουρκικού κράτους.

Μετά την πραγματοποίηση του πρώτου σκοπού, δηλαδή της ανατροπής του Μεντερές, κάθε τάση φαίνεται να αντιλαμβάνεται διαφορετικά το δεύτερο σκοπό, δηλαδή την αναμόρφωση του κράτους. Οι τελευταίες πληροφορίες αναφέρουν ότι διαφαίνεται μια ολοένα μεγαλύτερη ένιχνυση των θέσεων των νεωτέρων αξιωματικών που δείχνουν να εύνοούν «σοσιαλιστικές» λύσεις, χωρίς όμως να παρέχουν καμμία ένδειξη σχετικά με τη φύση, την έκταση, το βάθος και την ουσία των «σοσιαλιστικών» αυτών λύσεων.

Είναι συνεπώς ολοφάνερο ότι η ρευστότητα αυτή θα συνεχισθεί ως την οριστική επικράτηση μίας μόνης τάσεως ή στον συμβιβασμό ανάμεσα στις ισχυρότερες τάσεις. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν αποκλείονται απρόοπτες εξελίξεις, που ενδέχεται να χαράξουν νέα πορεία στη στρατιωτική εξέγερση του Μαΐου.

Έτσι, μέσα στην ασάφεια και στη ρευστότητα της καταστάσεως που επικρατεί στην Τουρκία, οι σημαντικότερες φυσιογνωμίες εξακολουθούν να είναι ο αρχηγός της στρατιωτικής εξέγερσεως στρατηγός Γκιουρσέλ και ο αρχηγός της αντιπολιτεύσεως Ίσμετ Ίνονου.

Ο στρατηγός Γκιουρσέλ ήταν ένα από τα ανώτερα στελέχη του στρατού του Κεμάλ Ατατούρκ. Δεν φαίνεται να είχε αναμειχθεί ποτέ στις πολιτικές υποθέσεις της χώρας ως τις 4 Μαΐου, όποτε, κατά την αποχώρησή του από τη γενική διοίκηση του στρατού ξηράς, με μια ήμερησια διαταγή του, με την οποία συνιστούσε στο στρατό να παραμείνει μακριά από «τίς κακές επιρροές της πολιτικής», άνοιξε το δρόμο προς την επέμβαση του στρατού.

Ός άνθρωπος είναι άπλος, καθόλου επίδεικτικός και ή συμπάθεια που εμπνέει στις τάξεις του στρατού τον έχει κάνει πολύ δημοφίλη. Οι αξιωματικοί τον λένε «Τζεμάλ Αγάμπερ», δηλαδή «Μεγάλο Άδελφό Τζεμάλ». Φαίνεται πάντοτε όπαδός των αρχών του Κεμάλ Ατατούρκ, έχθρος της αναμίξεως της θρησκείας στις κρατικές υποθέσεις και εμπνευσμένος από τις προοδευτικές αντιλήψεις του ιδρυτού της Νέας Τουρκίας.

Ο Ίσμετ Ίνονου

Ο Ίσμετ Ίνονου, εξ άλλου, είναι μια φυσιογνωμία με πολύ μεγαλύτερο γόητρο. Η θέση του μέσα στο κεμαλικό κίνημα ήταν πάντα ή ύπ' αριθ. 2 φυσιογνωμία του κεμαλικού κινήματος και κατόπιν του κεμαλικού καθεστώτος— τον έχει κάνει εθνική φυσιογνωμία. Είναι το μόνο ζωντανό σύμβολο μίας εξαιρετικής για την Νέα Τουρκία εποχής, που εξακολουθεί να γοητεύει τους Τούρκους διανοούμενους, καθώς και την νεολαία. Ένα σταθερό σημείο που συνδέει τον Ίσμετ Ίνονου με τα νέα ρεύματα που επικρατούν σήμερα στην Τουρκία, είναι ή τάση την οποία εκδηλώνουν τα ρεύματα αυτά για επιστροφή στις κοινωνικές και πολιτικές διακηρύξεις του Ατατούρκ. Όμως ο Ίνονου δεν ήταν ποτέ ούτε τόσο ριζοσπαστικός, ούτε τόσο τολμηρός στη σκέψη, όσο ο αρχηγός του. Η συντηρητικότητά του τον έφερε συχνά σε σύγκρουση με τον Ατατούρκ, παρ' ότι ήταν πάντα άφωτισμένος συνεργάτης του και πρώτος πρωθυπουργός της Τουρκίας μετά την επικράτηση του κεμαλικού κινήματος. Όταν, λίγους μήνες πριν από τον θάνατο του Ατατούρκ, παρητήθη από την πρωθυπουργία, έλεγχο ότι ο Ίσμετ είχε πιά οριστικά διαφωνήσει με την ταχύτητα και την ριζοσπαστικότητα με την οποία ο Ατατούρκ ήθελε να «δυτικοποιήσει» την Τουρκία και να επιβάλει συγχρόνως δημοκρατικές και σοσιαλιστικές μεταρρυθμίσεις.

Οι διαφωνίες του με τον Ατατούρκ έμειναν το γόητρό του, αλλά ο τουρκικός λαός δεν έπαψε ποτέ να τον θεωρεί εθνικό ήρωα. Η άφοσίωσή του στον Ατατούρκ, κατά τις δυσκολότερες ώρες του κεμαλικού κινήματος, καθώς και ή πολεμική δράση του, ήταν ένα ενεργητικό από το οποίο ο Ίνονου άντλούσε πάντα μεγάλη δύναμη. Έξ άλλου, ή συντηρητικότητά του του εξηφόρρισε την συμπάθεια και την υποστήριξη των συντηρητικότερων τάσεων του τουρκικού λαού, που είχαν τρομάξει από την όρμητικότητά και το βάθος των κεμαλικών μεταρρυθμίσεων.

Έτσι, μετά τον θάνατο του Ατατούρκ, φυσικός διάδοχός του στην προεδρία της Δημοκρατίας και στην αρχηγία του Λαϊκού Κόμματος, που ίδρυσε ο Κεμάλ, ήταν αναμφισβήτητος ο Ίσμετ Ίνονου. Ο Ίνονου, μαζί με τον Έλευθέριο Βενιζέλο, πήραν την πρωτοβουλία για τη σύναψη συμφώνου φιλίας μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας (1930) που, παρ' ότι έχει πολλές φορές κινδυνεύσει και καταπαθήσει, εξακολουθεί να αποτελεί τη βάση των ελληνoturκικών σχέσεων.

Ο Ίνονου συνέχισε την πολιτική του Ατατούρκ, αλλά όχι με την όρμητικότητα και την ευρύτητα σκέψεως του ιδρυτού της Νέας Τουρκίας. Καί, καθώς δεν είχε το αναμφισβήτητο γόητρο του προκατόχου του, άρχισε ή εμφάνιση πολιτικών και κοινωνικών αντιδράσεων, ή οποία κατέληξε στον σχηματισμό δεύτερου πολιτικού κόμματος, υπό την αρχηγία του Τζεμάλ Μπαγιάρ. Ο Ίνονου διέτηρε την προεδρία της Δημοκρατίας ως τις 22 Ιουλίου 1950, όποτε ή Έθνοσυνέλευση τον αντικατέστησε με τον Τζεμάλ Μπαγιάρ. Όσο το νέο καθεστώς ακολουθούσε αντιδραστικότερη πολιτική, τόσο ηύξαναν οι επιθέσεις εναντίον του Λαϊκού Κόμματος και του αρχηγού του. Οι «Είκοσι» (αριθ. τεύχους 242) έχουν εκθέσει τις τελευταίες φάσεις της μεγάλης αυτής πάλης, που ώδηγησε στις φοιτητικές εξεγέρσεις και στη στρατιωτική επέμβαση της 27ης Μαΐου, που ανέτρεψε το καθεστώς Μπαγιάρ - Μεντερές.

Από τότε, ο ρόλος του Ίσμετ Ίνονου έχει αψηγηθεί, όπως και ή επιρροή του. Αλλά ο τουρκικός στρατός δεν φαίνεται να σκοπεύη να γίνη «σκαλοπάτι» για ν' ανεβή απλώς ο Ίνονου στην εξουσία. Καμμία ένδειξη δεν υπάρχει ακόμα σχετικά με το ρόλο που θα παίξει ο γηραιός αυτός ηγέτης στις μελλοντικές τουρκικές εξελίξεις. Και πολλοί πιστεύουν ότι ή ιστορία τον έχει πιά ξεπεράσει. ■■■

(Φωτ. Camera Press)

Ο ΦΩΤΟΣΤΕΦΑΝΟΣ του «εθνικού ήρωος», που διατηρεί ο Ίνονου, εξακολουθεί να θέλγη την νεότητά, που του εκδηλώνει την αγάπη της σε κάθε ευκαιρία, όπως οι φοιτήτριες που τον κυκλώνουν.

ΑΠΛΟΣ, ΣΥΜΠΑΘΗΣ, καθόλου επίδεικτικός και όπαδός του Κεμάλ, ο στρατηγός Γκιουρσέλ είναι κι αυτός δημοφιλέστατος. Οι αξιωματικοί τον αποκαλούν «Τζεμάλ Αγάμπερ», δηλαδή «Μεγάλο Άδελφό Τζεμάλ».

ΠΑΛΙΟΣ ΓΝΩΡΙΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΛΙΤΟ ΥΦΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΤΟ ΝΕΟ ΤΑΞΙΔΙ
ΤΗΣ ΘΡΥΛΙΚΗΣ «ΧΑΡΑΣ», ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Όταν, πριν τέσσερα χρόνια, ή «Χαρά», το μικρό, μα ήρωικό ιστιοφόρο, έφτασε στην Ελλάδα, αφού πέρασε, μόνο με τα πανιά του, όλο τον άγριο Ατλαντικό και την ύπουλη για τους ναυτικούς Μεσόγειο, με επιβάτες τον Έλληνα Σάββα Γεωργίου ως κυβερνήτη και την Αμερικανίδα γυναίκα του Σού, όλος ο κόσμος έμεινε κατάπληκτος με το άπιθανο αυτό τόλμημα. Οι «Εἰκόνες» έδωσαν τότε στους αναγνώστες τους, γραμμένες από το χέρι του ίδιου του Γεωργίου, τις δραματικές περιπέτειες του περίφημου αυτού διαπλου. Αργότερα, ο ίδιος έγραψε το διβλίο του «Το ταξίδι της Χαράς», το όποιο, μαζί με τις άλλες τιμές, στάθηκε αίτια να πάρη ο συγγραφέας του και έπαινο της Ακαδημίας. Η Βουλή των Ελλήνων, κατόπιν προτάσεως της Ενώσεως Πλοιαρχών, απένειμε διά νόμου δίπλωμα πλοιάρχου β' στον Σάββα Γεωργίου, ο οποίος εργάζεται ήδη στα πλοία της εταιρίας Π. Νομικού. Έτσι ο ζωγράφος Σ. Γεωργίου, που είχε πάθος με τη θάλασσα, είναι τώρα ένας άριστος επαγγελματίας ναυτικός. Σ' ένα χρόνο, αφού δώση εξετάσεις, θα πάρη δίπλωμα πλοιάρχου α'.

Το επάγγελμα όμως δεν έσβησε το πάθος και ο Γεωργίου δεν ξέχασε τη «Χαρά» και τα ταξίδια με την καλή του σύντροφο, την Σού. Η ίδια έχει τόσο αγαπήσει το μικρό σκάφος, ώστε δεν έννοει να το εγκαταλείψη για τις ανέσεις ενός σπιτιού. Χειμώνα - καλοκαίρι ζή εκεί, στη θάλασσα, στο Τουρκολίμανο και με την πρώτη ευκαιρία, όταν της το επιτρέπη ή δουλειά της - εργάζεται ως δασκάλα της μουσικής σε αμερικανικό σχολείο-, παίρνει τη «Χαρά» και, καπετάνισσα ή ίδια πιά, κάνει μιά δόλτα ή πετάγεται, μέσ' στην καρδιά του χειμώνα, μ' ένα φρέσκο γραιγάλι, με καμμιά φίλη της ως την Ύδρα.

Έφέτος, στα τέσσερα ακριβώς χρόνια της περιπέτειας και του γάμου τους, με την ευκαιρία της Ναυτικής Έβδομάδος, έκαναν ένα αρκετά μεγάλο ταξίδι. Νά τί μάς γράφει, λοιπόν, ο ίδιος ο Σάββας Γεωργίου για τα 1.000 περίπου μίλια, τα όποια διήνυσε ή «Χαρά» μέσα σε ενάμισυ σχεδόν μήνα.

ΜΕ ΤΗ «ΧΑΡΑ» ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

Είναι θαυειά ή συγκίνηση και των δύο μας όταν βλέπουμε πώς, ύστερα από τέσσερα ολόκληρα χρόνια από τότε που φθάσαμε στην πατρίδα, ο κόσμος δείχνει ακόμα ενδιαφέρον για το ταξίδι της «Χαράς». Πολύ περισσότερο γιατί άλλοι θαλασσοπόροι, δυστυχώς όχι συμπατριώται μας, έχουν κάνει και κάνουν ίδια ή μεγαλύτερα ταξίδια.

Έρχομαι να πιστέψω πώς σ' αυτό παίζει ρόλο, όπως σχεδόν πάντοτε συμβαίνει, ή γυναίκα. Η παρουσία και ή συμμετοχή μιάς νέας και λεπτής γυναίκας δίνει περισσότερη αίγλη σε μιά τέτια περιπέτεια. Ο ρομαντισμός, το ειδύλλιο, ποιος ξέρει;

Κάθε χρόνο, προς το τέλος Ιουνίου, γιορτάζεται στον τόπο μας, τόσο δίκαια εξ άλλου, ή Ναυτική Έβδομάς. Ζητήθηκε κι από μάς να είναι ή «Χαρά» ένα από τα εκθέματα, που, όπως έδω και τέσσερα χρόνια ο κόσμος την επισκέφθηκε και την περιεργάσθηκε με θαυμασμό και καμάρι δικό μας, να κάνη κ' έφέτος τη φιγούρα της. Όμως, πώς θα μπορούσε καλύτερα το αξιο αυτό σκαφάκι να εκφράση την ιδέα της Ναυτικής Έβδομάδος παρά ταξιδεύοντας αυτή τη φορά στις ελληνικές θάλασσες, με τους δύο μας, και πάντοτε μόνο με τα πανιά του;

10 Ιουνίου: Έπέτειος της αναχωρήσεως από το Nyack της Νέας Υόρκης. 10 Ιουνίου ή «Χαρά» ξεκίνησε και πάλι, δυστυχώς για μιά προσωπική μας υπόθεση ή γυναίκα μου, ή Σού, είχε πάει στην Ιταλία με το «Μιαούλης» της Θηραϊκής Ακτοπλοίας, στής οποίας τα καράδια υπηρετώ. Σε δέκα μέρες θα γυρνούσε πίσω με το ίδιο καράδι. Έπρεπε να δοθ ή λύση και δόθηκε: Έφυγα μόνος με τη «Χαρά» για την Κέρκυρα, όπου θ' ανταμώναμε στην επιστροφή της από την Ιταλία, για ν' αρχίσουμε την κρουαζιέρα μας στο Ιόνιο, που τόσο λίγο είδαμε όταν, το 1956, ερχόμενοι θιαστικά στην πατρίδα, πιάσαμε μόνο Ιθάκη κι από εκεί Πάτρα.

Κάτω από ένα δυνατό ήλιο και μ' ένα «καλό ταξίδι» από λιγοστούς φίλους, που θρέθηκαν στο Τουρκολίμανο εκείνη την ώρα, 2½ το μεσημέρι, ή «Χαρά» ξεκίνησε μ' ελαφρό μπάτη για τα πρώτα 32 μίλια, μέχρι τον Ισθμό.

Ός την Κέρκυρα, με εύθετες πορείες, θάπρεπε να διανύση 234 μίλια κι αυτά μέσα σε μιά εβδομάδα, χωρίς σταθμούς, για να προλάβω, και μέσα σε περιοχές που είναι περάσματα όλων των καραβιών.

ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΙΑ ΤΗΣ μόνο, ή «Χαρά» ταξίδεψε ως την Κέρκυρα κι από εκεί, αφού πέρασε το Ιόνιο και έκανε τον περίπλου της Πελοποννήσου, γύρισε στο Τουρκολίμανο για να ξεκινήση πάλι για τη Σκόπελο: Για νέες θαλάσσιες περιπέτειες

(Φωτ. Σάββα Γεωργίου)

Η «ΧΑΡΑ», που άργούσε τόσα χρόνια, δοκίμασε φέτος νέες συγκινήσεις στο Ιόνιο και ιστό Αιγαίο από τις 10/6 ως τις 27/7.

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ή πιστή του σύντροφος, ή Σού, που νίκησαν πριν τρία χρόνια τον Ατλαντικό με τη μικρή «Χαρά», ταξίδεψαν φέτος το καλοκαίρι και γνώρισαν την Ελλάδα.

Στρώννει θαυμάσια...

..και αφομοιώνεται με το δέρμα δίδοντας έτσι χάρη στο πρόσωπο. 'Η πούδρα Μυστικούμ ΣΕΡΚ, λεπτή σαν άχνος, σε μοντέρνους χρωματισμούς και ώραϊα άρωματισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες που την χρησιμοποιούν.

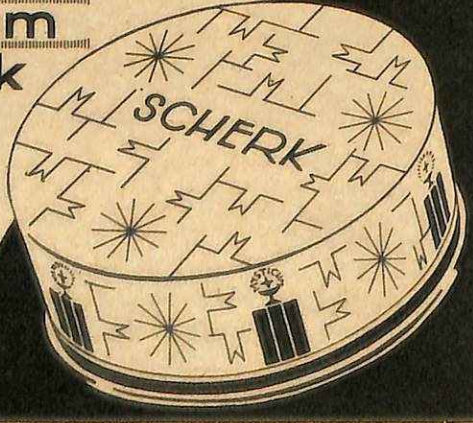
Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739

ΜΕ ΤΗΝ «ΧΑΡΑ» ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

ΧΙΛΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΙΛΙΑ ΑΠΟ ΓΝΩΣΤΑ ΣΕ ΑΓΝΩΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ ΜΕ ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΟΤΕ ΗΣΥΧΗ, ΠΟΤΕ ΑΓΡΙΕΜΕΝΗ-ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΜΟΡΦΗ

Από μικρό παιδί είχα να ταξιδέψω μόνος μου σε σκάφος. Πάντα υπήρχαν σύντροφοι μαζί μου κ' έτσι ήταν σχεδόν κάτι καινούργιο για μένα η απόλυτη μοναξιά μέσα στο σκαφάκι μας. Μου έλειπε πολύ ο καλός μου σύντροφος, όφελω όμως να δηλώσω πως έχει το ενδιαφέρον του κι αυτό το είδος του μοναχικού ταξιδιού, όπου είσαι τελείως μόνος και μόνος θα κανονίσεις όλο σου το πρόγραμμα, θα μαγειρέψεις, θα πλύνεις, θα είσαι καπετάνιος και πλήρωμα συγχρόνως. Νόμιζα πως όσοι ταξιδεύουν μόνιμοι, λίγο-πολύ, έχουν μια λόξα: δεν είναι όμως σωστό αυτό, εκτός αν έχουν δικίο όσοι με λένε τρελλό! Ούτε είναι τόσο φοβερό, όπως νόμιζα πως θα είναι, μόνο που σου λείπει ο σύντροφος να μοιραστής μαζί του τις φυσικές δυσκολίες και τις δυσκολίες της φουρτούνας.

Μουσική, γαλήνη, μοναξιά στην ήσυχη νύχτα με τ' αναρίθμητα αστέρια, τους πολλούς πιστούς μου φίλους, και τα φώτα των απόμακρων καρσιών που μου έστειλαν σε λίγο τον φιλικό παφλασμό του κύματος της πλώρης τους, γέμιζαν την ψυχή μου με μια άπερστη ήσυχια.

Ύστερα είναι η κουβέντα που κάνει καινείς με τον εαυτό του. Πρέπει να είναι κουβέντα, όταν είσαι μόνος. Ένας συλλογισμός, ένα ερώτημα, θέλει φωταχτή απάντηση. Άλλωώς μένει πάντα ένα κενό άνακνοπολητό. Στην αρχή, όταν τραγουδάς ή λές κάτι, που ή συνήθεια και οι συνθήκες της ζωής σου έμαθαν πως είναι κάπως άσπαστο, ντρέπεσαι και γυρνάς από έντονο να δής μήπως σε άκουσε κανένας. Με τις μέρες, όμως, περιόχ κι αυτό. Αυτάνεσαι και μιλάς πιά έλεύθερα.

Κι έλα πήγα καλά, ώπου, στις 9 και τέταρτο την άλλη μέρα, μαϊστρος με δυνατός σπηλιάδες ήρθε να γείρη τη «Χαρά», τόσο που άναγκάστηκα να μανάρω τη μάστρα και ν' άρχισω τα κοντοβόλτια προς τον Ισθμό μόνο με φλόκο. 'Η «Χαρά» τό έχει κι αυτό το καλό, να παύρη τις βόλτες κόντρα στον άνεμο και μόνο με φλόκο.

Άφιλόξενος μαϊστρος

Στις 11 πετούσα κάθο στα παιδιά του λιμανιού, που έτρεξαν πρόθυμα, σαν είδαν πως είμαι μόνος, να δώσουν ένα χέρι. Όλοι τους, ο λιμενάρχης κ' οι ναύτες, οι υπάλληλοι της έταιρίας του Ισθμού έδειξαν μεγάλη προθυμία να μ' έξιπρηψουν. Μόνο ο φρέσκος μαϊστρος ήταν άφιλόξενος, φέρνοντας ένα σωρό σκόνη που για δυο μέρες μ' έκανε να καθαρίζω συνεχώς, μη θρή ή Σού το σκαφάκι θρώμικο, που τόσο το φροντίζεις, και της κοκοφανής.

Πήγα και έφαγα στο ίδιο καφεενάκι που πριν λίγα χρόνια, όταν ήρθαμε, είμαστε μαζεμένοι μεγάλη παρέα, όλο κέφι. Με γνώρισε ο έδικοιτής κ' ήταν σαν να μιλούσε μ' έναν παλιό φίλο. «Τι γίνεται κι Κυρά; Τής άρέσει ή 'Ελλάδα; Θά ξαναφύγεις;», και με το άπλό του μωλό με ρώτησε: «Σουδωσαν πολλά λεφτά;». Τα νέα από την άλλη άκρη του Ισθμού, τη δυτική, πολύ άσχημα. Τό κύμα καθόλα τό μώλο της Ποσειδωνίας. Αϊδύνατο να περάσω. Έκείνο τό θράδυ ήρθε και ο «Πολεμιστής» με τον Βασίλεα, πηγαίνοντας στην Κέρκυρα. Προτίμησε να περιμένη τό πρωί, να ξεθυμάνη ο καιρός.

Στις 10 και 20 της Κυριακής, παρ' όλο ότι ο καιρός έμενε ο ίδιος, άφου πέρσοε ο «Πολεμιστής» και μερικά άλλα πολεμικά και έπιβατηγά πλοία, ένα ρυμουλκό με πέρσοε στην άλλη άκρη. Μόλις ξεμύτισε ή «Χαρά», στην αρχή μόνο με φλόκο και άργότερα μ' όλα τα πανιά, ρίχτηκε σαν άτι στα κύματα του Κορινθιακού, κάνοντας κοντοβόλτια προς τις βόρειες άκτές.

Πρός τό άπόγευμα ο άνεμος κόπασε, μά ή πρόοδος ήταν πολύ μικρή. Πού και πού ξανάρχονταν ο μαϊστρος θυμωμένος, όχι όμως για πολλή ώρα. Κι όταν πήγαινε να πιάση λίγους ούριους άνεμος, αστεριανός από την Πελοπόννησο, πάλι ο μαϊστρος τά χαλούσε.

4 ή ώρα, της Δευτέρας, 13 'Ιουνίου, συναντηθήκαμε με τό «Μισούλης» και μιλήσαμε με τον όπτικό. Στις 5 τό άπόγευμα, από την υπέρταση ν' άρπάξω στά πανιά μου τό παραμικρό αεράκι, με τό φώς της αλγής, που λιγόστευε τον κίνδυνο των μεγάλων πλοίων, έφ' όσον μ' έδλεπαν πιά, τό έρριξα για τρείς ώρες στον ύπνο.

Τό μεσημέρι περνούσα την Ψαρομύνα και στις 5 τ' άπόγευμα με φρέσκο ΒΑ τά στενά του Ρίου - Άντιρίου, κάνοντας έτσι από τον Ισθμό 63 μίλια. Στον Πατραϊκό θρήκα τό ίδια πάλι. Όλη τη νύχτα πάλευα ή με άπνοια και ρεστιά ή με πουνέντε αυτή τη φορά, για ν' άρχίσουν πάλι τα κοντοβόλτια.

Τά σκάφη έχουν ψυχή...

Την άλλη μέρα προς τό άπόγευμα περιούσα με πολύ έλαφρό γρέγο τό στενό της Όξείας και του Κάθου-Σκάρφα. Από την άλλη μετέλασε τό ρεύμα του Άχελώου, που, μόλις έσπαξε ο λιγαστός αέρας, μ' έρριχνε πάλι πίσω. Βορριαδάκι με θόρησε τη νύχτα να περάσω θόρεια από τις Έκινάδες, που μ' άφησε τά μεσάνυχτα σε μπουνάτσα θόρεια της Βρομώνας. Στις δυο τό πρωί της Τετάρτης τό έρριξα για δυο ώρες στον ύπνο, για να συνεχίσω ως τό μεσημέρι με άπνοια σχεδόν την πορεία μου, θορείως της Ιθάκης, προς τό Δουκάτο της Λευκάδας, όπου έρισκόμουν στη 1 και 20. Άλλα 32 μίλια πίσω μου.

Άργότερα, με καλό ΒΔ άνεμο, πέρσο άνάμεσα Σέσουλα και Λευκάδα. 8 ή ώρα τό θράδυ είδα και πάλι, ύστερα από τόσο καιρό, από τη χαούδα της «Χαράς», τον ήλιο να δσή στη θάλασσα. 'Η άνάσα του πελάγου φούσκασε τό στήθος μου με μία γλυκιά εύχισια. Κι όλη ή νύχτα, με την άπνοια της, πέρσοε εύχάριστα μ' αυτή τη μαγευία μέσα μου. Μόνο στις 4.30 της Πέμπτης 16 'Ιουνίου τό έρριξα για 3-4 ώρες στον ύπνο.

Τό μεσημέρι, κομμά δεκαπενταριά μίλια νότια από τους Άντιπαούς, με θρήκε φρέσκος πουνέντες. 'Η «Χαρά» πήρε τον γοργό ζωντανό ρυθμό της μ' όλα τα πανιά. Σε 4 ώρες είχα όπια μου την Νοδάρη με άκόμη πού φρέσκο δυτικό, που άφησε μία φοβερή ρεστιά άνάμεσα στους Παξούς και Άντιπαούς, όταν άργότερα έσπασε τελείως. Από αυτή τη φοβερή κατάσταση μ' έσωσε ο στεριανός άνεμος από την Πάργα. Κι αυτός όμως ξεθύμανε ως τά μεσάνυχτα, άφήνοντάς με άκίνητο στο Μούρτο. Κουρασμένος όπως ήμουν, με ήρθε ο ύπνος στο τιμόνι. Σε λίγο πού έξπησησα λαφιασμένος, γιατί είναι πέρσοα κοραβιών έκείνο τό μέρος, είδα μ' έκπληξη πως ή «Χαρά» μόνη της έιχε στρίψει και προβόσε για τό λιμανάκι του Άγ. Νικολάου! Ναί, τά σκάφη έχουν ψυχή. Νιώθουν.

Με λιγιστό ΝΝΑ συνέχισα προς την Κέρκυρα. Έξω από τη Λευκίμη, στη 1 και 5 τό μεσημέρι της Παρασκευής 17 'Ιουνίου, συναντηθήκαμε και πάλι τά δυο σκάφη: 'Ο «Μισούλης» και ή «Χαρά». Πήραν όλόκληρη στροφή γύρω από τη «Χαρά», σαν την άναγνώρισαν, και χαιρετηθήκαμε. 'Η θάλασσα είναι τό πιο όμορφο μέρος ν' άνταμώνης φίλους. Δεν τους πρόλαβα στην Κέρκυρα πριν φύγουν για τό Μπρίντζι, γιατί μ' έφαγε ή μπουνάτσα. Έφτασα στην Κέρκυρα στις 7.30 τό θράδυ, κάνοντας έτσι άλλα 72 μίλια, δηλαδή από Πειραιά ως Κέρκυρα 234 με εύθείες πο-

ρείες. Με τά κοντοβόλτια πάνω από 350. Γνωστοί και φίλοι έκαναν την παραμονή μου στην Κέρκυρα, ώπου να έρθη ή γυναίκα μου με τον Μισούλη, και μετά, έξαιρετικά εύχάριστη.

10.30 της 21 'Ιουνίου, οι δυο μας πιά, άρχισαμε τό δεύτερο μέρος του ταξιδιού. Τό 'Ιόνιο ήταν εύχάριστο με τους δυνατός πουνέντες και τά μαϊστράλια του, λές κι άλλαξε, που γούρι με τον έρχομό της συντροφού μου.

Όπως έτρεξε ή «Χαρά», έτσι σύντομα θα περιγράψω τό ταξίδι, γιατί άλλοι, πολύ καλύτεροι από μένα, έχουν περιγράψει τις όμορφίες των νησιών του 'Ιονίου.

Στις 6 τό άπόγευμα της ίδιας μέρας μπήκαμε στο όμορφο λιμάνι της Λακκας των Παξών, 25 μίλια άπόσταση. Βόλτα, έπίσκεψη στον Φάρο και καλή παρέα γέμισαν τη θώραξά. Την άλλη μέρα τό πρωί, σε μία ώρα κάναμε 5 μίλια για να μπουμε στο παραμυθένιο λιμανάκι των Παξών, τό Γαίο. Μιά σύντομη έπίσκεψη με μοτόρι στο Λυγγό, λίγο με θόρεια, κ' ένα χαρούμενο θράδυ στο Γαίο δεν ήταν άρκετά για να τό χορτάσουμε, άλλα διαδόμαστε. Την άλλη μέρα τό πρωί φύγαμε από τη νότια κοούκα για τη Λευκάδα. Πέρασαμε τό κανάλι της με φρέσκο πουνέντε στις 5 τό άπόγευμα, 33 μίλια από τό Γαίο.

Στις 24 του μηνός τό πρωί φύγαμε, με λιγιστό ως τό άπόγευμα και φρέσκο μαϊστρο όλο τό θράδυ, για τό Κατάκωλο. 'Η «Χαρά» πετούσε, περνώντας παλιά γνώριμα μέρη: Μεγανήσι, Άτοκο, 'Ιθάκη.

Στον Μωριά...

Τά χαράματα της 25ης είχαμε δίπλα μας την Κλαρέντζα και στη 1 τό μεσημέρι πιάναμε Κατάκωλο, 82 μίλια από τη Λευκάδα.

Άφου πήγαμε και είδαμε τό θαύμα της Όλυμπίας, στις 27 τό πρωί ξεκινήσαμε με φρέσκο ΒΔ για τον περίπλου της Πελοποννήσου. 'Η γυναίκα μου είχε διαβάσει για τον Μωριά και ήθελε να τον δή. Και για μένα όμως ήταν κάτι καινούργιο αυτό τό ταξίδι, μόνο που έμεις δεν πηγαίναμε άποικιστικά για ιστορικά μνημεία και όμορφιες. Θέλαμε να χαρούμε και τά πανιά. Γι' αυτό, πολλά λιμάνια, όπως τό Ναυαρίνο με τό κάστρο του, την Πύλο και άλλα, δεν τά έπισκεφθήκαμε. Άλλωστε, συμφωνούμε πως δεν είναι καλό να τά δή κανείς όλα μονομιάς. Άργά τό άπόγευμα, με τον ίδιο άνεμο και μεγάλα κύματα όλο άφρούς, πιάσαμε στο ήσυχο λιμανάκι της Μεθώνης. Την άλλη μέρα τό πρωί

έπισκεφθήκαμε τό κάστρο της Μεθώνης, ένα από τά τρία μεγαλύτερα.

Στις 10 τό πρωί, παρ' όλες τις συμβουλές των καλών έντοπίων ναυτικών να περιμένουμε μήπως και σπάση λίγο ο καιρός, ξεκινήσαμε κατάπρυμα, μόνο με τον μεγάλο φλόκο, για να περάσουμε τον Ματαπά. 'Ο πολύ φρέσκος πουνέντος μαϊστρος πού, κάτω από την Σπιέντζα και τη Σχίζα προπαντός, έβγαζε φίδια, όπως λέν οι ναυτικοί, μάς πήγε ως τον κάθο Ματαπά σε 8 ώρες και 20 λεπτά και ως τό Πόρτο Κάγιο, που άπέχει 49 μίλια από την Μεθώνη, σε 9 ώρες και 20 λεπτά. Δηλαδή ή «Χαρά» έτρεχε, μόνο με τό φλόκο, 5 με 6 περίπου μίλια την ώρα. Καταλαβαίνει κανείς άπ' αυτό τί κύματα χτυπούσαν την πρύμη μας.

Την άλλη μέρα, 29 'Ιουνίου, άφου θυσμάσαμε την όμορφη του λιμανιού από τά γύρω ύψώματα, ξεκινήσαμε, στις 2 και 20 τό άπόγευμα, για τον Κάδο-Μαλιά. Στις 6 περνούσαμε τον Κάδο-Σπαθί, στα Κήφουρα, 23 μίλια από τό Πόρτο Μεθώνη, σε 9 ώρες και 6½ κόμψων.

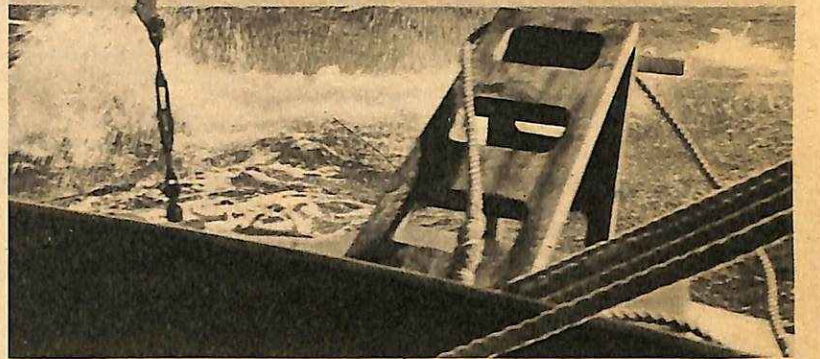
Στις 8 και 20 τό θράδυ, τρία μίλια μακριά από τον Κάδο-Μαλιά, γιατί κατέβαζε σύννεφα έπικίνδυνα με σπηλιάδες που σήκωναν άφρο από τη θάλασσα, άφήναμε τό σανάρι του πύσω μας: Έκείνη την ώρα περνούσε από τη νότια διώτισσα κι άσφαλός θα μάς νόμισαν για μία στιγμή ναυαγιασμένους, όταν αναγκαστήκαμε να μανάρουμε τον μεγάλο φλόκο, που οι ραφές του άρχισαν να ξηλώνονται έπικίνδυνα. Γι'ά λίγο, όμως, γιατί γρήγορα άλλαξαμε ίστιοφορία σε μικρό φλόκο.

Όσο άνεβαίναμε θόρεια, τόσο κ' έκαθε ή δύναμη του αέρα κ' έτσι, μ' όλα τά πανιά, μάς θρήκε ή μπουνάτσα έξω από τη Μονεμβασία.

Τά χαράματα της επομένης πιάναμε στο λιμάνι του Γέρακα, 58 μίλια από τό Πόρτο Κάγιο, καταμαγεμένοι από την όμορφιά του κι άργότερα από τά ιστορικά του μνημεία και τη φιλοξενία των κατοίκων του.

Τό ίδιο άπόγευμα φύγαμε για τις Σπέτσες. Τώρα, που μπήκαμε πιά καθάρα στο Αιγαίο, πρέπει να συμμορφωθούμε με τά έίτια του: Πότε μπουνάτσες πολύωρες, πότε φρέσκο μελέμι.

Στις Σπέτσες φτάσαμε στις 4 τό πρωί της άλλης μέρας 1ης 'Ιουλίου, 30 μίλια άκόμη. Ένα θράδυ έξω από τό νέο λιμάνι κι άλλο ένα στο όμορφο Πόρτο-Χέλι, άπέναντι, και μία έπίσκεψη στη Ζεγυριγιά να δούμε τό «Πολαίμων» του κ. Τσάλλη, που είναι τραηγμένο σαν σε μουσική στη στεργιά άνάμεσα σε δέντρα στο όμορφο κόρφο. Για μάς αυτό ήταν ένα προσκύημα. Μετά από ένα μανίο στην Κόστα, σαλπάρουμε για

Η ΣΚΑΛΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΗ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ

την 'Υδρα, όπου φτάσαμε τό ίδιο άπόγευμα, 3 'Ιουλίου, 18 μίλια από τό Πόρτο Χέλι.

Τό κακό παράγινε εκεί. Έχει χαλάσει πολύ ή 'Υδρα έξ αίτίας του είδους των ξένων που την έπισκέπτονται. Άσφαλός τά κάκκαλα του Μισούλη και των άλλων ήρώων του 21 θα τρίζουν από την άγανάκτηση για ό,τι γίνεται στ' όμορφο και δοξασμένο νησί τους με την παράδοση και την άρχοντιά του.

Την άλλη μέρα, για δυο ώρες σχεδόν, κάναμε βόλτες μέσα στο λιμάνι, για ένα φιλή τηλεόρασεως που προωριζόταν να παχθρή στην Άμερική. Κι όταν τελείωσε ή δουλειά αυτή, με έλαφρό μπάτι φύγαμε για την Άγία Μαρίνα της Αίγινας, όπου φτάσαμε στις 8½ τό θράδυ, κάνοντας άλλα 24 μίλια με φρέσκο πουνέντε που κατέβαζαν τά βουνά όλη τη νύχτα. Άκόμη 14 μίλια με γρέγο, που τά κάλυψε ή «Χαρά» σε 2½ ώρες, μάς έφεραν στο τέλος αυτού του ταξιδιού, στις 5 'Ιουλίου, στο Τουρκοκλίμανο. 234 μίλια έκανα μόνος και 400 μαζί με την Σού, σύνολο 634 με εύθείες πορείες στο χάρτη. Στην πραγματικότητα όμως ή «Χαρά» έκανε με κοντοβόλτια πάνω από 1.000 μίλια.

Από έδώ και πάνω τό ταξίδι δεν είχε κομμάτι άλλη δυσκολία, έκτός από τά κύματα που μάς έβρεχαν συνεχώς και δεν μάς άφηναν να κοιμηθούμε.

Στη Σκόπελο φτάσαμε τό άπόγευμα της 14ης 'Ιουλίου. Έκεί περάσαμε 11 μέρες γεμάτες κέφι και χαρά, άκούγοντας συνεχώς παιδικό γέλιο, που τόσο είχαμε ισοσταλήσει ή Σού κ' έγώ.

Στις 25 'Ιουλίου, κ' άπομειώμερο, με φρέσκο μελέμι και φλόκο μονάχα, ξεκινήσαμε για τό Τουρκοκλίμανο, πάλι από τον Κάδο-Ντόρο. Χωρίς σταθμό, στην αρχή ως την Κύμη με μαϊστρο, μετά με μπουνάτσα, γαρή και τελικά με φρέσκο πουνέντε, κάναμε 46 ώρες από τη Σκόπελο ως τό Τουρκοκλίμανο. Σύνολο αυτού του δεύτερου ταξιδιού, μαζί με την έπιστροφή στο Γαύριο και εαυτά πίσω Κάδο-Ντόρο, 329 μίλια, με τά κοντοβόλτια δε πάνω από 450. Έτσι ή «Χαρά» μέσα σε ένάμισο μήνα έπιασε θεωρητικά 963 μίλια, στην πραγματικότητα όμως σχεδόν 1.500.

Γιατί θαλασοδέρνουμε; Όπως είπα και στην άρχή, άφηνω σε άλλους πιά κατάλληλους να μιλήσουν για τις όμορφιες του τόπου μας. Έμεις θέλαμε, μαζί με την όμορφιά, να χαρούμε τό ταξίδι με τη «Χαρά», που τόσο είχαμε ισοσταλήσει. Δεν ήταν πάντα εύχάριστο, όπως δεν ήταν και τό άλλο, τό μεγάλο. Γιατί λοιπόν θαλασοδέρνουμε και ταλαιπωρούμαστε; Για να μπουμς σ' ένα άπύγγο λιμάνι ή για να παλαίψουμε σαν νέοι άνθρώποι με τά στοιχεία της φύσεως και να νοιώσουμε λίγη ζωντάνια μέσα μας;

Άκόμη σ' αυτά τά ερωτήματα άπάντηση δεν δώσαμε. Ένα έξορμε μόνο: Πώς άργά ή γρήγορα θά ξαναπάμε στο πέλαγος με τη «Χαρά», γιατί ή ζωή αυτή, κουραστική ή εύχάριστη, μάς τραβά σαν μαγνήτης.

Με τό γυρισμό, ενώ λέγομε να πάμε στη Σαντορίνη και στη Ρόδο, με είδο-ποίηση από την έταιρία μου ν' αναλάβω ύπηρεσία στο ΔΠ «Αναήρης» ως ύπαρχος. Άς ξεκουραστώ ή «Χαρά». 'Η Σού θα την φροντίσει, θα την φρεσκά-ρη για να γίνει πάλι τό σπικάκι της και ναίαι έτοιμη πάντα. Θάνα χαρούμενη που ταξίδεψε φέτος. Άξιο σκαφάκι ή «Χαρά».

Τό πρωί, 11 'Ιουλίου, άντι να σπά-

ση, φρεσκάρησε περισσότερο ο μαϊστρος και κρίναμε σωστό να ποδίσουμε στο Γαύριο της 'Ανδρου, όπου φτάσαμε στις 9. Έκεί μάς περιπλήθηκε ένας παλιός καλός φίλος, ο Ναπολέων Σούρτσος, που έτυχε να παραθερίσει στο νησί του, μαζί με τους φιλόξενους συμπατριώτες του.

Τό μελέμι δεν έννοούσε να σπάση, έπειδή όμως διαζώμαστε να φτάσουμε στη Σκόπελο, με μοναδικό λόγο αυτού του ταξιδιού ν' άνταμώνημε τον άδελφό μου, τον Τάνη Γεωργίου, με τά παιδιά του, που θα τά γνώριζα για πρώτη φορά, ξεκινήσαμε πάλι. Τό άλλο θράδυ, στις 8, με θαυδια μούδα στη μάστρα και κανονικό φλόκο, κάναμε τη δεύτερη, κι αυτή τη φορά έπιτυχή, άπόπειρα να περάσουμε τον Κάδο-Ντόρο. Μόνο που παϊδευτήκαμε 13 όλόκληρες ώρες. 'Η «Χαρά» όμως είναι παλληκάρι.

Από έδώ και πάνω τό ταξίδι δεν είχε κομμάτι άλλη δυσκολία, έκτός από τά κύματα που μάς έβρεχαν συνεχώς και δεν μάς άφηναν να κοιμηθούμε.

Στη Σκόπελο φτάσαμε τό άπόγευμα της 14ης 'Ιουλίου. Έκεί περάσαμε 11 μέρες γεμάτες κέφι και χαρά, άκούγοντας συνεχώς παιδικό γέλιο, που τόσο είχαμε ισοσταλήσει ή Σού κ' έγώ.

Στις 25 'Ιουλίου, κ' άπομειώμερο, με φρέσκο μελέμι και φλόκο μονάχα, ξεκινήσαμε για τό Τουρκοκλίμανο, πάλι από τον Κάδο-Ντόρο. Χωρίς σταθμό, στην αρχή ως την Κύμη με μαϊστρο, μετά με μπουνάτσα, γαρή και τελικά με φρέσκο πουνέντε, κάναμε 46 ώρες από τη Σκόπελο ως τό Τουρκοκλίμανο. Σύνολο αυτού του δεύτερου ταξιδιού, μαζί με την έπιστροφή στο Γαύριο και εαυτά πίσω Κάδο-Ντόρο, 329 μίλια, με τά κοντοβόλτια δε πάνω από 450. Έτσι ή «Χαρά» μέσα σε ένάμισο μήνα έπιασε θεωρητικά 963 μίλια, στην πραγματικότητα όμως σχεδόν 1.500.

Γιατί θαλασοδέρνουμε;

Όπως είπα και στην άρχή, άφηνω σε άλλους πιά κατάλληλους να μιλήσουν για τις όμορφιες του τόπου μας. Έμεις θέλαμε, μαζί με την όμορφιά, να χαρούμε τό ταξίδι με τη «Χαρά», που τόσο είχαμε ισοσταλήσει. Δεν ήταν πάντα εύχάριστο, όπως δεν ήταν και τό άλλο, τό μεγάλο. Γιατί λοιπόν θαλασοδέρνουμε και ταλαιπωρούμαστε; Για να μπουμς σ' ένα άπύγγο λιμάνι ή για να παλαίψουμε σαν νέοι άνθρώποι με τά στοιχεία της φύσεως και να νοιώσουμε λίγη ζωντάνια μέσα μας;

Άκόμη σ' αυτά τά ερωτήματα άπάντηση δεν δώσαμε. Ένα έξορμε μόνο: Πώς άργά ή γρήγορα θά ξαναπάμε στο πέλαγος με τη «Χαρά», γιατί ή ζωή αυτή, κουραστική ή εύχάριστη, μάς τραβά σαν μαγνήτης.

Με τό γυρισμό, ενώ λέγομε να πάμε στη Σαντορίνη και στη Ρόδο, με είδο-ποίηση από την έταιρία μου ν' αναλάβω ύπηρεσία στο ΔΠ «Αναήρης» ως ύπαρχος. Άς ξεκουραστώ ή «Χαρά». 'Η Σού θα την φροντίσει, θα την φρεσκά-ρη για να γίνει πάλι τό σπικάκι της και ναίαι έτοιμη πάντα. Θάνα χαρούμενη που ταξίδεψε φέτος. Άξιο σκαφάκι ή «Χαρά».

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ τά κύματα του Αιγαίου δεν είναι λιγώτερο έπικίνδυνα από τη μεγάλη θάλασσα που σηκώνεται στον Άτλαντικό Ωκεανό.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

10

Ωστε σέ βασανίζω; Έκανε εκείνη με θυμό. —Μου σκοτώνεις τη χαρά μου, είπε. Σκοτώνεις τις ανδρικές μου ευχαριστίσεις! Δηλητηριάζεις τις επιτυχίες μου, τις τιμές χαρές μου, ακόμα και τον πόθο που νοιώθω για σένα! —Όλες οι γυναίκες δεν είν' έτσι, ξ; —Τι άρχουν άλλες που ένθαρούνουν, που υποδαυλίζουν τον πόθο σου, ξ;

Τό σώμα της ήταν ακίνητο. Ο κορμός της είχε κάποια κλίση και τα χέρια της άνοιμπούσαν στην πολυθρόνα της. Μά τη φωνή της δεν μπορούσε να την ελέγξει όσο τα μέλη της και είχε σχεδόν κραυγάζοντας:

—Στη Βιέννη θα βρήκες, ασφαλώς, άλλες, λιγότερο αλύγιστες! Έκαψα ένα άπ' τα γράμματά σου, Φράντς! Βρωμώσε άρωμα κ' είχε ένα οικόσημο που δεν ήταν δικό σου. Με ποιά γυναίκα είχες τόσο στενές σχέσεις, ώστε να σου δανείζη τα

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Άπ' την ημέρα που πρωτοσυναντήθηκαν, η κόμισσα Μαρία ντ' Άγκόν κι' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιάλας διρτουόζος Φράντς Λίστ, αγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τον άνδρα της, η Μαρία συμμερίζεται στο έξής την ζωή του Φράντς. Μιά πρώτη κόρη γεννιέται άπ' την ένωσή τους, η Μπλαντίν. Όμως, ο Φράντς ξαναρχίζει τη ζωή του πιανίστα, που τον αναγκάζει να βρίσκεται συχνά μακριά άπ' τη γυναίκα του. Την γνωρίζει, φυσικά, με τις μεγαλύτερες πνευματικές προσωπικότητες της εποχής, όπως η Γεωργία Σάνδη, αλλά η Μαρία δεν παύει να υποφέρει άπ' τη μοναξιά...

επιστολόχαρά της, τη σφραγίδα της και το γραφείο του μπουντουάρ της;

Χωρίς να ξαναοίξει τα μάτια του ο Φράντς χαμογέλασε:

—Δεν πρόκειται, βέβαια, να σου πω έχω τ' όνομά της, αγαπητή μου! Είναι μια γυναίκα πολύ καθωσπρέπει και δεν θα την προδώσω... Μά ελγαι αλήθεια πώς χειραφέτησε την επιτυχία μου κ' ένθάρρυνε τον πόθο μου! Ήταν ώρα, νέα κ' έξίσου ευγενής όσο κ' εσύ... Φαινόταν να έκτιμά πολύ το γεγονός ότι κοιμήθηκε μαζί μου κ' ευχαρίστησε ακόμα πιο πολύ...

Ο Λίστ σηκώθηκε, έκανε μερικά δέματα και κοίταξε την ματρώσσα του. Η Μαρία έμεινε ακίνητη, με το κεφάλι χαμηλωμένο, αλλά ο Φράντς δεν ήξερε αν ήταν συντετριμμένη ή αδιάφορη.

—Είμαι ευχαριστημένος που στο είπα. Ίσως έτσι να αυτό ταυριάζει με τις μεγάλες αρχές σου: Τιμότης και ειλικρίνεια!

—Νεόπλουτε Δόν Ζουάν! Έκανε η Μαρία με σφιγχτή φωνή. Κακόμοιρο μουζικάντη, που μέθυσε άπ' τις μικροεπιτυχίες σου κ' άπ' τα χρήματα που κέρδισε!

Τόν κοιτούσε τώρα με τα μάτια έξωγκωμένα άπ' το μέγεθος εκείνου που είχε, αλλά περήφανη για την άπάντησή της, που τον έκανε κατάχλωμο. Άνάμεσα τους έπεσε η βαρύτερη σιωπή και το τραγούδι ενός γονδολιέρη έσβησε στα πόδια τους.

Τέλος, χωρίς να κάνει ούτε ένα βήμα προς το μέρος της, με το στόμα σφιγμένο και τα μάτια μισόκλειστα, ο Φράντς είπε:

—Μαρία, άποσύρεις αυτό που είπες;

Στόν ίδιο τόνο, με την ίδια αλύγιστη άπόγνωση, εκείνη άπάντησε:

—Μπορείς εσύ ν' άποσύρης αυτό που έκανες;

Ο Φράντς ξανάρχισε να περπατά, αλλά όχι προς το μέρος της. Πήγε στο κρεβάτι με τις μισάνοιχτες κουρτίνες και σωριάστηκε εκεί.

Έγινε πάλι σιωπή. Μιά άκτινα ήλιου είχε μπη στο δωμάτιο και, μέσα στο φώς της, η προαιώνια σκόνη της Βενετίας έμοιαζε να χορεύει.

—Μαρία, είπε τέλος ο Φράντς με στεγνή φωνή, θα σου ζητήσω συγγνώμη, αν το θέλεις, ή θα

φύγω. Είμαι ένοχος, έστω, αλλά δεν μπορώ να ζήσω κοντά στην περιφρόνησή σου!

Η Μαρία δεν άπάντησε. Είχε άρχίσει να τρέμει δυνατά και το βλέμμα της ήταν τόσο θολό, ώστε ο Φράντς φοβήθηκε πώς θα την έπιανε νευρική κρίση. Έκείνος αίσθανόταν ήρεμος, φρικτά ήρεμος. Είχε ξεπεράσει την νευρικήτητα και την άπελψία.

—Ησύχασε, Μαρία, της είπε. Η κατάσταση δεν είναι τόσο δραματική... Σου έκανα μια άπιστία κ' εσύ μου είπες προσβλητικά λόγια. Είμαστε πάτσι και μπορούμε να χωριστούμε φιλικά, αν νομίζεις πώς αυτός είναι ο σωστός δρόμος...

—Μά πώς μπορείς να τα λές αυτά; Έκανε η Μαρία με βραχνή φωνή.

Μιά μαύρη τρύπα. Μπροστά της ύπηρχε μια μαύρη τρύπα... Δεν τολμούσε να σηκωθεί άπ' το μέρος όπου βρισκόταν, ν' αφήσει το χέρι της πολυθρόνας, γιατί αν τόκανε αυτό, θα περφε σ' εκείνη την τρύπα: Άπλωσε ένα χέρι προς το μέρος του αδύναμου κ' έπειτα τ' άφησε να ξαναπέσει...

—Ξέρω, εξακολούθησε εκείνος. Σύμφωνα με τον ήθικό σου κώδικα, δεν είμαι πιά άντάξιος σου. Δεν είμαι άντάξιος σου, ξ; Άλλά δεν συζητώ, Μαρία! Άν δεν είμαι πιά άντάξιος σου, άποσύρομαι... Θα υποφέρω, γιατί σ' αγαπώ, παρ' όλα όσα μπορείς να νομίζεις...

Έλεγε εσ' αγαπώ, μά η φωνή του ήταν πάντα ψυχρή, άτονη, άνυπόφορη κ' η μαύρη τρύπα έχασκε πάντα εκεί μπροστά στη Μαρία.

—Είσαι η γυναίκα που προτίμησα από όλες τις άλλες. Έκείνο που έννοιωσα για σένα — και που νοιώθω πάντα — δεν τό αίσθάνθηκα για κανέναν άλλον: Θανάξω την δημοφιλία σου, την έξυπνάδα σου, ακόμα και την άτεγκτη ήθική σου.

Γέλασε πικρόχολα:

—Σε πήρα για ένα άνώτερο πλάσμα, Μαρία. Μά μοιδώσεσ τωραδά ένα ταπεινό χτύπημα, που δεν προέρχεται από άνώτερο όν...

—Κ' οι τρελλές σου, της Βιέννης, προέρχονται κ' αυτές από κανένα άνώτερο όν; Έκανε η Μαρία με κοιμένη φωνή.

—Θά σέ συγχωρούσα εύκολότερα αν είχες ύποκίνησι στον Έμίλιο, παρ' για τον τρόπο που με πλήγωσες...

—Θάμναστε τότε ίσοι στην άτιμία, ξ;

Ο Φράντς ύψωσε τους ώμους του:

—Στην άτιμία!

—Όταν μια γυναίκα σάν κ' έμένα παραδίδεται, δεν τό κάνει για να την δανείσουν έπειτα σε άλλον!

—Μιά γυναίκα σάν και σένα, ξ; Ω, Μαρία, τί καταστροφή! Κ' έχω ελγα τόση χαρά που ξαναγούσια εδώ...

Μιά άκτινα ήλιου έπεσε στην καρφίτσα που είχε φέρει ο Λίστ στη φίλη του. Η Μαρία υπέφερε υπεράνθρωπα. Μπροστά στα μάτια της ύπηρχε ή εικόνα του Φράντς κ' αυτής της άγνωστης της Βιέννης και της έρχόταν να ούρλιαση, γιατί τα λόγια της κατέστρεφαν τό παρελθόν και τίποτα δεν μπορούσε να ξαναφέρει ανάμεσά τους τη γαλήνη και την κατανόηση.

—Γιατί δεν ήρθες να με βρεις στη Βιέννη; ρώτησε ο Φράντς.

—Ήμουν άρροστη.

—Ποίν άρροστήσης! Σου ζήτησα νάρθης.

—Ξέρεις πολύ καλά πώς ήταν αδύνατον.

—Γιατί;

—Μπορεί να συναντούσα φίλους της οικογενείας. Οι άδελφοί της μητέρας μου πηγαίνουν μερικές φορές στη Βιέννη.

—Οι σχέσεις σου με τη μητέρα σου είναι καλές, έτσι δεν είπες;

—Θά μπορούσα να βλάψω τη φήμη σου. Μου έγραψες πώς ή αυτοκρατορία είχε άρνηθή να σ' άκούσει, έξ αίτίας του σκανδαλώδους δεσμού μας.

—Έπειτα, όμως, με άκουσε και με συνεχάρη προσωπικά!

—Γιατί έχω έμεινα στο περιθώριο.

—Όχι γι' αυτό, αλλά επειδή έχω ταλέντο, Μαρία! Τό κοινόν μ' έμπιστεύεται έξ αίτίας του ταλέντου μου. Έσύ, όμως, δεν μ' έμπιστευεσαι, Μαρία...

Η κόμισσα δεν άπάντησε. Είχε πάντα την πλάτη της γυρισμένη.

—Μαρία, αν ο άνδρας σου πέθαινε, θα με παντρεύόσουν; Θα δεχόσουν να μίν είσαι πιά κόμισσα και να σέ λένε κυρία Λίστ;

—Νά παντρευτώ έναν άνδρα που δεν είναι πιστός, Φράντς!

—Τό ζήτημα δεν βρίσκεται εκεί. Άπάντησε μου, Μαρία.

Μά εκείνη δεν άπάντησε.

Ο Φράντς σηκώθηκε άργα και την πλησίασε: —Θά ύπάρχη πάντα κάτι που θα μάς έμποδίζει να συνεννοηθούμε, Μαρία. Κι' όμως, σ' αγαπώ και μ' αγαπάς. Μου έδωσες πολλά κ' έχω επίσης σου έδωσα πολλά. Ήσουν μερικές φορές ευτυχισμένη μαζί μου, νομίζω...

—Ας φύγωμε άπ' τη Βενετία, Φράντς, έκανε η Μαρία με τα μάτια γεμάτα δάκρυα. Είμαι μια πόλη νεκρή, κωα... Δηλητηρίασε την Γεωργία και τον Μυσά και θέλει τώρα να δηλητηριάσει κ' έμάς. Ας φύγωμε, σέ ικετεύω!

Ο Φράντς άναστήναξε:

—Θά φύγωμε άπ' τη Βενετία, άφού τό θέλεις, Μαρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Άπ' τη Βενετία πήγαν στη Γένοβα. Είπαν στους φίλους τους, και ιδίως στον Μαλατόνι, πώς τό κλίμα της πόλεως έβλαπτε την ύγεια της Μαρίας. Έξωτερικά, έκαναν άκόμη τους έρωτευμένους, μά οι ιδιωτικές τους σχέσεις ήταν ψυχρές και τα βλέμμά τους γεμάτα άπόγνωση και φρίκη. Η άγάπη τους δεν ήταν ακόμα νεκρή, μά άγίαρρευτα πληγωμένη. Η Μαρία βασανίζόταν άπ' τη ζήλεια, ο Φράντς άπ' την ψυχική τους άπομάκρυνση κ' άπ' την περιφρόνηση που είχε δείξει η Μαρία για την κοινωνική του τάξη.

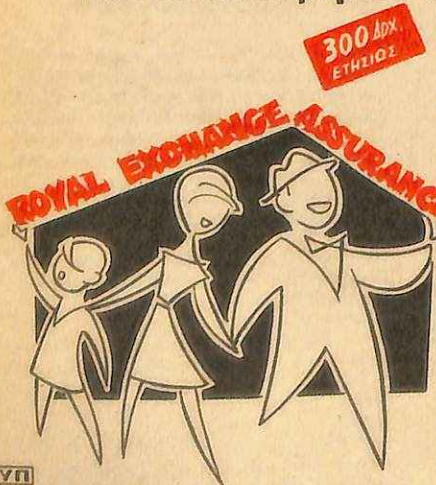
Στη Γένοβα ο Φράντς νοίκιασε μια πολυτελή έπαυλη, μά η Μαρία δεν εύρισκε την πόλη ώραία. Δεν συγχώρησε την άπιστία του Φράντς, μά τον ξαναδέχτηκε στο κρεβάτι της. Ξανάκαναν τις χειρονομίες του έρωτα, όπως εξακολούθησαν να πηγαίνουν στα μουσεία, ν' ανταλλάσσουν τις έντυπώσεις τους, να γράφουν και να συνθέτουν μουσική. Άλλά η ένωση τους ήταν σαθρή, κ' όταν έφτασαν στο Δουγκάνο, τον Άύγουστο του 1838, ή περιήγημη λίμνη έ.ν είχε γι' αυτούς την μαγική ιδιοσημία της Γενεύης ή του Κόμο...

Άπ' το Δουγκάνο πήγαν στη Φλωρεντία, άπ' τη Φλωρεντία στη Ρώμη. Έξακολουθούσαν τα ταξίδια τους σάν εύσυνειδητο τουρίστες, με την ελπίδα πώς ένας καινούργιος διάκοσμος θα τους έδινε μια καινούργια ζωή. Η άπόγνωση της Μαρίας μεγάλωσε, όταν κατάλαβε πώς ήταν έγκυος. Άρρησε ν' αναγγείλη στον έραστή της αυτή την έγκυμοσύνη, καρπό του ροιτινιέρικου πόθου τους και μιας συνθηκολόγησης, που ή ίδια εύρισκε πολύ ταπεινωτική. Την έμυστηρεύθηκε, όμως, σέ μια νεαρή Ταλλίδα που έμεινε στη Φλωρεντία, την Όρτάνς. Άλλάο, που ήταν δυό - τρία χρόνια μεγαλύτερη της κ' άνύπαντη. Η Όρτάνς άνήκε στην κατηγορία των ελεύθερων, ανεξάρτητων και χωρίς προκαταλήψεις γυναικών, στις οποίες συγκατέλεγτο και ή Γεωργία. Είχε ένα γιο που πλησίαζε τα δέκα και που τον συνηρούσε όπως και τον έαυτό της, με την πένα της: Έγραφε σοφά τόν έαυτό της. Είχε πολλούς έραστές, μεταξύ των οποίων και τον Σατωδριάνδο και τον Άγγλο συγγραφέα Μπουλντερ - Άνττον. Στη Φλωρεντία είχε ένα σύνδεσμο με κάποιον Τζάκοπο Μασσέ. Η ένα συνθήκη, ώραία άκόμη και λεπτή, με μια φυσική κομψότητα, πολύ διαφορετική άπ' της Μαρίας, αλλά τό ίδιο αιδενητική. Η τύχη ένωσε τις δυό γυναίκες κάτω άπ' την ίδια στέγη, κ' ή κόμισσα την πλησίασε, ώδομένη άπ' την περιέργεια και γοητεία, όπως κάθε φορά που βρισκόταν μπροστά σέ μια δυνατή γυναίκα προσωπικότητα.

Όταν βρισκόταν μπροστά σέ τέτοιες προσωπικότητες, ήθελε να συγχρίνη τον έαυτό της μαζί τους, να πεισθή ότι οι διάσημοι έρωτές της την είχαν κάνει ίσα μ' αυτές τις γυναίκες, αλλά επίσης ότι είχε κάτι τό ξυμφο μέσα της, που την έκανε άνώτερη άπ' αυτές και την ξεχωρίζει.

«Αυτή η γυναίκα είναι δυστυχισμένη» σκέφτηκε η Όρτάνς κοιτάζοντας τη Μαρία.

Με ελάχιστα χρήματα καθύπνεται όδόκηρη ή οικογένεια.!

Κατά των κινδύνων του αίσθητικού και κυκλοφορίας γενικής

Στατιστικώς προκύπτει ότι ένα αυτοκίνητον εις τα τρία υπόκειται σέ άτύχημα, στο διάστημα ενός έτους. Με τό ειδικόν ασφαλιστήριόν μας προσωπικόν άτυχημένων κατά κινδύνων κυκλοφορίας, και με έτήσια συνολικά ασφάλιστρα 150 μόνον δραχμών έξασφαλίζετε Δρχ. 100.000.— σέ περίπτωση θανάτου ή άκρητηραιομυϊκής Δρχ. 1.000.— έξδομασίαις σέ περίπτωση προοαιρου όλικής άνικανότητας έπ-104 έξδομάδας κατ' άνάστατον όριον, δια κάθε σωματικήν θλάδην του άσφαλιζόμενου ως πέσο, όδηγούστος ή επιβαίνοντας αυτοκινήτου, αϊδηροδρόμου ή άλλου όχήματος ή πλοίου. Με πρόσθετον ασφάλιστρον Δρχ. 150.— ή ασφάλιστρο μπορεί νά έπεκταθ ή εις τα μέλη της οικογενείας του άσφαλιζόμενου. Τηλεφωνήσατέ μας δια περισσότεράς πληροφορίες.

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

Γεν. Πράκτορες έν Έλλάδι: ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΙΟΥ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ Α.Ε. 2 Χρ. Λαδά, Τηλ. 30.681 - 30.682 - 30.683 - 25.161

Σ' αυτή την ταραγμένη περίοδο της ιστορίας της, της ήταν ακόμη πιο άναγκαία μια τέτια έπαφή, όπως ήταν κ' η σχέση της με τη Γεωργία Σάνδη τον πρώτο χρόνο του συνδέσμου της. Είχε φτάσει στο κάτω μέρος ενός κατήφορου, στην αμφιβολία και στην αυτοπεφρόνιση... Ένοιωθε την επιθυμία να ξαναβρεθεί, να ξαναβρεθεί τον αυτοσεβασμό της, να δικαιωθεί απέναντι στον εαυτό της και στον Φράντς. 'Η έγκρισή της την φόβιζε. Δεν είχε εκδηλωθεί στην καμπύλη του πάθους της, όπως οι προηγούμενες, για την απλή αίσθηση ότι δεν εβρίσκε πια έννοια σ' αυτή την καμπύλη...

Περιέγραψε τη ζωή της στην 'Ορτανσία, της μίλησε για τα παιδιά της. 'Επρόκειτο να τα ξαναπάει, της είπε. 'Αλληλογραφούσε με τον φίλο της Πικτέ, για να οργανώσει εκείνος το ταξίδι της Μπλαντίν. Τηρήσαν μερικές δυσχέρειες. Οι άνθρωποι στους οποίους είχαν εμπιστευθεί τη μικρή,

την είχαν αγατήσει, έφεραν χίλιες δυσκολίες για να την επιστρέψουν στη μητέρα της, αλλά ο Πικτέ θα τα κανόνιζε όλα.

—Είναι πάνω από ένας χρόνος που δεν την έχω δει, είπε στην 'Ορτανσία με μελαγχολική χάρη. 'Όταν ερχόμαστε στην 'Ιταλία, περάσαμε απ' τη Γενεύη για να τη δούμε. Είναι ωραίο παιδί, πολύ γοητευτικό ήδη... 'Η αδελφή της της μοιάζει. Θα γίνει σε λίγο ένας έτος. 'Ο Φράντς χαίρεται να έχει τα παιδιά μαζί μας, να παρακολουθή το ξύπνημα των μικρών προσωπικότητων τους. Κι' όταν θα υπάρξει και τρίτο παιδί...

'Ερριξε ένα λοξό βλέμμα στην 'Ορτανσία, χαμογελώντας της με γυναικεία εμπιστοσύνη και συνοχή.

—'Ε, λοιπόν, αγαπητή μου, είπε η 'Ορτανσία, θα γεννήσουμε αυτά τα μικρά μαζί; Μπορώ να σε ρωτήσω... την ημερομηνία;

'Η Μαρία σούφρωσε τη μύτη της διασκεδάζον.

"ΑΛΕΚΤΩΡ."

τας, αλλά και δυσχερημένη λιγάκι απ' τη μεγάλη οικειότητα που είχε δημιουργηθεί άμεσα και τόσο γρήγορα στις σχέσεις τους.

—Τόν Μάιο, νομίζω, είπε.

—Κρίμα! Το δικό μου θα γεννηθεί τον Μάρτιο. Σε συμβουλεύω να γεννήσεις το δικό σου στη Φλωρεντία. Είναι μια πολύ καλή πόλη: 'Η κοινωνία της είναι ευγενική, επιφυλακτική κ' όχι κουτσουπόλα. Στη Φλωρεντία γεννήθηκε κι' ο Μάρκος.

—'Ο Μάρκος;

—'Ο μεγάλος μου γιός. Δεν ήθελα να προσεγγίσω στον πατέρα του κανένα πόνο, ακόμη και τον πιο ελαφρό, και δεν νομίζω ότι θα ευχαριστηταν να με δει να γεννώ στην όπιο βρισκόταν εκείνος. 'Ηρθε λοιπόν εδώ. Βρίκα τον πιστό φίλο, που οι συμβουλές του μ' έσωσαν από τον πόνο, που έσκυψε πάνω στα πρώτα μου δοκίμια και με υποστήριξε πάντα με κάθε τρόπο. 'Ονομάζεται Καπόνι. Θα σου τον γνωρίσω, αν θέλεις...

'Η Μαρία χαμογέλασε αδέσια, αλλά η συνομιλήτρια της εξακολούθησε:

—Προτιμώ τη Φλωρεντία, αλλά αγαπώ όλη την 'Ιταλία. Στη Ρώμη συνάντησα τον Ρενέ... τον Σατωβριάντο, πρόσθεσε. 'Εγώ ήμουν είκοσιεξι... Γνωρίσαμε μαζί πολλές γλυκές στιγμές. 'Όταν γύρισε στο Παρίσι τον ακολουθούσα...

Χαμογελώντας ευγενικά η Μαρία την κοίταζε εξεταστικά. Παρ' όλες τις κάποιες οντίδες και το πάχος της, που θα ωφείλετο, ασφαλώς, στην εγκυμοσύνη της, παρ' όλη την απλότητα της περιβολής της, η 'Ορτανσία ήταν γεμάτη γοητεία κ' η ζωρότης της θύμιζε μια πολύ νέα κοπέλλα. Τα γαλανά μάτια της είχαν μια νεανική λάμψη και τα χέρια της ήταν πολύ φινά, εκφραστικά, θανμάσια. Με τέτοια χέρια, σκέφτηκε η Μαρία, θα πρέπει να ξέρει να φυτεύει και να κόβει και να μιλά στα πουλιά. 'Όπως η Γεωργία...

Και σαν να είχε ακολουθήσει η 'Ορτανσία την παρεία της σκέψεώς της, της είπε ξαφνικά:

—Έλχες καμιά είδηση απ' την κυρία Σάνδη;

'Η Μαρία αναπήδησε:

—'Όχι, είπε. Την είχα προσκαλέσει στο Λουγκάνο, αλλά δεν ήρθε. Ξέρεις πώς είναι... Νομίζω πως την γνωρίζω καλά, τώρα. Είναι ένα πρόσωπο με παράφορα και περαστικά αισθήματα, τόσο στον έρωτα, όσο και στη φιλία. 'Αν ήξερες τι μου έγραψε όταν ήμουν στη Γενεύη! Τα γράμματά της ήταν ένα παραλήρημα φιλίας και ένδοσιασμού... Και τώρα... τώρα, δεν καταδέχεται ούτε καν να με ειδοποιήσει για τις ευτυχίες που της συμβαίνουν!

Ξαφνικό η Μαρία ντ' 'Αγκόν ένοιωσε ότι απέθανόταν την Γεωργία Σάνδη. Μ' όλη της την καρδιά. Γιατί είχε αισθανθεί πάρα πολύ τον καρπό ταπεινή μπροστά της, γιατί την είχε πάρει για πρότυπο. Γιατί είχε φοβηθεί ότι θα της έπαιρνε τον Φράντς. Γιατί είχε κατορθώσει να κατακτήσει το μοναδικό πρόσωπο που μπορούσε ν' ανταγωνιστεί τον Φράντς σε όμορφιά, σε ταλέντο, σ' επιτυχία...

—'Αν δεν μου το έγραφαν μερικοί φίλοι, είτε με μισόκλειστα μάτια και σιγανή φωνή, ούτε καν θα ήξερα ότι το έκανε για την Μαγίόρα, μαζί με τον Φρειδερίκο Σοπέν...

Πήρε βαθειά αναπνοή:

—Με τον Φρειδερίκο Σοπέν! Δυστυχισμένη νέε! Τον γνώρισε στο σπίτι μου. Θά έπρεπε να δεις τη σκηνή. Είχα στο σπίτι μερικούς φίλους, τον Χάινε, τον Μαλφίγ και άλλους. 'Ο δύστυχος ο Μαλφίγ ήταν τρελλός από έρωτα για κείνη. 'Αλλά αυτή δεν τον ήθελε. 'Ω, όχι... 'Ηταν άσχημος, χυδαίος και ζώον, όπως έλεγε εκείνη. 'Ο Σοπέν, μπαίνοντας στο σαλόνι μου, όπισθοχώρησε σχεδόν με φρίκη μπροστά σ' αυτή τη γυναίκα με τα πανταλόνια, που έτοιμαζε ένα δυνατό ποτό με χειρονομίες μάγισσας... 'Αλλά η Γεωργία πλησίασε κοντά στο πάνο, όταν εκείνος άρχισε να παίζει. Είχε πάρει ένα όνειροπόλο ύφος... Πάντως, ο Φρειδερίκος, λίγες μέρες αργότερα, εμπιστεύτηκε στον Φράντς: «'Ελεος, μη με προσκαλίσ πια στο σπίτι σου όταν είναι εκεί αυτή η αντιπαθητική γυναίκα!».

Γέλασε μικρόχολα. 'Η 'Ορτανσία την κοίταζε με κατάπληξη, αλλά η Μαρία ντ' 'Αγκόν εξακολούθησε τη διήγησή της:

—'Εκείνη την εποχή είμαστε οι δύο μας στο Νοάν. 'Η Γεωργία ένοιωσε κάποια κούραση για τον Μποκά, τον ήθοιο, τον κερσάτη της Γαλλίας, τον πιο γελοίο άνθρωπο στον οποίο μπορεί να δοθεί μια γυναίκα... 'Αλλά ήταν αυτός λόγος για να σταματήσει τη Γεωργία; 'Όταν ο Μποκά

έφυγε, η Γεωργία ένοιωσε μεγάλη μοναξιά και τότε θυμήθηκε κάποιον Μαλφίγ, που ήταν τόσο ωραίος, τόσο θαυμάσιος, τόσο έξυπνος! 'Ο Μαλφίγ χρειάζονταν τότε ακριβώς έναν παιδαγωγό, κ' η μητέρα του ήταν έραστή. 'Εγκατέστησε, λοιπόν, τον Μαλφίγ στο Νοάν. 'Όταν φύγαμε για την 'Ιταλία, εκείνος μ' έσυνόδευε, μαζί με τη Γεωργία, στον σταθμό της Σάρτο. 'Ο Μαλφίγ δίδαξε τον γιό, ικανοποιούσε τη μητέρα κ' ασχολείτο με τα συμφέροντά της. Τα συμφέροντα της Γεωργίας την κάλεσαν στο Παρίσι. Καθώς ήταν γυναίκα εξαιρετικής ζωτικότητας, ενώ έβγαζε την ψυχή στους εκδότες της, κατώρθωσε συγχρόνως ν' αγκιστρώσει τον δυστυχισμένο τον Σοπέν! Πώς το κατόρθωσε; Αυτό είναι μυστήριο. Να κάτι που θα ήθελα να γνωρίσω από πιο κοντά! 'Α, μπορώ να καυχηθώ ότι εγώ έκανα της μόδας τους πανίστες, δεν είν' έτσι; 'Η Γεωργία άφηγε τον Σοπέν κ' η περιγίαισσα Μπελζονγιόζ ιδιοποιήθηκε τον Ντέλε...

'Εγινε πάλι, ξαφνικά, κυρία του εαυτού της και χαμογέλασε με το ωραίο κοσμικό χαμόγελό της.

—Νομίζω, πάντως, ότι εγώ έχω δώσει το καλύτερο μέρος του εαυτού μου...

'Η 'Ορτανσία χαμογέλασε κ' εκείνη, για να κρύψει τον φόβο της. Αυτή η γυναίκα είναι δυστυχισμένη, σκέφτηκε. Είναι δυστυχισμένη επειδή είναι φοβερά άποικιστική και ζηλιάρη... 'Εχει δώσει το καλύτερο μέρος του εαυτού της. 'Αγνοεί, λοιπόν, ότι στον έρωτα δεν δίνει κανείς τίποτα; 'Ανταλλάσσει μόνο... Δίνει και παίρνει...

—Θά μου άρεσε, είπε με γλυκύτητα, να πάω στη Μαγίόρα μ' έναν άνδρα που θ' αγαπούσα...

—Ναι, είπε η Μαρία.

'Ενοιωθε ένα φοβερό σφίξιμο στην καρδιά. Να βρισκόταν στη Μαγίόρα με τον Φράντς, αλλά με τη φλόγα και την άσπότητα της αρχής των σχέσεών τους και μ' ένα Φράντς που θα ήταν σαν τον Σοπέν: Που θ' απέθανόταν τον κόσμο και τα κοντσέρτα, που δεν θ' αγαπούσε παρά τη μοναξιά και το δημιουργικό έργο του...

—Δυστυχισμένη Γεωργία! είπε. Το πάθος δεν την βοηθού καθόλου στα έργα της. Τα τρία τελευταία μυθιστορημάτά της είναι φρικτά! Δεν διαβάζονται καν, μπορεί να πη κανείς. Που είναι η «Λέλια» κ' οι «'Επιστολές ενός Ταξιδιώτη»;

'Ανασήκωσε τους ώμους της, τινάζει τις μπούκλες της και είπε:

—Τέλος πάντων! Θα της περάσει κι' αυτό...

'Όταν πάει να είναι επηρεασμένη απ' τον Σοπέν, ίσως ξαναγίνει αυτό που ήταν άλλοτε...

'Η 'Ορτανσία γέλασε ευγενικά. 'Η κόμισσα την έκανε ν' απελπίζεται. 'Ηταν δυνατόν να ήταν τόσο πραγματικά κακιά, η γυναίκα που είχε ζήσει την πιο ρομαντική περιπέτεια, που είχε αγαπήσει κ' αγαπηθεί απ' τον θρυλικό Φράντς Λίστ, που είχε φέρει στον κόσμο δυο δικά του παιδιά κ' έτοιμαζόταν να φέρει τώρα κ' ένα τρίτο; Οι άνδρες, φυσικά, ξέρουν να σου επιβάλλουν τον πόνο... 'Ο πατέρας του Μάρκου την είχε κάνει να υποφέρει κ' εκείνη, περισσότερο απ' όσο νομίζε πως θα μπορούσε να υποφέρει η νεανική της ψυχή. 'Αλλά ποτέ δεν είχε γίνει κακιά γι' αυτό... 'Η Μαρία ντ' 'Αγκόν της ένεννεε ένα είδος φρίκης, αλλά και πολύ οίκτο επίσης. Βιαζόταν ν' αλλάξει συζήτηση.

—Γράφεις; τη ρώτησε.

Σταμάτησε κ' εξακολούθησε με τον κοριτσιότικο τρόπο της:

—Να με σταματήσεις όταν σου φανώ αδιάκριτη! 'Αλλά διηγήσου με τόσο ζωντάνια, με τόσο όξυνση, ώστε έχω την εντύπωση ότι θα έπρεπε να γράφω...

'Η Μαρία κούνησε το κεφάλι της κ' η 'Ορτανσία κατάλαβε πως είχε αγγίσει μια εύαισθητη χορδή, τη χορδή ίσως της σωτηρίας.

—Βοηθάω τον Φράντς, είπε η Μαρία. Ξέρεις πως γράφει στη «Μουσική 'Εφημερίδα». Είμαι η γραμματέας του, η αντιγραφής του. Του κάνω ένα σωρό δουλειές...

Γέλασε και πρόσθεσε:

—'Εκείνος λέει πως πρέπει να γράφω, πως έχω λογοτεχνική κλίση. Ξέρεις πως είναι οι άνδρες αυτού του είδους: Θέλουν να είστε διάσημοι όπως οι ίδιοι. Κι' αναρωτιέται κανείς γιατί...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

σας οδηγούν
στη δαυμαστή σειρά
των ηλεκτρικών κουζινών

ΙΖΟΛΑ

για να κάνετε την πιο καλή αγορά!

Η ΦΗΜΗ:

Περισσότεροι από 100.000 είναι σήμερα οι αγοραστές συσκευών ΙΖΟΛΑ! Τι σας είπε ο ένας απ' όλους που ξέρετε;

Η ΛΟΓΙΚΗ:

Περισσότερες από 100.000 ελληνικές οικογένειες μένουν καθημερινώς απόλυτα ικανοποιημένες από τις συσκευές ΙΖΟΛΑ. 'Υπάρχει περίπτωση να μη μείνετε εσείς;

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:

Περισσότερα από 100.000 νοικοκυριά μεταχειρίζονται συσκευές ΙΖΟΛΑ όμαλά, άπρόσκοπτα. Αυτό δε θέλετε κι' εσείς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΖΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣΕΤΕ ΟΥΤΕ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

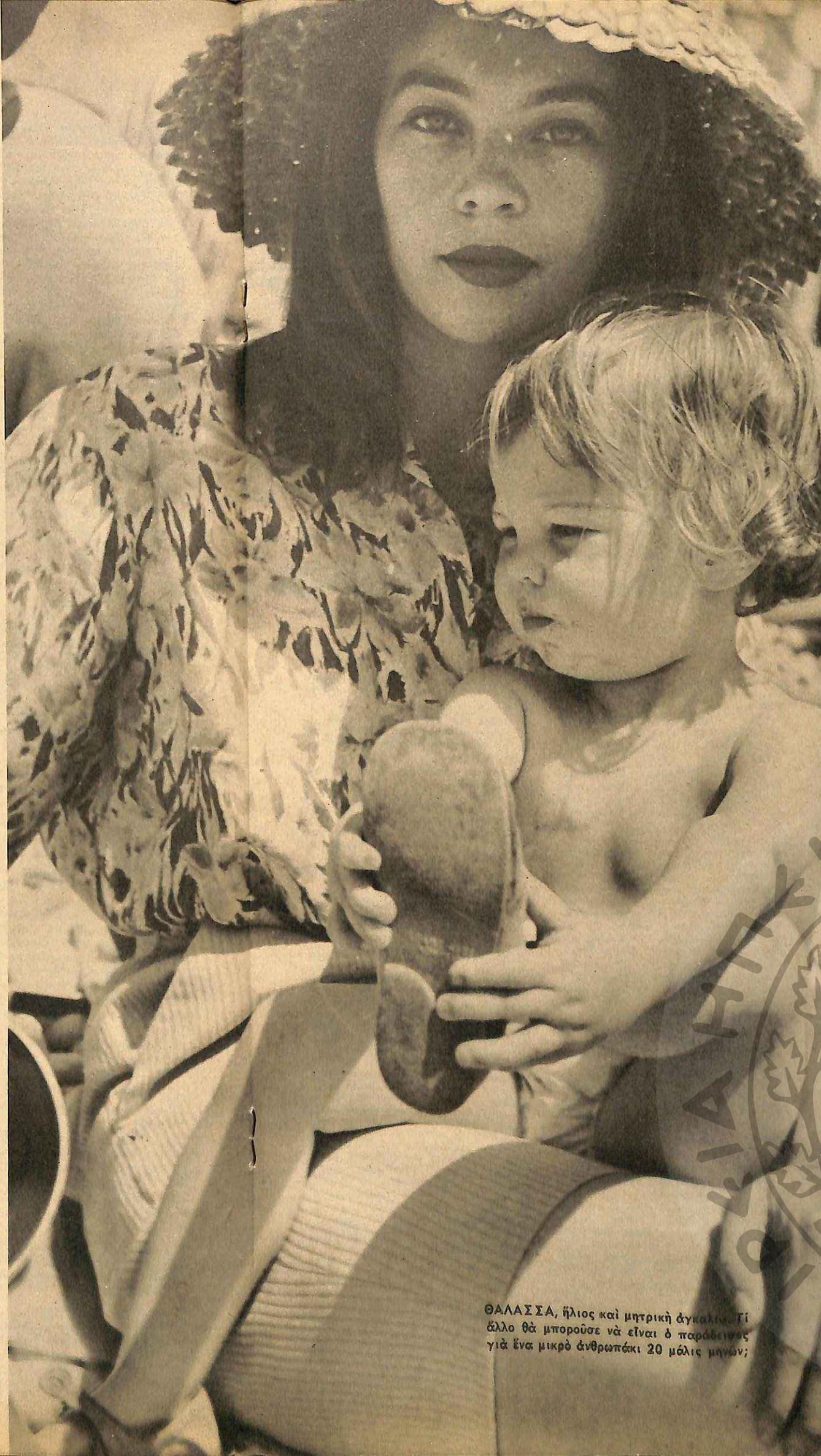
Η ΛΕΣΛΙ ΚΑΙ Ο ΠΗΤΕΡ, Ο ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΚΑΙ Η ΤΖΕΝΙΦΕΡ: 24 ΩΡΕΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ

ΠΗΤΕΡ ΚΑΙ ΤΖΕΝΙΦΕΡ: ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗ

Η ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ

Ή συνεχής απασχόλησή της στο στούντιο μόλις ένα 24ωρο της άφησε ελεύθερο για να χαρή με τον άντρα της και τα παιδιά της τη θάλασσα στην Ριβιέρα

(Φωτ. Camera Press)

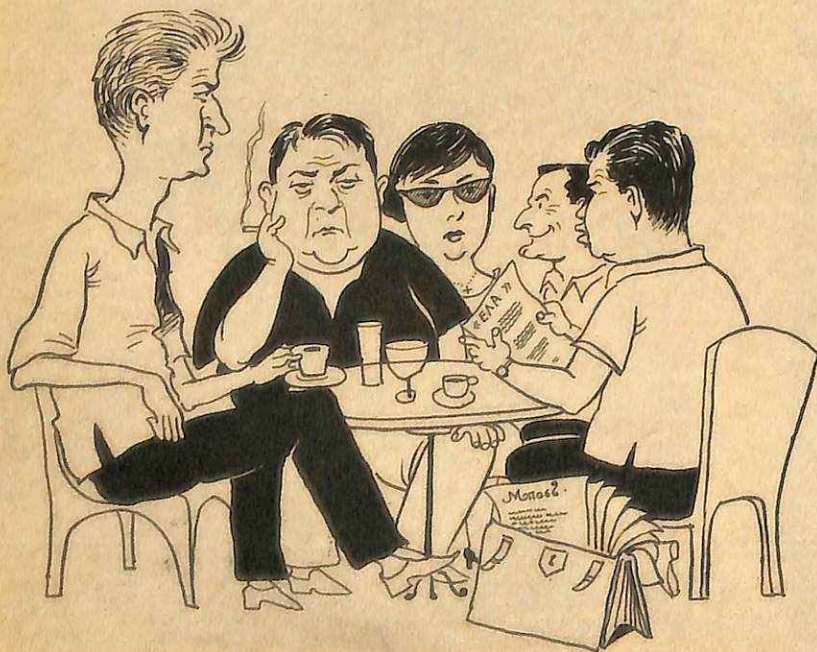
ΘΑΛΑΣΣΑ, ήλιος και μητρική αγάπη. Γί-
αλλο θα μπορούσε να είναι ο παράδεισος
για ένα μικρό ανθρώπκι 20 μόλις μηνών;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, ΠΗΤΕΡ ΧΩΛ, ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ
ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Σπάνια οι ήθοιοι του κινηματογράφου βρίσκουν ευκαιρίες για να χαρούν την οικογενειακή ζωή, που για τους κοινούς θνητούς γίνεται πολλές φορές καθημερινή έμπειρία. Γι' αυτό και η αύγουστια-
τική Κυριακή, που η χαριτωμένη Λέσλι Καρόν μπόρεσε να χαρή τον θαλασσινό μεσογειακό ήλιο στη Γαλλική Ριβιέρα, ήταν γι' αυτήν και την οικογένειά της μία αναπάντεχη εύτυχία. 'Αναπάντεχη γιατί αυτό τον καιρό είναι τρομερά απασχολημένη στη Μασσαλία με το «γύρισμα» —μαζύ με τον Σάρλ Μπουαγιέ και τον Μωρίς Σεβαλιέ— της ταινίας «Φάνου». Και το γεγονός της κυριακάτικης «έξοδου» γίνεται ακόμη πιο αναπάντεχο όταν σκεφθί κανείς ότι ο σύζυγος της Λέσλι, ο φημισμένος και νεαρώτατος, μόλις 29 έτών, Πήτερ Χώλ, που είναι διευθυντής του Θεάτρου Σαίξπηρ στο Στράτφορντ-ού-Αϊθρον της 'Αγγλίας, χρειάστηκε να ταξιδέψει αεροπορικώς από τον τόπο της εργασίας του, για να συναντήσει τη γυναίκα του και τα δύο τους παιδιά, τον Κρίστοφερ, που είναι τριών έτών, και την Τζένιφερ, που έκλεισε μόλις τους 20 μήνες. Την 24ωρη εύτυχία της οικογενειακής αυτής συγκεντρώσεως συμπλήρωσαν μια μεγάλη μπάλλα για τα παιδιά και μια λαστιχένια δάρκα για μικρούς και μεγάλους. ■ ■ ■

ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΑΦΗΝΕΙ ΛΙΓΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ

Ο φίλος μου ο Παύλος εγνώριζε από καιρό ότι έγραφα ωραιότατα ελαφρά τραγούδια και με θαύμαζε.

Μιά μέρα, μόλις του είχα δι-οδάσει το τελευταίο μου — το «δά-κωσέ με να λυσασάς», — μου μίλησε καθαρά.

— «Άκουσε, μου είπε, αυτά που γρά-φεις είναι άριστουργήματα και δεν πρέπει να πάνε χαμένα. Πρέπει κάποι-ος να τα μελοποιήσει για να γίνουν κτήμα του λαού. Έχω ένα φίλο μου συμπατριώτη απ' τὰ Χανιά, που είναι συθέτης. Θέλης να του μιλήσω;

«Η πρότασή του δεν με ενθουσίασε πολύ, «Εδειξα κάποιο σκεπτικισμό.

— Δέν έχω εμπιστοσύνη σέ κανένα συνθέτη, Παύλο μου. Ίσως μου τὰ κατοστρέψει. Φίλος μου είσαι και ξέ-ρεις πόσο προσέχω τὸν δαντελλένιο

μου στίχο και τις λεπτομέρειες. Δέν ἀρκεί οί στίχοι μου νά είναι καλοί. Πρέπει και ὁ συνθέτης νά εὐρίσκειται εἰς τὸ ὕψος των.

— Τὸ ξέρω. Γι' αὐτὸ τολμῶ νά σοῦ προτείνω αὐτόν. «Ὅλοι λένε πῶς ἔχει μεγάλο ταλέντο...» Έγραψε τὴ μουσι-κή γιά τίς «Φοίνισσες» στό Ἑθνικό.

— Πῶς λέγεται;

— Μίκης Θεοδωράκης.

— Ἄγνωστο ὄνομα. Τί σοί πράγμα

είναι;

— Λαμπρό παιδί ὁ Μίκης. Μόνο πού

είναι πανύψηλος.

— Ὁραία. Κανόνισέ μου ἕνα ραντε-

βού μ' αὐτόν τὸν Ἑπιμίκη, νά δῶ ἂν

μου κάνει κατ' ἀρχήν.

— Σὺμφωνοί. Κ' ἐσύ φέρε μαζί σου

δ,τι τραγούδια ἔχεις γράψει. Ἔτσι;

— Ἐν τάξει. Ἄς βοηθήσουμε και

τούς νέους, τί νά κάνουμε...

Σέ δύο μέρες, ὁ Παύλος ἐκλείσε ἕ-να ραντεβού μαζί του, στίς 2½, ἔξω ἀπὸ τοῦ «Φλόκα». Πήγα με τὴν τσάν-τα μου κ' ἔγιναν οί συστάσεις.

— Μίκη, εἶπε ὁ Παύλος, νά σοῦ συ-στήσω τὸν φίλο μου γιά τὸν ὁποῖο σοῦ ἔλεγα.

— Ὁ Μίκης Θεοδωράκης, κατ' ἀρχήν, δέν μοῦ γέμισε τὸ μάτι. Μοῦ φάνηκε πολὺ ψηλός. Δέν ἔδειξα ὅμως τίποτα και γιά νά τὸν ἐνθαρρύνω, τοῦ μίλησα λιγάκι πατρικά.

— Ἄκουσε παιδί μου, τοῦ εἶπα ἄ-φοῦ καθήσαμε. Σήμερα ἴσως κρίνεται ἡ τύχη σου και τὸ μέλλον σου. Ἄν τὰ καταφέρης με τούτα δῶ (καὶ χτύπησα με σημάσια τὴν τσάντα) θά σέ κάνω διάσημο. Ὁ Παύλος μοῦ μίλησε γιά σένα με πολὺ καλά λόγια και μοῦ εἶ-πε ὅτι ἔχεις κάποιο ταλέντο. Γι' αὐ-τὸ θέλω νά σέ βοηθήσω. Χιλιάδες συν-θέτες μοῦπαν νά μοῦ τὰ μελοποιήσουν, ἀλλά ἐγὼ διάλεξα σένα.

— Σὰς εὐχαριστῶ. Θά κάνω δ,τι μπορῶ. Θέλετε νά μοῦ διαβάσετε κανέ-να;

— Ἀνοίξα τὴν τσάντα και τοῦ διάβα-σα τρία. «Ἐνα γιά τὰ - τσά, τὸ - τσά, τὸ «Κογκολέζα τρελλὴ τσαχπίννα», ἕνα γιά φῶς ἔ'Απόψε κάνεις μάμ», και τὸ ταγκό «Πενῶς».

Μόλις τελείωσα τὸ τρίτο ἔνοιωσα τὸν Ἑπιμίκη νά μο ὑψίγγει συγκινη-μένος τὸ χέρι.

— Τέτια τραγούδια, ὁμολογῶ, πρῶ-τη μου φορὰ ἄκουσα. Εἰσθε ἐπαναστά-της τῆς φόρμας. Προτρέχετε τῆς ἐπο-χῆς σας. Εἰλικρινά σας συχαίρω.

— Λοιπόν, Ἑπιμίκη, τί καταλαβαί-νεις; Τ' ἀναλαμβάνεις;

— Νά σὰς πῶ, μοῦ εἶπε, τ' ἀναλαμ-βάνω, ἀλλά θ' ἀργήσω λιγάκι. Ἔχετε, αὐτές τίς ἡμέρες ἔγγράφω κάτι τρα-γούδια ὅπου τὸν Ἑπιμῆσιο» τοῦ Γι-άννη Ρήτσου με διέθυσσε τοῦ Μάνου Χατζιδάκι. Θέλετε νά μιλήσω τοῦ Μά-νου; Εἶναι πολὺ φίλος μου...

— Τί εἶναι αὐτός;

— Συνθέτης.

— Εἶναι καλός;

— Κάτι παραπάνω ἀπὸ ἄριστος.

— Ναί, βρὲ παιδί μου, ἀλλά πέ-φτουμε ἀπὸ ἄγνωστο σέ ἄγνωστο. Τί λές ἐσύ Παύλο;

— Δοκιμάζουμε. Χάνουμε τίποτα, γιά νά τὸν προτείνω ὁ Μίκης κάτι θά ξέρη.

— Βρὲ γιά κοίτα κάτι ἀτυχίες, εἶ-πα. Νάχω ἔτοιμα τέτια τραγούδια και νά μὴ βρίσκουμε συνθέτη νὰ τούς πε-ράσω νότες.

— Ἀρχισα ἀπογοητευμένος νά χῶνω τὰ τραγούδια μου στὴν τσάντα και νά τὰ πατηκῶ με θυμό.

— Κατάλαβε, φίλε μου. Νά δίνης σί-γουρες ἐπιτυχίες στὰ παιδαρέλια και νά μὰς κάνουν και ναζάκια ἀπὸ πάνω ὅτι εἶναι φορτωμένοι. Τέλος πάντων. Ἄφοῦ δέν μπορείς, βέβαια, δὲ θά σέ πιάσουμε κι' ἀπ' τὸ λαϊμό. Φώναζε τὸν ἄλλον, τάν... πῶς τὸν εἴπαμε;

— Μάνο. Μάνο Χατζιδάκι.

— Ὁραία, πὲς τοῦ Χατζιδάκι σου. Κι' ἂν δέν μπορῇ κι' αὐτός, δέν χῆ-θηκε ὁ κόσμος. Ἐδῶ χιλιάδες συνθέτες με παρακαλοῦν. Λοιπόν, κανονιστέ τὰ με τὸν Παύλο και ὁ Παύλος με εἰδο-ποιεῖ.

Πῆρα τὴν τσάντα μου και πήγα δια-στικὸς στὸ σπίτι. Στὸ δρόμο εἶδα τὰ φανάρια με τὸ πράσινο κύμα κ' ἐνε-πνευστήκα ἕνα καινούριο. «Τὸ πρά-σινο κύμα», με τὸ ὁποῖο θά σάρωνα κυριολεκτικὰ τὰ «δύο πράσινα μάτια με μπλε φλεφαρίδες», διότι μέσα ἐγὼ εἶχα περισσότερα χρώματα. Ἐκτός ἄ-εἶχα περισσότερα χρώματα. Ἐκτός ἄ-εἶχα περισσότερα χρώματα. Ἐκτός ἄ-εἶχα περισσότερα χρώματα.

Καλά, ἔλα ἐσύ στίς 2½ και τὰ συζητήσα, ἔλα.

Στίς 2½ ἦταν τὸ ραντεβού. Μιάμι-ση πήγα ἐγώ, τρεῖς ὁ Παύλος και τρισμύση ὁ Ἑπιμίκης γιά νά μοῦ ἀ-ναγγεῖλῃ ὅτι ὁ κοντός δέν θά ἤρχετο.

Κοντός ἦταν ὁ Χατζιδάκις.

— Ἔχετε, τοῦ συνέθε κάτι ἔκτακτο. Χθὲς κοιμήθηκα στίς 4 τὸ πρωί.

— Καλά, παιδί μου, νά ὀρίσουμε αὔριο.

— Ναί, αὔριο, σὰς παρακαλεῖ, εἶπε ὁ Ἑπιμίκης. Τὴν ἴδια ἄρα.

— Σὺμφωνοί. Πᾶμε Παύλο, εἶπα στὸ φίλο μου, πού ἦτο μετρίου ἀναστήμα-τος.

Στίς 4, γύρισα σπῆτι.

Τελώσαμε κι' ὅλας τὴν ἡχογρά-φηση; με ρώτησε ἡ γυναίκα μου.

— Ὁχι, ἀνεβλήθη γιά αὔριο. Δέν αἰ-σθανόμουν καλά και τούς ἔδωξα.

— Παρακουράζεσαι τελευταία. Θά-πρεπε νά πᾶς κάπου νά ξεκουραστῇς.

νὰ τὸ περάσουν γιά θαλασσινὴ ρομα-τσούλα ἀκούγοντας τὸ Πράσινο Κύμα — διότι στὴν ἀρχή, γιά νά θολῶσω τὰ νερά, βάζω τ' αὐτικίνητο νά ξε-κινᾷ ἀπὸ τὴ Βουλιαγμένη...

«Στὴν ἀμμουδιά τὴν μαγεμένη, προβάλλει ἀπ' τὴ Βουλιαγμένη, ἕνα κοιμῶνι θαλασσὶ και μπηκα ἐγὼ και σὺ.

Ἄχ, καμῶνι κ.λ.π.». Ἀπάνω πού ἀρχισα νά λογαριάζω τὰ ποσοτὰ μου, χτύπησε ἡ πόρτα και μπηκε ὁ Παύλος.

— Ἐν τάξει ὁ Χατζιδάκις. Τὸν κα-νονίσουμε...

— Διλαδῆ;

— Τ' ἀπόγευμα στίς 2½ στοῦ «Φλό-κα».

— Κι' αὐτὸς στοῦ «Φλόκα»; Στὸ τέλος θά μάθουν ὅλοι θὰ μοῦ κολλη-σουν ὅλοι ὁ βιογλιτῆδες τὸν Ἀθηνῶν γιά δουλειά. Δέν κάνεις καθόλου καλὰ. Σούχω πῆ, κάθε φορὰ νά ὀρίζης δια-φορετικὸ τόπο συναντήσεως γιά λό-γους ἀσφαλείας. Δυὸ - τρεῖς ἀπὸ δαύ-τους νά τὸ μυσιστοῦν πῶς ἔχω μέσα στὴν τσάντα τὰ τραγούδια μου, μπορεῖ νά παραφυλάξουν και τότε ἀντί τσάν-τα και τρέχα γιά μαῦρη γραβάτα.

— Καλά, ἔλα ἐσύ στίς 2½ και τὰ συζητήσα, ἔλα.

Στίς 2½ ἦταν τὸ ραντεβού. Μιάμι-ση πήγα ἐγώ, τρεῖς ὁ Παύλος και τρισμύση ὁ Ἑπιμίκης γιά νά μοῦ ἀ-ναγγεῖλῃ ὅτι ὁ κοντός δέν θά ἤρχετο.

Κοντός ἦταν ὁ Χατζιδάκις.

— Ἔχετε, τοῦ συνέθε κάτι ἔκτακτο. Χθὲς κοιμήθηκα στίς 4 τὸ πρωί.

— Καλά, παιδί μου, νά ὀρίσουμε αὔριο.

— Ναί, αὔριο, σὰς παρακαλεῖ, εἶπε ὁ Ἑπιμίκης. Τὴν ἴδια ἄρα.

— Σὺμφωνοί. Πᾶμε Παύλο, εἶπα στὸ φίλο μου, πού ἦτο μετρίου ἀναστήμα-τος.

Στίς 4, γύρισα σπῆτι.

Τελώσαμε κι' ὅλας τὴν ἡχογρά-φηση; με ρώτησε ἡ γυναίκα μου.

— Ὁχι, ἀνεβλήθη γιά αὔριο. Δέν αἰ-σθανόμουν καλά και τούς ἔδωξα.

— Παρακουράζεσαι τελευταία. Θά-πρεπε νά πᾶς κάπου νά ξεκουραστῇς.

— Ἐχομε καιρὸ γι' αὐτά. Ὑπολο-γίζω σὲ λίγον καιρὸ νά γράφω ἕνα τραγούδι τὸ χρόνο και νά ξεκουράζω-μαι 4 ἡμέρες τὸ καλοκαίρι. Ἄλλα γιά νά γίνουν αὐτὰ χρειάζεται δουλειά, δουλειά, και προπαντὸς ποιότης. Κα-τάλαβε; Π ο ι - ὁ - τ ῆ ς. Φέρε μου μολύ-δι, χαρτί και κλειδ' τὴν πόρτα. Ὁ πραγματικὸς καλλιτέχνης δέν κουράζε-ται ποτέ. Καὶ πρέπει συνεχῶς νά γε-μίζει ἀσπρες κόλλες και νά μοχθῇ, γιά νά μοχθήσουν μετὰ ἄλλοι και νά τοῦ δγάλουν κάποτε μαῦρους δίσκους.

— Ἀλήθεια, γιατί οί δίσκοι εἶναι μαῦροι; Γιατί δέν υπάρχουν λευκοί;

— Τούς ἀπορροφᾷ ἡ Ἀφρική. Ὁ,τι βροῦν λευκὸ τὸ ἀρπάζουν. Διὰ τὸν ἴ-διο λόγο δέν πρόκειται νά δῆς ποτέ σου και δίσκους κόκκινους. Εἶδες πο-τέ κόκκινο δίσκο;

— Κατάλαβε. Τούς αγοράζουν οί ἐ-ρυθρόδερμοι.

— Εἶδες ὅτι σφάλλεις, διότι παρα-σῦρσαι. Οἱ ἐρυθρόδερμοι αγοράζουν κίτρινους. Κόκκινους αγοράζουν οἱ Κι-νέζοι. Ὁ μαῦρος δέν αγοράζει μαῦρο, ἀλλά τὸ ἀντίθετο. Συνεπῶς, γιατί ὁ ἐρυθρόδερμος ν' αγοράσῃ κόκκινο; Ἀ-σε νά τὸ μυσιστοῦν πῶς ἔχω μέσα στὴν τσάντα τὰ τραγούδια μου, μπορεῖ νά παραφυλάξουν και τότε ἀντί τσάν-τα και τρέχα γιά μαῦρη γραβάτα.

— Καλά, ἔλα ἐσύ στίς 2½ και τὰ συζητήσα, ἔλα.

Στίς 2½ ἦταν τὸ ραντεβού. Μιάμι-ση πήγα ἐγώ, τρεῖς ὁ Παύλος και τρισμύση ὁ Ἑπιμίκης γιά νά μοῦ ἀ-ναγγεῖλῃ ὅτι ὁ κοντός δέν θά ἤρχετο.

Κοντός ἦταν ὁ Χατζιδάκις.

— Ἔχετε, τοῦ συνέθε κάτι ἔκτακτο. Χθὲς κοιμήθηκα στίς 4 τὸ πρωί.

— Καλά, παιδί μου, νά ὀρίσουμε αὔριο.

— Ναί, αὔριο, σὰς παρακαλεῖ, εἶπε ὁ Ἑπιμίκης. Τὴν ἴδια ἄρα.

— Σὺμφωνοί. Πᾶμε Παύλο, εἶπα στὸ φίλο μου, πού ἦτο μετρίου ἀναστήμα-τος.

Στίς 4, γύρισα σπῆτι.

Τελώσαμε κι' ὅλας τὴν ἡχογρά-φηση; με ρώτησε ἡ γυναίκα μου.

— Ὁχι, ἀνεβλήθη γιά αὔριο. Δέν αἰ-σθανόμουν καλά και τούς ἔδωξα.

— Παρακουράζεσαι τελευταία. Θά-πρεπε νά πᾶς κάπου νά ξεκουραστῇς.

τίς ἴδιες μουντζες. Κι' ὅταν ὁ ἥλιος ξαναεῆλθε ψηλά, βγήκα τότε κ' ἐγώ, γιά νά ξαναπάω στὸ ἴδιο κέντρο και νά ξαναβρῶ τούς ἴδιους ἀνθρώπους. Καὶ ξαναπῆρα τὴν ἴδια ἀπάντηση.

— Ἔχετε, δέν θά μπορέσῃ σήμερα. Τὸῦ ἔτυχε κάτι ἔκτακτο. Κοιμήθηκε στίς 5 τὸ πρωί.

Χάρηκα πού ἡ ἀπάντηση δέν ἦταν ἐντελῶς ἴδια με τὴ χθεσινή. Χθὲς ὁ μασέτρος εἶχε κοιμηθῇ στίς 4. Σήμε-ρα μοῦ εἶπαν στίς 5. Ἐπιτέλους ἔ-σπασε ἡ μονοτονία.

— Αὔριο, παιδάκι μου. Δὲ χάλασε ὁ κόσμος.

— Ἐνα και δύο και τρία...

Τὴν ἐπαύριον ἐξηφανίσθη ὁ Ἑ-πιμίκης, προσῆλθεν ὁ κανονι-κός κ' ἔλειπεν ὁ κοντός. Ἀρ-χότερα ἔμαθα ὅτι τοῦ συνέθε κάτι τακτικὸ τακτικό. Κοιμήθηκε στίς 6. Ἀντιμεθεαύριον ἐξηφανίσθη ὁ κανο-νικός, προσῆλθεν ὁ Ἑπιμίκης και ἀ-πουσίασα ἐγώ. Μοῦ συνέθε κάτι ἔκτα-κτο. Πήγα νά ἐστρωπῶσω τὸν κοντό ἀ-πὸ τὴν ἀποθήκη, γιά νά δάσουμε ση-μαία τῆς Παναγίας και παραλίγω νά δγάλω τὸ μάτι μου.

Ὁ συνθέτης ἐκοιμάτο κανονικά με διαφορά μιᾶς ὥρας ἡμερησίως. Ἐπε-σε ἀλληλοδιαδόχως 7, 8, 9, 10. Ἀφῆσα νά περάσουν δυὸ - τρεῖς μέρες ἀκόμα κ' ὅταν ἤρθε ἡ κατάλληλος ὥρα 2, ἐστέλεια τὸν Παύλο νά τὸν φέρῃ στοῦ «Φλόκα».

— Πές του νά μὴ βγάλῃ τὰ ρούχα του. Ἄς ἔρθῃ νά κοιμηθῇ στοῦ «Φλό-κα».

Ὁ Παύλος πῆγε κ' ἤρθε σάν ἀστρα-πή.

— Δέν τὸν πρόλαβα, ξεντύθηκε, εἶ-πε λαχονιάοντας.

— ἔχει καλός. Αὔριο θά κοιμηθῇ τρεῖς. Θά πιάσης καραούλι ἀπὸ τίς 2½ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἐσύ κι' ὁ Ἑπιμίκης και δᾶ μοῦ τὸν φέρετε ση-κωτό. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ πρέπει νά τε-λειώσῃ. Κι' εἰσποισπῶ τον ὅτι θά στραφῇ πρὸς ἄλλον συνθέτην.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν μοῦ τὸν ἔφε-ραν, ὁ συνθέτης ἐκοιμάτο ὁλόδρο-ς. Τοῦ δώσαμε δυὸ τοιγάρ, ἕνα στὸ ἀριστε-ρὸ χέρι κ' ἕνα στὸ δεξι, γιά νά συνελ-θῇ, τοῦ παραγγείλε κ' ὁ Ἑπιμίκης δυὸ καφέδες (ἕναν γιά νά πῖνῃ με τὸ

ἀριστερὸ κ' ἕναν γιά τὸ δεξι), τὸν ἀ-φίσαμε νά τὸν πάρῃ ὡς τίς 4 και κα-τόπιν ὁ Ἑπιμίκης τὸν ξύπνησε γιά νά μὰς συστήσῃ.

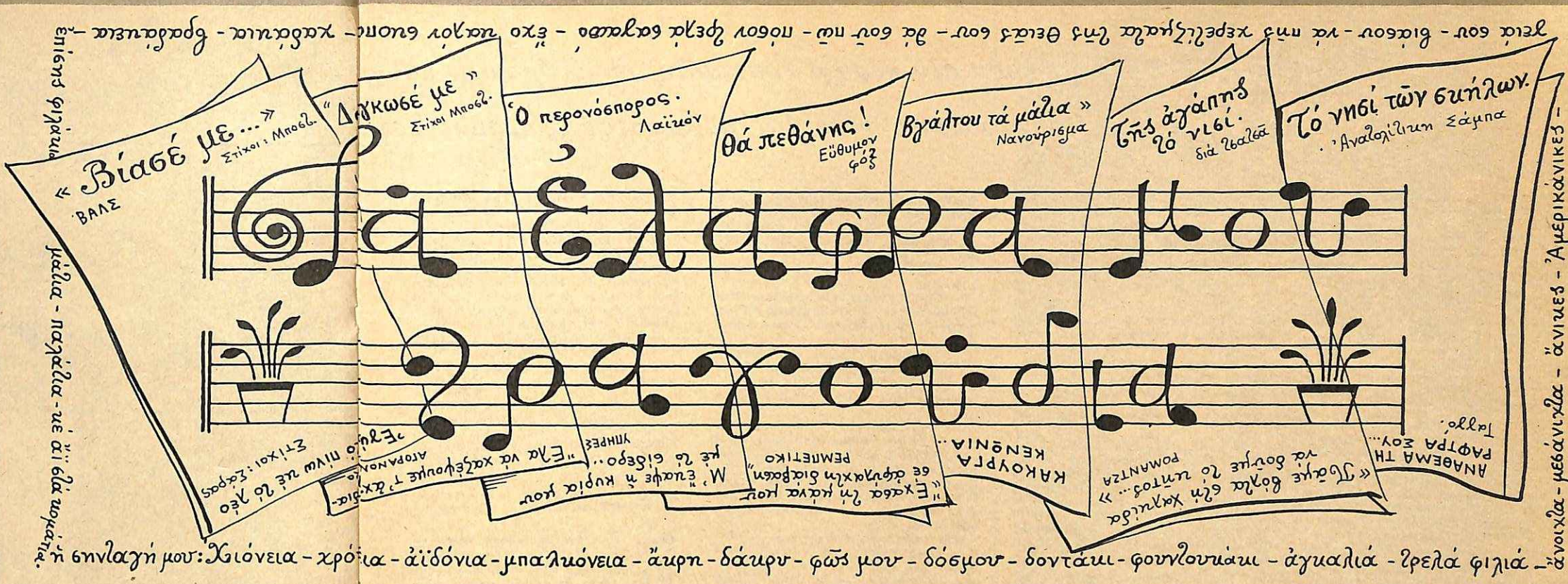
— Μάνο, ὁ κύριος ἀπὸ δᾶ, εἶπε δεί-χνοντας ἔμένα, εἶναι ὁ κύριος ποῦ σοῦ ἔλεγα.

Ὁ Μάνος Χατζιδάκις ἔχασε πολὺ κα-θὼς και ἐγὼ και πᾶλικά καθήσαμε χαρού-μενοι, 4 ἄνθρωποι, γεμάτοι ἀπὸ τὴν χα-ρὰν τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ἦτο ἀδύνατον νά ἀπολαύσουμε τὴν εὐτυχία μας. Συνε-χῶς μὰς δέκοπταν κύματα ἀνέργων παιδιῶν τὸν Πειραιῶς και τὸν Ἀθη-νῶν, πού ἤθελαν νά μὰς πείσουν ὅτι ἡ εὐτυχία μας θά ἀλοκληπᾶντο μόνον ἂν αγοράζαμε ταστάρες. Ἀφοῦ πέ-ρσαν ἕνα και δύο και τρία και τέσσε-ρα παιδιά, ἤρθαν ἕνας και δύο και τρεῖς ἔφηδοι και ἀνεργοὶ λούστροι και μετὰ τούς λούστρους ἐπρόβλεπαν ἀ-νεργοὶ φιστικοπῶλαι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀνδρικής ἡλικίας. Ἐπειδὴ ἡ καρδιά μας μάτωνα με τόσο ἔκτασσι ἀνεργίας και γιά νά μὴ χάσουμε τὸ θάρρος μας γιά τὴ ζωῇ, φύγαμε ἀπὸ κεῖ, ἀφοῦ πληρώσαμε τὸ γκαρσόνι. — γιά νά μὴ μείνῃ ἀνεργο κ' αὐτὸ και κλεισθῇ τὸ μαγαζί — και πῆγαμε κατόπιν ὑ-παδείξεως τοῦ Ἑπιμίκης σ' ἕνα ἡσυχο καφενεῖο, πού λέγεται «Κολούμπια».

Τὸ καφενεῖο αὐτὸ βρίσκεται στὴ λεωφόρῳ Νέας Ἰωνίας και εἶναι πολ-ὺ ἱδωμένο. Μόλις φθάσεις ἐκεῖ, στοιματὰς μπροστὰ σὲ μιὰ τεράστια σιδερένια πόρτα και χτυπᾶς συνηθη-μικά κλάζον. Τότε ἔρχεται κάποιο ἀ-νοίγει τὴν πόρτα και μπαίνει. Μετὰ ἡ πόρτα κλείνει κ' ἀφοῦ περάσῃς ἀπὸ διάφορες πόρτες, βρίσκσαι, τελικά, στὸ καφενεῖο «Κολούμπια», ποῦ ὑ-πάρχουν τρία τραπέζια και μιὰ εὐγε-νεωτάτη καφετζού. Αὐτὴ μοῦ ἐξηγή-σε ὅτι, ἐπειδὴ ἡ «Κολούμπια» ὡς κα-φενεῖον δέν πῆγαίνει καλά, ἀναγκάζου-ται νά παραχωροῦν τίς διπλανὲς αἰ-θουσες γιά νά κάνουν ἡχοηφίες κ' ἔ-τσι κάπως τὰ δαλεύουν.

— Ἄν δέν εἴχαμε τίς ἐγγράφες δι-σκων, μοῦ εἶπε, εἶναι σίγουρο ὅτι θά κλείναμε.

Πράγματι, ὅταν μπήκαμε τὸ κα-φενεῖο ἦταν ἄδειο. Μόνο μιὰ συμπαθη-τικὴ κοπέλλα καθόταν σ' ἕνα τραπέζι-κι. Ἦταν φαίνεται γνωστὴ τοῦ Χα-τζιδάκι, διότι ὅταν τὴν εἶδε, αὐτὸς

Τι ἔχουν σὸ κεφάλι τους ἀνὸι οἱ ἄνθρωποι καὶ γὰρουν τόσο ὠραία μουσικὴ Τὶ λειτουργίες γίνονται μέσα σὸν ἐγκέφαλό τους, αἱ παράγονται μελωδίες;

γέλασε καὶ τῆς εἶπε: «Γεῖά σου, Βάνα». Τώρα Βάνα εἶπε, Νάνα εἶπε, δὲν ἀκούσα καλά, πάντως κατὶ τέττο. Μὰς τὴν σύστησε ὡς Μούσχουρη. «Άγνωστο ἄνθρωπο». Εἶπα ἕνα ξερὸ «χαῖρα πολὺ», διότι δὲν τὴν ἤξελα στὴν συντροφιά μας. Αὐτὸ ἔλεπε τώρα, μὲ τὴν πρώτη τυχούσα νὰ κάνουμε παρέα. Τῆς φέρεθα ψυχρά γιὰ νὰ μὴ μὰς κολλήσῃ κι' ἀπέφυγα νὰ τῆς δώσω θάρρος.

Καθίσαμε σὲ χωριστὸ τραπέζι. Τακτοποιηθήκαμε καὶ ὁ Μίκης ἐθεώρησε καλὸν νὰ δευτερολογήσῃ καὶ γιὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ στὸ φίλο του τὶ τοῦ πρότεινε πρὶν ἕνα μῆνα καὶ γιὰ νὰ τὸν ξυπνήσῃ ἐντελῶς.

—Μάνο, ὁ κύριος ἔχει κάτι ποιήματα καταπληκτικὰ πού θὰ χαλάσουν κόσμο. Θὰ τὰ μελοποιήσῃς ἐγώ, ἀλλὰ ἔξερεις εἶμαι μπλεγμένος μὲ τὸν «Επιτάφιο» καὶ δὲν ἀδειάζω. Σκέφθηκα καὶ πρότεινα ἑσένα στὸν κύριο ἀπὸ δῶ, διότι ἐξ ἴσου ἀξιόλογος εἶσαι, κι' ἐπὶ πλέον ἔχεις τὴν φήμη ὅτι εἶσαι δύσκολος καὶ δὲν μελοποιεῖς, ὅτι, ὅτι.

—Χιλιᾶδες συνθέτες πρότειναν νὰ μοῦ τὰ μελοποιήσουν, τοῦ εἶπα.

—Εἰς ὅσους συγγενεῖς του τὰ ἔδειξε τρελλάθηκαν, εἶπε ὁ Παῦλος.

—«Ἀς ἀκούσουμε, λοιπόν, τὸν κύριο, εἶπεν ὁ κύριος Χατζιδάκις ἀνάβων ἕνα τσιγάρο.

—Τὶ ἀκριβῶς θέλτε, κ. Μάνο; εἶπα ἀνάβων κ' ἐγὼ ἕνα τσιγάρο ἀπὸ τὰ δικά του.

—Ἐσεῖς τὶ ἀκριβῶς ἔχετε; ἠρώτησεν.

—Ἐγὼ ἔχω ἀπ' ὅλα. Μὴ σὰς ἐνδιαφέρει. Ἐσὰς τί σὰς πᾶει.

—Δὲν ἔχω ἰδιαιτέρη προτίμηση. Πέστε μας ὅποιο νᾶναι.

—Ῥαῖα... Θὰ σὰς πῶ διὰ πρῶτον τὸ «Ἐνάντια στὴν πάλιν».

—Τὶ εἶναι; Ῥοιστερό;

—Ἰσῖα - Ἰσῖα. Δεξιότατον.

—Σὰς ἀκούω.

«Γιὰ σένα θέλω νὰ πολλαίψω, θὰ ἔλθω μιά νύχτα νὰ σὲ κλέψω, γλυκὰ φίλιὰ νὰ σὲ φιλέσω.

Ἔλα νὰ παλαίψουμε μαρὸ μου...»

—Μὲ συγχωρεῖτε...

—Σὰς παρακαλῶ, μὴ μὲ διακόπτετε.

—Μὰ ἔνα λεπτὸ, κύριε...

—Ὅριστε.

—Ἐτσι πᾶει ὡς τὸ τέλος;

—Ὅχι, αὐτὸ εἶναι ἡ εἰσαγωγή. Μιλάει ἕνας πονεμένος ἀριστερὸς στὴν ἀδελφὴ ἐνὸς δεξιτοῦ πού δὲν τὸν θέλει καὶ στὸ τέλος τὸν σκοτώνει.

—Μὰ ἐσεῖς, κύριέ μου, κάνετε πολιτική.

—Ποιὸς τόπε; Μήπως εἶπα ποιὸς σκότωσε ποιόν; Τὸ ἀφῆνω ἐπιτήδεες «φλοῦς». Ἐκεῖ εἶναι, ἄλλωστε, ἡ ἐπιτυχία του. Θέλω νὰ τραγουδηθῇ ἀπὸ ἀμφοτέρους τὰς παρατάξεις. Εἶναι γραμμένο γιὰ Κέντρον.

—Ἀσφαλῶς γιὰ «Κέντρον θᾶναι. Ἀλλὰ τὶ νὰ σὰς πῶ; Τὸ φερόμαι.

—Ἀκούστε, κύριε Χατζιδάκι, νὰ μὴ ἀρχίζουμε τὰ «φερόμαι», ἀλλὰ νὰ λέμε «δὲν τὰ καταφέρνω». Ἰσως τὸ σφάλμα εἶναι δικό μου. Σὰς ἀρχισα ἀπὸ τὰ δύσκολα. Στάθηκε νὰ σὰς διαβάσω κατὶ ἄλλο... Πού τόχω δώσει; Ἄ, νάτο... Βάστα χρόνο ἐσύ, Παῦλο. Ξέρεις, Μπούμ - παππα. Μπούμ - παππα...

«Κογκολέζα τρελλὴ ἐρωτιάρασα» (Μπούμ - παππα, μπούμ - παππα, ἔκνε ὁ Παῦλος).

Ἀφρικανὰ, σκερτσόζα, χαδιάρα (Μπούμ - παππα) δίς.

Τὸ κορμὶ σου ἀπάνω ἀκούμπα ἐξωτικά νὰ χορεύουμε ροῦμπας. (Μπούμ - παππα).

—Ὅχι μπούμ - παππα, Παῦλο μου!

Ἐδῶ στὸ ροῦμπα εἴπαμε σκέτο μπούμπα. Τὸ χαλᾶς. Πιάστο πάλι...

«Κογκολέζα τρελλὴ ἐρωτιάρασα». (Μπούμ - παππα).

—Πῶς σὰς φάνηκε; ρώτησα τὸν συθέτη ὅταν τελειώσαμε μὲ τὸν Παῦλο.

—Καταπληκτικὸ. Μόνον πού ἐκεῖ στὸ τέλος πού ἐρχεται ὁ Λουμούμπα κ' ἀναγκάζεται ὁ λευκὸς νὰ σκοτίζῃ τὴν Κογκολέζα πού δὲν τὸν ἀγαπάει, θὰ μπορούσατε νὰ τὸ μαλακώσετε λιγάκι. Πολλοὺς φόνους ἔχετε.

—Νὰ τὸν βάλλω νὰ τὴν διιάξῃ;

—Τίποτε ἄλλο χωρὶς φόνους δὲν ἔχετε;

—Ἐχὼ τὸ «Νανούρισμα». Εἶναι γιὰ παιδιὰ. Εἶναι ἡ ἱστορία τριῶν παιδιῶν, πού πάνε μιά νύχτα οἱ γονεῖς τους ἐπίσκεψη σὲ κάποιο γειτονικὸ σπίτι, πιάει φωτιά τὸ σπίτι — ἐδῶ, στὸ σημείο αὐτὸ θὰ ἤξελα ἄφωνα πνευστὰ, γιὰ νὰ δειξῇ τὴν ἀγριάδα τῆς φωτιάς καὶ εἰ δυνατόν τύμπανα.

—Τύμπανα σὲ «Νανούρισμα» μὲ πνευστὰ; Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Ὁ ἄγριε τοῦν τὰ παιδιὰ. Εἶναι πούναι μακάβριο τὸ θέμα.

—Ἰσῖα - Ἰσῖα, δὲν εἶναι καθόλου μακάβριο, διότι τὰ παιδιὰ στὸ τέλος γλυτάνουν. Μόνον τὸ σπῆτι τους καίγεται. Ὁ μόνος πού τραυματίζεται ἐλαφρὰ εἶναι ἕνας πυροσβεστής ὁ ὁποῖος σὲ λίγες μέρες πεθαίνει.

—Ἀφοῦ εἶναι τραυματισμένος ἐλαφρὰ, πῶς πεθαίνει;

—Ἐπᾶσχε ἀπὸ τὴν καρδιά του.

—Ἄλλο; Τὶ ἄλλο ἔχετε;

—Ἐχὼ ἕνα μὲ πολὺ δύσκολη ρίμα καὶ πολὺ πρωτότυπο.

«Μάγια μούχεις κάνει μάγια, καὶ μὰς κάνεις καὶ τὴν ἀγία ἔλα ἐκεῖ στὰ πλάγια».

—Ἐδῶ μόνον μου λείπει ἕνας στίχος.

—Γιατὶ δὲν δάξετε «κουκουδάγια»;

—Ἐχὼ τὴν ἐντύπωση ὅτι τὸ «ἀγριεῖ».

—Ἰσῖα - Ἰσῖα. Δεξιότατον.

—Σὰς ἀκούω.

«Γιὰ σένα θέλω νὰ πολλαίψω, θὰ ἔλθω μιά νύχτα νὰ σὲ κλέψω, γλυκὰ φίλιὰ νὰ σὲ φιλέσω.

Ἔλα νὰ παλαίψουμε μαρὸ μου...»

—Μὲ συγχωρεῖτε...

—Σὰς παρακαλῶ, μὴ μὲ διακόπτετε.

—Μὰ ἔνα λεπτὸ, κύριε...

—Ὅριστε.

—Ἐτσι πᾶει ὡς τὸ τέλος;

—Ὅχι, αὐτὸ εἶναι ἡ εἰσαγωγή. Μιλάει ἕνας πονεμένος ἀριστερὸς στὴν ἀδελφὴ ἐνὸς δεξιτοῦ πού δὲν τὸν θέλει καὶ στὸ τέλος τὸν σκοτώνει.

—Μὰ ἐσεῖς, κύριέ μου, κάνετε πολιτική.

—Ποιὸς τόπε; Μήπως εἶπα ποιὸς σκότωσε ποιόν; Τὸ ἀφῆνω ἐπιτήδεες «φλοῦς». Ἐκεῖ εἶναι, ἄλλωστε, ἡ ἐπιτυχία του. Θέλω νὰ τραγουδηθῇ ἀπὸ ἀμφοτέρους τὰς παρατάξεις. Εἶναι γραμμένο γιὰ Κέντρον.

—Ἀσφαλῶς γιὰ «Κέντρον θᾶναι. Ἀλλὰ τὶ νὰ σὰς πῶ; Τὸ φερόμαι.

—Ἀκούστε, κύριε Χατζιδάκι, νὰ μὴ ἀρχίζουμε τὰ «φερόμαι», ἀλλὰ νὰ λέμε «δὲν τὰ καταφέρνω». Ἰσως τὸ σφάλμα εἶναι δικό μου. Σὰς ἀρχισα ἀπὸ τὰ δύσκολα. Στάθηκε νὰ σὰς διαβάσω κατὶ ἄλλο... Πού τόχω δώσει; Ἄ, νάτο... Βάστα χρόνο ἐσύ, Παῦλο. Ξέρεις, Μπούμ - παππα. Μπούμ - παππα...

«Κογκολέζα τρελλὴ ἐρωτιάρασα» (Μπούμ - παππα, μπούμ - παππα, ἔκνε ὁ Παῦλος).

Ἀφρικανὰ, σκερτσόζα, χαδιάρα (Μπούμ - παππα) δίς.

Τὸ κορμὶ σου ἀπάνω ἀκούμπα ἐξωτικά νὰ χορεύουμε ροῦμπας. (Μπούμ - παππα).

—Ὅχι μπούμ - παππα, Παῦλο μου!

λαύσωμεν μὲ κανένα τσιγαράκι, εἶπα παίρνοντας ἕνα ἀπὸ τοῦ Ἐπιμίκη.

—Δὲν παίρνεις κι' ἀπὸ κανένα ἄλλο πακετάκι, τσιγαράκι; εἶπε ὁ Μίκης.

—Πῶς τὸν πίνετε; ξαναρώτησε ἡ καφετζού.

—Γλυκὸν λιγάκι, τὸν καφεδάκι. Καὶ εἰς τὸ πιατάκι πού θὰ φέρετε τὸ πιτηράκι, βάλτε ὀλίγον δροσερὸ νεράκι...

—Ἐτοιμάστε κ' ἐσεῖς τὸ διφραγάκι, εἶπε ἡ καφετζού, πού ἦτο φαίνεται ποιήτρια.

—Δίνω τὴν ἐντύπωση γιὰ ἀπατεωνάκι;

—Ὅχι, λέω, εἶπε...

—Ἐ, τότε βούλωσέ το λιγάκι καὶ μὴ μὲ κάνεις ρεζήλι στὸν Θεοδωράκη, στὸν Χατζιδάκι καὶ στὸν Παῦλο τὸν Δημοτάκη, εἶπα αὐστηρὰ στὴν Μαρία Πολυδούρη. Ἀκούστε, κύριε Μάνο, ἐνῶ ἄλλο τραγουδί μου, πού ἀσφαλῶς θὰ σὰς ἀρέσει.

«Ἦ ἀγάπη μου ἔσθῃσε καὶ μαράθηκε σὺν τὸ λουλούδι, διότι εἶχες ἄλλα δίνειρα γιὰ τὴ ζῶη κ' ἔτσι ἀγαπημένη μου, χάρισσε οἱ δυὸ ἕνα θλιμμένο δράμι πούδρεχε μονότονα».

—Βλέπω ὅτι ἐδῶ ἐπαναστατήσατε καὶ καταργήσατε τὴ ρίμα.

—Μὰ δὲν εἶναι τὸ ποίημα. Τὸν τίτλο σὰς εἶπα.

—Πῶς εἶναι τὸ τραγούδι;

—Τὸ τραγουδῇ λέει:

«Δὲν μπόρεσε νὰ μὲ νοιώσῃς, γι' αὐτὸ σκληρὰ θὰ μετανοιώσῃς».

—Πάρα κάτω;

—Δὲν ἔχει παρακάτω. Αὐτὸ εἶναι...

—Ρεφραῖν, δὲν ἔχει;

—Δὲν ἔχει. Δὲν τὸ θεωρῶ ἀπαραίτητο. Ἐσεῖς, ἂν θέλατε, κάντε εἰσαγωγή τὸν πρῶτο στίχο καὶ «ρεφραῖν» τὸν δεύτερο. Ἄν πάλι σὰς βολεῖ, μελοποιήσατε τὸν τίτλο.

—Μὰ καλὰ, ὁλόκληρο μυθιστόρημα εἶναι ὁ τίτλος καὶ δυὸ γραμμὲς μόνον τὸ περιεχόμενο;

—Δὲν ἔχει σημασία. Εἶναι ζήτημα ἐμπνεύσεως. Ἐχὼ ἄλλα, ὅπου οἱ τίτλοι εἶναι συντομωμένοι, ὅπως αἴφνης τὸ «ΕΛΛΑ», ὅλα τὰ περιεχόμενο ὑπολογίζω νὰ πιάσῃ 12 δίσκους 76 στροφῶν.

—Τὶ ὑπόθεσις ἔχει;

—Εἶναι ἡ συγγραμμικὴ ἱστορία μιάς κοπέλλας πού ἀγαπᾷ κάποιο νέο. Αὐτὸς ἐπίσης τὴν ἀγαπᾷ καὶ τῆς λέγει: «Θὰ σὲ πάρω μὲ στεφάνι καὶ μὲ παπᾶ...».

—Μπούμ - παππα.

—Σὲ κάθε στροφῇ, τὸ ποίημα κλείνει μὲ τὴν ἐπὶ δὲ «Ἐλα κάνε μου μάγια εἰς τὰ λαμιάκια, ἔλα νὰ μὲ πάρῃς, ἀφοῦ εἶσαι πολὺ πεισματάρης. Γι' αὐτὸ, ἄλλωστε, τὸ ἔβγαλα «ΕΛΛΑ». Αἰνιδικῶς κρυπτεται πόλεμος, γίνεται ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἀγαπημένος τῆς πατάει μὴ νάρκη.

—Μπούμ - μπούμ παππα.

—Ὅχι, ἐδῶ θέλει μπούμ - μπούμ μπισμπά, διότι ἔβγαλα νὰ σὰς πῶ ὅτι ἦταν καὶ πατέρας τριῶν παιδιῶν. Τὸ ἔνα ἀπ' αὐτὰ, τὸ πατάει μιά μέρα τὸν τράμι. Ὅταν μαβαίνει ὅτι τὰ πᾶτσε τὸ τράμι...

—Μπούμ - νταρανταντράμ...

—Πολὺ ὠραία, βλέπω ὅτι σὰς ἐμπνέει. Χωρὶς σύζυγο καὶ μὲ δυὸ παιδιὰ ἡ κοπέλλα, ἀποφασίζει νὰ ξαναπαντρευθῇ...

—Πάλι μπούμ - παππα.

—Νὰ μὴ σὰς τὰ πολυλογῶ, ὁ δεύτερος τὴν βασανίζει, δένει ἄγρια τὰ παιδιὰ, γι' αὐτὸ κι' αὐτὴ ἀνεβαίνει μιά νύχτα στὸν Πύργο Ἀἴφελ καὶ πέφτει ἀπὸ 20 μέτρα.

—Γιατὶ τὸ δύνειτε γαλλικὸ χρῶμα;

—Ἰσῖα - Ἰσῖα, ἔχει πολὺ ἑλληνικὸ.

—Μὰ προηγούμενος εἶπατε γιὰ Πύργο Ἀἴφελ. Στὸ Παρίσι γίνεται ἡ ἱστορία;

—Ὅχι, στὰ Φιλιππῶνα. Καὶ σὲ λίγο,

ἀρχίζουν τὰ παιδιὰ τῆς νὰ πεθαίνουν ἕνα - ἕνα...

—Ἀχ, μὴ μοῦ λέτε τέττα...

—Μὲ συγχωρεῖτε, καταλαβαίνω σὲ τί ψυχικὴ κατάσταση σὰς φέρνω. Σ' ὅσους τὸ εἶπα, τὰ ἴδια συναισθήματα δοκίμασαν. Τὸ «ΕΛΛΑ», παραδέχονται ὅλοι ὅτι εἶναι τὸ πιὸ δυνατό μου κομμάτι! Ἐχει μέσα δύναμη, συγκίνηση, ἀνθρωπιά καὶ αἴσθημα.

—Λοιπόν, Μάνο, εἶπε ὁ Ἐπιμίκης. Τὶ λές; Πᾶμε γιὰ ἡχογράφηση;

—Στάθηκε, εἶπα. Μὲ ποῖο λέτε ν' ἀρχίσουμε; Ἀκόμα δὲ διαλέξαμε...

—Κύριε Μπόστ, νὰ μὰς ἐπιτρέψετε νὰ τελειώσουμε πρῶτα μὲ τὸν «Επιτάφιο» πού κ. Θεοδωράκη, εἶπε ὁ Χατζιδάκις, καὶ ἀμέσως μετὰ πᾶνουμε τὰ δικά σας. Δὲ θ' ἀργήσουμε. Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

Ἡ ὥρα εἶναι 4½.

στους ἔβαλε τὸ χέρι του στὸ στόμα καὶ εἶπε «Σσσσς». Ἐκείνη τὴν ὥρα χάθηκε μὲ τρόπο ἡ κοπέλλα πού λεγόταν Μούσχουρη στὴν αἴθουσα κ' ἔκατσε μπροστὰ σ' ἕνα μικρόφωνο. Δοκίμασα νὰ τὴν βγάλω μὲ τρόπο κ' ἐγὼ ἔξω.

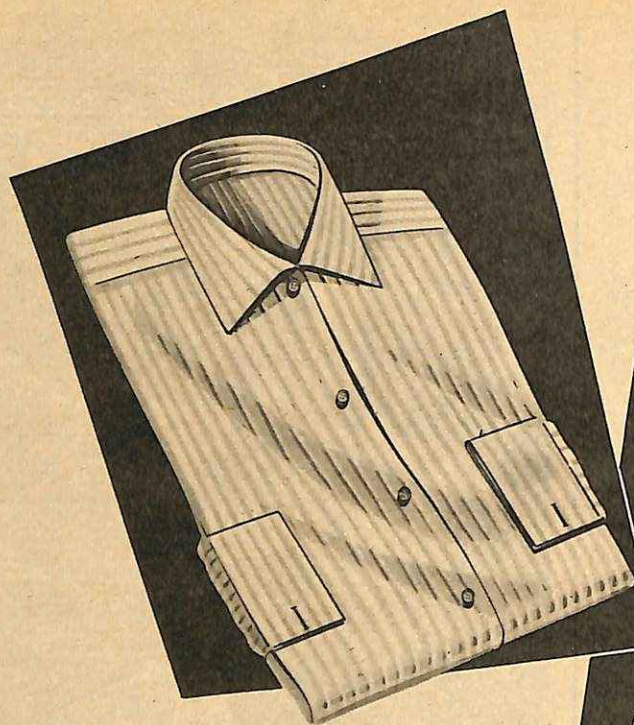
—Πηγαίνετε, τῆς εἶπα. Δὲν ἔχετε καμμιὰ δουλειὰ ἐδῶ. Ἀφοῦ βλέπετε ὅτι ἔχουμε ἐργασία. Σὰς παρακαλῶ...

Ὁ συνθέτης Χατζιδάκις ἔκανε νόημα νὰ τὴν ἀφήσω.

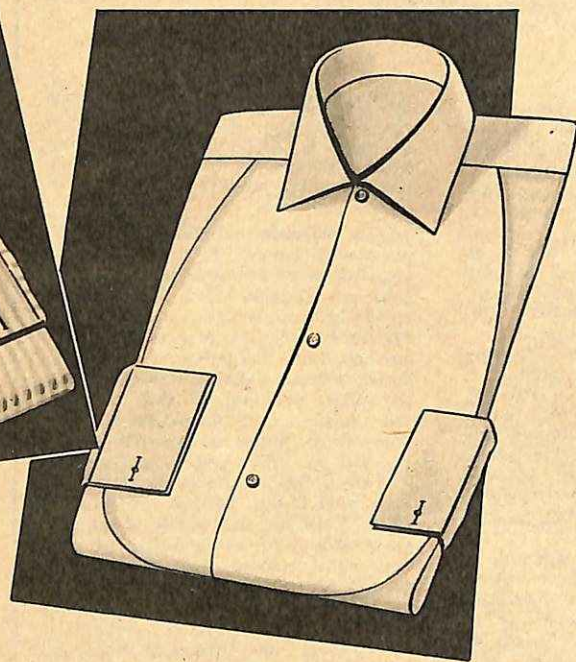
—Ἀφήστε τὴν, μοῦ εἶπε, τραγουδάει καλά. Ἰσως νὰ σὰς ἀρέσει.

Τοῦ ἔκανα τὸ χατήρι, ἂν καὶ καταλάβαινα ὅτι ὁ νέος αὐτὸς τὸ εἶχε ρίξει στὸ σορόλοπ. Ὅποιος ἔμπαινε τὸν ἔβαζε νὰ τραγουδᾷ χωρὶς νὰ καλοεξετάξῃ. Κ' ὕστερα ἀπορούμε, σκέφθηκα, γιατί δὲν βγαίνουν καλά τραγουδιὰ. Τέλος πάντων, ἄς τὴν ὑποστούμε.

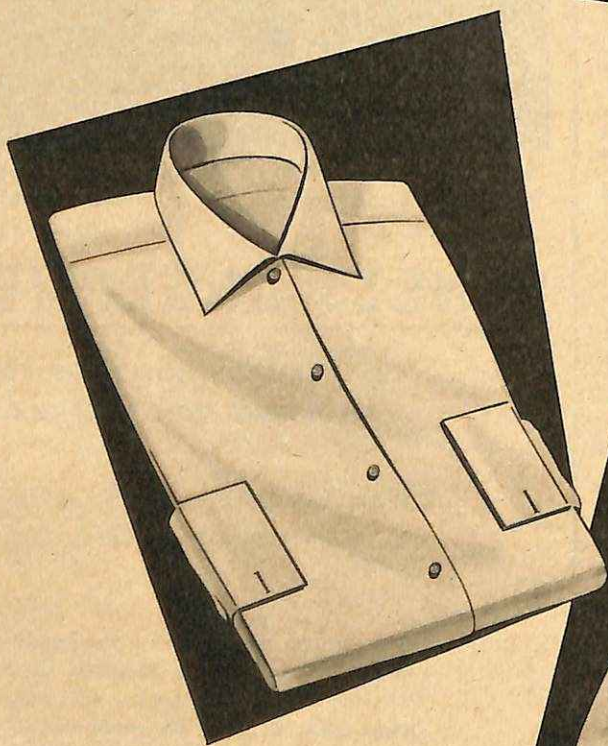
Ὅταν τὸ κόκκινο φῶς ἔσθῃσε, ὁ συνθέτης δονήθηκε ὁλόκληρος καὶ ἡ αἴθουσα γέμισε ρυθμὸ καὶ μελωδία ὑπέρο

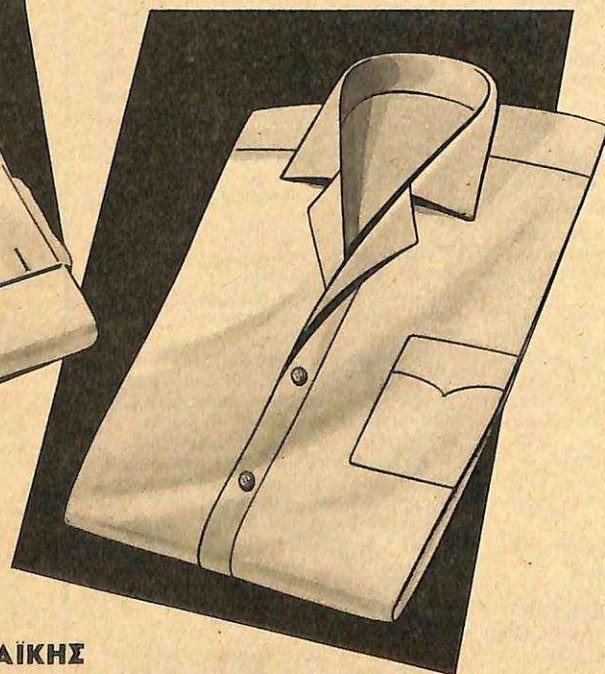
Για κάθε μέρα

Για επίσημες
περιστάσεις

Για πολύ σοβαρούς κυρίους

Για πολύ νέους

ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

με δετικά πλεονεκτήματα: σταθερές ποιότητες, αναλλοίωτα
εύγενικά χρώματα, εξαιρετικής ποιότητας νήματα,
έπεξεργασία **SANFORIZED**

Με ό,τι βάζει ο νους σε βαμβακερά υφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

12/11

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΣ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Γζών Χαίγουωρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος της Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος με την πλούσια κι' ωραία Μπάρμπαρα Φίλιπς, κόρη του διευθυντού της Τραπέζης του, κατηγορείται ότι δολοφόνησε μία νέα: Την Νόρα Ήθανς. Ο Χαίγουωρντ αρνείται και βεβαιώνει ότι ούτε καν τη γνώριζε. Όμως η αστυνομία έχει αρκετά άνησυχητικές ενδείξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα του θύματος ή φωτογραφία του Χαίγουωρντ, ανακαλύφθηκαν έπιταγές του, με τις οποίες πλήρωνε το νοίκι της και υπάρχουν μάρτυρες που λένε ότι την επισκεπτόταν.

12

—Ναί, απ' τους Τίτους. Άλλά μακρινή συγγενής μου. Πολύ πριν απ' την Έπανάσταση υπήρχαν εδώ Τίτους όλων των ειδών κι' όλων των κλάδων. Και βέβαια θα έρθω να την αναγνωρίσω, κύριε Σαίρο. Γιατί άλλωστε θα γύριζα απ' το Μράντεντον; Αύριο ο Έμπενέξερ θα με οδηγήσει στην πόλη. Θα φροντίσετε εσείς για τις διατυπώσεις;

Ο έπιθεωρητής Σαίρο υποσχέθηκε ότι θα φρόντιζε ο ίδιος για τις διατυπώσεις κι' έχωσε τη φωτογραφία μέσα στην τσέπη του.

Ήταν όλα κανονισμένα, είχε προβλεφθεί κι' η πιο μικρή λεπτομέρεια. Από μήνες τώρα, απ' το περασμένο καλοκαίρι, πάντως, κάποιος είχε εργασθεί με φροντίδα και προμελέτη, ώστε όλοι οι δρόμοι να οδηγούν σε αδιέξοδο. Και για τον Τζών που επέστρεφε με άργα θήματα στο σπίτι του, αφού είχε σταθμεύσει τ' αυτοκίνητό του, ήταν εντελώς ακαθόριστος ο σκοπός για τον οποίο είχαν γίνει όλ' αυτά. Είχαν γίνει για να τον κάνουν να πέσει σε παγίδα; Για να σκοτώσουν μία νεαρή κι' όμορφη κοκκινομάλλα;

Αυτά είχαν συζητήσει οι δυο τους επιστρέφοντας στην πόλη, ως τη στιγμή που συνόδευσε τη Μπάρμπαρα στο σπίτι του πατέρα της. Τίποτα μιά συνωμοσία, που δεν κατόρθωναν να καταλάβουν τα κίνητρά της. «Κι' όσο δεν θα τα γνωρίζουμε, σκέφτηκε ο Τζών, θα μάς είναι αδύνατο να βρούμε τον δολοφόνο». Στοιρογυρνούσε όλες αυτές τις σκέψεις στο κουρασμένο του μυαλό. «Αν μονάχα, σκεπτόταν, είχα μια έξηγηση... Μια και μόνη».

Μπήκε στην είσοδο του κτιρίου όπου έμενε. Ο έχθρος θα έπρεπε να είχε μπη πολλές φορές σ' αυτήν. Είχε διασχίσει αυτό τον διάδρομο, είχε ανέ-

βει στο διαμέρισμα του Τζών, για να πάρη τα ποικίμα που έφεραν τη μάχα του πλυντηρίου, για να κρεμάσει εκεί το φανταχτερό σπόρ σακάκι — που τον είχαν δει πολλές φορές να το φορά, όπως και στην ταβέρνα, όπου τους είχε οδηγήσει ο πάτερ Χίγκμπη — ώστε να το βρή εκεί η αστυνομία και να το θεωρήσει ως δολοφονικό στοιχείο.

Ο έχθρος έπρεπε, λοιπόν, να έχει το κλειδί του διαμερισματος. Αυτό ήταν φανερό. Άλλά πώς το είχε προμηθευτεί, ήταν άδηλο... Ήταν άγνωστο πώς κατόρθωνε να μπαίνει μέσα στο κτίριο χωρίς να τον βλέπουν τα παιδιά του άνεγκυστήρος. Τίποτα τέσσερα διαμερίσματα στο κτίριο. Αν ο Χάρρον ή ο αντικαταστάτης του είχαν ανεβάσει έναν ξένο στο ίδιο πάτωμα πολλές φορές, την πέμπτη φορά θα το είδαν ίσως παράξενο. Και, όπως κι' αν είχαν τα πράγματα, ο έχθρος θα ήθελε ν' αποφύγει να...

Πριν ακόμη ο Τζών δρασκελίσει το κατώφλι της εισόδου, κατάλαβε ότι θα έπρεπε να περιμένει τον άνεγκυστήρα. Άπ' την τζαμιά πόρτα της εισόδου μπορούσε κανείς να δει, πράγματι, αν η γαίλια του άνεγκυστήρος ήταν ή όχι ανοικτή. Ο Τζών το ήξερε αυτό χρόνια τώρα, αλλά ποτέ δεν το είχε δώσει προσοχή. Ο θάλαμος του άνεγκυστήρος κατέβαινε θυροβωδός. Ο Τζών περίμενε. Κι' αν ζητούσε του Χάρρον να θυμηθεί...

Άλλά του ήρθε μία άλλη ιδέα. Θυμήθηκε τις βοηθητικές σκάλες. Άπ' τον άνεγκυστήρα έβλεπε κανείς το τελευταίο σκαλοπάτι. Το παιδί του άνεγκυστήρος, λοιπόν, είτε ήταν μέσα στον άνεγκυστήρα, είτε καθόταν στο διπλανό παγκάκι, μπορούσε να το διακρίνει επίσης. Άλλά, φυσικά, δεν το έβλεπε πιά όταν ανέβαινε ή όταν πήγαινε να πάρη έναν πελάτη. Λοιπόν...

Αυδόγημα, σά νάθελε ν' αποδείξει κάτι φανερό, ο Τζών προχώρησε προς την βοηθητική σκάλα, —

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
με τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

το θερμό άρωμα
αύτης της λουσιόν
ταιριάζει στα μαύρα
μαλλιά, στη σκούρα
επιδερμίδα, στα βαθύ-
χρωμα μάτια σας...

... και ή κολώνια
Μωρτώ σε όλους τους
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

12/41

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τὸ ἄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Λιατρὶς

Τὸ διακριτικὸ, φίνε
ἄρωμα αὐτῆς τῆς λο-
σιὸν συμπληρώνει τὴν
ξανθὴν ὁμορφιά, τὰ
γαλάζια μάτια, τὸ
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... καὶ ἡ κολώνια
Μυρτιά σέ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ἄνοιξε τὴν πόρτα κι' ἀνέβηκε τὰ τοιμεντένια σκα-
λιά. Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὰ εὐκολὸ γιὰ ἕναν ἄνθρω-
πο, τουλάχιστον, ἀρκετὰ γυμνασμένο, ὥστε ν' ἀ-
νεβαίνει γρήγορα μιὰ σκάλα...

Μὲ τὴν ἀόριση ἱκανοποίηση δὲ εἶχε ἀποδείξει
κάτι, ὁ Τζῶν μῆκε μέσα στὸ διαμέρισμά του καὶ
ἄναψε τὸ φῶς. Ἦξερε τώρα πιά πὼς ὁ ἐχθρὸς
εἶχε ἀνέβῃ ἐκεῖ.

Παρατήρησε — καὶ δυσανεξήθηκε ἀπ' αὐτὸ
— ὅτι τὰ νύερα του ἦταν τεταωμένα, σὰ νὰ προέ-
βλεπε μιὰ ἐπίθεση. Δὲν ἔγινε, ὅμως, τίποτα τέ-
τιο. Τὸ διαμέρισμα φαινόταν ἄδειο. Στὸ διάστημα τῶν
τελευταίων ὥρων, τουλάχιστον σ' αὐτὲς τὶς τέσ-
σερις ὥρες, τίποτα δὲν εἶχε συμβῇ...

Θυμήθηκε τότε πὼς δὲν εἶχε κοιτάξει μέ-
σα στὴν ντουλάπα τοῦ χῶλλ. Ἀναψε τὸ φῶς.

Τὸ φανταχτερὸ σπῶρ σακκάκι εἶχε ἐξαφανισθῇ.
«Στὸ τέλος θὰ ἀποβλακωθῶ, σὰν κανένας μεθυ-
σμένος, ἂν αὐτὸ ἐξακολουθήσει πολὺν καιρὸ ἀκό-
μη», σκέφτηκε ὁ Τζῶν. Τὸ σακκάκι ἦταν ἐκεῖ ὅ-
ταν εἶχε φύγει τὸ πρωῒ. Τὸ θράδυ ἐπιστρέφοντας
δὲν τὸ εὗρισκε πιά. Εἶχε ἐξαφανισθῇ... «Ἐ, λοι-
πόν, κάποιος εἶχε ἔρθῃ! Τὶ τὸ καταπληκτικὸ ὑπῆρ-
χε σ' αὐτό; Ὁ Τζῶν ξανάκλεισε τὴν πόρτα τῆς
ντουλάπας.

«Θεέ μου, σκέφτηκε ὁ Τζῶν, ἂς μὴν τὸ σκέ-
φτομαι πιά! Δὲν πρέπει ν' ἀσχολοῦμαι παρὰ μ'
ἕνα πράγμα κάθε φορὰ... Ὁ' ἀσχοληθῶ πρῶτα μ'
ἐκείνου τὸ δένδρο!».

Ἐκλείσε τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματός του.
Αὐτὸς πού ἐρχόταν συνήθως — ὁ ἐχθρὸς ἢ ἡ ἀ-
στυνομία — δὲν θὰ ἐμφανίζοταν ἀπὸψε. Ὁ Τζῶν
ἐτοίμασε ἕνα οὐίσκι, ἦρτε μιὰ γουλιὰ, μῆκε στὴν
κρεβατοκάμαρά του κι' ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Σχεδὸν
ἀμέσως ἀποκοιμήθηκε.

Ξύπνησε λίγο πρὶν ἀπ' τὶς ὀχτῶ. Ἦξερε πού
ἦταν τὸ δένδρο. Ἦταν ἀπλούστατο...

Ἦκανε ἕνα ντούς, ξυρίστηκε κι' ἐτοίμασε τὸ
πρόγευμά του. Αἰσθανόταν ἀφάνταστα καλύτερα
καὶ μὲ ξεκούραστο μυαλό. Γιὰ πρώτη φορὰ, ἔπει-
τα ἀπὸ πολλὰς ὥρες, αἰσθανόταν ἕνα εἶδος ἐμπι-
στοσύνης.

Κάπνιζε τὸ πρῶτο τσιγάρο του ὅταν χτύπησε
τὸ τηλέφωνο.

— Εἰσαι καλά; τὸν ρώτησε ἡ Μπάμπαρα.

— Πολὺν καλύτερα, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. Κ' ἔ-
πειτα, ἔξω πού εἶναι τὸ δένδρο.

Καὶ τῆς διηγήθηκε.

— Θὰ σὲ περιμένω στὴ γωνιά τοῦ δρόμου...

Καθὼς δὲν ἦταν ἡμέρα πού ἐρχόταν ἡ παρα-
δουλεύτριά του, ὁ Τζῶν ἔπλενε μόνος τὰ πιάτα του.
Βγήκε ἔπειτα, κλειδώνοντας γιὰ κάθε ἐνδεχόμε-
νο τὴν πόρτα του μὲ τὸ κλειδί. Προχώρησε πρὸς
τὸν ἀνελκυστήρα καὶ τὸν ἄκουσε πού ἀνέβαινε θο-
ρυβωδῶς. Ἀνοίξε τὴν πόρτα πού ἔβγαλε στὴ βο-
ρθητικὴ σκάλα κι' ἄρχισε νὰ κατεβαίνει.

Στὴ σκάλα διέκρινε καλὰ τὸν θόρυβο τοῦ ἀ-
νελκυστήρος. Ὡστε, λοιπόν, ἀπὸ κείνη τὴ σκάλα
εἶχε φύγει ὁ ἐχθρὸς ἀπαράτητος... Κατέβηκε
τὰ σκαλιά, τεντώνοντας τ' αὐτὶ του. Ὁ ἀνελκυ-
στήρας, πού εἶχε ἀνέβῃ, ξανακατέβαινε τώρα.

Περιμένε κρυμμένος κοντὰ στὰ σκαλοπάτια. Ἀ-
κουσε τὴν πόρτα νὰ κλείνῃ καὶ τὸν ἀνελκυστήρα
νὰ ξαναεμβαίνει. Βγήκε τότε ἀπ' τὸ κτίριο, ἱκανο-
ποιημένος πού εἶχε ἀποδείξει ἕνα δεύτερο σημεῖο.
Τὸ πρωῒνὸ ἦταν ὁραῖο. Πέρασε δυὸ κτίρια, ἔφτα-
σε στὸ γκαράζ καὶ πῆρε τ' αὐτοκίνητάκι του.

Ἡ Μπάμπαρα Φίλιπς τὸν περιέμενε στὴ γωνιά
ἀκριβῶς τοῦ δρόμου. Φοροῦσε ἕνα ἀνοιχτόχρῳμο
ταγιέρ, πού ταιρίαζε θαυμάσια μ' ἐκείνη τὴν ἀνοι-
ξιὰτικὴ μέρα.

Κατευθύνθηκαν πρὸς τὸ Γουέστερσερ, γιὰ νὰ
βορῶν ἕνα δένδρο πού βρισκόταν κοντὰ σ' ἕνα γή-
πεδο τοῦ τένις...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Ὁ Γκραϊντὺ χτύπησε τὸ κουδούνι. Καθὼς δὲν
ἄκουσε κανένα θόρυβο ἀπὸ μέσα, κοίταξε τὸν Σα-
πίρο, πού εἶχε κουρασμένο ὄφρος κι' ἀκόμα πὺ λυ-
πημένο ἀπὸ συνήθει.

— Δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἐδῶ, εἶπε ὁ Γκραϊντ-
του μ' ἕνα κουνίημα τοῦ κεφαλοῦ.

Τότε ὁ Γκραϊντὺ χτύπησε τὴν πόρτα μὲ τὴ
γοροθία του, περιέμενε καὶ ξαναχτύπησε. Ἐπειτα,
παίρνοντας ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα κλειδί, ἀνοίξε.
Μόλις μῆκε μέσα φώναξε τὸν Τζῶν μὲ δυνατὴ
φωνή. Καμμιὰ ἀπάντηση.

— Ἦταν ἐδῶ, ὄχι πρὶν ἀπὸ πολλὴ ὥρα, εἶπε ὁ
Σαπίρο. Κάντηνε ἕνα τοιγάρο.

— Ἐχεις, βλέπω, γυμνασμένη ὄσφρηση, παρα-
τήρησε ὁ Γκραϊντὺ. Φαίνεται πὼς κοιμήθηκε ἐδῶ,
γιατὶ τὸ κρεβάτι του εἶναι ἄσπρωτο.

Ὁ Γκραϊντὺ προχώρησε πρὸς τὴν ντουλάπα
καὶ τὴν ἀνοίξε. Χέ! Χέ! γέλασε καὶ ξεκοίμασε ἀπ'
τὴν κρεμάστρα τὸ φανταχτερὸ σακκάκι. Τὸ πῆγε
κοντὰ στὸ παράθυρο καὶ τὸ ἐξέτασε. Στὴν πλάτη
ὑπῆρχε κάποιον σχίσμο κι' ἔλειπε ἀπὸ κεί ἕνα κομ-
μάτι ὄφρασμα. Ὁ Γκραϊντὺ ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη
τοῦ ἕνα φάκελο καὶ προσάρμοσε στὸ μέρος τοῦ σχι-
σμάτος μερικὲς μάλλινες κλωστές.

— Θαυμάσια! εἶπε. «Ἐ, Νάτ, θαυμάσια, δὲν εἶν'
ἔτσι;»

— Τὸ βλέπεις; Ταίριαζει, παρατήρησε ὁ Σα-
πίρο.

— Αὐτὸ σοῦ λέω κι' ἐγώ; Ταίριαζει θαυμάσια,
ἀποκρίθηκε ὁ Γκραϊντὺ.

Ξανάβλεπε τὶς κλωστές μέσα στὸ φάκελο καὶ
τὸν ἔχωσε στὴν τσέπη του. Ἐπειτα πῆρε τὸ σακ-
κάκι κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο του, οἰχόνοντας γύρω
του μιὰ ματιά.

Ὁ Σαπίρο κούνησε τὸ κεφάλι του λυπημένα.
Βγήκαν ἀπ' τὸ διαμέρισμα καὶ ξανακλείδωσαν τὴν
πόρτα. Κάλεσαν τὸν ἀνελκυστήρα κι' ὅταν ὁ Χάρ-
ου παρουσιάστηκε, ὁ Γκραϊντὺ τὸν ρώτησε:

— Τὶ ὥρα γύρισε χτές τὸ θράδυ ὁ κύριος Χαί-
γουνοντ;

— Χτές τὸ θράδυ;

— Ναί! Χτές τὸ θράδυ, εἶπε ὁ Γκραϊντὺ.

— Ἀπ' ὅ, τι ξέρω, δὲν γύρισε καθόλου, εἶπε ὁ
Χάρου. Πάντως δὲν τὸν εἶδα ν' ἀνεβαίνει.

— Καὶ ἦσαν ἐδῶ ὅλη τὴ νύχτα;

— Ὅπως συνήθως. Ἐπίασε δουλειὰ στὶς ἐν-
νέα καὶ θάπρεπε νὰ φύγω στὶς ἑννέα κι' εἶμαι ἀ-
κόμη ἐδῶ!

Ὁ Γκραϊντὺ κοίταξε τὸ ρολόι του. Ἡ ὥρα ἦταν
ἐννέα καὶ μιὰ.

— Σκληρὴ δουλειὰ, παρατήρησε. Ἀλλά θὰ κα-
τορθώνης, φαντάζομαι, νὰ κοιμησῶ λίγα.

— Μὲ λίγη τύχη, ναί, εἶπε ὁ Χάρου. Συνήθως,
ὅμως, κάποιος θ' ἀνέβῃ, κάποιος θὰ κατέβῃ καὶ
θὰ μὲ ξυπνήσῃ! Πάντως, ὁ κύριος Χαίγουνοντ
οὔτε ἀνέβηκε, οὔτε κατέβηκε.

— Κι' ὅμως, εἶπε ὁ Γκραϊντὺ, ἦταν στὸ δια-
μέρισμά του!

— Κάποιος ἦταν πάντως ἐκεῖ μέσα, τὸν διώρ-
θωσε ὁ Σαπίρο.

Ὁ Χάρου δὲν καταλάβαινε τίποτα πιά.

— Φυσικά, παρατήρησε, μπορεί νὰ χρησιμοποί-
ησε τὶς σκάλες. Ἄν καὶ δὲν βλέπω γιατί νὰ τὸ
κάνῃ αὐτό...

— Γιὰ νὰ μὴ σὲ ξυπνήσῃ, ἔκανε ὁ Σαπίρο.

Αὐτὴ ἡ σκέψη ἔκανε τὸν Χάρου νὰ γελάσῃ
κοροϊδευτικά.

— Ἡ ἰσως γιὰ νὰ μὴ μάθῃ κανεὶς τὴ ὥρα γύ-
ρισε καὶ τὴ ὥρα ξαναβῆκε, πρόσθεσε ὁ Γκραϊντὺ.

— Δὲν ξέρω ἀπολύτως τίποτα γιὰ δὴ αὐτὰ, εἶ-
πε ὁ Χάρου. Θὰ ξανακατέβετε;

Μπήκαν στὸν ἀνελκυστήρα κι' ὅταν ἔφτασαν
στὸ ἱσόγειο, ὁ Χάρου τοὺς ἀνοίξε τὴν πόρτα.

— Ὁ κύριος Χαίγουνοντ φοροῦσε συχνὰ αὐ-
τὸ τὸ σακκάκι; ρώτησε ὁ Γκραϊντὺ, δγάζοντάς το
κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο του.

Ὁ Χάρου τὸ κοίταξε καὶ κούνησε τὸ κεφάλι
του.

— Ὡραῖο ὄφρασμα, παρατήρησε. Ὅχι, δὲν τὸν
ἔχω δῆ ποτὲ νὰ τὸ φορᾷ.

— Εἰσαι σίγουρος γι' αὐτό; ρώτησε ὁ Γκραϊντ-
του. Κι' ὅμως...

— Ξέρω πολὺν καλὰ τι βλέπω, ἀποκρίθηκε ὁ Χάρ-
ου.

— Σκέψου καλὰ, εἶπε ὁ Γκραϊντὺ. Τὸ φοράει
συνθὰ, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἔχῃς ξαναδῇ. Θὰ τὸ θυ-
μηθῇς!

Ὁ Χάρου κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Καλὰ, εἶπε ὁ Γκραϊντὺ. Μόλις φανῇ τηλε-
φώνησέ μας. Νὰ ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου.

Κ' ἔδωσε στὸν Χάρου ἕνα ἐπισκεπτήριο.

— Ὅταν φύγῃς, μὴν ξεχάσῃς νὰ μεταβιβάσῃς
τὴν ἐντολὴ στὸν ἀντικαταστάτη σου, πρόσθεσε.

— Εἶναι παράξενο, πού δὲν θυμάται τὸ σακ-
κάκι, εἶπε ὁ Σαπίρο, ξαναεμβαδίνοντας στὴ μαύρη
κούρσα.

— Λέει ψέματα, εἶπε ὁ Γκραϊντὺ. Ξέρεις πὼς
εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι! Φαντάζονται πὼς ὅταν ἀ-
ναγνωρίζουν κάτι θὰ βορῶν τὸν μπελὰ τους!

— Ἰσως, εἶπε ὁ Σαπίρο.

Πῆγαν ὡς τὸ γκαράζ. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ
Τζῶν δὲν ἦταν ἐκεῖ. Τοὺς ἐδεῖξαν τὸ μέρος, ὅπου
ἦταν λίγη ὥρα πρὶν. Οἱ τακτικοὶ πελάτες, ὅπως ὁ
κύριος Χαίγουνοντ, στάβευαν τ' αὐτοκίνητό
τους στὸ ἴδιο πάντα μέρος. Τὴ νύχτα δὲν ὑπῆρχε
παρὰ ἕνας ὑπάλληλος, πού ἔπλενε τ' αὐτοκίνητα
κι' αὐτὸς ἐργαζόταν σχεδὸν πάντα στὸ πρῶτο πά-
τωμα. Αὐτὸς εἶχε ὑπηρεσία τὴν περασμένη νύχτα
κι' εἶχε φύγει, ἀλλὰ τοὺς ἔδωσαν τὸν ἀριθμὸ τοῦ
τηλεφώνου του γιὰ νὰ τοῦ μιλήσουν. Πῆραν ἀμέ-
σως τὸν ἀριθμὸ του κι' ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε μὲ
νυσταγμένη φωνή.

Τ' αὐτοκίνητο τοῦ κυρίου Χαίγουνοντ ἦταν πι-
θανὸν νὰ εἶχε μείνει ὅλη τὴ νύχτα στὸ γκαράζ.
Θυμώταν ἀόριστα ὅτι τὸ εἶχε διακρίνει τὸ πρωῒ, ὅ-
ταν εἶχε βγῇ ἔξω νὰ πῇ ἕνα καφέ. Ἀλλὰ δὲν
ἦταν σίγουρος γιὰ τίποτα. Ἰσως νὰ τὸ εἶχε δῇ
τὴν προηγούμενη καὶ νὰ μὴ θυμώταν καλὰ.

Ἦθελε νὰ πῇ πὼς δὲν εἶχε προσέξει τίποτα.

— Καλὸ μέρος, ὅταν ἀποφασίσῃ κανεὶς νὰ κλέ-
ψῃ ἕνα αὐτοκίνητο, εἶπε ὁ Σαπίρο.

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψη τὸ σῆμα ἐδό-
θη: Τζῶν Χαίγουνοντ — τριανταδύο ἐτῶν, ὕ-
ψος 1,70, βάρος: 70 κιλά, μαλλιά ἀνοιχτά καστα-
νά, — ὁδηγεῖ ἰσως μιὰ «Καρόβέττα» τύπου 1955.
Καταξήτεια γιὰ ἀνάγκη. Εἶναι ὑποπτος δευ-
τέρου ἐγκλήματος...

Λίγο πρὶν ἀπ' τὶς ἑντεκα, ὁ Τζῶν Χαίγουνοντ
δῆλωσε:

— Νὰ κάπὶ πού μοιάζει!

Ἐστριψε τ' αὐτοκίνητάκι του σ' ἕνα στενὸ
δρομάκι, πέρα ἀπ' τὸ Κάτοναχ. Ἐκεῖ ὑπῆρχε μιὰ
φωαία λίμνη, χωμένη μέσα στοὺς λόφους. Λίγο πὺ
μακριὰ βρισκόταν ἕνα γήπεδο τοῦ γκόλφ καὶ στὴ
δεξιὰ μεριά ὑπῆρχε μιὰ πινακίδα μὲ τὴν ἐξῆς ἐ-
πιγραφή: «Κάραμπεκ Κλάμπ. Ἀπαγορεύεται ἡ
εἰσόδος σὲ κάθε πρόσωπο πού δὲν εἶναι μέλος τῆς
Λέσχης».

Ἐκτὸς ἀπὸ μένα, εἶπε ὁ Τζῶν στὴν Μπάρ-
μπαρ, ὁδηγώντας τ' αὐτοκίνητό του σ' ἕνα μέρος
ὅπου θὰ μπορούσαν νὰ σταθμεύσουν ἐκατὸ αὐτο-
κίνητα κι' ὅπου ὑπῆρχαν λιγοστὰ ἐκείνη τὴν ὥρα.
Γιὰ νὰ δοῦν τὰ γήπεδα τοῦ τένις δὲν χρειάζον-
ταν κἀν νὰ κατέβουν ἀπ' τ' αὐτοκίνητο.

Ἐκεῖ θὰ ἔπρεπε νὰ στέκομαι, εἶπε ὁ Τζῶν
δείχνοντας μὲ τὸ δάχτυλό του ἕνα σημεῖο. Κ' ἐ-
κείνος πού πῆρε τὴ φωτογραφία ἰσως ἦταν (δί-
στασε) ἐκεῖ, δίπλα σ' ἐκεῖνο τὸ σπιτάκι...

— Τὸ θυμάσαι; ρώτησε ἡ Μπάμπαρα.

— Δὲν θυμάμαι ὅτι κάποιος μοῦ πῆρε φωτογρα-
φία, ἀλλὰ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ θυμάμαι ἀρκετὰ καλὰ.
Αὐτὴ εἶναι ἡ λέσχη τοῦ Χένρου Ρόμπερτς. Μ' ἔφε-
ρε ἐκεῖνος ἐδῶ. Ἦταν... ἡ τελευταία ἐβδομάδα
τοῦ Αὐγούστου, νομίζω. Ἐκανε φοβερὴ ζέστη
καί...

Ὁ Ρόμπερτς τὸν εἶχε καλέσει στὸ γραφεῖο του
μιὰ Παρασκευὴ ἀπόγευμα. Ἡ ἡμέρα εἶχε περάσει
θλιβερὰ, χωρὶς μεγάλη κίνηση. Περιέμεναν μὲ ἀ-
νυπομονηρία τὸ Σάββατοκύριακο. Ὁ Χένρου Ρόμ-
περτς κι' ἐκεῖνος εἶχαν συζητήσει γιὰ τένις καὶ
συγκεκριμένα θυμώταν πὼς εἶχαν μιλήσει γιὰ τοὺς
ἀγῶνες τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πρωταθλήματος, πού
μόλις εἶχαν ἀρχίσει. Ἐπειτα ὁ Ρόμπερτς τὸν εἶ-
χε ρωτήσει τί θὰ ἔκανε τὴν ἐπομένη.

Τὴν ἐπομένη ὁ Τζῶν λογάριζε νὰ πῇ στὴν
ἀκροθαλάσσι, στοὺς Σέπταν, πού εἶχαν ἕνα σπῖτι
στὸ Σάουθπορτ, στὸ Κονέντικατ. «Ἀλήθεια...»,
εἶχε πῇ τότε ὁ Ρόμπερτς. Καὶ εἶχε προσθέσει πὼς,
μιὰ καὶ θὰ σηκώνονταν ναρῆς, δὰ μπορούσε, πηγαί-
νοντας στὸ Σάουθπορτ, νὰ σταματήσει στὴ λίμνη
Κάραμπεκ γιὰ νὰ παίξουν μιὰ παρτίδα τένις. Τ-
πῆρχαν ἀρκετοὶ καλοὶ παῖκτες στὴ λέσχη, πού ἦ-
ταν ἐλεύθεροι τὸ Σάββατο. Ἦταν πάντα ἡ ἴδια
παρέα: «Ὅλοι τῆς ἴδιας δυνάμεως καὶ τὸ παγνί-
δι τους ἦταν εὐχάριστο. Ἀλλὰ ἕνας νεοφερμένος
δὰ πρόσθετε κάτι καινούριο. Κ' ἔπειτα δὲν ἦταν,
στὸ κάτω - κάτω, στὸ δρόμο τοῦ Τζῶν;

Ὁ Τζῶν εἶχε δεχτῇ. Τὰ θυμόταν ὅλα πολὺ κα-
θαρά, τώρα πού καθόταν στὸ πλευρὸ τῆς Μπάρ-
μπαρ, κοιτάζοντας τὰ γήπεδα καὶ τὸ δένδρο πού
ἦταν λίγο πὺ μακριὰ. Τὸ δένδρο σχηματίζει σῆμα-
ρα μιὰ μεγάλῃ σιά πάνω στὸ γήπεδο. Ἀλλὰ τὸν
Αὐγούστο ἦταν ἀκόμα πὺ μεγάλη κι' ἔκανε πὺ
δροσιὰ κάτω ἀπ' αὐτό...

— Ἀ! εἶπε ἡ Μπάμπαρα, ἦταν ἐκεῖνο τὸ βρά-
δυ πού γιὰ πρώτη φορὰ...

Δὲν τέλειωσε τὴ φράση της, ἀλλὰ πῆρε τὸ χέ-
ρι τοῦ Τζῶν κι' ἔσφιξε τὰ δάχτυλά του μέσα στὰ

δικά της, πού ἦταν λεπτὰ κι' εὐθραυστα. Στὸ σπῖ-
τι τῶν Σέπταν, στὴ δικὴ τους πλάξ, εἶχε συναντή-
σει τὸν Τζῶν γιὰ πρώτη φορὰ. Ἰσως ἔπειτα ἀπ'
δὴ αὐτά...

— Θυμάμαι τώρα, εἶπε ἡ νέα, πὼς εἶχες μιλή-
σει γιὰ τένις ἢ τουλάχιστον κάτὶ εἶχες ἀρχίσει νὰ
λές σχετικὰ καὶ δὲν εἶχες τελειώσει τὴ φράση
σου...

Ἦκανε ζέστη στὴν πλάξ. Εἶχαν κολυμπήσει,
εἶχαν βγῇ ἀπ' τὸ νερὸ γιὰ νὰ πᾶνε νὰ ξαπλώσουν
στὴν ἄμμο, λίγο παρῶμερα ἀπ' τοὺς ἄλλους. Τυ-
χαῖα, τὰ χέρια τους εἶχαν ἀγγίσει. Αὐτὴ ἦταν ἡ
πρῶτη συνάντησι τῶν χερῶν τους).

Ἐρτάσα, εἶπε ὁ Τζῶν, μεταξὺ δεκάμισο καὶ
ἑντεκα. Ὁ Χένρου μοῦ εἶχε ὀρίσει ραντεβού γιὰ τὶς
δέκα, ἀλλὰ εἶχα δυσκολευτῇ νὰ παρκάρω τ' αὐτο-
κίνητο.

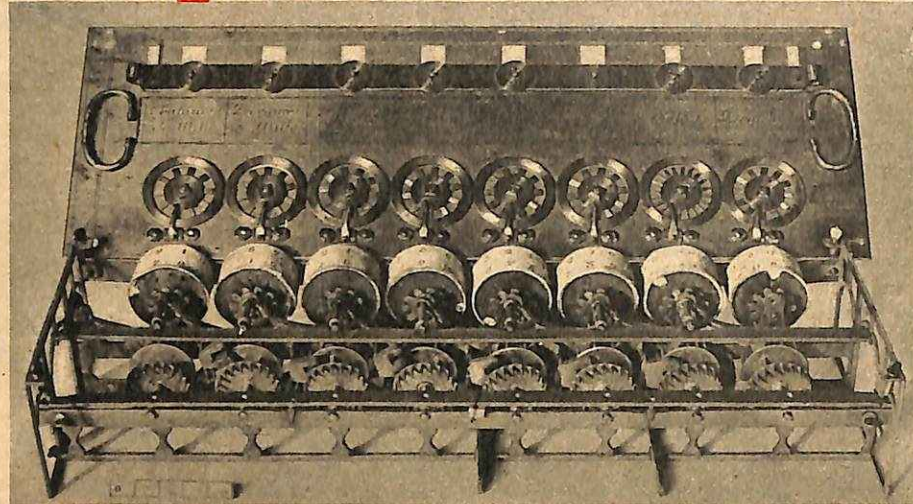
Ὅταν ὁ Τζῶν μῆκε στὸ γήπεδο, ὁ Χένρου Ρόμ-
περτς καὶ τρεῖς ἄλλοι ἄνδρες, πού ἔμοιαζαν μὲ τὸν
Χένρου καὶ πού θὰ μπορούσαν νὰ μοιάζουν καὶ μὲ
τὸν Τζῶν, εἶχαν μόλις τελειώσει ἕνα παιχνίδι. Ὁ
Χένρου τὸν εἶχε ὁδηγήσει στὸ βεστιάριο, εἶχε ἀλ-
λάξει κι' εἶχε τακτοποιήσει τὰ ρούχα του σ' ἕνα
κιβώτιο. Θυμώταν θαυμάσια πὼς τὸ κιβώτιο δὲν
εἶχε λουκέτο, ὅπως συμβαίνει πάντοτε γιὰ τὰ κι-
βώτια τῶν προσκεκλημένων.

Εἶχε ἀρχίσει νὰ παίξῃ ἕνα διπλὸ παιχνίδι τέν-
νις, μὲ παρτενέρ τὸν Ρόμπερτς.

— Κερδίσαιμι πολὺ ἐκόλα, πρόσθεσε. Κ' ἔπει-
τα ξαναρχίσαιμι πάλι, ἀλλὰ ἀλλάζοντας συντρό-
φους.

Κανεὶς δὲν εἶχε παίξει συνεχῶς. Ἐνας ἀπ'
τοὺς ἄνδρες εἶχε πᾶει τὰ παιδιὰ του νὰ κάνουν
μπάνιο, ἕνας ἄλλος εἶχε φύγει. Ἦταν εὐχάριστο
νὰ ξεκουράζοσαι ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, πίνοντας ἀρ-
γὰ μιὰ μπύρα καὶ κοιτάζοντας τοὺς ἄλλους...

Καθὼς μπορούσαν νὰ φᾶνε ἔξω κι' εἶχαν ἀπο-
φασίσει νὰ παίξουν μετὰ τὸ φαγητό, δὲν εἶχαν ἀλ-
λάξει ρούχα. Κάθισαν νὰ φᾶνε μερικὰ σάντουιτς
καὶ νὰ πονεῖ κάτὶ. Ἐκείνη τὴ στιγμή, οἱ ἄλλοι
εἶχαν ἀρχίσει νὰ τὸν φωνάζουν Τζῶν, ἐκτὸς ἀπὸ
ἕνα, πού τὸν ἔλεγε Τζόννυ.

A black and white photograph showing a woman in a lab coat sitting on a box, working on a large, complex electronic device. The device has many drawers and wires. Another person is visible in the background working on a similar device. The text "...1960" is in the top right corner.

Ἡ πρώτη μηχανή, πὺν τὴν εἶχε ἐπινοήσει κάποιος Χέρμαν Χόλλεριθ, χρῆσιμε γιὰ καλὲς στατιστικεῖς. Ἀργότερα οἱ διδῆρτες καρτέλλες χρῆσιμοποιήθηκαν στὸ ἐμπόριο καὶ ὁ διαφορετικὸς συνδυασμὸς πὺν γινώταν μέ τις τρύπες εἶχε πάντα μιὰ ξεχωριστὴ ἔννοια πὺν ἀντιστοιχοῦσε στὸ διὰ μέφορες παραγγελίες, τίς τιμές κλπ. Ἀρκοῦσε ἡ τοποθέτηση τῶν καρτελλῶν αὐτῶν στὴ μιὰ μηχανή διαλογίης γιὰ νὰ μπορῇ ἡ ἐπιχείρηση νὰ ἔχη μέσα στὸ πὺν σύντομο χρονικὸ διάστημα τὸν ἀριθμὸ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων τῆς στὴ κάθε περιοχῇ καὶ ἀκόμη καὶ ἔτοιμα τιμολόγια πὺν τὰ ἔστελνε χωρὶς χρονοτριβὴ στοὺς πελάτες.

Όλη αυτή η δουλειά ξεπερνούσε τη δουλειά ενός αυτόματου λογιστηρίου. Ή επιχείρηση μπορούσε να παρακολουθηί μ' αυτόν τον τρόπο όχι μόνο την πορεία της αγοράς, αλλά και τα απόβετα που είχε στις απόδοχες της από μερά σε μερά. Όταν τα απόβετα λιγδότευαν σε βαθμό που να θέτι σε κίνδυνο την μααλή πορεία της επιχείρησεω, ή μηχανή ειδοποιούσε εκδιδόντα μόνη της ένα σχετικό σημείωμα.

[illegible]

Υπήρχε τότε στο πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ ένας μαθηματικός, ο καθηγητής Χόουαρντ Άικεν, που έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τις μηχανές διαλογής. Της έζητῃσε προσεκτικά και αναρωτήθηκε γιατί στην εποχή της ηλεκτρονικής εξακολουθούσαν να προσθέτουν αριθμούς γυρίζοντας μικρούς ορειχάλκινους οδοντωτούς τροχούς, ενώ με ηλεκτρικές κινησεις θα μπορούσαν να κάνουν προσθέσεις ένα εκατομμύριο φορές γρηγορότερα.

«Ο Καθηγητής Χόουαρντ Άικεν κατασκεύασε την πρώτη ηλεκτρονική υπολογιστική μηχανή του κόσμου, την «Μάρκ Ι», και κατόπιν την «Μάρκ ΙΙ». Τέλος, ο έμπιστός του Έκερ έστρεψε την γιγαντιαία μηχανή «Ενιά», που είχε σώματα πολλών χιλιομέτρων και περίπου 5.000 λαμπτήρες, όμοιους με τους λαμπτήρες των ραδιοφώνων. Αμέσως ο κόσμος δάπτυσε την τεράστια αυτή μηχανή «ηλεκτρονικό έγκέφαλο», αν και δεν είχε τίποτε το «έγνιαστικό», παρά το γεγονός ότι ήταν ένα πολύ χρήσιμο όργανο που διηύκεται από έγκεινός του ανθρώπου».

Κατά τὸν περασμένο αἰῶνα, ὁ μαθηματικὸς Σάιμς εἶχε ἀφιερώσει τρι-
άντα χρόνια γιὰ νὰ υπολογίσῃ τῆς 707 πρώτης ὑποδιαίρεσεις τοῦ ἀριθμοῦ
π. Σὲ μισή ὥρα ἡ «Εἰνὰς» υπολόγιζε χίλιες.

Όταν τελειώσει ο πόλεμος, οι επιχειρηματίες ανέλθοντες στην εξουσία θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τις φορητές τάνις επιχειρήσεων. Π.χ., αντί να καθορίσουν τους αριθμούς των φορητών τάνις επιχειρήσεων, των δομηδωριστικών αεροπλάνων ή των πολεμικών πλοίων, ηγών αυτοκινητών, των δομηδωριστικών αεροπλάνων ή των πολεμικών πλοίων που έπρεπε να χρησιμοποιηθούν σε κάθε περίπτωση, οι υπολογιστικές μηχανές θα μπορούσαν να λογαριάζουν πετρελαϊκόφωρα και θαγόνια έμπο-
μεμάτων.

Οι τεχνικοί κατάλαβαν ότι τα ηλεκτρικά δίκτυα που χρησιμοποιούν για μαθηματικούς υπολογισμούς, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και για λογικούς υπολογισμούς. Και ανακάλυψαν ότι ένα ηλεκτρικό δίκτυο θα μπορούσε πολύ καλά να «αναπαράγεται το σχήμα» ενός συλλογισμού.

'Αλλά η «Μάχη» και οι απόγονοί της έ-
δρασαν: Οι 5.000 λαμπτήρες τους «πέθαιναν» με πολύ μεγάλη ταχύ-
τητα. Αλλά, τώρα πιά, υπάρχουν οι περιήφοροι ήμιαγώνες κρυσταλλοί («επι-
οδοί» από γερμανία, πρόσβολοι των τρανσίστορ) που μόλις είχαν εμφα-
νισθεί και που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν επί 8 περίπου εκατομμύρια
ώρες. Έτσι μπόρεσε να εμφανισθεί στον κόσμο η μηχανή «Γάμμα 3» που
είχε περισσότερους από 400 λαμπτήρες, αλλά και 7.000 περίπου ήμιαγώ-
νους.

45

ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΑΠΟ ΣΥΡΜΑ ΚΑΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

“Όπως και οι ανάλογες αμερικανικές μηχανές, ή «Γάμμα 60» είναι κληρονόμος μίας ιδέας που συνέλαβε για πρώτη φορά κατά το 1642 ένας μεγαλοφυής νεαρός Γάλλος με μισοπαράλυτα πόδια: Ο Μπλανζί Πασκάλ.

‘Ο πατέρας του Πασκάλ είχε νομοσασθή από τον Ρισελιέ εργαλάδος εισπράξεως φόρων στη Νορμανδία και ο νεαρός γιός του τον βοηθούσε στους ατελείωτους λογαριασμούς του, καθώς προσπαθούσε να μετατρέψει τα δηνάρια σε πεντάρες και τις πεντάρες σε λίρες. Για να γίνεται πιο γρήγορα η κοπιαστική αυτή δουλειά, ο Πασκάλ επένευσσε τα σχέδια μιάς μηχανής που έκανε προσθέσεις με άπλες κινήσεις οδοντωτών τροχών από ορείχαλκο.

«Αφού έκαμε πνήντα διαφορετικά μοντέλα, ένας ρολογάς της Ρουέν κατάφερε να φτιάξει πολλές τέτοιες υπολογιστικές μηχανές, που κατέπληξαν τους συγχρόνους του. Ή μηχανή αυτή μπορούσε να κάνει τις τέσσερες πράξεις αυτόματα. Μερικές λεπτομέρειες του μηχανισμού της χρησιμοποιούνταν ακόμη και σήμερα. Άλλα μήπως ξέρετε ότι το σημερινό «καπνάρ» του τηλεφώνου το έχει εφεύρει ο Πασκάλ; Και όμως, είχε βρή το σύστημα αυτό για να γράφει με μία άπλη κίνηση του δακτύλου τους αριθμούς που έπρεπε να προστεθούν ή να πολλαπλασιασθούν.

Στη φοιτητιστική «Γάμμα 60» του Παρισιού —που μπορεί να θεωρηθεί σαν απόγονος της μηχανής του Φασκάλ— ο μηχανισμός είναι πια πολύπλοκος. Οι 32 μικροί όρεϊχάλκινοι όδοντωτοι τροχοί έχουν άντικατα-

Ἡ μηχανὴ τοῦ Πασκὰλ ἤξερε νὰ λογαριάζη δηνάρια καὶ πεντάρες. Ἡ «Γάμμα 60» μπορεῖ νὰ διαβάζη, νὰ γράφῃ, νὰ λογαριάζη, νὰ παραβάλλη, εἶναι ἐλεύθερη νὰ διαλέγῃ, νὰ δίνει διαταγὰς στὸν ἑαυτό της, νὰ ἀποφασίζει καὶ νὰ τυπώνει, καὶ ὅλα αὐτὰ σὺ γ χ ρ ό ν ω ς.

Τό ὅτι ἡ «Γάμμα 60» μπορεί νά κάνει προσθήσεις, αφαιρέσεις ἢ παραβολή δεκαφώνων ἀριθμῶν σέ χρονικό διάστημα μικρότερο ἀπὸ ἓνα χιλιοστό τοῦ δευτερολέπτου, τό ὅτι μπορεί νά καταχωρίσῃ ὡς δέκα δισεκατομμύρια γράμματα ἢ ἀριθμούς καί νά τὰ διορθώσῃ ὡς πού νά ἀνοίγοκλείσῃ κανεῖς τό μάτι του, δέν εἶναι σχεδόν τίποτε μπροστά στήν τεχνική ἐκείνη πρόσοδο πού ἀψήεσθαι ἀνθρώδους τούς Ἀμερικανούς: τόν συγχρονισμό.

Μπορεί κανείς να συντάξει συγχρόνως την φορολογική του δήλωση, να αποφασίσει αν θα ταξιδέψει με πλοίο ή με σιδηρόδρομο, να σκεφθεί με ποιο τρόπο θα έπισκευασθί το ψυγείο του και ποιος είναι ο μέσος όρος των βαθμών του πήρε το παιδί του; Άσφαλώς, όχι. Τò μυαλό του ανθρώπου αντιμετωπίζει προβλήματα, τò ένα μετά τò άλλο.

‘Αλλά ή «Γάμμα 60» μπορεί να τή αντιμετώπιση συγχρόνως. Μπορεί-
τε να τή δώσετε να λύση τήν ίδια στιγμή δέκα προβλήματα, λογικά ή άρι-
θμητικά, που οι ειδικοί θα χρειάζονταν μήνες ή χρόνια γιά να τή λύ-
σουν: τα σχέδια τήν γαλλική άτομική δόμηση, τήν διαχείριση μιάς μεγά-
λης εταιρίας πετρελαίων, τήν γλωσσολογική ανάλυση τών έργων τού Μπαλ-
ζάκ, τήν αναθεώρηση τών δημολογικών δλων τών τριάνων πού περνάνε άπό
τούς 900 γαλλικούς σιδηροδρομικούς σταθμούς.

Μέσα σέ μερικὲς ὥρες, ἡ μηχανὴ γράφει —ταυτοχρόνως— σὲ καλὰ γαλικά τὴς δέκα λύσεις ξεχωριστὰ μὲ ἕνα ρυθμὸ 300 στίχων κατὰ λεπτό τῆς ὥρας. Ἄν θέλεται, μπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ σὲ ἰσπανικὴ ἢ ἰταλική γλῶσσα, χωρὶς νὰ κάμῃ κανένα λάθος. Καμμιά φορὰ γράφει: «Λάθος στὴν Κεντρικὴ Μνήμη». Ἄλλὰ δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἀνυσυχίας. Ἡ μηχανὴ παίρνει τὴν πληροφορία, κάνει ὁλομόναχην τὴν ἐρευνά της, ἐξακριβώνει, ἐξαναρχίζει. Ὑστερὰ ἀπὸ λίγες στιγμὲς γράφει: «Ἡ ἑλάνθ διωρθώθηκε» καὶ δίνει τὴν σωστὴ λύση. Ὁ συστασιατικὸς ἐλέγχος ἐπιτρέπει πληρὴ ἀσφάλεια.

Η εποχή μας έχει ονομασθή «εποχή του ατόμου», ενώ θα έπρεπε να ονομασθή «εποχή των πληροφοριών». Τα δηνάρια και οι πεντάρες που πρόσθετε ο νεαρός Μπαλίζ Πασκάλ —γιά να βρή τους φόρους— αποτελούσαν στοιχεία πληροφοριών. Τα τιμολόγια, οι παραγγελίες, τα κουτλίνα με τα όποια έχει να κάμει ο μπακαλής είναι επίσης πληροφορίες, όπως και οι τίνακες του χρηματιστηρίου γιά τον τραπεζίτη, τα άρθρα των έπιστημονικών περιοδικών γιά τόν έπιστήμονα. Όλόκληρη ή κοινωνία μας βασίζεται σ' αυτές.

Καί — φαινόμενο χωρίς προηγούμενο στην ιστορία του πολιτισμού μας — η μάζα των πληροφοριών μας έχει αυξηθεί κατά ένα τετραπλό τρόπο. Για να πώληση τα συστατικά της μιά σχετικώς μεγάλη επιχείρηση είναι άποχρεωμένη να συντάσσει 45.000 τιμολόγια τόν μήνα, να «παλεύει» με 45.000.000 ἀριθμούς καί γράμματα. Για να πολεμήσει τόν καρκίνο, ο καθηγητής Πιέρ Ντεντιν είναι άποχρεωμένος να παραβάλλει 180.000 δελτία άσθεγών. Καί οι έπιστήμονες που θά ήθελαν να μάθουν τά πάντα για ένα μέταλλο τόσο κοινό, όσο ο τσίγκος, θά έπρεπε να φυλλομετρήσουν 27.252 έκδοσεις!

Μπροστά σ' αυτόν τὸν ἀπίστευτο ὄγκο πληροφοριῶν, ἡ κοινωνία ἔπρεπε νὰ διαλέξη: ἢ νὰ παραλύσει κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἢ νὰ ἀναδιοργανωθῇ μὲ βάση νέες μεθόδους χρησιμοποίησέας τοῦ.

Ο 16ος αιώνας αναστάθηκε από την εμφάνιση της ατμομηχανής και την γέννηση της βιομηχανίας. Σήμερα ζούμε μία νέα, εξ ίσου ριζική, επανάσταση, που οφείλεται στην εμφάνιση της ηλεκτρονικής που επιτρέπει στις

- 1 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ με βαθήν φούρνο ισχυράν, ελαστικήν και άμετάβλητον.
- 2 ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΘΥΡΑΣ. Είναι συνδεδεμένη διαγωνίως δι' είδικών ελασμάτων, τα όποια την προστατεύουν από οϊανδήποτε στρέβλωσιν (πετοϊκάρισμα) και άποκλείουν διαφυγὰς ψύξεως.
- 3 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΚ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΥΛΗΣ άδραστον και μεγάλης άντοχής. Άποφεύγονται όξειδώσεις, γδαρσίματα και καθαρίζεται εύκολώτερα.
- 4 ΜΟΝΩΣΙΣ ΕΞ Ισχυροῦ και άμεταβλήτου στρώματος ύαλοβάμβακος.
- 5 ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ. Τό τελείως άδόρυδον ψυκτικόν μηχανήμα «Polarispher» τής Kelvinator είναι μοναδικόν στόν κόσμον διὰ τήν άντοχήν και τήν ψύξιν του.
- 6 ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΕΞ άλουμινίου, κατασκευασμένος κατά τό σύστημα «Roll bonded», πού παρέχει πλήρη προφύλαξιν τών κατεψυγμένων τροφών.
- 7 ΜΟΝΩΣΙΣ ΘΥΡΑΣ ΘΑΛΑΜΟΥ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ έκ πολυστερίνης, πού έμποδίζει τήν συσώρευσιν πάχους και έπιτρέπει μεγαλύτερον έλεγchon ψύξεως.
- 8 ΕΣΧΑΡΑΙ (Ράφια) μή όξειδούμεναι και άνδεκτικά.

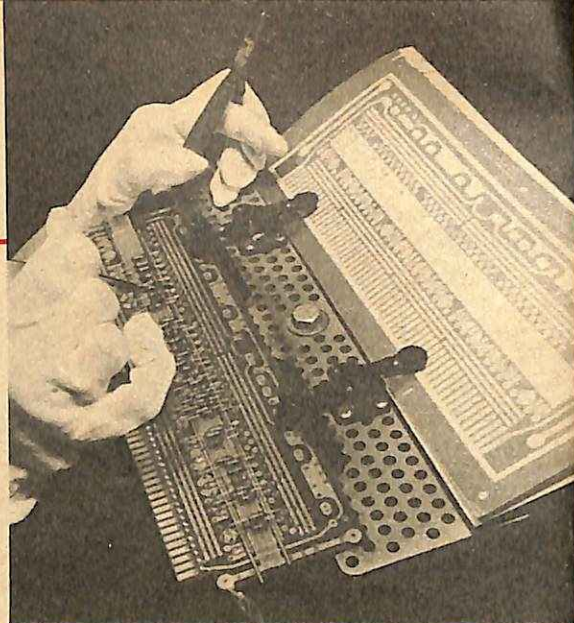
KELVINATOR

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

Για όλη σας τή ζωή!

Τεχνικές Ο.Ε. Γ.Α.Χ. ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ - ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΘΥΡΙΣ 491 - ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 529.411-529.412

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΥΤΟΣ «ηλεκτρονικός εγκέφαλος» μπορεί να παίρνει 6.250 αποφάσεις κατά λεπτό. Θα χρησιμοποιηθεί από αεροπλάνα της 'Αμερικανικής Μετεωρολογικής 'Υπηρεσίας.

γούς κρυστάλλους. Ήταν μία πραγματικά επαναστατική μηχανή που είχε ταχύτατες «μνήμες» και μπορούσε να κάνει έκατό πολλαπλασιασμούς 24 αριθμών μέσα σε ένα δευτερόλεπτο. Με τέτοιου είδους μηχανές έγιναν οι μελέτες που ώδήγησαν στην κατασκευή του αεροπλάνου τύπου «Καραδέλλα». Οι τεχνικοί, με την βοήθεια των μηχανών αυτών, έκαναν 2.000 σχέδια πτήσεων. Και για το καθένα από αυτά δεν χρειάστηκαν, κατά μέσο όρο, περισσότερο από τρία λεπτά. Και συγχρόνως καινούργιος άέρας άρχισε να φυσά στα έπιστημονικά εργαστήρια. Οι έπιστήμονες γλύτωναν τώρα πια από το βαρύ, καταθλιπτικό, άπάνθρωπο έργο που τους επέβαλλε η έκτέλεση διαφόρων υπολογισμών και μπορούσαν να προχωρήσουν όχι μόνο γρηγορώτερα, αλλά και μακρύτερα.

Ατέλειωτοι υπολογισμοί

Στό 'Ινστιτούτο της Θεωρητικής Χημείας, οι 'Αλμπερ και Μπέρναρ Πούλλαν δεν κατάφεραν να βρουν τό κοινό σημείο των όκτακσίων καρκινολόγων ουσιών που ήταν γωστής τό 1955. Δεν ήξεραν αν ο καρκίνος προκαλείται από την πυκνότητα των ηλεκτρονίων σε ώρισμένα σημεία του μορίου και έτσι έπρεπε να κάνουν ατέλειωτους υπολογισμούς στόν τομέα της μηχανικής των κυμάτων. 'Αλλά η «Γάμμα 3» έλυσε τα προβλήματά τους μέσα σε ένα άπόγευμα.

Ταυτόχρονα τα πιο διαφορετικά προβλήματα ζητούσαν τή λύση τους στό Κέντρο 'Υπολογισμών τής Λεωφόρου Γαμδέττα: Πυρηνικά πειράματα, μελέτες τής άγοράς φρούτων και χορταρικών, μελέτες του πυραύλου Βερονίκη, προβλέψεις σχετικές με τό έθνικό εισόδημα, υπολογισμοί άστρονομικών τηλεσκοπίων, φραγμάτων, έλικοπτέρων...

Οι νεαροί έπιστήμονες του Γραφείου Μελετών έβλεπαν έν τώ μεταξύ την εξέλιξη των μηχανών με τίς διάτρητες καρτέλλες. Οι καρτέλλες αυτές, που θριάμβευαν στόν τομέα των έπιχειρήσεων κατά την δεκαετία 1948-58, είχαν τώρα πια αντικατασταθί από πηνία με μαγνητική ταινία, που έπαιναν πολύ μικρότερο χώρο και λειτουργούσαν με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα. Σαράντα πηνία μπορούν να περιέχουν τόσες πληροφορίες, όσες περιέχει μία μηχανή διαλογής διατρήτων καρτελλών μήκους έκατό μέτρων... Οι καρτέλλες είχαν άρχισι κιόλας να χρησιμοποιούνται στίς μεσαίες και τίς μικρές έπιχειρήσεις, καθώς και για έπιστημονικές και φιλολογικές μελέτες. 'Αξιοσημείωτο είναι ότι η έπίδραση του καπνού και του άλκοολ στήν έκδήλωση ώρισμένων καρκίνων έχει εξακριβωθεί χάρις στίς διάτρητες καρτέλλες.

Οι καρτέλλες αυτές έπιτρέπουν έπίσης τήν άνάλυση φιλολογικών έργων. Πρώτοι οι 'Αμερικανοί έχρησιμοποίησαν αυτή τή μέθοδο, για να άποκαταστήσουν εδάφια που έλειπαν από χειρόγραφα που βρέθηκαν στήν Νεκρά Θάλασσα και σε χειρόγραφα του Θωμά.

Ο «'Υπερλόγιος»

Ο καθηγητής Κουεμάντα χρησιμοποιεί μία τέτια μηχανή στό Κέντρο Μελετών του Γαλλικού Λεξιλογίου, που 'Ιδρυσε στό πανεπιστήμιο τής Μπεζανσόν. 'Ο καθηγητής Κουεμάντα καταρτίζει τώρα τό ίδεώδες λεξικό του μέλλοντος: 'Ο «'Υπερλόγιος» αυτός περιέχει έκατομμύρια λέξεις, άρχαίες και καινούργιες, με τήν καταγωγή και τήν χρήση τους, που θα μπορέ κανείς να τίς βρή μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

Η τέχνη του χειρισμού των πληροφοριών με ηλεκτρονική ταχύτητα έπέτρεψε στίς μηχανές να διευδύνουν έπιχειρήσεις, να κάνουν κάθε είδους έρευνες, να βοηθούν στή διάγνωση άσθενειών, να συνθέτουν μουσική μίας ώρισμένης τεχνοτροπίας, να παίζουν σκάκι.

'Αλλά από τό 1958, η «Γάμμα 3» άρχισε να προετοιμάζει μουσικά τήν αυτότελειοποίησή της. 'Υπολόγισε όλα τα στοιχεία μίας άφάνταστης μεταμορφώσεως, που έγέννησε τήν «Γάμμα 60», τήν μηχανή που προετοιμάζει σήμερα τόν κόσμο τής αύριον.

Μπορείτε να θέσετε στήν καταπληκτική αυτή μηχανή όποιοδήποτε πρόβλημα, μαθηματικό, λογικής, γλωσσολογίας, διαχειρίσεως, με τήν μορφή

Η άτομική εποχή έπισκιάζεται από τήν εποχή των πληροφοριών

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ αυτός, που είναι βουτηγμένος μέσα στο άπίθανο ανάκταμα των συρμάτων, προετοιμάζει τό πρόγραμμα μίας μηχανής με διάτρητες καρτέλλες, που θα συντάξει τό μισθολόγιο των 8.000 υπαλλήλων μίας μεγάλης εταιρίας. Κάθε υπάλληλος έχει τήν καρτέλλα του, στήν όποία υπάρχουν όλες οι σχετικές με αυτόν πληροφορίες: Διεύθυνση κατοικίας, ήμερομηνία γεννήσεως, βασικός μισθός κλπ. Κάθε σύρμα από αυτά μεταδίδει μία πληροφορία από κάθε διάτρητη καρτέλλα (π.χ., κράτηση για κοινωνική άσφάλιση κλπ.) σε μία μηχανή, η όποία κάνει τούς λογαριασμούς και γράφει τα διάφορα άποτελέσματα στο μισθολογικό φύλλο.

διατρήτων καρτελλών ή ταινιών ή μαγνητικών ταινιών. Η μηχανή θα τα μεταφράσει όλα αυτά με βάση τόν δικό της κώδικα και με ταχύτητα 400 ψηφίων κατά δευτερόλεπτο. Η μνήμη της θα μπορούσε να άπορροφήσει όλόκληρο τό περιεχόμενο τής γαλλικής 'Εθνικής Βιβλιοθήκης μέσα σε 9½ λεπτά.

'Αν, καθώς τής δίνετε τό πρόβλημα, κάνετε λάθος, η μηχανή θα σας ειδοποιήσει: «Τό πρόβλημα είναι λανθασμένο». Κατόπιν μελετά τίς λύσεις. Είδικα όργανα τίς μεταφράζουν στή γλώσσα σας, με ταχύτητα 25 ψηφίων κατά δευτερόλεπτο και χωρίς λάθος, χάρις σε ένα πρωτότυπο και αυτόματο σύστημα έλέγχου.

Όλα ταυτοχρόνως...

Η άνάλυση ενός έκατομμυρίου λέξεων τήν ώρα, ο υπολογισμός τής τροχιάς ενός πυραύλου, η σύνθεση μουσικής, η άπάντηση σε ένα έπιχειρηματία που ρωτά κάτι, είναι πολύ κοινές δουλειές για τήν «Γάμμα 60», όπως και τό να παίζει σκάκι. Η μεγάλη πρόοδος είναι ότι μπορέ να τα κάνει όλα αυτά ταυτόχρονα.

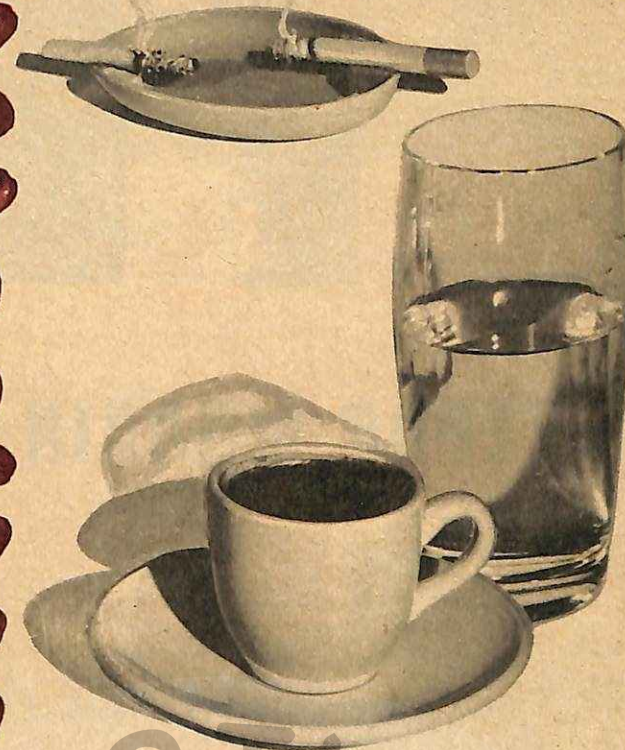
'Αλλά η άκόμη μεγαλύτερη πρόοδος είναι τό ότι η «Γάμμα 60» είναι μία «άνοιχτη» μηχανή, δηλ. μία μηχανή στήν όποία μπορούν να προστίθενται νέα στοιχεία, εάν και όταν τό απαιτήσουν τα προβλήματα του μέλλοντος. 'Αλλωστε η μέλλοντική διάθρονη τής μηχανής θα μείνει κατά βάση ή ίδια — και ίσως ως τόν 21ο αιώνα — όποιες και να είναι οι μέλλοντικές τεχνικές πρόοδοι στόν τομέα τής μνήμης, των ήμιαγωγών κρυστάλλων κ.λπ.

Γύρω στό 1990 θα μπορούμε ίσως να βρεθούμε μπροστά στο έξης καταπληκτικό «θέαμα»: Μία μηχανή «Γάμμα 60», έγκατεστημένη στήν πρωτεύουσα και μελετώντας τό σιδηροδρομικό θέμα, να βρίσκει ότι πρέπει να πυκνωθεί τό δίκτυο μίας πόλεως που έχει αύξηθί ο πληθυσμός της. 'Αμέσως θα έρχεται σε έπαφή με τήν «Γάμμα 60» ενός εργοστασίου κατασκευής τροχαίου υλικού που βρίσκεται σε μία άλλη πόλη. Η «Γάμμα 60» αυτή θα υπολογίσει τίς γραμμές που πρέπει να κατασκευασθούν, θα θέσει σε κίνηση (συγχρόνως) τό αυτόματο εργοστάσιο, θα παραγγέλλη άσάλλι τηλεγραφήκως ή με τόν ασύρματο σε μία άλλη μηχανή «Γάμμα 60» που θα βρίσκεται σε ένα χωριό, που με τή σειρά της θα ειδοποιήσει τίς «Γάμμα 60» διαφόρων μεταλλείων σιδήρου.

Λίγα δευτερόλεπτα άργότερα, η «Γάμμα 60» του χρηματιστηρίου, που θα έχη ειδοποιηθί με τήν ταχύτητα του φωτός, θα μεταδώσει τίς πληροφορίες στίς «Γάμμα 60» του ύπουργείου Οικονομικών που θα έτοιμάσουν τα άναγκαία διατάγματα.

Αυτή είναι η «εποχή των πληροφοριών» που φέρνει μία άναστάτωση μπροστά στήν όποία η άνακάλυψη τής άτομικής ένεργείας φαίνεται σε μικρούς δευτερεύοντες επαναστάσεις.

Ο υαδός υαφές είναι τέχνη
Ο υαδός υαφές είναι BRAVO

Πολιτική, τέχνη, μόδα...
Δέν γίνεται κουβέντα,
χωρίς καφεδάκι έλληνικό,
πατροπαράδοτο.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

“Ένα άστέρι
της «Νουβέλ Βάγκ»

Ο «ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ» του Κουαρτισιόλο — ένα ακόμη μεγάλο δέμα του Ζ. Μπλαίν.

↑ ΕΝΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟ παιδί, που γίνεται διάσημος ληστής από σύμπλεγμα σωματικής κατωτερότητας.

ΖΕΡΑΡ ΜΠΛΑΙΝ: Ο ΩΡΑΙΟΣ ΣΕΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ...

ΜΙΑ ΜΠΟΥΚΑΛΑ οινόπνευμα για να ξεχνάη το κουσούρι του και ένα αυτόματο για να υπογραμμίση την «μηδαμνότητά του». Αυτός είναι ο Ζεράρ Μπλαίν στη νέα κινηματογραφική δημιουργία του ντε Λαουρέντις «Ο καμπούρης».

Ο Ζεράρ Μπλαίν είναι γνωστός στους κύκλους της «Νουβέλ Βάγκ» για τους ρόλους που έπαιξε, με σκηνοθέτη τον Σαμπρόλ, στον «Ωραίο Σέργιο» και στα «Ξαδέρφια».

Στην Ιταλία δεν θυμίζει παρά το καλό, τίμιο παιδί της ταινίας «Νεαροί σύζυγοι» του Μάριο Μπολονίνι. Ήταν ένας από τους τέσσερις νεαρούς φίλους που δεν κατάφεραν πολύ εύκολα να παραδεχθώ πως έγινε άνδρας, πως έπρεπε να παντρευτεί και πως ο καιρός της «ασχλοπαρέας» είχε τελειώσει.

Η δράση όμως του Ζεράρ Μπλαίν — κοντού, μελαχροινού, συμπαθέστατου και με μεγάλο ταλέντο — δεν περιορίζεται στον κινηματογράφο. Άρχισε τις σπουδές του σαν μαθητής της θεατρικής ακαδημίας που διευθύνει στο Παρίσι η Γκαμπριέλ Φοντάν (έκεί γνώρισε την πρώτη του γυναίκα Έστελλα Μπλαίν) και έχει παίξει στο θέατρο τον «Ύμνο στη νυχτερίδα», «Καλοκαίρι και καταιγίδα» του Ουίλλιαμς, και το «Μικρή Κατερίνα». Σαν πρωταγωνιστής εμφανίστηκε στο «Τσάρλι, 22 χρονών», μία κωμωδία του Ντομινίκ Βενσάν και έλαβε μέρος στο φεστιβάλ θεάτρου της Νιμ με τον θίασο του Ραβμόν Έρμαντιέ.

Η πρώτη του εμφάνιση στον κινηματογράφο χρονολογείται από την ταινία του Καγιότ «Ποιν από τον κατακλυσμό». Κατόπιν έπαιξε στο «Η ώρα των δολοφονιών» του Ζυλιέν Ντυβιέ (1955), «Έγκλημα και τιμωρία» του Ζωρζ Λαμπέν (1956), «Τ' αλητάκια» του Φρανσουά Τρυφώ (πρώτη εμφάνιση της Νουβέλ Βάγκ), «Ο πόνος κυβερνά τους ανθρώπους», «Ο Ωραίος Σέργιος» (1958) και τα «Ξαδέρφια» του Σαμπρόλ και τέλος, στο «Μάτις εναντίον του θανάτου» (1959). Μετά το διαζύγιό του, ο Ζεράρ παντρεύτηκε την Μπερναντέτ Λαφφόν.

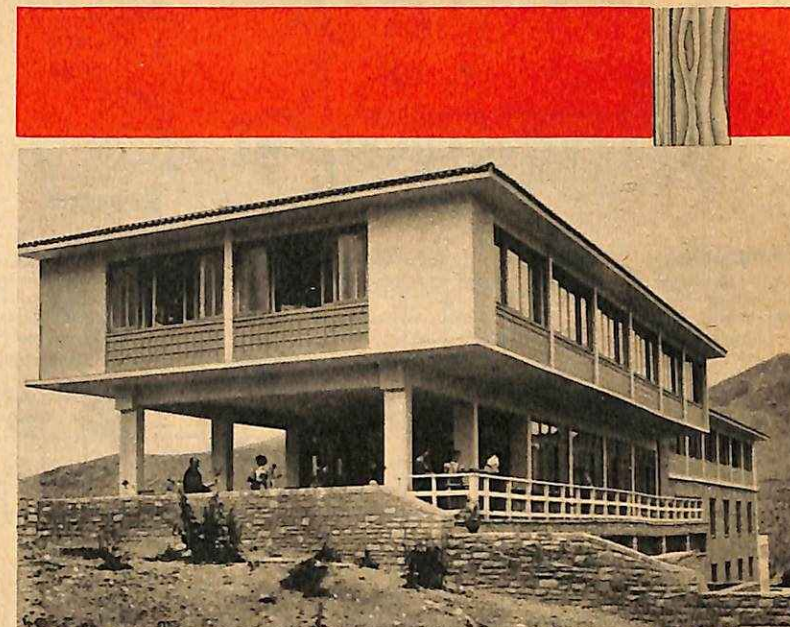
Ο Ντίνο ντε Λαουρέντις τον πρόσεξε και πρότεινε σ' αυτόν, ένα Γάλλο, τον ρόλο της πιά γραφικής φυσιογνωμίας της Ρώμης: το «Καμπούρη». Ο «Καμπούρης» ήταν ένα δυστυχισμένο παιδί, που έγινε διάσημος άμεσως μετά τον πόλεμο για τα ληστρικά του κατορθώματα, για την άγρια γενναϊότητα του, για την ανικανότητά του να προσαρμοστεί στη συμβίωση με τους άλλους ανθρώπους. Ο «Καμπούρης» του Κουαρτισιόλο, όπως τον λένε από τη γειτονιά όπου δρούσε, προσπαθούσε να ξεχάση στη δια της σωματικής του κατωτερότητα.

Η ταινία, που προμηνύεται ως η σημαντικότερη προσπάθεια απεικόνισης της ζωής στην άμεσως μεταπολεμική Ιταλία, σκηνοθετείται από τον Κάρλο Λιτζάνι, ήδη διάσημο από την πρώτη σκηνοθετική επιτυχία με την «Εστερίνα» που προβλήθηκε στο τελευταίο Φεστιβάλ της Βενετίας. Η εργασία του Κάρλο Λιτζάνι προκαλεί ιδιαίτερη περιέργεια γιατί ο ίδιος, νεώτατος ακόμη, προέρχεται από την κινηματογραφική κριτική, ήδη όμως από την πρώτη του ταινία «Εστερίνα» αποδείχθηκε καλός σκηνοθέτης.

Ρ.Σ.-Μ.

Τώρα —στον ρόλο ενός καμπούρη ληστή— γυρίζει
την σπουδαιότερη ταινία του

Ο ΖΕΡΑΡ ΜΠΛΑΙΝ, με σκηνοθέτη τον Κάρλο Λιτζάνι, γνωστόν από την «Εστερίνα» του στο Φεστιβάλ Βενετίας, υπόσχεται πολλά στο ρόλο της «πιο γραφικής φυσιογνωμίας της άμεσως μεταπολεμικής Ρώμης»

HOTEL DU LAC

Είς την
ΚΑΣΤΟΡΙΑ

σέ ένα
μαγευτικό

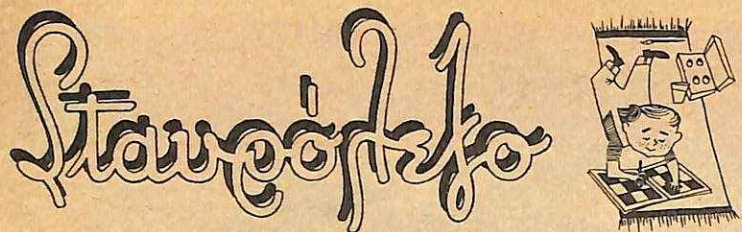
φυσικό

πλαίσιο

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

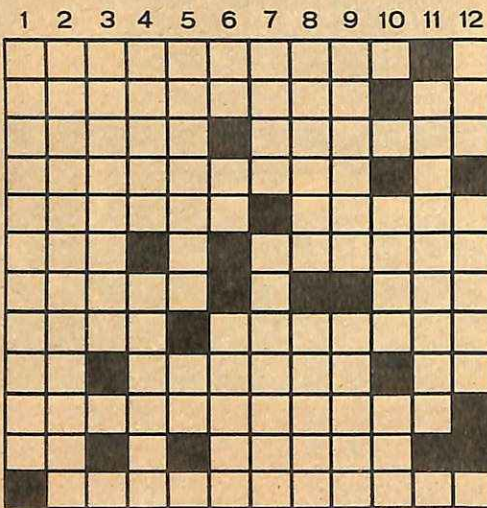
Ξενοδοχειακά και Επιχειρησείς
ΝΙΚΟΥ ΔΑΔΙΑΝΗ
Τιμαί Α' Κατηγορίας αρ. τηλ 46

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1. Μία πολύ επικίνδυνη μύγα (αϊτ. καθαρ.).
2. Λουρί που θυμίζει και τον αδελφόν του Πηλέως (γεν.) — Πατρίς του... πατρός της Ιατρικής.
3. Ένας από τους πρωτεργάτες της Γαλλικής Επανάστασης, ενανθρως (άντιστρ.) — Ποταμός της Αργολίδος.
4. Μιμητής του Αίσώπου (1621 — 1695).
5. Έσωτερική αλλη της ρωμαϊκής οικίας — Αρχηγός ευρωπαϊκού κράτους, ενανθρως.
6. Πορτογαλική κτήσις των Ινδιών — Νοτιοαμερικανική πόλις, που θυμίζει, ηχητικώς, την Πάπια (ενανθρως).
7. Έδωδιμα, θαλασσινά (δημοτ.) — Αδριανός αντανυμία (άροτ.).
8. Άσιατικών κρατός — Νεοκλασικός Γερμανός μουσουργός (1824 — 1919).
9. Τριακόσια τρία — Μεγάλη πόλις εις την ρωσοκρατουμένην Γερμανίαν — Άρδρον.
10. Τοιαύτας περιγραφάς εγκλημάτων δημοσιεύει, δυστυχώς, ο Κίτρινος Τύπος (αϊτ.).
11. Άντιστροφος νότα — Έτσι σπέρνουν οι χωρικοί τα σκόρδα (δημοτ. επιρρημ.).
12. Περιήγημος μάντις και οιδωνοσκοπός του Μ. Αλεξάνδρου.
- ΚΑΘΕΤΩΣ
1. Τους βρίσκουμε συχνά στις σπηλιές μαζί με τους σταλακτίτες.
2. Ένα τέτοιο οικοδόμημα είναι διά τούς... καλαισθητούς ανθρώπους το νέον ξενοδοχείον της Πάρνηθος.
3. Την έχει το πούπουλο (δημοτ.).
4. Δημοσιεύονται σε ειδικές στήλες των εφημεριδών — Άσιατικών κρατός.

5. Άθηναϊκή πλατεία — Αίγυπτιος θεός.
6. Γαλλική πόλις του νομού Σηκουάνα και Μάρνη — Η γραφή του 350 — Τούρκικη λίρα... με διπλασιασμόν του τρίτου γράμματος.
7. Σιδηρά άκρα των άρδρων — Άντη διακρίνει το σπίτι της καλής νοικοκυράς, ενανθρως (δημοτ.).
8. Έλληνική θάλασσα — Μετά του «κατά» σημαίνει ειδικαιτέρως.
9. Γνωστή φυλή Ιθαγενών της Χρυσής Άκτής της Αφρικής — Η αιτιατική μίας λέξεως που σημαίνει... όσων (άντιστρ.).
10. Τοιουτοτρόπως (άντιστρ.) — Ποταμός της Έλβετίας.
11. Κατά την πολιορκίαν του Μεσολογγίου διακρίνεις αγωνιστής, παλεήσας υπό των Καραϊσκάκη.
12. Έπιδρά τα μέγιστα εις την αύξησιν των φυτών — Η ύπαρξις της είναι στενά συνδεσμένη με την παρουσίαν ύδατος (δοτ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε, τώρα, τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

Ι	Α	Σ	Ω	Δ	Π
Τ	Α	Δ	Μ	Ε	Ρ
Σ	Η	Μ	Ε	Σ	Ι
Ρ	Τ	Σ	Υ	Κ	Α
Ε	Α	Ι	Ο	Μ	Κ
Σ	Π	Τ	Α	Κ	Ο

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΚΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 9 έως 16 Σεπτεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου

Κυριαρχούν τα νεύρα σας και σας κάνουν να χάνετε την ψυχραιμία σας που θα σας βοηθούσε να απαλλαγίτε από την δύσκολη αυτή καμπή της ζωής σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 6.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου

Μην είσθε τόσο σίγουρος για τον εαυτό σας, γιατί θα έλθη η στιγμή που θα νοιώσετε την ανάγκη να σας παρασταθούν ώριμοι άνθρωποι. Προσγειωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου

Εξασφαλίστε την συμπαράταξη ενός σημαντικού προσώπου, αν θέλετε να επιτύχετε απόλυτα το σχέδιό σας. Εφάσσε η στιγμή για δημιουργική δράση. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου

Με τις υπερβολές και τους καυγάδες δεν πρόκειται να μεταβάλετε την υπάρχουσα ήδη κατάσταση, που είναι άλγιστα άρκετα εύνοϊκή για τη δουλειά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 2.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Μια αισθηματική υπόθεση θα αναστατώσει τη ζωή σας, με την επιπολαιότητα που θα δείξετε γύρω από κάποιο καθαρά προσωπικό σας ζήτημα. Προσχή. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 8.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σ'ρίου

Μια αισθηματική υπόθεση θα αναστατώσει τη ζωή σας, με την επιπολαιότητα που θα δείξετε γύρω από κάποιο καθαρά προσωπικό σας ζήτημα. Προσχή. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 8.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου - 22 'Οκτωβ.

Αποκλείστε τα ήμνητρα αν θέλετε πραγματικά να φθάσετε στην επιτυχία. Προσπαθούν να σας επηρεάσουν άτομα που δεν σας συμπαθούν, αλλά σας φθονούν. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθμός 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου

Οι εγωιστικές σας διαθέσεις έχουν γίνει αιτία της σημερινής καταστάσεως, που πρέπει να επιλυθεί το ταχύτερον πριν σας δλαψη ούσιαστικά στη δουλειά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμ. 1.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου

Οι υποψίες που έχετε για κάποιο πολύ αγαπητό σας πρόσωπο δεν στέκουν και είναι προτιμότερο να το παραδεχθείτε πριν προχωρήσετε σε κάτι ανεπανόρθωτο. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν

Κερδίσατε την πρώτη μάχη και τώρα πρέπει απαραίτητως να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας για να αποφύγετε λάθη που θα πληρωθούν ακριβά. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 4.

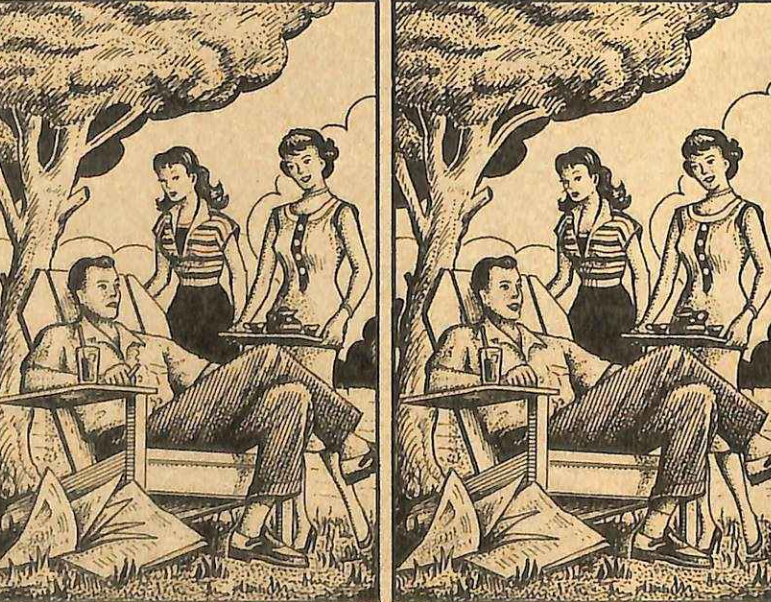
ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου

Φυλαχθείτε από τις απρόοπτες εξελίξεις της καταστάσεως που θεωρούσατε μέχρι τώρα σταθερή. Μπορεί να αφιενδισθείτε από τον οικογενειακό σας κύκλο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 7.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου

Μην αφήσετε μια ευκαιρία, που θα φανερωθεί, να φύγει μέσα από τα χέρια σας γιατί θα μετανοήσετε πικρά και δεν θα τη συγχωρήσετε ποτέ τον εαυτό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθμός 9.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ΣΕ ΕΝΑ εστιατόριο πολυτελείας, του Σικάγου, υπάρχει η εξής επιγραφή: «Να είσθε εύγενείς με το προσωπικό μας. Αποτελείται ολόκληρο από απογόνους αριστοκρατικών οικογενειών».

■ ■ Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ Αλέξανδρος Μπρατλόφσκυ έχει ένα κατάλογο των πιο ήσυχων και ήλιόλουστων δωματίων, σε όλα τα ξενοδοχεία του κόσμου.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ο έρωας είναι πάθος. Και κατά λέξη, πάθος σημαίνει κάτι που κάνει κάποιον να υποφέρει. Είναι μια ένταση ανάμεσα στην επιθυμία και την εκπλήρωση. Όταν ο έρωας σαν επιθυμία εκπληρωθεί, δεν υπάρχει πιά... Ο γάμος, εξ άλλου, είναι σθεναρή υπόθεση. Είναι κάτι το λογικό, το πολύ νόμιμο και το πολύ φανερό. Στην πραγματικότητα βασίζεται στην πρόσκαιρη φύση του έρωτα και έφρευεθηκε από την κοινωμία για να αναγκάζονται οι άνθρωποι να ζουν μαζί πολύ μετά την εξάτμισή του έρωτα.

Έρνεστ Βαν Ντέν Χάαγκ

Ο κόσμος είναι γεμάτος από ανθρώπους που έδωλεσαν σκληρά και όμως κέρδισαν πολύ λίγα. Χρειάζεται κάτι παραπάνω από την σκληρή δουλειά. Χρειάζεται δημιουργική σκέψη και η σταθερή πεποίθηση ότι είσαστε σε θέση να πραγματοποιήσετε τις ιδέες σας. Οι άνθρωποι που πέτυχαν είναι εκείνοι που έπνευσαν με τη σκέψη τους. Τα χέρια τους εφόησαν απλώς τα μυαλά τους.

Κλώντ Μπριτόλ

Μη γκρινιάζετε που γερνάτε. Είναι πολλοί εκείνοι που δεν είχαν και πολλοί που δεν θα έχουν αυτό το πρόνιο.

Ανώνυμο

■ ■ Ο ΚΡΟΥΣΤΙΣΕΦ παράγγειλε τέσσερα κοστούμια και πενήντα γραβάτες στον γνωστό ράπτη της Ρώμης Αντζέλο Λιτρίκο, στον οποίο είχε παραγγείλει πέρσι τέσσερα κοστούμια, δυο παλτά και εξήντα γραβάτες.

■ ■ Ο ΣΟΜΕΡΣΕΤ Μάμ είναι ο πρώτος ξένος συγγραφέας που εισέπραξε συγγραφικά δικαιώματα για τις μεταφράσεις των έργων του, που εξεδόθησαν στη Σοβιετική Ένωση.

■ ■ Ο ΙΤΑΛΟΣ Τζιοβάνι Μπερτότσι, αφού επέρασε πέντε χρόνια στη φυλακή, γιατί διέρρηξε σαράντα φορές την ίδια αποθήκη, μετά την αποφυλάκιση του προσελήφθη ως ψυχοφύλας από τον ιδιοκτήτη της αποθήκης.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Μορφονιο... Καινούργιο όνομα που γεννήθηκε μόλις και άνησε στην ακία της μεγάλης Ντίδας... Έκτακτη η νέα μετζο - σοπράνο, που είχε ραντεβού με την Τύχη στην Έπιδαυρο και δρέθηκε εκεί, αναπληρωματική, όταν η 'Ιταλίδα δεν μπόρεσε να έλθη... Φωνή πλούσια, θερμή, άνεσις, ήρεμία, ένα μεγάλο μπράβο της άξίζει, και θα το ακούση ασφαλώς απ' όλους τους κριτικούς, σε όλες τις γλώσσες...

7 Σεπτέμβριος μήνας, που άνηκε πια στην Θεσσαλονίκη και στην Έκθεση, που κάθε χρόνο παίρνει και μεγαλύτερη σημασία. Έφέτος βασιλεύει η Τηλεόρασις... Άχρηστος και ξεχρωμένος, μαγνητίζει τον κοσμάκη και του δίνει μια ιδέα του τί τον περιμένει από του χρόνου...

7 «Απολύτρωσις» ονομάζεται ένα ελληνικό φιλμ, που γυρίζεται στas Άθηνas με πρωταγωνιστή τον νέο Έλληνα ήθοποιό Σπύρο Φωκά, που γνωρίζει μεγάλη διεθνή επιτυχία... Λεπτομέρεια ενδιαφέρουσα: Το βασικό σενάριο το έχει γράψει ο γιατρός κ. Πατρονικόλας, και είναι η ιστορία ενός γιατρού... ελαφρώς αυτοβιογραφική...

7 Τί πρόδος!.. Οι Άμερικανοί λανσάρουν μια δόμβα μαγειρικής με αεροπορημένο σκόρδο... Διά να πασπαλίζεις ελαφρότατα τις σαλάτες...

7 Αφέλειες και φράντζες, μεγάλη μόδα στα

ΖΑΚΕΤΤΕΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗ

Το κατάστημα Δερματινών Ειδών Θ. ΣΚΟΥΡΛΕΤΗ, οδός Έρμού 28, γνωστοποιεί εις την αξιότιμον αυτού πελατείαν ότι:

Καθαρίζει, επισκευάζει και πωλεί Έτοιμες Ζακέτες Δερματίνες Σουέτ Άντιλόν. Προτιμά τον καθαρισμόν και την επισκευήν ζακετών την εποχήν αυτήν της ΜΟΡΤΕ - ΣΑΙΖΟΝ. Έπίσης διαθέτει άπαντα τα είδη ταξιδιού.

Ντουλάπες ελαφρότατες αεροπορικές καθώς επίσης και όλα τα Δερματίνα Είδη.

ΣΟΥΤΣΟΓΚΟΤΗ 3
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

● Ο ΜΙΚΡΟΣ Πετράκης, ηλικίας 7 ετών, έχει ένα σκυλάκι, στο οποίο έχει δώσει το περιεργό όνομα Μπαμπύς και το οποίο αγαπά παθολογικά. Μία μέρα το σκυλάκι άρρωσταίνει πολύ βαρεια και η μητέρα του, έρροντας την παθολογική του άγανη, σκέπτεται πως θα του το πει.

Όταν γυρίζει απ' το σχολείο, η μητέρα του του λέει:

— Άκουσε, Πετράκη. Δεν θέλω να στενοχωρηθείς, αλλά ο Μπαμπύς είναι πολύ άρρωστος και ίσως πεθάνει, γι' αυτό σε παρακαλώ πολύ να μη τον ενοχλήσεις σήμερα.

Προς μεγάλη της έκπληξη ο Πετράκης, όχι μόνο δεν δείχνει καμμία στενοχώρια, αλλά βγαίνει και στον κήπο να παίξει. Ξαφνικά, όμως, τον ακούει να φωνάζει:

— Μπαμπύς... Μπαμπύς... Έλα... Έλα...

Πολύ θυμωμένη μαζί του, βγαίνει η μητέρα του στην πόρτα και του λέει:

— Πετράκη, δεν το περίμενα ποτέ από σένα αυτό. Αυτή είναι η άγανη που έχεις στον Μπαμπύς, να μη τον αφήνεις να γίγη καλά, που είναι τόσο άρρωστος!

Δεν προλαβαίνει, όμως, να τελειώσει και ο Πετράκης βάζει τέτλια κλάματα, που κυριολεκτικώς την κάνει να τὰ χάζει.

— Έ, αυτό είναι πρωτάκουστο, του λέει. Προηγουμένως που σου είπα πως ο Μπαμπύς μπορεί να πεθάνει δεν στενοχωρηθήκες καθόλου. Τι σημαίνουν, λοιπόν, τώρα αυτά τα κλάματα;

— Νόμιζα... νόμιζα... πως είχες πη... ο μπαμπάς!

● Η ΝΕΑΡΑ σέγγυος: Άγαπη μου, πόσο με ευχαρίστησε που έφωγες τρία κομμάτια από το κέικ μου. Αυτό, λοιπόν, θα σου κάνω... Άγαπη μου... Άγαπη μου, μ' άκουσε... Άγαπη μου μίλησε μου... ΒΟΗΘΕΙΑ!

● ΣΤΟ γραφείο:

—Θέ μου, ξέχασα το πορτοφόλι μου στο σπίτι μου και αν το βρή ή υπηρέτητά μου...

— Μα μου είχες πει ότι είναι τιμωτάτη.

— Μα γι' αυτό ακριβώς. Θα το δώσω στη γυναίκα μου.

● ΓΙΑΤΡΕ, μετά απ' αυτή την εγχείρηση που θα μου κάνετε στο χέρι μου, θα μπορώ να παίζω και πιάνο;

— Βεβαίως.

— Περίεργο, αλήθεια, γιατί δεν ξέρω!

● ΣΤΗΝ εκκλησία στο κυριακάτικο κήρυγμα επ'είρ οικογενείας:

—Και όλοι από τους θεοσεβείς συζύγους ήλθαν σήμερα διά να λατρεύσουν τον Ύψιστον, έχοντες άφήσει τις στενοχώριες των στο σπίτι, να σηκωθούν βράδυ.

—Δυστυχώς όμως κανείς δεν σηκώται, εκτός από έναν.

—Τέκνον μου, φωνάζει ο παπάς, είσαι ο μόνος, λοιπόν;

—Δυστυχώς, πάτερ μου. Έμενα έπεσε χτες κ' έσπασε το πόδι της.

● ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.:

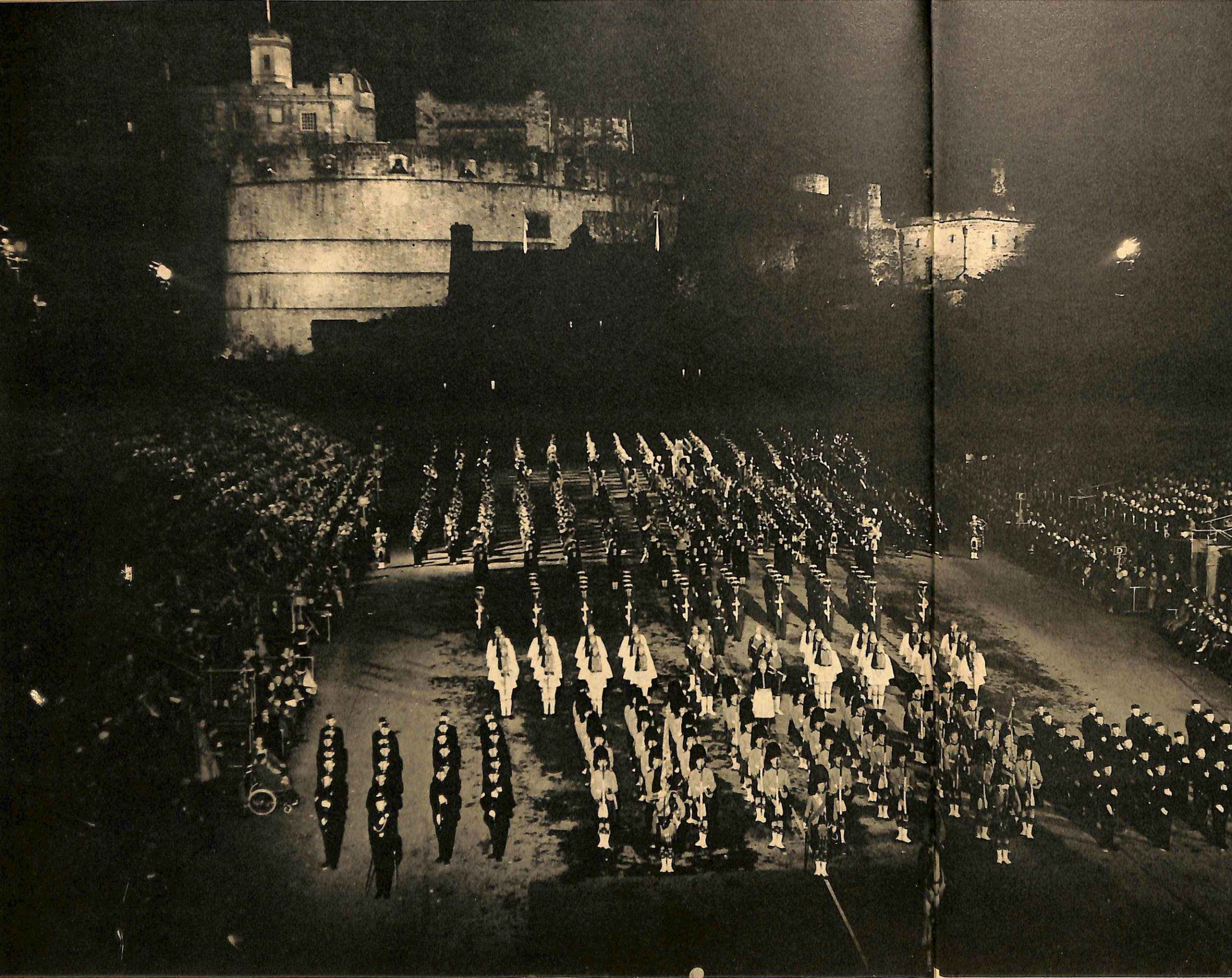
Ρώσος: Και πόσες ώρες την εβδομάδα εργάζεσθε στην Άγγλια;

Άγγλος: 42.

Ρώσος: 42! Έμεις στη Ρωσία εργαζόμαστε 54.

Άγγλος: Για έλατε να το κάνετε αυτό στην Άγγλια που οι εργάτες είναι όλοι κομμουνιστά και τα λένε.

● Η ΜΑΜΑ: Μία φορά κ' έναν καιρό... Ο μικρός: Όλα τα παραμύθια έτσι! Όχι ακριβώς όλα. Καμιά φορά άρχίζουν κ' έτσι! «Ο άγαπη μου... με συγχωρής που άργησα, αλλά είχαμε τόσο σπουδαία συζήτηση στο γραφείο!».

Εξήντα λεβεντόκορμοι τσολιάδες και βρακοφόροι Κρήτες, της 'Ελληνικής Βασιλικής Φρουράς, σκορπούν κάθε βράδυ ρίγη ένθουςιασμού στις χιλιάδες τών θεατών του περίφημου Στρατιωτικού «Ταττού» του 'Εδιμβούργου. Το «Ταττού» είναι ένα συγκρότημα επιλέκτων στρατιωτών εκ τών διασημωτέρων σκωτικών συνταγμάτων που με τούς περίφημους αλύους και τīs μπάντες τών μονάδων τους έκτελούν θεαματικές άσκήσεις πυκνής τάξεως, ενώ οι μουσικές και οι αλύοι παιανίζουν διάφορα έμβατήρια. Οι Έλληνες μετέχουν για πρώτη φορά στην έκδήλωση αυτή, που αποτελεί την συμβολή της Σκωτικής Στρατιωτικής Διοικήσεως στο μοναδικό Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής και Δράματος του 'Εδιμβούργου, που άρχισε

Συνέχεια σελ. 62

Οι φουστανέλλοφόροι πρεσβευταί

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΥΖΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΡΑΚΟΦΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

ΠΕΝΤΟΖΑΛΗ. ΟΙ ΒΡΑΚΟΦΟΡΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΗΧΟΥΣ ΤΗΣ ΛΥΡΑΣ

ΚΛΑΡΙΝΑ, ΒΙΟΛΙΑ, ΛΑΓΟΥΤΑ, ΝΤΑΟΥΛΙΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ΡΥΘΜΟ ΣΤΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ

ΤΟ «ΓΚΡΑΝ ΦΙΝΑΛΕ» του φεστιβάλ. "Όλα τὰ τμήματα είναι παρατεταγμένα στην πλατεία του Κάστρου, αποδίδοντας χαιρετισμό στο τιμώμενο πρόσωπο. 'Η γαλανόλευκη κυματίζει και σε λίγες στιγμές θα άκουσθῇ ὁ έλληνικός έθνικός ύμνος. Σε τιμητική θέση βρίσκονται οι εϋζωνοι και οι βρακοφόροι τῆς 'Ανακτορικής Φρουράς.

ΕΠΙ ΟΚΤΩ ΛΕΠΤΑ κάθε βράδυ οι εϋζωνοι φρουρούν τīs πύλες του Κάστρου του 'Εδιμβούργου. Είναι ἡ πρώτη φορά που γίνεται τέτια τιμή σε στρατιωτικό τμήμα ξένης χώρας.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Έχει διαπιστωθεί από επιστημονικές έρευνες, ότι άποφασιστικός παράγων γιά την νεανική φρεσκάδα και δροσερότητα του δέρματος είναι ή περιεκτικότητα του εις ύγρον.

Με την πάροδο όμως του χρόνου το δέρμα δεν κατορθώνει μόνο του νά συγκρατή την ποσότητα του ύγρου πού χρειάζεται, και άρχίζει νά διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τό μάτια και τό στόμα.

Μοναδική λύσις...

... είναι ή κρέμα NIVEA πού σάς παρέχει την δυνατότητα νά εξουδετερώσετε αυτό τό μειονέκτημα.

Τό ύγρο-δημιουργά σουστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα νά πιη και άποκαθιστούν την Ισορροπία του ύγρου, ξανοδινώντας έτσι στο δέρμα την φρεσκάδα και την όμορφιά του.

Δοκιμάστε και σεις

Με την τακτική χρήση της κρέμας NIVEA έχετε την δυνατότητα γιά μία εύκολη και άποτελεσματική κούρα όμορφιάς

Κρέμα NIVEA

Όταν μεταχειριζόσθε σουστηματικά κάθε βράδυ κρέμα NIVEA, παρέχετε στο δέρμα σας μία πραγματική ευεργεσία

Τό διψασμένο δέρμα άπορροφά με άπληστία τό θρεπτικό και ύγρο-δημιουργά σουστατικά πού του δίνει ή κρέμα NIVEA.

Έτσι, ξαναπαίρνει τό χαμένο ύγρό του, τρέφεται και γίνεται πάλι φρέσκο και άνθηρό με ώρατο ροδαλό χρώμα

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL" S. A. - SION (SUISSE)

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΑΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. B. Wallé

Εξασφονίζει τις ρυτίδες, ξανοφέρνην την όνοιξη στην έπιδερμίδα

‘Ο “Αγιος τών άλλάνηδων

Θρύλοι κ’ ιστορία γύρω από μιάν άγνωστη σπηλιά στην Άκρόπολη

Α κρόπολη! Ναι, ή Άκρόπολη με τό παλιό και τό σύγχρονο μεγαλείο της, τις έκκλησιές και τά θεϊκά παλάτια της, έξακολουθεί νά ρίχνη τις ματιές της ψηλά στον ούρανό και πέρα, στις κορφές του Όλυμπου, ξαναθυμίζοντας την όμορφιά μιās θρησκείας, πού μόνο μιιά ήθική, πνευματική, καλλιτεχνική πολύμορφη άνωτερότης μπορούσε νά τεχνουργήσει.

Ό ξερός αυτός θράχος, πού ξεπρόβαλλε στον παλιό καιρό σαν ξωτικό μέσ’ στο Άτικό λεκανοπέδιο, άνάμεσα στις γύρω του όμορφιές, διαλέχτηκε γιά τό μεγαλύτερο κέντρο της λατρείας των θεών.

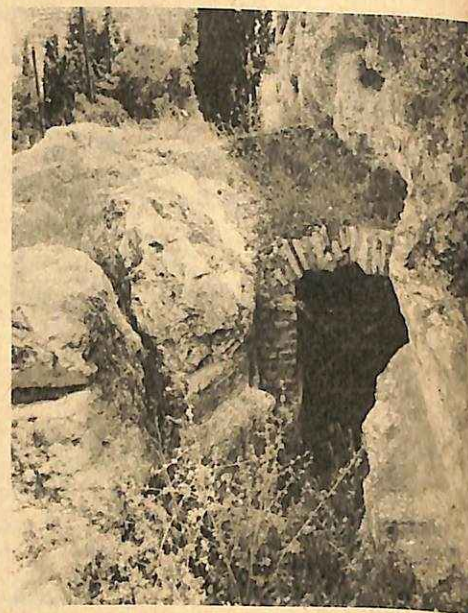
Κι’ άν έμειναν μόνο έρείπια, δεν έπαψαν νά δείχνουν σ’ όλο τον κόσμο τη μεγαλοσυργά άπόδοση των προγόνων πούφτιαξαν τους ώραιους θεούς τους κι’ άνάλογα τά παλάτια τους, ψηλά - ψηλά, στο άχανές, και γιά τη λατρεία τους τις έκκλησιές με την προύμενη άρχοντιά, γιά νά υποδέχονται τους θεούς, πούχουν τη συνήθεια ν’ άνεθοκατεβαίνουν άπ’ τον ούρανό στη γη με άμεση συμμετοχή στις καλές και τις μπαμπάντικες έπιχειρήσεις των άνθρώπων.

Ό θράχος αυτός, με τά στολίσια του, κρύβει άκόμη μυστικά της μεγάλης καλλιτεχνικής ελληνικής πρόδου, πού θέλουν τον καιρό τους γιά νά δοϋν τό φώς του άττικού ήλιου. Όχι μόνο πάνω στην κορφή του, αλλά και στους θράχους του και στα κατάβαθα της παλιάς κι’ όμορφης συνοικίας του Ριζόκαστρου. Αυτών τών θράχων δεν τόν στόλισαν μονάχα οι άνθρωποι, αλλά κ’ οι θεοι και περισσότερο ή προστάτρια Άθηνά, πού κοντά στο φρέσκο, πράσινο και δροσλόυστο δασύλλιο πού τόν δαχτυλιώνει, σκόρπισε παντού μαργαρίτες, τις αύγινουπιλιές, όπως τις λέει οι Πλακιώτες, γιά νά τόν στολίζουν κάθε άνοιξη.

Μέσ’ στις σπηλιές, πούναι χαμένες γύρω στους τραχιούς θράχους, οι άρχαίοι φτιάξαν νοούς του Όπώλλωνα, του Πάνα και της Άγραιού, κόρης του Άκταίου, βασίλειος της Άττικής, πού την πήρε γυναικα ό Κέκροψ και γέννησε τόν Έρυσίχθονα και τρεις κόρες, τις Άγραιον, Έρσην και Πάνδροσον. Την Άγραιον άγάπησε ό Άρης, με τόν όποιο έγέννησε την Άλκιπην. Η κόρη αυτή θεληματικά προσφέρθηκε νά θυσιάσθ γιά την σωτηρία της Άθηνας, γι’ αυτό κ’ οι Άθηναίοι της φτιάξαν στην Άκρόπολη μία έκκλησία πού μέσα σ’ αυτή οι έφηβοι ώρκοδόντουσαν νά υπερασπίζονται την πατριδα μέχρι θανάτου. Οι σπηλιές αυτές βρίσκονται στη θόρεια πλευρά, αλλά και στις άλλες, και μεταβλήθηκαν τη χριστιανική έποχή σ’ έκκλησιάς, όπως και σήμερα στη δυτική πλευρά συνεχίζει ή σπηλιά πού Θρασύλλου νά στεγάσει την Άπαναγία τη Σπηλιώτισσα.

Στην άρχαιολογική έφημερίδα του 1897, ό Π. Καθόδισας δημοσιεύει μία μελέτη γιά την τοπογραφία της Άθηνας και γιά τις σπηλιές μέσ’ στους θράχους της Άκροπόλεως. Στή μελέτη αυτή άναφέρονται κ’ οι σπηλιές του Όπώλλωνα και του Πάνα, ή μία κοντά στην Άλλα. Σ του Όπώλλωνα, πού είναι μεγαλύτερη, θρέθηκαν μετά τό καθάρισμα της κόγχης σκαλιστές στο θρά-

χο γιά την τοποθέτηση των άναθημάτων. Κι’ αυτή μεταβλήθηκε άργότερα σε χριστιανικό έκκλησάκι, με τοιχογραφίες του Χριστού, της Παναγίας και του Άγίου Δημητρίου, πού με τόν καιρό σήστηκαν. Ό γύρω θράχος είναι τρομαχτικά άπότομος και γιά τό άνέεασμα θάπρεπε νά μεταχειρίζονται ή μόνιμες ξυλινές σκαλιστές ριζωμένες στους θράχους ή άνεμόσκαλες. Ό Πανσανίας άναφέρει: «Καταβάσι δέ ούκ ές την κάτω πόλιν, άλλ’ όσον ύπό τά Προπύ-

Η ΕΙΣΟΔΟΣ του ναού στον θράχο είναι κλεισμένη στις ήμέρες μας.

λαια πηγή τε ύδατος έστι και πλησίον Όπώλλωνος Ιερόν, έν σπηλαιώ...».

Οι άνηφοριές της Άκροπόλεως, άπ’ τά παλιά τά χρόνια ως τά σήμερα, στολίζονται άπό πευκόφυτα δασύλλια. Τό πιο πυκνοφυτεμένο είναι τό Β.Δ., πού άντίκρύζει τη συνοικία του Θησείου με τό σπιτομάνι της, την Άγ. Μαρίνα, τό Άστεροσκοπείο και τό Ιερό πούφτιασαν οι Άθηναίοι γιά νά θάψουν τά κόκαλα του Θησά, του ήρωα της Άθηνας, πού τό 468 π.Χ. τά μετέφερε άπ’ τη Σκύρο ό Κίμων. Σ τό Β.Δ. πευκόφυτο μέρος, άπό πολλά χρόνια μαζεύονταν οι νεαροί άλητόπαδες, τ’ άλλάνια ή άλλανάρικα, στένοντας έξόεργες ή μαζεύοντας μανιτάρια. Κάποια μέρα, δυο τρεις άπ’ αυτούς, σκαρφαλώνοντας τους άπότομους θράχους, άντίκρυσαν ψηλά νά χάσκουν οι σπηλιές, και με την εδκινησία της ηλικίας τους φτάσαν σε τρεις σπηλιές - φυσική συνέπεια - «Βρέ παιδιά, μπαίνουμε μέσα, μπας και θρούμε τίποτα». Μόλις, όμως, φτάσαν στο άνοιγμα της πρώτης, άντίκρυσαν έκπληκτα στη μία πλευρά σκαλισμένη στο θράχο μία εικόνα Άγίου σαρκοφωγμένη άπ’ την πολυκαιρία, κάνουν τό σαυρό τους και προχώρησαν ψάχνοντας. Άμα κατέβηκαν, έβλεπν στην παρέα τους γιά την εικόνα πούταν κατατρυπημένη άπό χτυπήματα και πήραν

Τού καθηγητού Κ. ΡΙΒΟΥΡ

όλοι μαζί την άπόφαση στον άγνωστο αυτό Άγιο νά δώσουν ένα όνομα και τόν έβλεπν: «Άγιο Άλανιάρη», γιά νάναι δικός τους προστάτης.

Τό εύρημα και τό όνομάτισμά τους έγινε κοινό μυστικό σ’ όλη τη συνοικία του Θησείου, όπου μερικοί νοικοκυραίοι παίρνουν την άπόφαση νά έξακριθώσουν τό γεγονός. Και μία Κυριακή πρωί, με όδηγούς μερικά άλλάνια, πήγαν και θρέθηκαν μπρος στην εικόνα. Γυρίζοντας στο καφενείο πού τους περίμενε ή συντροφιά τους, τους έβλεπν ότι ή διάδοση άληθεύει και άποφάσισαν νά έορτάζουν τόν Άγ. Άλανιάρη τη Μεγάλη Παρασκευή με φωταψίες.

Τους μάγκες, πού δεν άπολείπουν άπό καμμία συνοικία και μάλιστα άπ’ τις παλιές, όπως ή Πλάκα, τό Θησείο, του Ψυρρή, ό κόσμος τους φωνάζει άλλητες κι’ άλλανάρηδες. Άπ’ τη μυθολογία μαθαίνουμε ότι ό Άλγής και δωρικά Άλλάς. γιός του Ιππότου, ένας άπ’ τους άπογόνους του Ήρακλέους, πολέμησε με τους Ήρακλείδες, δταν μπήκαν στην Πελοπόννησο. Γιά τη νίκη, του χάρισαν την Κόρινθο, όπου έγινε βασίλειος διώνοντας τους Σισυφίδες. Οι βασιλείδες της Δωρίδας και Ύανθίδος παρέδωσαν της χώρες τους στον Άλγην κ’ έβησαν σαν άπλοι πολίτες. Άλλα χρόνια άργότερα, με τη βοήθεια του Ήρακλείδη Άρθαμένη, πήγε νά καταλάβη την Άττική και την Άθήνα, πού σώθηκε άπ’ τόν Κόδρο. Οι Κορίνθιοι θεωρούσαν τόν Άλγην ήρωα και πήραν άπ’ αυτόν την όνομασία «Άλγτιδες». Οι άπόγονοι του βασιλέψαν επί πέντε συνεχείς γενεές, ως τόν καιρό πού πήρε την άρχή ό Βακχίδης, άπόγονος του Ήρακλέους, βασίλειος της Μεσσηνίας, πού πολέμησε με τους Λακεδαιμονίους. Γυρίζοντας στην πατρίδα του, θυσιάσε την κόρη του γιά τη

Η ΕΦΘΑΡΜΕΝΗ εικόνα του Άγίου Άλανιάρη, σκαλισμένη στον θράχο.

ΣΤΗΝ Β.Δ. ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΑΝΙΑΡΗΣ

σωτηρία του λαού του και σκοτώθηκε πάνω στον τάφο της.

Τόν Άλγην έθεώρησαν μερικοί Ιστορικοί θεότητα της φοινικικής μυθολογίας πού λατρευόταν στην Άκροκόρινθο με τη Σισυώνα Άσάρτη. Κατ’ άλλην μυθική παράδοση, Άλγής ή Τιτάνες έγιναν κατά την κοσμογονία των φοινίκων οι μυθικοί ήρωες Άργος και Άγρύτης ή Άγρούκρος. Ό Άγρύτης άναφέρεται στη Βίβλο σαν μεγάλος θεός, πού τούσαν κάπου ένα έξανο πάνω σ’ έναν κινητό ναό, γιά νά δείχνουν πώς ήταν δεικνίητος. Οι Άγρύτες ή Άλγής δεν ζούσαν μόνιμα σ’ έναν τόπο παρά γυρίζαν δλοδθε κι’ άρπαζαν ό,τι τους λάχαινε. Όταν μέναν γιά λίγον καιρό σ’ έναν τόπο, ζούσαν σε σπηλιές με φραγμένες αλές.

Έτσι στους νεότερους χρόνους έμεινε τ’ όνομα Άλγής ή Άλανιάρης γιά τ’ άστεγα του δρόμου παιδιά, πού μερικά ζούσαν μέσα σε σπηλιές κ’ οι φίλοι μας του Θησείου, με τό δικό τους δώσαν στον σπηλαιόδο κι’ άγνωστο Άγιο, τ’ όνομα «Άλανιάρης».

Οι νοικοκυραίοι, λοιπόν, του Θησείου κάναν μιάν έπιτροπή κι’ άρχισαν έναν έρω να γιά τά έξοδα της γιορτής του Άλανιάρη κι’ ό,τι περίσσευε τό μπόρσαν στους φτωχούς. Η γιορτή έπρεπε νά γίνεται με έπισημότητα και φωταψίες γιά νά φωτίζεται κ’ ή Άκρόπολη. Άρχισαν νά μαζεύουν τενεκέδες πετρελαίου και μεγάλους κάλυκες δόιδων, τις γέμιζαν ρετσίνα, πού τό πέτασαν οι ταβερνιάρηδες όταν καθάριζαν τά θαρρέλια τους γιά τόν καινούργιο μούστο, κι’ άράδισαν δλ’ αυτά τά δοχεία γύρω άπ’ τους θράχους πού θρισκόταν οι εικόνα του Άγίου κι’ όπου άλλοι θρισκόταν μέσα στους θράχους κατάλληλη θέση. Επίσης άγόραζαν σκόνες με διάφορα χρώματα, ένεντικά φαναράκια, βεγγαλικά, πυροτεχνήματα, πολλά κεράκια και τέλος βαρελότα, τρακατορούες, τρίγωνα και άλλα παρόμοια.

Η προετοιμασία άρχισε άπ’ τό πρωί της Μεγάλης Παρασκευής. Πρό της γιορτής, έπρεπε νά περιποιηθούν την σπηλιά με την εικόνα του Άγίου, γι’ αυτό τόν παύρνον μαζί τους μία γυναίκα, μία - δυο όκάδες λάδι και πολλά κεράκια. Τη γυναίκα την άνέβαζαν πάνω στη σπηλιά, καθάριζε και σκούπιζε τό γύρω μέρος, άναθε τό καντήλι και τά κεράκια, πού τά στερώνε στους γύρω θράχους. Στο τέλος, τά μέλη της έπιτροπής κουβαλούσαν νταμιζάνες με κρασί και μπλόκους μεζέδες. Πρό της γενικής φωταψίας, κρεμόσαν

σ’ άρκετή άπόσταση τά ένεντικά φαναράκια.

Σιγά - σιγά, ό περιωρισμένος άριθμός της έπιτροπής και των άλλων μεγάλωσε κ’ έτοι άρκετός κόσμος συμμετείχε στην πρωτότυπη αυτή γιορτή. Τέλος του 1886, άρχές του 87 γεννήθηκε σοδορό ζήτημα, πού χώρισε τους πιστούς του Άγίου Άλανιάρη σε δυο μερίδες. Η μία είχε τη γνώμη ότι ό Παρθενών και τά μεγαλειώδη άλλα μνημεία έπρεπε και τη νύχτα νά δείχνουν την όμορφιά τους. Η Άλλη θεωρούσε τό φωτισμό θεόληωση, έκτός πού δεν είχαν ούτε τόν καιρό, ούτε τά μέσα γιά τόν προύμενο φωτισμό. Ό Τιμολέων Άμπελής δημοσιεύει τό 87 στην Εποικίλη Σποάν τού Άρσένη τό έξής ποίημα: «Είς τά έρείπια της Άκροπόλεως - φωτισμένα διά πυρσών»:

Της ταράττει την γαλήνην θείου δράκου ένα μένει ή Έλλάς έρεισμένη, ή δοξαία μας Έλλάς:

Της φωτίζει με όπτηνν με καννίνουσιν λαμπάδα, την πεντελικήν παστάδα δσον άκει ή Παλλάς:

“Αν λατρείας λυχνος είναι, είναι ετέλης λατρεία. “Ηοη ή Φοίβη ή γλυκεία ήοη ή Άλγία ή Άττική.

Αμύμον κάλλιον όπτηναι ποδ της Φοίβης της μεγάλης: Αμύμονας φως βενγάλης πός τό φως της τό γλυκό:

“Εροειν δτι ώραιον είδον οι θεοί αιώνες “Ερεχθία, Παρθενώνες, της εοκείας ή κοίτης...

Κέντρον τελετών ματαιών κ’ έπιδείξουν νά γίνη: νά καννίη ή όπτην επί δόξης λαμπότης:

“Η δέν έχει τί νά δείξη ή Έλλάς ή πρην μεγάλη νέναν δόξαν, νένά κάλλη και παρναγαθεί παιδοά:

Τας όδους της περιδέρχει, δταν ποιγνίπας ένείκη: Τά έρείπια καννίη κ’ έπιδείξουν νά γίνη: νά καννίη ή όπτην επί δόξης λαμπότης:

“Εν νυκτί νά τά ίδήτε θέλετε: άντι όπτηνης φως προμείναιτε σελήνης... έχει Φοίβη ή Έλλάς.

“Ετσι, λοιπόν, άρχισε ό πρωταρχικός φωτισμός με τά ένεντικά φαναράκια και τά κεράκια κι’ όλοι περίμεναν νά βυθ ό έπιτάφιος της Άγίας Μαρίνας. Μόλις πρόσβλε στην πόρτα της έκκλησίας, τους διναν άναγνωριστικά και συμπεφωνημένα σινιάλα.

Φωτιά στο ρετσίνα κι’ άπάνω του πολυχρωμή σκόνη. Κίτρινες, πράσινες, κόκκινες διατάγειες σκόρπιζαν ψηλά τις χρωματισμένες σπίνες και φλόγες και μία φαντασμαγική μεγαλόπρεπη εικόνα, με τά βενγολικά και τά πυροτεχνήματα, φωτίζε όλα αυτά τό μέρος της Άκροπόλεως συνοδευόμενη με τους δαιμονιάρχους κρότους των βαρελότων.

Άπ’ την πλατεία του Θησείου, τό μαγευτικό θέαμα με την πολυχρωμή άνταύγεια δημιουργόσε στον κοσμάκη κατάληψη κι’ άρκετοι από την άκολουθία του έπιταφίου σταματούσαν νά τό χορτάσουν. “Ωστε, ό σημερινός φωτισμός δεν είναι πρωτότυπος, αλλά μίμησά του πός τιμήν του Άγίου Άλανιάρη μερικοί εκείνου φωτισμού πούζινε και στην Άκρόπολη μία μυστικαπαθή ζωτικότητα. Άμα παίρναν φωτιά όλα, άρχιζε τό γλέντι, έξάπλωναν στα χορτάρια, με γυνικό φαγοπότι.

Αυτό ήταν τό τέλος της γιορτής του Άγίου Άλανιάρη. Τού έθιμου τούτου έγινε χρήση και γιά πολιτικούς σκοπούς. Τό 1932 με τόν Τσαλδάρη, πού μίλησε από ένα σπίτι της πλατείας, και τό 1934 γιά τόν Κοτζί. Άργότερα, κατέβη διαταγής τού ύπουργείου, τό μέρος κλειστική μέσα σε συμπροτάγεια και δεν ξανόνοιζε. Στό μεταξύ ό Άγιος έξακολουθεί νά φωλιά γιά τόν έαυτό του τό πραγματικό του όνομα. Στην εικόνα του διακρίνεται πολλά χαλάσματα και τρύπες - από τί:

Κατά πώς λένε, κάποια σκατεινή μέρα, επί τουρκοκρατίας, ένας φανατικός Τσερκαλής, πού τόν ένοχλούσε εκεί ψηλά ή εικόνα του Άγίου, πήρε έναν καλά κι’ άρχισε γά τόν άνεθοκατεβάση σμά κι’ άναβάνε, κάνοντας τις τρύπες πάνω στην εικόνα, κάνοντας τις τρύπες πού φαίνονται στα διάφορα μέρη της. Μά κ’ ή όπομονή έχει τά όριά της, όχι μόνο στους άνθρώπους, παρά και στους Άγίους: έτοι ό ένα κοκό χειρισμό, ό κοσμάς κλώτσησε, χτύπησε τόν Τουρκαλά σό κεφάλι και τόν γκρέμισε κάτω άπ’ τους θράχους! Νάναι άλληθες; Ποιός τό ξερεί!

Η Ζωή μας

Φ

θινόπρωτο... Μια χρυσόσκκινη μελαγχολική πνοή άγγιξε κιόλας το ήρεμο πάρκο, την δενδροστοιχία, το δρόμο, τη γλάστρα του μπαλκονιού. Θαρρεί κανείς πως έρχεται συντροφιά με το ψυχρό αεράκι για ν' ανοίξουν το δρόμο στις ατελείωτες χειμωνιάτικες νύκτες. Σε λίγο θα φανερωθούν στις γωνιές του δρόμου οι καστανάδες και θ' άκουσθι το πρώτο γοργό δῆμα της μαθήτριας. Μια καινούργια Άθινα γεννιέται. Διψασμένη για την πολυθρόνη κίνηση, τη εύθυμη ζωή και την πολύχρωμη λαμπρή όμορφιά των φώτων. Κ' ενώ εμείς χαρούμενοι νοιάζουμε την θαλπωρή της έντονης χειμωνιάτικης ζωής να φθάνη, οι μικροί, μελαγχολικοί, αντικρύζουν στις διτρίνες τις μπλε ποδιές και αναλογίζονται τους τέσσερις τοίχους της τάξεως, με τα παλιά θρανία και την μικρή τσιμεντένια αλήη με το έτοιμόροπο ξύλινο υπόστεγο. Ξέρετε όμως πως έχετε έσεις την εύθυνη για την αντίπαλεια που δείχνει το παιδί σας για το σχολείο; Γιατί η σύγχρονη παιδαγωγική υποστηρίζει, και πολύ σωστά, πως το περιβάλλον, όπου περνά τις σχολικές του ώρες το παιδί, το επηρεάζει ψυχολογικά και συντείνει στην καλή ή την κακή του επίδοση. Ένα παιδί, από το νήπιο μέχρι την μαθήτρια του γυμνασίου, παρακολουθεί πίο αποδοτικά τις μορφωτικές διδασκαλίες που γίνονται σ' ένα πολιτισμένο περιβάλλον. Αν θέλετε, λοιπόν, να κάνετε το παιδί σας ν' αγαπήσει το σχολείο του και να περιμένει με αγωνία την ημέρα που θα ξαναγυρίσει στη μαθητική ζωή, δώστε του την ευκαιρία να φοιτήσει στο νηπιαγωγείο — παιδιά 3-6 ετών —, στο δημοτικό ή στο γυμνάσιο θηλέων της Σχολής Μίνιας Άθηνων, όπου από τον έπόμενο σχολικό χρόνο θα λειτουργήσουν στην μαγευτική πευκόφυτη περιοχή του Άλφειου της Φιλοθέης. Μαζύ με την πείρα και την παράδοση των πενήντα ετών εκπαιδευτικής ζωής της Σχολής, θα έχετε στη διάθεση του παιδιού σας ένα μοναδικό για την πατρίδα μας κτιριακό συγκρότημα που σύντομα πρόκειται να επεκταθεί. Πολυμόρφο, ανοικτόκαρδο, συγχρονισμένο, με άνετες αίθουσες διδασκαλίας, ατομικά θρανία, χρηματισμούς μελετημένων για να κουράζουν τα παιδιά, εγκαταστάσεις κλιματισμού για το άερα, προσφέρει μια πρόσχαρη διαμονή, μακριά από τους θορύβους και την πνιγνή ατμόσφαιρα της πρωτεύουσας. Το νηπιαγωγείο, που λειτουργεί από πέρσι στην Φιλοθέη, σ' ένα ανεξάρτητο κτίριο, στην οδό Ρίμινι 2, 7η στάση Φιλοθέης, και το δημοτικό και το γυμνάσιο, στην οδό Πίνδου 1, με το ζεστό φιλικό τους περιβάλλον θα δώσουν στα παιδιά σας την αίσθηση μιας υπ'αρίστης και διασκεδαστικής παραμονής στο καταπράσινο αυτό προάστιο της πρωτεύουσας.

Μ

ετα την Κάλλας, την 'Επίδαυρο, τη ζέστη, τα νησιά, τις διακοπές, το θέμα της ημέρας είναι αναμφισβήτητο ή Θεσσαλονίκη. Η συμπτωτεύουσα, με τα ωραία σπίτια, τους εύγενικούς κατοίκους, τον 'Αη-Δημήτρη και την Διεθνή 'Εκθεση, που ξεφυγε πιά από τη μορφή της έμποροπανήγυρης για να γίνει, όπως λένε, έφετος πραγματικά διεθνής, πλούσια και μεγάλη. Άλλα υπάρχει κ' εδώ ένα μεγάλο έρωτηματικό για τον έπισκέπτη της. Θα βρή δωμάτιο σε ξενοδοχείο ή σε σπίτι ή μήπως κινδυνεύει να διακυβευτεί στο δρόμο; Μην ανήσυ-

Οι πίο γοητευτικές γυναίκες της πατρίδας μας, οι Βασιλίσσες της όμορφιάς, της ακηνης, της δόξης και του μικροφώνου, λατρεύουν το κομψό ντύσιμο μιας άπλης φούσσας μ' ένα πρωτότυπο χαριτωμένο πουλόβερ της Τρικιάς. Η γνώση ήθους πίο το θέατρο και του κινηματογράφου Νάντια Χωραφά, που γυρίζει αυτές τις ημέρες την καινούργια της ταινία «Η Νάνσυ την... ψώνισε» διδάξει στο σύντομο ταξίδι της στην Θεσσαλονίκη από το υποκατάστημα Τρικιάς της οδού Μητροπόλεως 51, ένα χαριτωμένο ριγέ φθινοπωρινό μπλουζάκι.

χίτε. Η Θεσσαλονίκη δεν δείχνει κανένα. Η φιλοξενία της τους χωράει όλους. Ένα σπίτι Θεσσαλονικιστικό, άλλωστε, είναι κάτι που αξίζει τον κόπο να το ζήσουμε. Είναι κάτι που θα θυμάστε για πολύ καιρό με νοσταλγία. Έχει μια έντελώς δική του πολιτισμένη άρχοντική ατμόσφαιρα. Έχει εκείνο το κάτι που σε τραβάει και σε μαγεύει. Όλοι για τη Θεσσαλονίκη λοιπόν. Αυτόκινητα, τράινα, αεροπλάνα θα μεταφέρουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, για να χαρούν μια σόβαρη και ασυτή Διεθνή 'Εκθεση. Λίγες ξένοιαστες ή μέρες, κάποιο ένθιμο και ό γυρισμός στην καθημερινή ρουτίνα. Άλλά τί θα μπορούσε άραγε να ψωνίσει στο καταπράσινο αυτό προάστιο της πρωτεύουσας.

φθονα, μας κάνουν άργότερα να μετανοήσουμε για την έπιπολαιότητά μας. Υπάρχει, όμως, κ' εδώ το μυστικό για μια έπιτυχημένη έκλογη. Μια «μαγική» διεύθυνση στην Θεσσαλονίκη, που σε προστατεύει από τον κίνδυνο να πετάξης άσκοπα τα λεπτά σου και σε προφυλάσσει από το πικρό ένδεχομένο να σου πούν: «Αυτό όρθηκες να φέρης, τέλος πάντων, από την Θεσσαλονίκη;». Μια διεύθυνση που αξίζει να σας την έμπιστευθώ. Είναι στην οδό Μητροπόλεως 51, γωνία Καρόλου Νηλ. Έκει θα βρήτε, όπως και στην Άθινα στην οδό Έρμου 6 και στην οδό Πατησίων 141, άπέναντι από την «Αελλώ», ό,τι λαχταράει περισσότερο ό άνθρωπος που αγαπάτε, η μυστή σας, η γυναίκα σας, ή κόρη σας, ή αδελφή σας, ό άνδρας σας, ή μητέρα σας, άλλά γιατί όχι και σείς ή ίδια. Είναι το κατάστημα που πουλάει κατ' άποκλειστικότητα στην συμπτωτεύουσα τα φημισμένα πλεκτά Τρικιάς και σας έπιφυλάσσει μια χαρούμενη έκπληξη: Μια ύπεροχη συλλογή από τις πίο έπιτυχημένες φθινοπωρινές και χειμωνιάτικες ζακέτες, μπλουζες, φούστες, παντελόνια και πουλόβερ της έφετεινης κολεξιόν της Τρικιάς, που άπεφάσισε να την πρωτοπαρουσιάσει στη Θεσσαλονίκη, με την ευκαιρία της Διεθνούς Έκδέςως.

Τ

ό καλοκαίρι με την ξενοιασιά και τη γοητεία του μας κάνει να άδιαφορούμε για τις λεπτομέρειες της όμορφιάς μας, μου έλεγε, σε μια κουβεντούλα που είχαμε πίο ημερών, στο νοτιότοπο της της όδου Άμερικής 15, η έκλεκτή αίσθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ. Τώρα λοιπόν που θα γυρίσετε από τις έξοχές, πρέπει να ένδιαφερόσθε περισσότερο για το δερμα του προσώπου σας, που χρειάζεται ένα ριζικό καθάρισμα για να αντιμετώπισή την κακή έπίδραση του χειμώνα που έρχεται.

Τ

ό ψυχρό φθινοπωρινό αεράκι είναι το πρώτο σκαλοπάτι της μεταβολής του καιρού. Τώρα το νοιάζει κανείς περισσότερο το δράδυ, άλλά σιγά-σιγά θα γίνει αισθητό και

την ημέρα. Μια μεταβατική έποχή άρχίζει. Μια έποχή με θλιμμένη όμορφιά, χρυσάφνια φύλλα, ξεχωριστή γοητεία. Και ή άλλαγή δεν περιορίζεται στη φύση. Έπηρεάζει κάθε ζωντανό οργανισμό. Και πολύ περισσότερο τη γυναίκα έπιδερμίδα, που είναι τόσο ταλαιπωρημένη από το ζεστό καλοκαίρι, τη βάλασσα, τον ήλιο. 'Ιδιαίτερα μάλιστα οι γυναίκες που έχουν ντελικάτο δερμα αντιμετωπίζουν κάθε φθινόπωρο και άνοιξη ένα μεγάλο κίνδυνο καταστροφής της έπιδερμίδας τους. Άλλά μη τρομάζετε! Ένα όνομα που μαγνητίζει τις γυναίκες σε κάθε γωνία της γής, η Χάρριετ Χούμπαρντ Άγιερ, σας

προσφέρει τώρα μια σειρά από καλλυντικά, που έγιναν έπειτα από πολύχρονες μελέτες με βάση το χαμομήλι και είναι μοναδικά για τις ντελικάτες έπιδερμίδες, που έπηρεάζονται εύκολότερα από τις άλλαγές του καιρού. Δοκιμάστε, λοιπόν, και σείς το γαλάκτωμα Special Cleanser, τις κρέμες Special Day Cream και Special Night Cream και την Special Base για τα χείλη. Έτσι θα δώσετε στο δερμα σας μια ύπεροχη άπαλότητα και άνταύγεια υγείας και όμορφιάς.

Η

έλετε να χαρήτε τα σχήματα, τα χρώματα, το φως; Όποια κι αν είναι ή ηλικία σας, έστω κι αν ποτέ ως τώρα δεν άσχοληθήκατε με το σχέδιο, μπορείτε να έχετε μια εύχαιστη και άποδοτική σπουδή στο σπίτι σας, την όποια σας προσφέρει ή Σχολή Α.Β.Σ. του Παρισίου με το όμώνυμο ίδρυμά της των Άθηνών για σκίτσο, σχέδιο, χρώμα. Μέσα σε λίγους μήνες θα βλέπετε το κάθε τι με άλλο μάτι, θα χαιρέσατε πράγματα που πρίν

Θαυμάσια στυλιζαρισμένο χιουμοριστικό σκίτσο έκτελεσμένο έπειτα από λίγων μηνών σπουδή της Α.Β.Σ.

ούτε καν τα προσέχατε κ' ή ζωή σας θ' άλλάζετο ριζικά. Για περισσότερες πληροφορίες, μια έπισκεψη στη Σχολή Α.Β.Σ. της οδού Πανεπιστημίου 10 —τηλ. 21.473— ή άκόμη, κι αν έμποδίζσατε ή μένετε στην έπαρσία, ένα σύντομο γράμμα σας με το άπόκομμα αυτό είναι άρκετα για να σας στείλουν έντελως δωρεάν και χωρίς καμιά ύποχρέωσή σας το Άναλυτικό τεύχος με λεπτομέρειες για το σύστημα, τους όρους έγγραφής και τον τρόπο λειτουργίας της Σχολής.

Π

όσο δεν συντελεί άληθεια στην όμορφιά και στην σφιγνότητα του κορμιού ή καθαριότητα ή καεία. Το καθημερινό μπάνιο είναι πραγματική πρόψη για το σώμα. Πολύ συχνά δεν προσέχουν το σαπούνι που χρησιμοποιούν, με άποτέλεσμα να σκληραίνουν και να σκάη ή έπιδερμίδα τους. Γι' αυτό πρέπει να γίνετε κ' έσεις μια από τις εκατοντάδες θιασώτριες των δυό σαπουνιών «Άρωμα», του γνωστού εργοστασίου Χαρίλαος και Κανελλόπουλος, που προσδίδουν στο σώμα μια λεπτή διακριτική μυρωδιά και μια ξεχωριστή άπαλότητα.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Κομψό μά συγχρόνως στερεό το

ORIS

ίκανοποιεί όλα τα γούστα γιατί συνδυάζει την άπλότητα την πολυτέλεια και την άντοχη.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΤΕΓΟΜΥΙΑΝ. 2. ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ — ΚΩ. 3. Ο «ΜΑΡΑ» — ΙΝΑΧΟΣ. 4. ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ. 5. ΑΤΡΙΟΝ — ΟΤΙ. 6. ΓΟΑ — Η «ΝΙΣΣΑ». 7. ΜΥΔΙΑ — ΤΙΣ. 8. ΙΡΑΝ — ΡΑ. Ι. ΝΕΚΕ — ΤΓ' (303) — ΔΡΕΣΔΗ — ΟΙ. 10. ΑΝΔΙΑΣΤΙΚΑΣ. 11. ΜΙ — ΑΡΑΙΑ. 12. ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΤΑΛΑΓΜΙΤΑΙ. 2. ΤΕΡΑΤΟΥΡΓΗΜΑ. 3. ΕΛΑΦΡΑΔΑ. 4. ΓΑΜΟΙ — ΙΝΔΙΑΙ. 5. ΟΜΟΝΟΙΑ — ΡΑ. 6. ΜΩ — ΤΝ' (350) — ΡΕΣ(Σ)ΑΤ. 7. ΥΝΙΑ — Η «ΠΑΣΤΡΑ». 8. ΙΟΝΙΟΝ — ΙΔΙΑΝ. 9. ΑΖΑΝΤΙ — ΔΙΚΗΝ. 10. ΕΤΣΙ — ΑΑΡ. 11. ΚΟΥΤΣΙ-ΚΟΣ. 12. ΦΩΣ — ΟΑΣΕΙ.

Ό ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΔΩΣ — ΠΕΡΙ — ΠΕΣ — ΜΑΤΙ — ΑΔΗΣ — ΑΚΟΜΑ — ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ, σύνολον 43 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να

"ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ.."

* «Πώς λένε τον καφέ στο Κουρδιστάν;», ρώτησα τον "Άλκη Μαργαρίτη, κείνη την αύγη που ή άμαξοστοιχία είχε άράξει, πειθήνια και ράθυμη, σ' έναν άσιατικό σταθμό που περιέργως έγραφε «Α ύ λ ώ ν»...

* «Γιατί ρωτάς;».

* «Για να παραγγείλω».

* Είναι άπίθανη αυτή ή διαδρομή με το τρέινο Άθινα - Θεσσαλονίκη. Όι συνετοί πρέπει να είναι πάντα έτοιμοι για το άναπάντεχο και νάχουν φροντίσει για τον κατάλληλο έξοπλισμό, σά να πηγαίνουν σε «σάφρι». Κανένας λόγος δεν ύπήρχε να ξεμείνουμε, κείνο το πρωί, σε κείνο το χωριάτικο βρωμοκαφεείο. Κι όμως μάς έφαγε μια ώρα σωστή...

* Το ταξίδι αυτό είναι μια παρτίδα πύγκ-πύγκ ανάμεσα στον θαυμασμό και στην όργη, στην έξαρση και στην άηδία. Δεν προφταίνει ή ψυχή να χαρή το ξεδίπλωμα του πανέμορφου τοπίου κάτω άπ' τον όθλο των άστεριών και να πού μαζώνει να ξεμείνουμε, κείνο το πρωί, σε κείνο το συρμό στον έξοργιστικό κείνο σταθμό των Θηδών.

* Υπάρχει, άραγε, Χωροφυλακή στις Θήδες;

* Και τί κάνει; Δεν έτυχε ν' άκούση ποτέ για ένα πολύτιμο προϊόν του τόπου αυτού, που λέγεται έθνικό φιλότιμο; Συναισθάνεται πόσο άσύλληπτα βάρβαρο είναι αυτό που συμβαίνει στις παρυφές του σταθμού με τις νυκτερινές μονομαχίες των ξεχαρβαλισμένων μεγαφώνων;

* Ταχεία!

* Ταχεία, δέβαια, αν εύδοκήσ ό "Υψιστος, αν δεν έχουμε όλισθήσεις, γεωτρήσεις, καθυστερήσεις, διασταυρώσεις, φορτώσεις, μικροεκτροχιάσεις κι άνασυνδέσεις των συρμών.

* Στη Λάρισα, π.χ., ή άμαξοστοιχία έχει άρχισει ήδη να θαυμάζεται, σαν κοσμική Άθιναία, και κάνει ένα σωρό μονούβρες για να ένθυλακώσει ποίος ξέρει ποίο κομψό θαγόνι που της γέμισε το μάτι. Μπρός, πίσω, πέρα, δάθε, μάμπο και τσά-τσά, σφυρίχτρες και φανάρια. Κάθε βδομάδα άνανεύεται ή αίώνια διαμάχη ανάμεσα στο ύπουργείο και στους Σ.Ε.Κ. σχετικά με τα δυό πρόσθετα θαγόνια της Λαρίσης. "Αν κολλήσουν πίσω, λέει, θα ένοχλήσουν τους ξένους! Δι' ό και οι «ξένοι» ταρακουνούνται ένθέρμως επί ήμιαρων πάνω στις κουκέτες τους για να... μην ένοχληθούν!

* Αυτό που σε κάνει να λυσσάς, όταν ταξιδεύς σ' αυτό το συρμό, είναι ή άπότομη μετάσταση από το Τέλειο στο Άνύπαρκτο. Ποτέ δεν ξέρεις πού θα πέσης. Είναι ένας-δυό «κοντυκτέρ», που νομίζεις πως θα γαίνουν από ρομάντσο του Ντεκομπρά, καταπληκτικοί σε τρόπους, σ' εύγένεια, σε περιποίηση, σε κατανόηση, σε φινέτσα. Και παράδπλα ό άλλος τους συνάδελφος, νεώτερης έσοδείας, μουρτζούφλης, δρόμικος, άξύριτος και θιάς με περικεφαλαία!

* Το ίδιο και με το βαγκόν-ρεστωράν. "Ωσπου να χαρής τόμορφο φαί, το άφωγο σεβρίρισμα, κάποιο άσπλαχνό χέρι το άφαιρεί δότεια από την άμαξοστοιχία και το πρωί δεν έχεις να πής ούτε καφέ. Δεν σ' ν' έφ'ρει, λένε...

* Είναι γνωστό πως τους Σ.Ε.Κ. (όπως και τους Σ.Π.Α.Π.) τους έχουν σώσει οι Σταθμάρχες τους. Πώς διατηρούν την καλωσύνη τους αυτοί οι ταλαίπωροι άνθρωποι; Πώς βρίσκουν πάντα ένα λόγο γλυκό να δικαιολογήσουν τ' άδικαιολόγητα, να περισώσουν τουλάχιστον την τιμή του Κλάδου;

* Μά δίπλα στους Σταθμάρχες υπάρχουν —φεύ!— οι Σταθμοί, και ζητάω συγγνώμη για κείνο το δόλιο Κακασάλεσι, γιατί ποίος ξέρει τί συφώρα έχει ζήσει και δεν μπορεί άκόμα να πλυθή, να συγυριστή, να μαζέψη την κόπρη που το πνίγει...

* Κοιτάς έξω, σπύρχεται να φτύσης.

* Κοιτάς μέσα, άνακατώνονται και πάλι τα σωθικά.

* «Μπαλάν» 'Εξπρές» με τα ούλα του! Άγκομαχάει μέσα στην όμορφη νύχτα το τρέινο, στο στενότεριο ροχαλητό των χοντρών μαινάδων άπ' το Κουκάκι και των παχυκάπουλων κενταύρων της οδού Τσιμισκή...

* Σε μια γωνία το δάχτυλο της μοίρας έχει καθλώσει, όλονυχτίς, δυό άπεσταλμένους του νεοετούκτου 'Οργανισμού Χειροτεχνίας που σπουδάζουν ένδελεχώς το «ροκόκο» του θαγαυιού στους ήχους ενός τρανζίστορ άπ' το δίπλα θαγόνι, που έχει συλλάβει ποίος ξέρει από ποίο σταθμό μιάν άσείρευτη πηγή θανατηφόρου μπουζουκομελωδίας.

* «Η 'Υδρα, έλεγε τις προάλλες ή Μελίνα, είναι ιδεώδης τόπος για θάνατο».

* Άκόμα πίο ιδεώδης, — ένα βαγκόν - λί...

Index

Η περίφημη για τα χαρτοπαικτικά της κέντρα πόλη του Λας Βέγκας είναι ένας αληθινός μαγνήτης όχι μόνο για τους μεγάλους και πλούσιους παίκτες, αλλά και για τις ωραίες χορεύτριες. Πλήθος μπαλλέτων συναγωνίζονται να πετύχουν μερικές εμφανίσεις στα πολυτελή καμπαρέ του για να διασκεδάσουν τους χαμένους ή κερδισμένους, αλλά πάντοτε απαιτητικούς θαμώνες τους. Έξ' άλλου, η κοσμοπολιτική πελατεία των νυκτερινών κέντρων της πόλεως, που έχει αποθεώσει την τράπουλα, θέλει ποικιλία, αλλαγή και κυριαρχείται από τα έκλεκτικά γούστα των ανθρώπων που χάνουν ή αποκτούν περιουσίες σε μια βραδιά.

Ένα τυχερό συγκρότημα είναι το μπαλλέτο των «Μπλούμπελς Γκέρλς», που κατάρθωσε να υπογράψει συμβόλαιο εργασίας για ένα ολόκληρο χρόνο στο Λας Βέγκας. Τα κορίτσια του παγκοσμίου φήμης μπαλλέτου δουλεύουν σκληρά και είναι υποχρεωμένα να ξεοδεύουν μεγάλο μέρος της αμοιβής τους -185 δολάρια την εβδομάδα- στις βαρύτιμες τουαλέττες, τις οποίες πρέπει να αλλάζουν συνεχώς για να εμφανίζονται στο κοινό των εκατομμυριούχων που αναπαύονται, γλεντούν και χαρτοπαίζουν στο Λας Βέγκας.

Πολλές όμως χορεύτριες δεν θαμπώνονται από τα δολάρια που κερδίζουν, ούτε γοητεύονται από τη ζωή της περιέργης χαρτοπαικτοπόλεως. "Αν και μερικές από τις κοπέλλες του «Μπλούμπελς» έχουν αγοράσει αυτοκίνητα και αλογα ιπποδρομιών, άλλες δεν κρύβουν τη νοσταλγία τους και μετρούν τις ημέρες που θα περάσουν ακόμη εκεί. Ώσπου να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και στους δικούς τους.

■ ■ ■

(Camera Press)

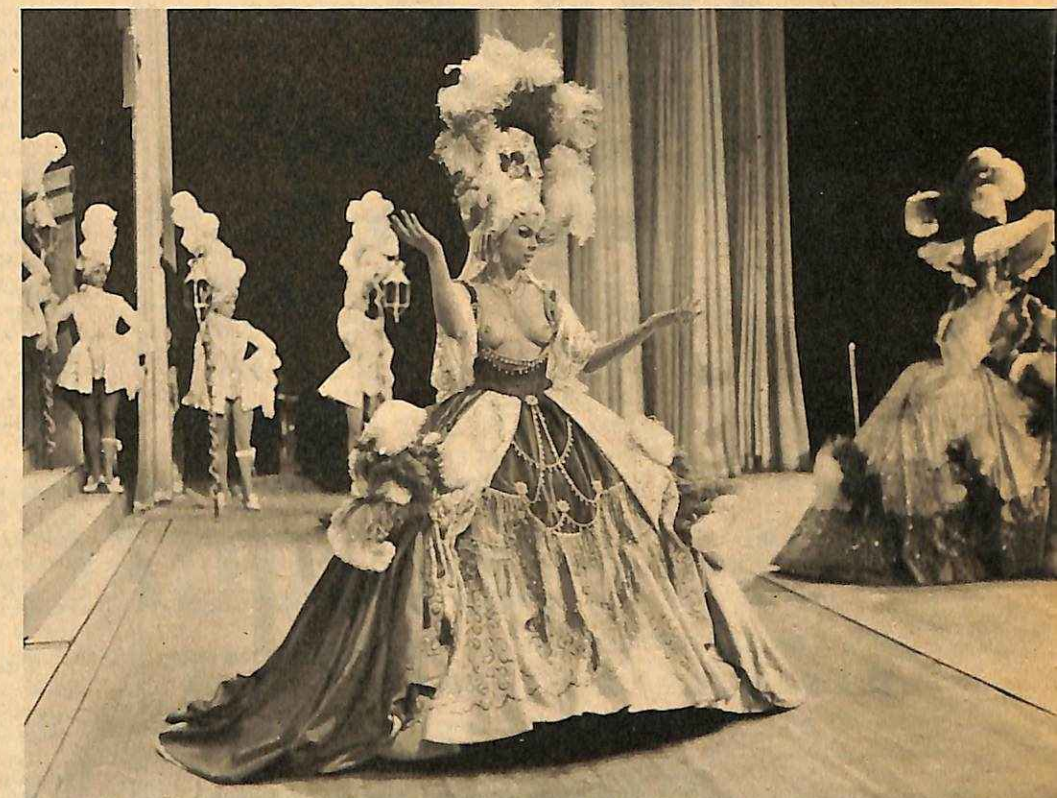

ΤΑ «ΜΛΟΥΜΠΕΛΣ» ΠΡΩ-Ι- ΒΡΑΔΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ

ΤΕΣΣΕΡΑ ΑΠ' ΤΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΩΝ «ΜΠΛΟΥΜΠΕΛΣ» ΕΙΝΑΙ...

...Η ΜΑΡΙ, Η ΚΙΡΣΤΕΝ, Η ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΤΖΑΝΕΤ

ΤΟ ΓΥΜΝΟ «ΜΙΝΩ-Ι-ΚΟΥ» ΤΥΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΑΣ ΣΤΟ ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ

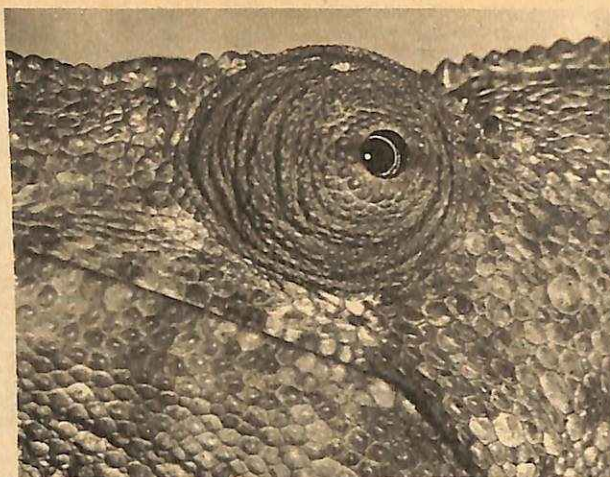
Το κοινό των εκατομμυριούχων ζητεί διαρκώς αλλαγή στα θεάματα που του προσφέρει η παράξενη χαρτοπαικτούπολη

ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΣΤΙΣ ΚΟΥΡΣΕΣ

Μπαλλέτα
Χαρτοπαιξία
Στρήη - τής

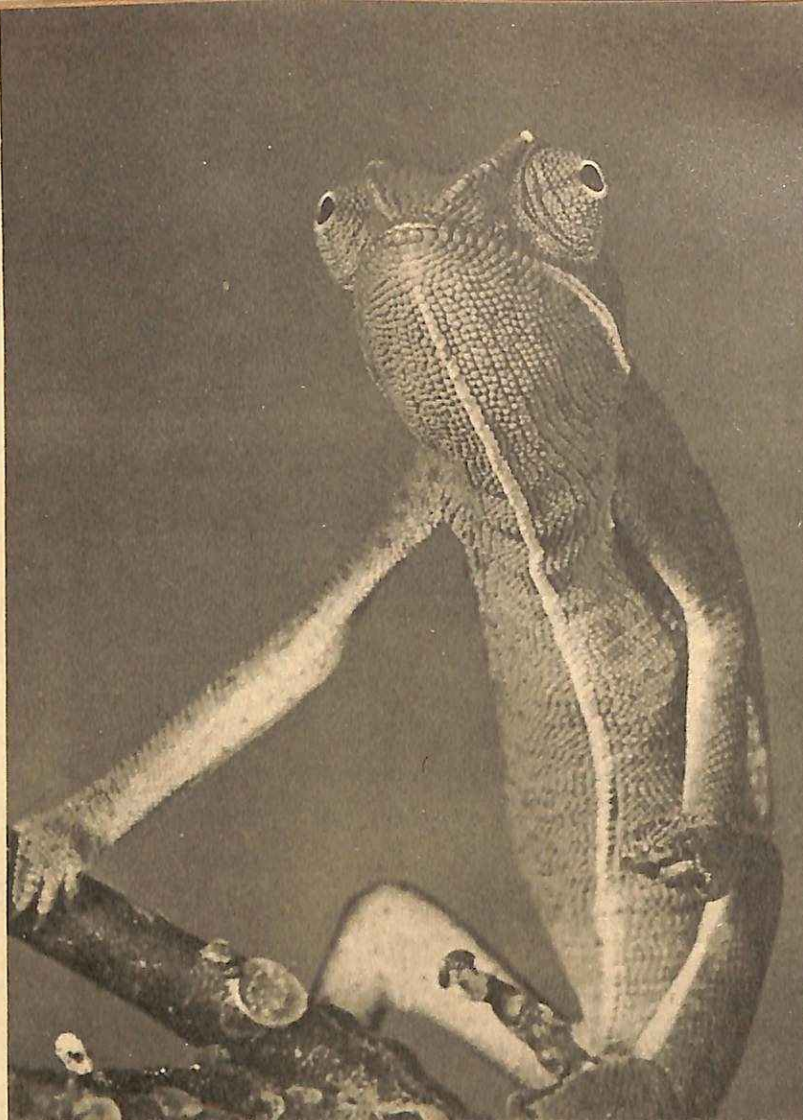
Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ...

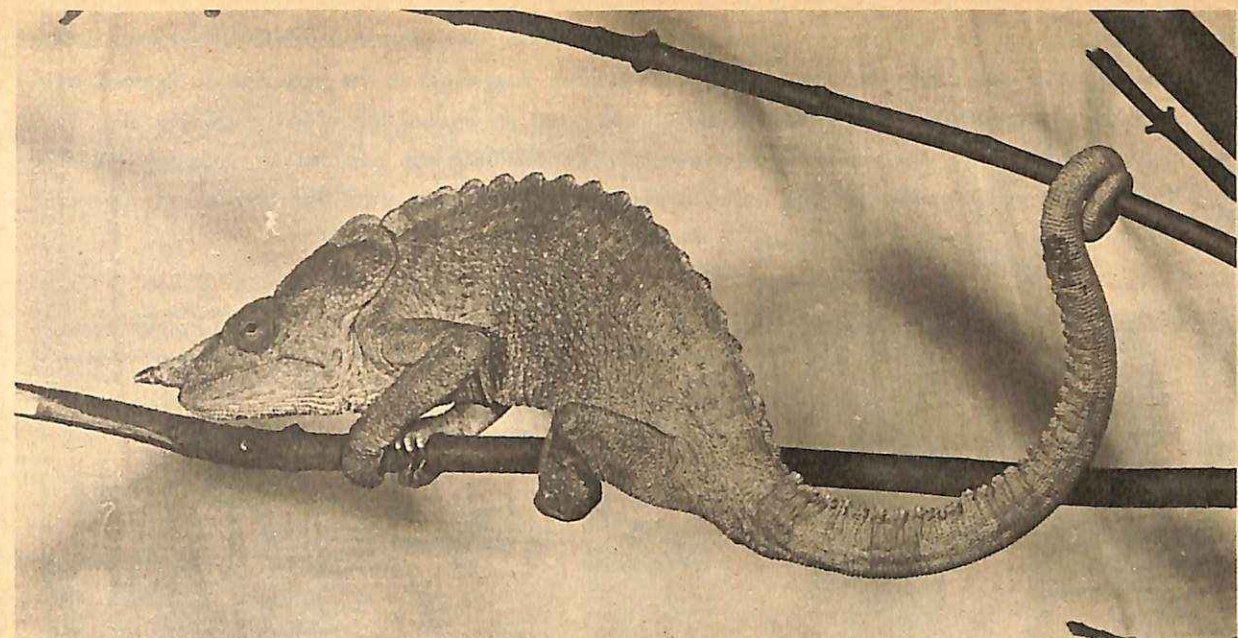
↑ ΜΑΤΙ άλλόκοτο, κλεισμένο μέσα σ' ένα κυκλικό βλέφαρο και ικανό να στρέφεται προς όλες τις κατευθύνσεις.

← ΤΟ ΠΕΛΜΑ του χαμαιλέοντος χωρίζεται σε δυο διακεκριμένα μέλη, πράγμα που επιτρέπει στο έρπετο να στηρίζεται σταθερά στα κλαδιά των δένδρων.

ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ Η ΛΕΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ.

Η ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΟΥΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΡΟΛΟ ΠΕΜΠΤΟΥ ΑΚΡΟΥ. Μ' ΑΥΤΗ ΣΤΕΡΕΩΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ.

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΛΟΓΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΩΜΕΝΟΣ. ΜΟΛΙΣ ΕΦΑΓΕ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΝΟΧΛΕΙ. ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΑΝΑΙΤΙΑ ΕΥΕΡΕΘΙΣΤΟ ΠΛΑΣΜΑ.

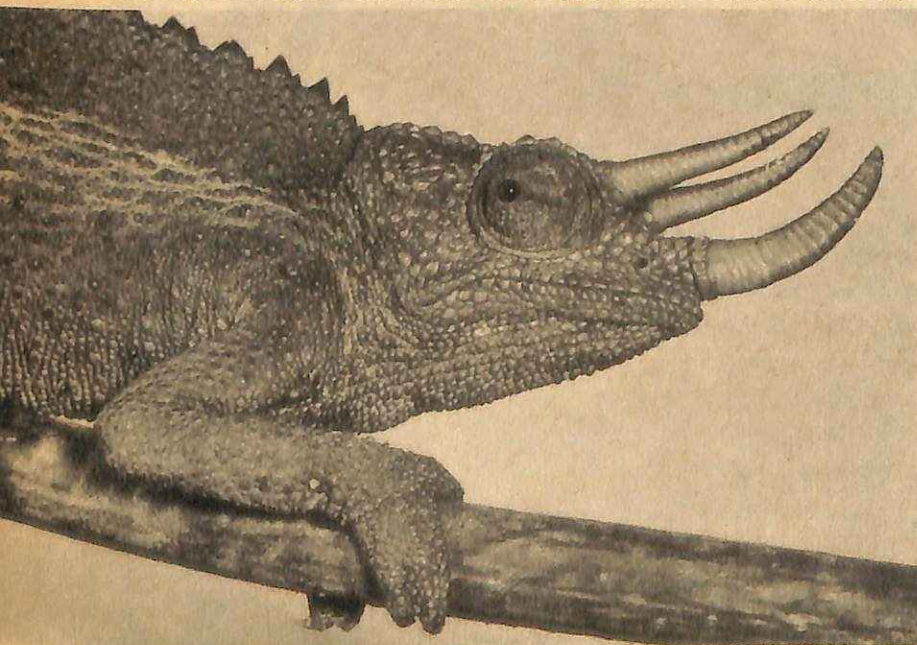
Συνήθως οι χαμαιλέοντες μένουν τελείως ακίνητοι (εκτός από τα περιστρεφόμενα μάτια τους) και η ακινησία αυτή, συνδυασμένη με το φυσικό τους καμουφλάζ, τους κάνει επικίνδυνους κυνηγούς για τη λεία τους, και δύσκολη λεία για τους κυνηγούς των. Τα περισσότερα από τα ογδόντα είδη χαμαιλεόντων, γεννάνε αυγά που τα αφήνουν να επώασθουν στον ήλιο. Άλλα πάλι τα κρατάνε μέσα στο σώμα τους ώστε τα νεογνά γεννιούνται ζωντανά. Ο διακεκριμένος φωτογράφος Χάρρυ Μίλλερ ταξίδεψε έως τη Μαδαγασκάρη όπου δρίσκονται τα περισσότερα είδη χαμαιλεόντων για να μάς προσφέρει την ωραία αυτή σειρά φωτογραφιών από τη ζωή τους. ■ ■ ■

‘Ο κ. Χαμαιλέων αποκαλύπτεται...

ΤΟ ΖΩΑΚΙ ΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟ

(Camera Press)

ΩΡΙΣΜΕΝΑ είδη χαμαιλεόντων έχουν 3 παράξενα κέρατα. Κανείς δεν ξέρει τί ρόλο παίζουν γιατί δε φαίνεται να χρησιμεύουν σε τίποτα απολύτως.

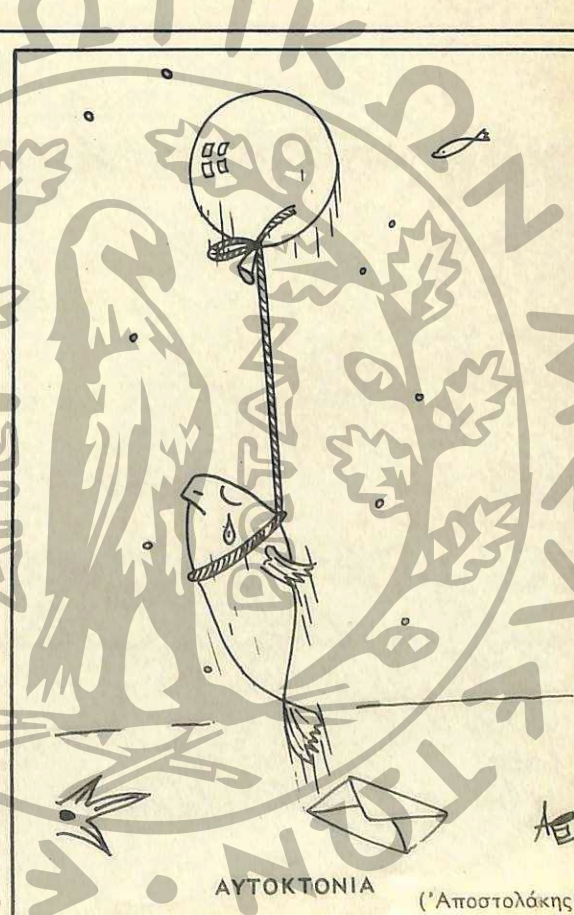
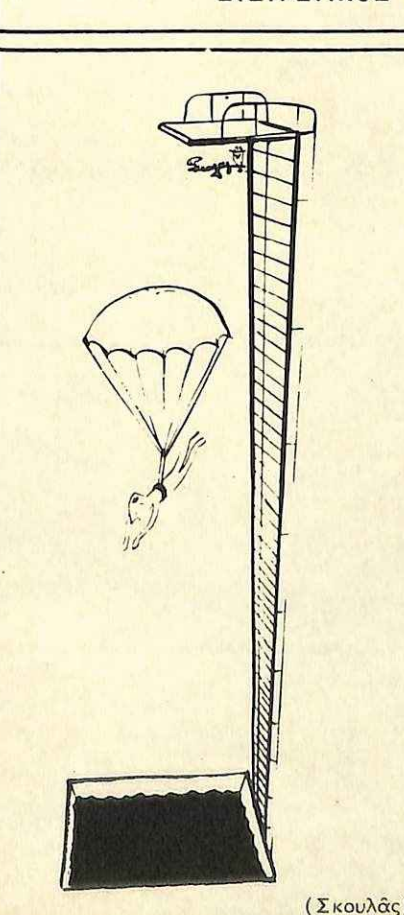
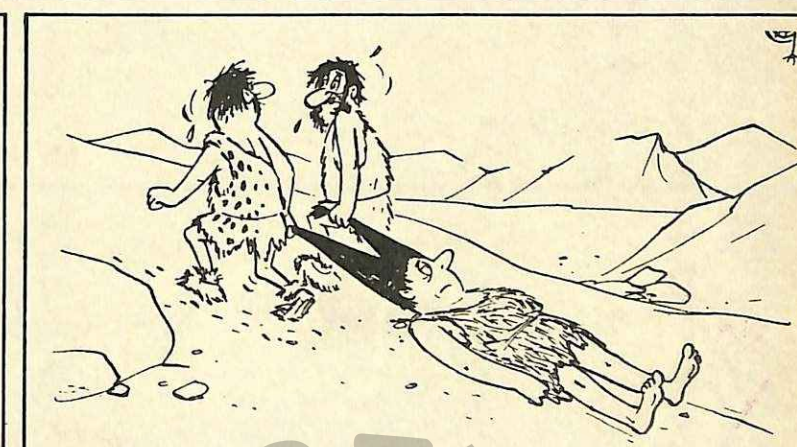
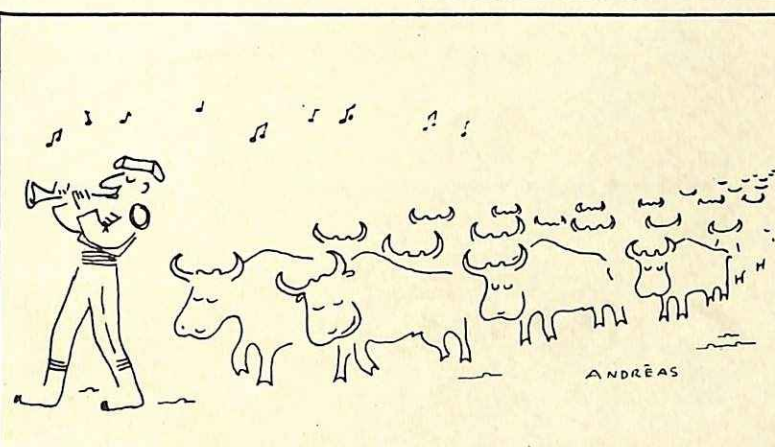
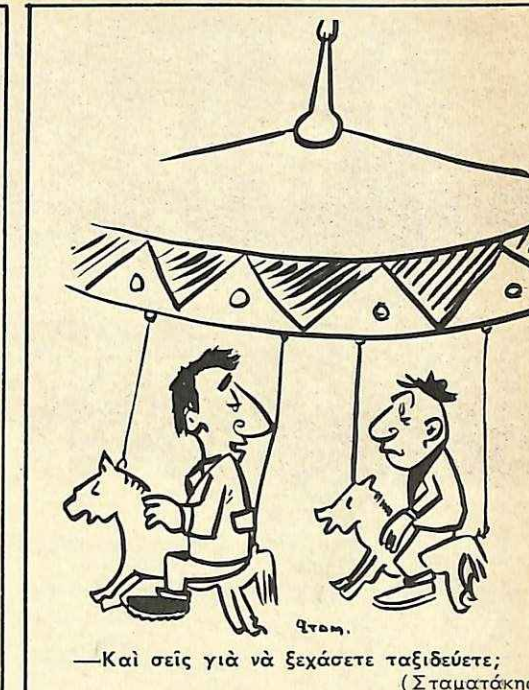
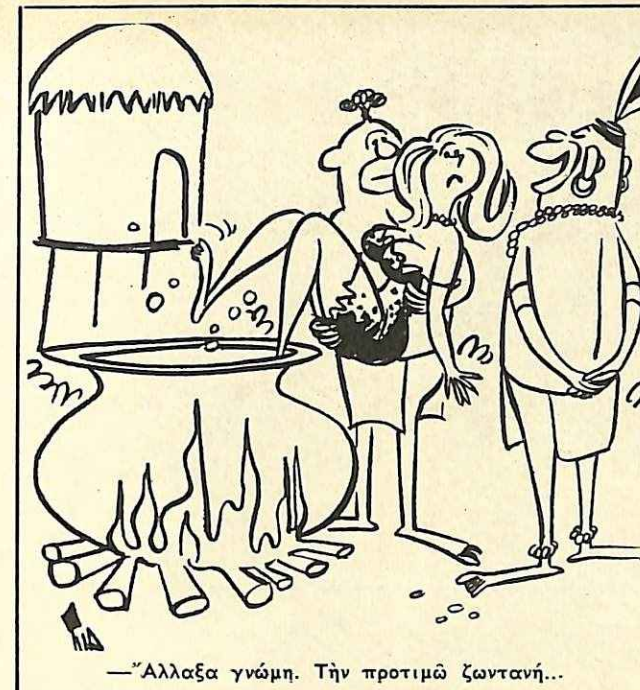
Στην κοινή αντίληψη κύριο χαρακτηριστικό του χαμαιλέοντος είναι η αλλαγή του χρωματισμού που έχει γίνει παροιμιακή. Για τους φυσιοδίφες, ωστόσο, τα αεικίνητα περιστρεφόμενα μάτια του χαμαιλέοντος που βλέπουν προς όλες τις κατευθύνσεις αποτελούν το ασυνήθιστο γνώρισμά του. Πραγματικά, ο «χαμαιλεοντισμός» ενέχει κάποια δόση υπερβολής. Γιατί, βέβαια, μπορεί ν' αλλάξει χρώμα και να προσαρμοστεί στο περιβάλλον, αλλά όχι σε μεγάλη έκταση. Το πετυχαίνει καλύτερα όταν υπάρχουν γύρω του πράσινο και καστανό. Άλλα οι αλλαγές του χρωματισμού φαίνεται ότι συμβαδίζουν περισσότερο με την ψυχική του διάθεση. Η συγκίνηση και ο τρόμος τον κάνουν ωχρότερο, ο θυμός πιο σκούρο. Ασφαλώς αν τον άκουμπήσετε σ' ένα μαύρο σακάκι θα μαυρίσει κάπως, με μεγάλη ταχύτητα μάλιστα ώστε να είναι εμφανής στον παρατηρητή η αλλαγή. Υπάρχουν όμως πολλά έρπετα που τα καταφέρνουν καλύτερα ενώ ο θαλάσσιος οκτάπους έχει τέτια ικανότητα προσαρμογής ώστε συγκρινόμενος μαζί του ο χαμαιλέων μοιάζει με μαθητεύμενο.

Όπως και νάχει, οι χαμαιλέοντες είναι συναρπαστικοί. Εκτός από τα μάτια τους που περιστρέφονται συνεχώς αναζητώντας έντομα, εκτός από την ευέλικτη και μακρότατη γλώσσα τους και την ουρά τους με τις οποίες τα συλλαμβάνουν άστραπιαία, είναι ευερέθιστα ζώα που σπάνια επιζούν σε αιχμαλωσία, όχι γιατί είναι δύσκολο να τραφούν αλλά γιατί δεν τους αρέσουν τα δεσμά. Και πεθαίνουν από τον καημό.

Τὰ ποθήματα φαίνεται, ὅτι ποτὲ δὲν γίνονται μαθήματα. Ἀδιόρθωτος ὁ πιστὸς Ντέσμοντ, μόλις γλύτωσε ἀπὸ τὸν δῆμιο καὶ τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα, περιπλέκεται σὲ μιὰ νέα — κωμικὴ αὐτὴ τὴ φορὰ — περιπέτεια, χάρις στὸν ρομαντικὸ πόθο του νὰ ἀνακαλύψῃ οὐράνιο καὶ νὰ γίνῃ ἐκατομμυριούχος. Στὴν σειρὰ αὐτὴ, ὁ ἀναγνώστης θὰ συναντήσῃ καὶ μιὰ παλιὰ γνώριμη τοῦ Rip Kίρμπυ, τὴν ἀντρογυναίκα μὲ τὴ χρυσὴ καρδιά Μὰ Καζίνο, ποὺ ποτὲ δὲν ξεχνᾷ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ἀπέναντι στὸν δαιμόνιο ἰδιωτικὸ ἀστυνομικὸ.

Χιούμορ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"